

Den Europæiske Unions Tidende

C 390 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

18. december 2012

Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2011-2012

Mødeperiode fra den 23. juni 2011

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 241 E af 19.8.2011.

VEDTAGNE TEKSTER

Torsdag den 23. juni 2011

2012/C 390 E/01	Gennemførelsen af samhørighedspolitikens programmer for perioden 2007-2013 Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2011 om rapport 2010 om gennemførelsen af samhørighedspolitikens programmer for perioden 2007-2013 (2010/2139(INI))	1
2012/C 390 E/02	Dagsordenen for byerne i EU og dens fremtid i samhørighedspolitikken Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2011 om dagsordenen for byerne i EU og dens fremtid i samhørighedspolitikken (2010/2158(INI))	10
2012/C 390 E/03	Mål 3: En udfordring for det territoriale samarbejde - fremtidig dagsorden for grænseoverskridende, transnationalt og interregionalt samarbejde Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2011 om mål 3: En udfordring for det territoriale samarbejde - fremtidig dagsorden for det grænseoverskridende, transnationale og interregionale samarbejde (2010/2155(INI))	18
2012/C 390 E/04	Status og fremtidige synergier med henblik på øget effektivitet mellem EFRU og andre strukturfonde Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2011 om status og fremtidige synergier med henblik på øget effektivitet mellem EFRU og andre strukturfonde (2010/2160(INI))	27

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 390 E/05	Trepartsmødet om forslaget til budget for 2012 Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2011 om mandatet til trepartsmødet om forslaget til budget for 2012 (2011/2019(BUD))	35
2012/C 390 E/06	Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020: Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2011 om den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020: Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder (2011/2051(INI))	49
2012/C 390 E/07	Frivilligt mærkningssystem i blindskrift på industriprodukters emballage Europa-Parlamentets erklæring af 23. juni 2011 om et frivilligt mærkningssystem i blindskrift på industriprodukters emballage	65

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Torsdag den 23. juni 2011

2012/C 390 E/08	Ændring af artikel 51: fælles udvalgmøder Europa-Parlamentets afgørelse af 23. juni 2011 om ændring af artikel 51 i Europa-Parlamentets forretningsorden om procedurerne med fælles udvalgmøder (2010/2061(REG))	66
2012/C 390 E/09	Anmodning om ophævelse af Adrian Severins parlamentariske immunitet Europa-Parlamentets afgørelse af 23. juni 2011 om anmodning om ophævelse af Adrian Severins immunitet (2011/2070(IMM))	67
2012/C 390 E/10	Valg af en næstformand (fortolkning af forretningsordenens artikel 13, stk. 1) Europa-Parlamentets afgørelse af 23. juni 2011 om valg af en næstformand (fortolkning af Europa-Parlamentets forretningsordens artikel 13, stk. 1)	69

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Torsdag den 23. juni 2011

2012/C 390 E/11	Udnævnelse af formanden for Den Europæiske Centralbank - Kandidat: Mario Draghi Europa-Parlamentets afgørelse af 23. juni 2011 om Rådets indstilling om udnævnelse af formanden for Den Europæiske Centralbank (10057/2011 – C7-0134/2011 – 2011/0804(NLE))	70
-----------------	--	----

Torsdag den 23. juni 2011

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Gennemførelsen af samhørighedspolitikens programmer for perioden 2007-2013

P7_TA(2011)0283

Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2011 om rapport 2010 om gennemførelsen af samhørighedspolitikens programmer for perioden 2007-2013 (2010/2139(INI))

(2012/C 390 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 174-178,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. marts 2010 om samhørighedspolitik: Strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne for perioden 2007-2013 (KOM(2010)0110),
- der henviser til Kommissionens interne arbejdsdokument af 31. marts 2010, der er vedføjet Kommissionens meddelelse af 31. marts 2010 om samhørighedspolitik: Strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne for perioden 2007-2013 (SEK(2010)0360),
- der henviser til Kommissionens interne arbejdsdokument af 25. oktober 2010 om samhørighedspolitik: Reaktion på den økonomiske krise, en gennemgang af gennemførelsen af de samhørighedspolitiske tiltag, der er blevet iværksat til støtte for den europæiske genopretningsplan (SEK(2010)1291),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 14. november 2008 med titlen "Regions 2020 - an assessment of future challenges for EU regions" (SEK(2008)2868),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om EUROPA 2020 – En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (KOM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. januar 2011 om regionalpolitikens bidrag til bæredygtig vækst i Europa 2020 (KOM(2011)0017),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1828/2006 af 8. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, særlig artikel 7 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.⁽²⁾ EUT L 371 af 27.12.2006, s. 1.

Torsdag den 23. juni 2011

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 397/2009 af 6. maj 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, for så vidt angår støtteberettigede investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 437/2010 af 19. maj 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, for så vidt angår støtteberettigelse for boligtiltag for marginaliserede befolkningsgrupper ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2006/702/EF ⁽³⁾ af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om gennemførelsen af strukturfondsforordningen 2007-2013: resultaterne af forhandlingerne vedrørende de nationale samhørighedsstrategier og de operationelle programmer ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om gennemførelsen af synergivirkninger af midler øremærket til forskning og innovation i forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og det syvende rammeprogram for forskning og udvikling i byer og regioner samt i medlemsstaterne og i EU ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. december 2010 om opnåelse af reel territorial, social og økonomisk samhørighed i EU – en afgørende forudsætning for global konkurrenceevne? ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens informationspapir nr. 1: Øremærkning af 28. februar 2007 (COCOF/2007/0012/00),
- der henviser til Kommissionens informationsnote om "Indikativ struktur for nationale strategirapporter 2009" af 18. maj 2009 (COCOF 09/0018/01),
- der henviser til Rådets konklusioner om Kommissionens strategirapport 2010 om gennemførelsen af samhørighedspolitikens programmer, som vedtoges af Rådet (udenrigsanliggender) den 14. juni 2010,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget om samhørighedspolitik: Strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne for perioden 2007-2013 af 1.-2. december 2010 (CdR 159/2010),
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 14. juli 2010 om fremme af effektive partnerskaber i forvaltningen af samhørighedspolitikens programmer baseret på god praksis i perioden 2007-2013 (ECO/258),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget, Udvalget om Beschäftigung og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevareresikkerhed, Udvalget om Industri, Forskning og Energi samt Transport- og Turismeudvalget (A7-0111/2011),

⁽¹⁾ EUT L 126 af 21.5.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 132 af 29.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 291 af 21.10.2006, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 79.

⁽⁵⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 104.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0473.

Torsdag den 23. juni 2011

- A. der henviser til, at Unionen i henhold til artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal udvikle og fortsætte indsatsen for at styrke EU's økonomiske, sociale og territoriale samhørighed for at fremme en harmonisk udvikling af Unionen som helhed, og at Unionen i særdeleshed skal bestræbe sig på at mindske udviklingsforskellene mellem de forskellige regioner og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder såsom landdistrikter, områder berørt af industrielle overgangsprocesser, og regioner, der lider under alvorlige og permanente naturbetingede eller demografiske handicap, og til at der skal tages hensyn til Europa 2020-strategien om at skabe en intelligent, bæredygtig og inklusiv økonomi,
- B. der henviser til, at samhørighedspolitikken spiller en central rolle i bestræbelserne på at nå Europa 2020-målene fuldt ud, særlig inden for beskæftigelse og sociale anliggender, på alle forvaltningsniveauer og i alle geografiske områder;
- C. der henviser til, at samhørighedspolitikken strategiske dimension, der sikrer sammenhæng med EU's prioriteter, – ved at gøre EU og EU's regioner til mere attraktive steder at investere og arbejde og ved at forbedre viden og vækstfremmende innovation og ved at skabe flere og bedre job – er fastlagt og fremhævet i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (i det følgende benævnt: den generelle forordning), Fællesskabets strategiske retningslinjer til sikring af samhørighed (i det følgende benævnt: de strategiske retningslinjer), den nationale strategiske referenceramme (NSRF) og de operationelle programmer (OP),
- D. der henviser til, at strategirapporter er et nyt instrument inden for samhørighedspolitikken, der blev indført i den nuværende programmeringsperiode via den generelle forordning som et instrument til evaluering af gennemførelsen af de strategiske retningslinjer, og sigter mod at øge det strategiske indhold og fremme gennemsigtighed og ansvarlighed i samhørighedspolitikken, og til, at man bør lære af de indhentede informationer og erfaringer ved planlægningen af næste programmeringsperiode;
- E. der henviser til, at Lissabonøremærkning er en øvelse, hvorved delmængder af de aftalte 86 prioriterede ordninger blev identificeret som særligt prioriteret under Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse, og for konvergensmålsregioner blev 47 prioriterede temaer identificeret som øremærkede prioriteter, mens der under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse kun blev identificeret 33 prioriterede temaer,
- F. der henviser til, at hvad angår de nationale strategirapporter for 2009, enedes Kommissionen og medlemsstaterne om kun at udveksle data om de prioriterede temaer efter mål, med en mældato den 30. september 2009 for ekstraktion, en dato, hvor medlemsstaterne stadig var påvirket af følgerne af den økonomiske krise, idet nogle medlemsstater havde startvanskeligheder i begyndelsen af programmeringsperioden, og til, at der derfor er håb om, at der kan udledes mere informativ data af strategirapporten for 2013,
- G. der henviser til, at de europæiske regioner stadig står over for slående økonomiske, sociale og miljømæssige forskelle, dels som en naturlig konsekvens af de seneste to udvidelser og også på grund af de direkte konsekvenser af den globale finansielle og økonomiske krise, selv om disse forskelle er blevet mindre i det seneste årti gennem aktive bidrag fra samhørighedspolitikken, hvilket er af afgørende betydning for at sikre konkurrenceevnen og den økonomiske vækst under hensyntagen til regionernes særlige vilkår,
- H. der henviser til, at samhørighedspolitikken har været et centralt element i den europæiske økonomiske genopretningsplan (EERP), hvilket viser betydningen af strukturfondene som redskaber for økonomisk incitament, især for små virksomheder, bæredygtighed og energieffektivitet, og at Kommissionen blev bedt om at fremlægge en rapport i 2010 om virkningen af de foranstaltninger, der vedtoges som led i EU's reaktion på krisen,
1. glæder sig over Kommissionens strategirapport om gennemførelsen af samhørighedsprogrammer, der medfinansieres af strukturfondene; lykønsker medlemsstaterne med deres indsats for at forberede deres første nationale strategirapporter, som har vist sig at være en værdifuld kilde til oplysninger om gennemførelsen;

Torsdag den 23. juni 2011

2. påpeger, at når der foretages sammenlignende analyser, bør det tages i betragtning, at fem medlemsstater uddrog deres data på et senere tidspunkt og én på et tidligere tidspunkt; mener, at det er mere hensigtsmæssigt at sammenligne de fremskridt, som de enkelte medlemsstater har gjort i forhold til EU-gennemsnittet;

3. mener, at gennemsigthed i fordelingen af midler fremmer en korrekt gennemførelse og er en vigtig forudsætning for at nå de overordnede mål for samhørighedspolitikken, og at gennemsigtheden som sådan skal styrkes på alle gennemførelsesniveauer; er overbevist om, at offentliggørelse af listen over modtagere bør fortsættes, navnlig online, da det er et effektivt redskab til forbedring af gennemsigtheden; mener, at fastsættelsen af fællesskabsretningslinjer og indførelsen af strategirapporter som et nyt instrument har bidraget til øget ansvarlighed i forbindelse med gennemførelsen af politiske mål; kræver i den forbindelse en løbende politisk debat for at skabe større gennemsigthed og ansvarlighed og opnå en bedre vurdering af samhørighedspolitikken følger;

Gennemførelse

4. bemærker, at det rapporterede finansielle omfang af udvalgte projekter er 93,4 mia. EUR, svarende til 27,1 % af de disponible EU-midler i indeværende periode, og at denne gennemsnitlige sats gælder for de tre samhørighedspolitiske mål samt Lissabonøremærkede kategorier og fremskridtene i gennemførelsen af Fællesskabets strategiske retningslinjer; understreger imidlertid, at udviklingen varierer meget mellem lande og på tværs af temaerne med aggregerede udvalgsrater på over 40 % i tilfælde af 9 medlemsstater og under 20 % for 4 medlemsstater;

5. gentager sin tilfredshed med de nationale myndigheders indsats, som har betydet, at den gennemsnitlige tildeling af midler til gennemførelse af Lissabondagsordenen ligger på 65 % af de disponible midler i konvergensregionerne og på 82 % i de regioner, der er omfattet af målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, hvilket faktisk overstiger det oprindelige mål; bemærker med tilfredshed, at i alt 63 mia. EUR skulle være afsat til Lissabonøremærkede projekter, og at udvælgelsen af projekter under Lissabonøremærkning er på samme niveau eller lidt hurtigere end udvælgelsen til andre aktioner; opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til fremover fortsat at øremærke ressourcer til projekter til støtte af Europa 2020-strategien;

6. bemærker, at fremskridt blandt CSG-temaer er højest under temaet "Den territoriale dimension" (30 %), over gennemsnittet for "Bedre viden og innovation til sikring af vækst", men under 27,1 % i forbindelse med de to andre retningslinjer, og at udvalgsatserne desuden ligger over gennemsnittet for Lissabonøremærkede projekter inden for både konvergens og regional konkurrenceevne og beskæftigelse, men kun ligger på 20,5 % i det europæiske territoriale samarbejde; beklager, at i mangel af output- og resultatindikatorer for alle medlemsstater har analysen af politiske resultater, som præsenteres i strategirapporten, vist sig at have alvorlige begrænsninger; opfordrer derfor Kommissionen til at tage sine krav til den administrative rapportering op til fornyet overvejelse, og opfordrer medlemsstaterne til at være mere disciplinerede i deres indberetninger af data om programgennemførelsen;

7. glæder sig over de fremskridt, der allerede er gjort i gennemførelsen af projekter af relevans for "Flere og bedre job"-retningslinjerne, i lyset af den økonomiske krise og den voksende arbejdsløshed; anbefaler imidlertid stærkt, at Kommissionen indfører metoder for samarbejde med medlemsstaterne, der gør det lettere straks at mobilisere alle de nødvendige midler og fordele dem effektivt for at opnå en ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, inklusiv vækst og høj beskæftigelse, som skaber social og territorial samhørighed og bekæmper fattigdom i overensstemmelse med de centrale mål for Europa 2020-strategien og dens målsætninger, særlig med hensyn til beskæftigelse og sociale anliggender, for at fremme vækst og produktivitet og forbedre beskæftigelsesudsigten i Europa;

8. noterer med tilfredshed, at ESF har ydet relevant støtte til implementering af arbejdsmarkedsreformer og har vist sig at være et effektivt instrument ved at bidrage til omstillingen fra en passiv til en aktiv og endog forebyggelsesorienteret arbejdsmarkedspolitik; opfordrer medlemsstaterne til at fortsætte med strukturreformer, som kan beskytte arbejdsmarkedet mod en potentiel fremtidig krise;

Torsdag den 23. juni 2011

9. opfordrer medlemsstaterne til at gøre fremskridt, hvad angår gennemførelsen af medfinansierede foranstaltninger og aktiviteter, der har til formål at støtte arbejdsmarkedet på regionalt plan ved at reducere kønsopdelingen og uligheder såsom lønforskelle og underrepræsentation i ledende stillinger, ved at gøre det lettere at forene arbejdsliv og familieliv og ved at tilskynde til, at job med usikre ansættelsesforhold konverteres til job med rettigheder, idet en stor del kvinder har usikre ansættelsesforhold;

10. understreger, at det er vigtigt at forbedre infrastruktur og tjenesteydelser i ugunstigt stillede mikro-regioner med en høj koncentration af socialt marginaliserede mennesker (f.eks. romaer) og at gøre disse elementer økonomisk overkommelige;

11. understreger betydningen af transport i almindelighed for at kunne sikre territorial, økonomisk og social samhørighed; understreger, at investeringerne i jernbanesektoren ikke skrider frem efter planen og ligger under det tilsvarende fremskridt inden for vejsektoren, og dermed ikke bidrager tilstrækkeligt til CO₂-reduktionen i transportsektoren; beklager i den forbindelse misforholdet i de planlagte transportinvesteringer mellem de forskellige transportformer, hvilket er skadeligt for opbygningen af et bæredygtigt, intermodalt europæisk transportsystem, og bemærker, at yderligere forsinkelser kunne forværre dette misforhold;

12. minder om, at ca. 23,7 % (82 mia. EUR) af de tildelte midler fra struktur- og samhørighedsfondene i perioden 2007-2013 er afsat til transport, men at kun halvdelen heraf vil blive brugt på TEN-T-projekter (17 mia. EUR på TEN-T's prioriterede net og 27,2 mia. EUR på den altomfattende del), mens den anden halvdel øremærkes til investeringer i nationale, regionale og lokale projekter, der ikke fremgår af TEN-T-kortene; understreger, at samhørighed og strukturfondsmidler afsat til transport fordeles mellem transportformer og netværk på en måde, der i utilstrækkelig grad tager hensyn til EU's målsætninger;

13. henleder, hvad angår det territoriale samarbejde, især opmærksomheden på tendensen til at udskyde iværksættelsen af de grænseoverskridende projekter og jernbaneprojekter generelt, og understreger den europæiske merværdi af TEN-T-netværket, der navnlig er synlig i de tværnationale dele af projekterne og i deres sammenkobling med nationale projekter for veje, jernbaner og indre vandveje; foreslår, at man i den forbindelse systematisk opretter fælles platforme for bedste praksis baseret på et socioøkonomisk, geografisk, demografisk og kulturelt grundlag;

14. glæder sig over, at udgifter til investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boligbyggeri og boligprojekter for marginaliserede befolkningsgrupper er indføjet i programmet, og gennemføres i mange regioner med positive resultater, og at dette bør fortsættes fremover;

15. opfordrer til en bedre gennemførelse af programmerne på miljøområdet, især inden for tværgående sektorer, der kan skabe europæisk merværdi, f.eks. bekæmpelse og mindske af samt tilpasning til klimaforandringer, investering i renere teknologier med lavt CO₂-udslip, foranstaltninger til bekæmpelse af luft- og vandforurening, foranstaltninger til beskyttelse af den biologiske mangfoldighed, udvidelse af jernbanenettene, fremme af energieffektivitet, især i byggesektoren, og vedvarende energikilder med sigte på at opfylde Europa 2020-mål og tilskynde til oprettelse af grønne job og skabelse af en grøn økonomi;

16. slår til lyd for at anvende de nødvendige midler til forebyggelse af og/eller hurtig reaktion på miljøkatastrofer, og henstiller til medlemsstaterne at fremskynde investeringerne inden for forebyggelse og sanering af industriområder og forurenede arealer på grund af den lave gennemførelsesgrad;

Torsdag den 23. juni 2011

17. beklager forsinkelserne i projektudvælgelsen for strategiske områder som jernbanesektoren, visse energi- og miljøinvesteringer, den digitale økonomi, social integration, samfundsforvaltning og kapacitetsopbygning, og opfordrer til en grundig analyse af årsagerne til disse forsinkelser; opfordrer også medlemsstaterne til at inddrage deres regioner med henblik på nærmere overvågning af områder, hvor indsatsen bør skærpes; understreger på den anden side en højere udnyttelsesgrad for miljøprojekter i programmer for europæisk territorielt samarbejde, og peger på en klar merværdi af samarbejdet i denne sammenhæng; understreger imidlertid, at medlemsstaterne på områder, hvor gennemførelsen var forsinket, kan have indhentet det forsømte, således at en forsinkelse på dette bestemte tidspunkt ikke nødvendigvis afspejler den samlede kvalitet i programmeringsperioden; understreger i den forbindelse den øgede udnyttelseskapacitet og budgetgennemførelse i forbindelse med samhørighedspolitikken i 2010, hvilket bl.a. skyldes, at der for nylig er gennemført lovgivningsmæssige ændringer, og at de operationelle programmer omsider er nået op på normal gennemførelses hastighed, efter at Kommissionen har godkendt de sidste forvaltnings- og kontrolsystemer;

18. mener, at der omgående bør træffes korrigerende foranstaltninger for at forbedre de dårlige resultater inden for visse prioriterede områder; henstiller til, at der gennemføres en tilbundsgående analyse af gennemførelsesproblemerne inden for de områder, hvor der har været specifikke forsinkelser i udvælgelsen af projekter, og opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til aktivt at forbedre udvælgelsen af projekter inden for de forsinkede tematiske områder, og til at fremskynde gennemførelsen af alle udvalgte projekter for at forhindre, at man ikke når de fastsatte mål;

19. mener, at hurtig udvælgelse og gennemførelse af projekter og generelt en bedre udnyttelse af tildelingene er særlig vigtig i forbindelse med aktiviteter, der tager sigte på forbedring af den menneskelige kapital, støtte til sundhed og sygdomsforebyggelse, sikring af ligestilling, støtte til arbejdsmarkedet og fremme af social integration med henblik på at overvinde de negative virkninger af den økonomiske krise;

20. påpeger, at flere medlemsstater bekræftede, at den disciplin, der er pålagt som følge af øremærkningen, har forbedret kvaliteten af og fokus på programmeringen, og at medlemsstaterne desuden enstemmigt mente, at bevarelsen af de grundlæggende prioriteringer fra deres nationale strategiske referencerammer og operationelle programmer i tilknytning til Lissabonstrategien er den bedste metode til at tackle krisen, og at de bekræftede relevansen af de mellem- og langsigtede målsætninger i disse dokumenter;

Udfordringer i forbindelse med gennemførelsen

21. understreger, at en effektiv udvælgelse og gennemførelse af projekter i nogle områder er hæmmet af manglende relevante forudsætninger, såsom enklere ansøgningsprocedurer på nationalt plan, klare nationale prioriteter for visse indsatsområder, forsinket gennemførelse af EU-lovgivning og konsolideret institutionel og administrativ kapacitet, og et for omfattende nationalt bureaukrati; opfordrer derfor medlemsstaterne og regionerne til at lette gennemførelsen af politikken ved at tackle disse udfordringer og navnlig ved at tilpasse de juridiske rammer vedrørende statsstøtte, offentlige indkøb og miljøregler og videreføre de institutionelle reformer;

22. minder med beklagelse om, at den betydelige forsinkelse i gennemførelsen af politikken hovedsagelig skyldes følgende faktorer: sen afslutning af forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme og den lovgivningsmæssige pakke for politikken, hvilket resulterer i forsinket færdiggørelse af de nationale strategier og operationelle programmer, ændringer i reglerne om finanskontrol og vurderingskriterier på nationalt plan, overlappning med lukningen af perioden 2000-2006 og knappe offentlige ressourcer til medfinansiering i medlemsstaterne;

23. beklager, at strategirapporten ganske vist bør fremhæve bidraget fra de programmer, der medfinansieres af strukturfondene, i retning af gennemførelse af målene for samhørighedspolitikken, men at dette ikke giver omfattende data om situationen vedrørende de regionale forskelle indtil 2009;

Torsdag den 23. juni 2011

Reaktion på den økonomiske krise

24. glæder sig over offentliggørelsen af Kommissionens arbejdsdokument Samhørighedspolitik: Reaktion på den økonomiske krise, en gennemgang af gennemførelsen af de samhørighedspolitiske tiltag, der er blevet iværksat til støtte for den europæiske genopretningsplan; fremhæver, at denne gennemgang først og fremmest trækker på oplysninger i nationale strategirapporter; opfordrer Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at medlemsstaternes informationer er præcise;

25. understreger, at EU's regionalpolitik i forbindelse med den globale finansielle og økonomiske krise og den nuværende økonomiske afmatning er et centralt instrument, der leverer et afgørende bidrag til den europæiske økonomiske genopretningsplan, som udgør den største EU-kilde til investering i realøkonomien og har vist sig at tillade en fleksibel og hensigtsmæssig reaktion på det hastigt forværrede socioøkonomiske miljø; understreger, at medlemsstaterne påskønnede, at kriseforanstaltningerne kunne skræddersys til deres særlige behov; kræver dog mere fleksible og mindre komplekse regler, så det bliver muligt at bekæmpe kriser, og opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at anvende alle de foranstaltninger, Kommissionen stiller til deres rådighed, for at sikre en passende og rettidig reaktion efter specifikke behov samt en vellykket afslutning på krisen for at opnå en langsigtet bæredygtig udvikling ved at styrke konkurrenceevnen og beskæftigelsen og gøre de europæiske regioner mere attraktive;

26. understreger, hvor vigtigt det er at skærpe indsatsen for at overvinde vanskelighederne ved at måle den samlede virkning af særlige samhørighedspolitiske foranstaltninger i henhold til EERP, og beklager, at gennemgangen derfor kun kan give begrænset indsigt i konkrete eksempler på nationalt plan, men bifalder alligevel analysen af god praksis og første konklusioner i rapporten;

27. mener, at tegnene på opsving efter krisen er skrøbelige, og at Europa i de kommende år bør afhjælpe sine strukturelle svagheder bl.a. ved hjælp af samhørighedspolitiske interventioner og målrettede investeringer i bl.a. forskning og udvikling, innovation, uddannelse og teknologier, der hjælper alle sektorer med at øge konkurrenceevnen; understreger derfor behovet for en grundig analyse af de krisebekæmpende foranstaltningers virkning og behovet for at sikre overkommelig og tilgængelig strukturel finansiering, der er et effektivt instrument, der er designet til at fremme regionernes økonomiske og sociale omstrukturering og den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og solidaritet;

Skabelse af synergier og afværgning af sektorspecifik spredning af regionalpolitiske ressourcer

28. deler Rådets opfattelse, således som den kommer til udtryk i Rådets konklusioner om strategirapporten 2010, om den reelle merværdi, der genereres ved én fælles strategisk og integreret tilgang til strukturfondene; erindrer om, at hver enkelt fond har behov for særskilte regler for at sikre vellykkede interventioner på stedet i specifikke situationer; understreger i efterkrisetiden ligeledes nødvendigheden af at konsolidere de offentlige budgetter og øge synergien og virkningen af alle tilgængelige finansieringskilder (EU, nationalt, EIB-instrumenter) gennem en effektiv koordinering

29. understreger, at synergien mellem strukturfondene og andre sektorpolitiske instrumenter og mellem disse instrumenter og nationale, regionale og lokale ressourcer er af afgørende betydning og skaber værdifulde forbindelser, der giver mulighed for gensidig styrkelse, bæredygtig gennemførelse af programmer og territorial samhørighed; anerkender, at samhørighedspolitikken via de øremærkede hensættelser for 2007-2013 bedre er i stand til at skabe synergier med forsknings- og innovationspolitikkerne; understreger, at strukturfondene kunne anvendes til at styrke forskningsinfrastrukturen med henblik på at nå det niveau af ekspertise, der er nødvendigt for adgang til forskningsmidler; understreger ligeledes fordelene ved synergi mellem EFRU, ESF og ELFUL; bemærker, at erfaringen klart viser, at en vellykket gennemførelse af ESF-finansierede programmer er afgørende for at maksimere effektiviteten af EFRU-bevillinger til økonomiske aktioner; understreger i den forbindelse potentialet i forbindelse med krydsfinansiering, som endnu ikke er

Torsdag den 23. juni 2011

udnyttet fuldt ud; opfordrer Kommissionen til i de kommende strategirapporter at indføre en henvisning til samspillet mellem strukturfondene og til samspillet mellem strukturfondene og andre EU-finansieringsinstrumenter;

Overvågning og evaluering

30. understreger, at teknisk bistand, overvågning og evaluering stimulerer policy-læringen og sammen med en effektiv finanskontrol vil udgøre et incitament til at forbedre resultaternes kvalitet;

31. beklager, at kun 19 medlemsstater har rapporteret om nøgleindikatorer, og at det derfor på nuværende tidspunkt er umuligt at få et første, klart, EU-dækkende billede af virkningerne af politikken på stedet; opfordrer på det kraftigste medlemsstaterne til at anvende centrale indikatorer i den næste runde af den strategiske rapportering i 2012-2013; henstiller til, at Kommissionen går ind og yder støtte, så medlemsstaterne og regionerne rettidigt kan forelægge kohærente og fuldstændige data;

32. understreger behovet for, at Kommissionen sikrer en effektiv og konstant overvågning og kontrol, der kan forbedre forvaltningen og effektiviteten af strukturfondenes gennemførelsessystem; opfordrer Kommissionen til at styrke sammenhængen og kvaliteten af overvågningen af medlemsstaternes fremskridt ved at gøre det obligatorisk at anvende et minimumssæt af centrale resultatindikatorer i de nationale strategirapporter i den næste programmeringsperiode for at lette sammenligningen, gøre den mere resultatorienteret og give en mere detaljeret vejledning;

God praksis

33. mener, at god praksis og gensidig læring inden for gennemførelsen af politikken samt styrkelse af den administrative kapacitet, navnlig inden for regionale og lokale myndigheder, skal fremhæves og udvekslingen heraf fremmes med henblik på at forbedre produktiviteten og effektiviteten og undgå at gentage fortidens fejltagelser;

34. tilskynder til god praksis i forbindelse med den nationale rapportering som f.eks. brug af kerneindikatorer, rapportering om resultater og output, rapportering om synergi mellem nationale politikker og EU-politikker, tilrettelæggelse af offentlige debatter og høringer med interessenter, forelæggelse af rapporter for de nationale parlamenter med henblik på udtalelse og offentliggørelse af rapporter på offentlige hjemmesider, idet alle rapporter anvender en klar og præcis terminologi, da disse fremgangsmåder forbedrer kvaliteten af rapporteringen og øger de berørte parter ejerskab inden for medlemsstaterne; påpeger behovet for at følge bedste praksis i regioner, hvor finansieringsprogrammernes anvendelsesgrad eller effektivitet er lav;

35. bifalder, at Kommissionen redegør for, hvordan de nationale, regionale og lokale myndigheder kan tilpasse de nuværende regionalpolitiske programmer til Europa 2020's mål om bæredygtig vækst, og hvorledes praksis kan fokuseres på målene for intelligent vækst i denne programmeringsperiode; opfordrer medlemsstaterne til at handle straks, investere mere i bæredygtig udvikling og intelligent vækst, social integration og ligestilling på arbejdsmarkedet og bruge midlerne mere effektivt; opfordrer endvidere Kommissionen til at indlede en debat om, hvordan samhørighedspolitikken i løbet af den nuværende periode 2007-2013 kan og bidrage til målene i Europa 2020-strategien;

Konklusioner og anbefalinger

36. understreger SMV'ers rolle som innovative aktører i økonomien, og understreger behovet for at udvikle denne sektor, bl.a. via gennemførelsen af Small Business Act, fremme af adgangen til finansiering og risikokapital for SMV og tilskyndelse til SMV til at indgå i innovative projekter og styrke deres konkurrenceevne og således potentialet for en stigning i beskæftigelsen; understreger, at samarbejdet på lokalt og regionalt plan mellem offentlige myndigheder, SMV'er, erhvervsnetværk, forskningsinstitutter og netværk giver mange sociale og økonomiske fordele, i lighed med en effektiv udnyttelse af alle eksisterende ressourcer, herunder finansieringstekniske instrumenter (Jeremie) som et middel til at styrke kapitaltilførslen til

Torsdag den 23. juni 2011

SMV'er; understreger dog, at hvad angår lånefinansiering skal retssikkerheden forbedres på en sådan måde, at finansielle formidlere og banker kan fastlægge betingelser for innovative finansielle instrumenter, der forbliver gyldige i hele programmeringsperioden;

37. er overbevist om, at god regeringsførelse på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan og effektivt samarbejde mellem de forskellige dele af den offentlige sektor er afgørende for at sikre beslutningsprocessens og den strategiske planlægnings kvalitet, en øget udnyttelsesgrad for struktur- og samhørighedsfondene og dermed en vellykket og effektiv gennemførelse af samhørighedspolitikken; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke og mobilisere samfundsstyringen på flere planer i overensstemmelse med traktaten, nærhedsprincippet og partnerskabsprincippet; understreger derfor betydningen af en virkelig partnerskabsstrategi, både vertikalt og horisontalt, og anbefaler, at kvaliteten af partnersnes inddragelse vurderes, idet der mindes om, at partnerskab kan føre til forenkling, navnlig i forbindelse med proceduren for udvælgelse af projekter; opfordrer medlemsstaterne til at inddrage de regionale myndigheder fra starten i fastlæggelsen af investeringsprioriteringer og i selve beslutningsprocessen og integrere dem med civilsamfundets aktører og repræsentanter for forskellige befolkningsgrupper i gennemførelsen af programmer; foreslår i den forbindelse, at der etableres en territorial pagt af lokale og regionale myndigheder for Europa 2020-strategien i alle medlemsstater;

38. mener, at en forenkling af bestemmelserne og procedurerne bør bidrage til en hurtig tildeling af bevillinger og betalinger, og at disse bestræbelser derfor bør fortsætte og føre til forbedrede regler i perioden efter 2013, både på EU-plan og nationalt plan, uden at der skabes store problemer for modtagerne; mener, at regionalpolitikken i højere grad skal tilpasses brugernes behov, og at en forenkling bør reducere unødvendige administrative skranker og omkostninger, samt andre hindringer, der er i vejen for de politiske mål, undgå den forvirring og de fejlagtige fortolkninger, som den nuværende administrative praksis giver anledning til, og på den anden side sikre mere fleksibel projektförvaltning og synkroniseret kontrol og øge politikken effektivitet; beklager, at mange midler fortsat ikke bliver udnyttet på grund af overflødigt bureaukrati, komplicerede og hyppigt ændrede regler og mangel på harmoniserede procedurer; mener, at der skal findes en balance mellem forenkling og stabile regler og procedurer;

39. opfordrer medlemsstaterne og de regionale myndigheder til at styrke kapacitetsopbygningen og i særdeleshed mindske de administrative byrder for at sikre samfinansieringen af projekter ved hjælp af nationale bidrag og med finansiell teknisk støtte med henblik på at forbedre udnyttelsen af bevillinger og undgå yderligere betydelige forsinkelser i investeringerne;

40. støtter de ideer, som Kommissionen har forelagt, og som sigter på at lægge større vægt på en resultatbaseret gennemførelse af strukturfondene, og mener, at strategisk rapportering, som er et værdifuldt redskab til overvågning af fremskridt inden for gennemførelsen, skaber grundlag for peer review og strategisk debat på EU-plan; opfordrer med henblik på at forbedre den strategiske rapporterings kvalitet på grundlag af sammenlignelige og pålidelige data medlemsstaterne til at indføre en mere analytisk og strategisk tilgang, idet de nationale rapporter i højere grad bør fokusere på mål, resultater og strategisk udvikling, og til i god tid at forelægge præcise oplysninger om kerneindikatorer og de vedtagne mål; understreger derfor, at strategirapporten for 2013 bør være resultatorienteret og fokusere mere på kvalitativ analyse af programmernes effektivitet, output, resultater og tidlige virkninger end på en omfattende præsentation af statistiske data;

41. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at benytte lejligheden i forbindelse med midtvejsrevisionen af de finansielle overslag 2007-2013 og af samhørighedspolitikken til at sikre øget udnyttelse af EU-midler i perioden 2011-2013;

42. opfordrer alle EU-institutioner og medlemsstaterne til med henblik på næste runde i forhandlingerne om den fremtidige samhørighedspolitik at fremme en hurtigere udarbejdelse af centrale dokumenter, såsom den flerårige finansielle ramme og forordninger, i den næste runde af forhandlingerne med henblik på at overvinde de opstartsvanskeligheder, der måtte opstå i begyndelsen af næste programmeringsperiode;

Torsdag den 23. juni 2011

43. opfordrer Kommissionen til at sikre, at den fremtidige samhørighedspolitik bliver tildelt tilstrækkelige økonomiske midler; mener, at samhørighedspolitikken ikke bør ses som blot et middel til at nå målene i andre sektorpolitikker, da det er en EU-politik, der tilbyder betydelig merværdi, som har sit eget eksistensgrundlag: økonomisk, social og territorial samhørighed; understreger derfor, at samhørighedspolitikken bør være uafhængig og dens nuværende grundlag og principper ikke ændres af spredning af regionaludviklingsbevillinger;

*

* *

44. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.

Dagsordenen for byerne i EU og dens fremtid i samhørighedspolitikken

P7_TA(2011)0284

Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2011 om dagsordenen for byerne i EU og dens fremtid i samhørighedspolitikken (2010/2158(INI))

(2012/C 390 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig afsnit XVIII,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets beslutning 2006/702/EF af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 397/2009 af 6. maj 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling for så vidt angår støtteberettigede investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2010 af 15. december 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 663/2009 om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. februar 2008 om opfølgning af den territoriale dagsorden og Leipzig-chartret - mod et europæisk handlingsprogram for fysisk planlægning og territorial samhørighed ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2008 om forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 291 af 21.10.2006, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 126 af 21.5.2009, s. 3.

⁽⁵⁾ EUT L 346 af 30.12.2010, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT C 184 E af 6.8.2009, s. 95.

⁽⁷⁾ EUT C 15 E af 21.01.2010, s. 10.

Torsdag den 23. juni 2011

- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om samhørighedspolitikens bymæssige dimension i den nye programmeringsperiode ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om grønbog om territorial samhørighed og status for debatten om den kommende reform af samhørighedspolitikken ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelse af Lissabon-målsætningerne og EU 2020-målene ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets ad hoc-meddelelse med titlen "opfølgning af den territoriale dagsorden og Leipzig-chartret - mod et europæisk handlingsprogram for fysisk planlægning og territorial samhørighed",
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om "Europa 2020 - En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" (KOM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid, af 9. november 2010,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2010 om "konklusionerne af den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid" (KOM(2010)0642),
- der henviser til Kommissionens sammenfattende rapport af april 2010 om den efterfølgende evaluering af de samhørighedspolitiske programmer 2000-2006, som er samfinansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (mål 1 og 2),
- der henviser til Kommissionens rapport af juni 2010 om den efterfølgende evaluering af de samhørighedspolitiske programmer 2000-2006: fællesskabsinitiativet Urban,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 26. maj 2010 om "nødvendigheden af en integreret tilgang til byfornyelse" ⁽⁵⁾,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 9. juni 2010 om "byfornyelse og dens betydning for fremtidens byudvikling i Europa" ⁽⁶⁾,
- der henviser til EU's territoriale dagsorden - på vej mod et mere konkurrencedygtigt og bæredygtigt Europa med forskelligartede regioner ("den territoriale dagsorden") og Leipzig-chartret om bæredygtige europæiske byer ("Leipzig-chartret"), som begge blev vedtaget på det uformelle rådsmøde mellem ministrene med ansvar for fysisk planlægning og byudvikling i Leipzig den 24.-25. maj 2007,
- der henviser til "Toledo-erklæringen", der blev vedtaget på det uformelle rådsmøde mellem ministrene med ansvar for byudvikling, der blev afholdt i Toledo den 22. juni 2010,

⁽¹⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 73.

⁽²⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 65.

⁽³⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 120.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0356.

⁽⁵⁾ EUT C 21 af 21.1.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 267 af 1.10.2010, s. 25.

Torsdag den 23. juni 2011

- der henviser til holdningen fra generaldirektørerne for byudvikling til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank: Konklusionerne af den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid" (KOM(2010)0642/3),
 - der henviser til konklusionerne fra det europæiske topmøde mellem lokale regeringer, der blev afholdt i Barcelona den 22.-24. februar 2010, om lokale regeringer og deres hovedrolle i det nye Europa",
 - der henviser til borgmesteraftalen, som Kommissionen tog initiativ til og støtter,
 - der henviser til den uafhængige rapport udarbejdet på Kommissionens foranledning med titlen "En dagsorden for en reformeret europæisk samhørighedspolitik" (Fabrizio Barca-rapporten) (2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelse fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0218/2011),
- A. der henviser til, at EU kan kendetegnes ved sin polycentriske udvikling og mangfoldighed af byområder og byer af forskellig størrelse, der har heterogene kompetencer og ressourcer; finder, at det vil være problematisk at vedtage en fælles definition af "byområder" og mere generelt af termen "bymæssig" på rent statistisk basis, da det er vanskeligt samlet at beskrive de meget forskellige situationer i medlemsstaterne og regionerne, og mener derfor, at det i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet bør overlades til medlemsstaterne at fastlægge en eventuel bindende definition og udpege byområder på grundlag af fælles europæiske indikatorer; der henviser til, at det bør overvejes, hvordan en funktionel tilgang kan føre til en standarddefinition af "bymæssig", og der dermed kan dannes et grundlag for en klar lovmæssig definition af EU-politikken bymæssige dimension; der henviser til, at det navnlig i forbindelse med samhørighedspolitikken vil være nyttigt at have en funktionelt baseret definition af den bymæssige dimension,
- B. der henviser til, at EU gennem sine politikker bidrager til den bæredygtige udvikling af byområder og til, at det bør erindres, at der ud over de nationale bypolitikker i henhold til nærhedsprincippet bør defineres en europæisk bypolitik,
- C. der henviser til, at byer bidrager aktivt til udarbejdelsen af EU's politikker og spiller en vigtig rolle i den vellykkede gennemførelse af EU 2020-strategien; der henviser til, det vil bringe opfyldelsen af EU 2020-målene i fare, hvis EU's politikker, og særlig samhørighedspolitikken, ikke tager hensyn til den bymæssige dimension,
- D. der henviser til, at byer indeholder et unikt arkitektonisk og kulturelt potentiale samt væsentlige kræfter til støtte for social integration, og at de bidrager til den sociale balance ved at opretholde kulturel diversitet og bevare en permanent forbindelse mellem centrum og yderområder,
- E. der henviser til, at tiltag i byområder på grundlag af erfaringen med URBAN-initiativer er blevet integreret ("mainstreamed") i de lovgivningsmæssige bestemmelser for konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse i programperioden 2007-2013; der henviser til, at denne "mainstreaming" klart har udvidet midlerne til byer og til, at der bør fastsættes klart definerede målsætninger for byudvikling inden for de operationelle programmer for at fremme koncentrationen af ressourcerne,
- F. der henviser til, at subsidiaritet i sin styrkede og udvidede form som defineret i TEUF samt styring på forskellige niveauer og et bedre defineret partnerskabsprincip er væsentlige elementer for en korrekt gennemførelse af alle EU's politikker, og til, at mobiliseringen af de lokale og regionale myndigheders ressourcer og kompetencer bør styrkes i overensstemmelse hermed,

Torsdag den 23. juni 2011

- G. der henviser til, de seneste fem års økonomiske krise har øget forskellene og den sociale udstødelse i store perifere storbyområder; der henviser til, at lokale myndigheder i lyset af krisen må være i stand til at kunne gennemføre praktiske foranstaltninger til at bekæmpe fattigdom og støtte social samhørighed og beskæftigelse,
- H. der henviser til, at en politik med udviklingscentre baseret på stimulering af økonomisk aktivitet i byerne i mange tilfælde ikke har skabt tilstrækkelig trækraft, og derfor har haft en begrænset indvirkning på det omkringliggende område og ikke har bidraget til integreret udvikling,
- I. der henviser til, at der i meget få bydele, uanset deres velstand eller økonomiske styrke, kan være specifikke problemer såsom ekstrem social ulighed, fattigdom, marginalisering og høj arbejdsløshed, som kan dæmpes eller udryddes med støtte fra samhørighedspolitikken,
- J. der henviser til, at en forenkling af gennemførelsen af politikken, herunder en forenkling af kontrol- og revisionsmekanismerne, bidrager til at forbedre effektiviteten, mindske antallet af fejl, gøre den politiske struktur mere brugervenlig samt øge synligheden; der endvidere henviser til, at indsatsen bør fortsætte og ledsages af en forenkling af nationale og regionale procedurer, så repræsentanter for byområder bedre kan orientere og forvalte anvendelsen af EU-midler,

Den bymæssige dimensions kontekst

1. konstaterer, at dagsordenen for byerne i EU på den ene side omfatter den bymæssige dimension af EU's politikker, navnlig samhørighedspolitikken, og på den anden side det mellemstatslige element af indsatsen på EU-plan for at koordinere medlemsstaternes bypolitikker i form af uformelle ministermøder, der koordineres af på hinanden følgende rådsformandskaber og aktiv medvirken fra Kommissionen; mener i denne forbindelse, at de lokale regeringer bør informeres bedre og inddrages stærkere i det mellemstatslige element af aktiviteterne; anbefaler en tættere koordination mellem de to niveauer og en tættere inddragelse af de lokale regeringer; understreger nødvendigheden af at forbedre koordinationen af de administrative myndigheders beslutninger og handlinger på såvel EU-niveau som på nationalt niveau;
2. bemærker godkendelsen af Toledo-erklæringen og Toledo-referencedokumentet om byfornyelse; er enig i, at der er behov for mere kontinuitet og koordination i indsatsen for at opnå et fælles arbejdsprogram eller "dagsorden for byerne i EU"; glæder sig over, at ministrene understregede nødvendigheden af at intensivere samarbejdet og koordinationen med Europa-Parlamentet samt over målet om at styrke den bymæssige dimension i samhørighedspolitikken og fremme en bæredygtig byudvikling og integrerede strategier ved at styrke og udvikle instrumenter til gennemførelse af Leipzig-chartret på alle niveauer; lykønsker medlemsstaterne og Kommissionen med deres bestræbelser på at fortsætte Marseille-processen og indføre en referenceramme for bæredygtige europæiske byer; følger med interesse lanceringen af referencerammens testfase; beklager dog, at byerne ikke er tilstrækkeligt inddraget i disse processer; anmoder derfor Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre en bedre informationsstrøm til ikke-deltagende byer vedrørende denne proces og om at holde Parlamentet informeret om yderligere udviklinger;
3. understreger, at der ud over det vigtige bidrag udviklingen af byområder, som sker inden for samhørighedspolitikken, er en række andre EU-politikker (såsom miljø, transport og energi) og -programmer, der har en stærk indvirkning på byudviklingen; understreger behovet for en bedre forståelse for den territoriale indvirkning af politikkerne og opfordrer til at styrke dagsordenen for byerne i EU's politikker; gentager sin opfordring til Kommissionen til at foretage en territorial konsekvensvurdering af sektorpolitikkerne og udvide de eksisterende konsekvensvurderingsmekanismer; glæder sig i denne forbindelse over de idéer, der er præciseret i den 5. rapport om den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, og over det arbejde, som ORATE har udført;

Torsdag den 23. juni 2011

Lokale behov og/over for europæiske prioriteter

4. understreger, at det i stor udstrækning er byområder, der omsætter EU-politikker i gennemførelse på stedet; understreger, at byområderne, der rummer 73 % af EU's befolkning, står for ca. 80 % af EU's BNP, forbruger op til 70 % af energien i EU og er de vigtigste centre for innovation, viden og kultur takket være bl.a. tilstedeværelsen af SMV'er og derfor bidrager væsentligt til den økonomiske vækst i Europa; understreger, at kun byer med tjenester af høj kvalitet og en hensigtsmæssig infrastruktur kan tiltrække og fremme fremadrettede aktiviteter med høj merværdi; konstaterer, at de på den anden side også bærer omkostningerne ved den økonomiske produktivitet (byernes udbredelse, koncentration, færdselstæthed, forurening, arealforbrug, klimaændringer, energisikkerhed, boligkrise, fysisk opdeling, kriminalitet, migration osv.) og er berørt af store sociale ubalancer (høj arbejdsløshed, social usikkerhed og marginalisering osv.), hvilket bringer deres rolle som "vækstmotorer" i fare; understreger, at ikke blot økonomiske, men også sociale og økologiske udviklinger i byområderne har store konsekvenser for de omliggende områder, og mener, at dagsordenen for byerne må tilstræbe at udvikle bæredygtige, intelligente og inklusive investeringer med henblik på at styrke byernes rolle; mener derfor, at det derfor er klart berettiget med en fælles indsats for byområderne i EU med henblik på at mindske de horisontale konsekvenser af vækst og udvikling og samtidig løse spørgsmål vedrørende miljømæssig bæredygtighed og social samhørighed;

5. påpeger, at bytransporttjenester hører under nærhedsprincippet; understreger imidlertid, at europæisk samarbejde, koordination og finansiering vil sætte de lokale myndigheder i stand til at løfte de udfordringer, de står over for, navnlig med hensyn til transport;

6. mener, at det er et fælles mål for europæiske, nationale, regionale og lokale regeringsniveauer at sikre, at byområderne yder det størst mulige bidrag til EU's økonomiske vækst, og samtidig at støtte eller forbedre deres parametre som "et godt sted at bo"; understreger, at mens der er bred enighed om dette mål, kan de specifikke foranstaltninger til at opfylde det variere fra sted til sted; bemærker, at visse regioner og byer som en konsekvens af den historiske udvikling i anden halvdel af det 20. århundrede generelt har behov for at følge en bred vifte af prioriteter, herunder hvad angår konvergens, og mener derfor, at der derfor må sikres tilstrækkelig fleksibilitet, der giver særlige byområder mulighed for at finde frem til de løsninger, der passer bedst til deres behov, makro- og mikromiljø samt udviklingssammenhæng;

7. anbefaler, at den bymæssige dimension af samhørighedspolitikken, med udgangspunkt i det strategiske koncept med at støtte intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, bør fokusere på et tredobbelt mål: for det første at hjælpe byområderne med at udvikle deres grundlæggende fysiske infrastruktur som en forudsætning for vækst med henblik på fuldt ud at udnytte deres potentielle bidrag til den økonomiske vækst i Europa, til diversificeringen af det økonomiske grundlag og til energi- og miljømæssig bæredygtighed, navnlig med henblik på at bevare og forbedre luftkvaliteten i bycentrene, uden at det skader floderne; for det andet at hjælpe byområderne med at modernisere deres økonomiske, sociale og miljømæssige karakteristika gennem intelligente investeringer i infrastruktur og tjenester baseret på teknologiske fremskridt og nært knyttet til specifikke regionale, lokale og nationale krav; for det tredje at genskabe byområder ved at regenerere industriområder og forurenede arealer, under hensyntagen til nødvendigheden af forbindelser mellem byområder og landdistrikter med henblik på at fremme inklusiv udvikling i overensstemmelse med Europa 2020-strategien;

8. påpeger det store potentiale til modernisering af infrastrukturelle investeringer gennem intelligente teknologier, der skal håndtere vedvarende problemer i forbindelse med forvaltning af byer, energi, forvaltning af vandforsyning og anvendelse af vandressourcer, transport, turisme, boliger, uddannelse, sundhed og socialforsorg, offentlig sikkerhed osv. gennem begrebet "en mere intelligent byudvikling"; mener, at sådanne investeringer i infrastrukturer for informations- og kommunikationsteknologier (ikt) kan ses som en direkte drivkraft for økonomisk vækst og innovationsbaseret økonomisk aktivitet, som sammenfører de elementer af offentlige og private investeringer, der kan have til formål at skabe ny iværksætterånd, bæredygtige jobs og intelligent vækst i overensstemmelse med Europa 2020-strategiens mål, og - navnlig - innovationspartnerskabet "intelligente byer";

Torsdag den 23. juni 2011

9. understreger, at anvendelsen af intelligente systemer i betydelig grad kan medvirke til at højne energi-effektiviteten og sikkerheden i den offentlige sektor og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en koordineret og effektiv anvendelse af intelligente systemer i hele Unionen, og navnlig i byområder; påpeger, at især byer kan yde et stort bidrag til bekæmpelsen af klimaændringer gennem bl.a. intelligente lokale offentlige transportsystemer, energisnering af bygninger og bæredygtig bydistriktsplanlægning, der mindsker afstanden til arbejde og til faciliteter i byerne; støtter i denne forbindelse Civitas-initiativet og borgmesteraftalen; understreger betydningen af at anvende de disponible midler til at gennemføre handlingsprogrammer med sigte på at fremme udnyttelsen af lokalt potentiale for vedvarende energi, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at disse to initiativer ajourføres fremover;

10. understreger samhørighedspolitikens relevans for fremme af innovation i byområder, og særlig i ugunstigt stillede kvarterer, med henblik på at øge intern samhørighed og menneskelig kapital ved hjælp af en strategi, der lægger vægt på inklusion og deltagelse, såvel når det gælder teoretisk og praktisk uddannelse (særlig for unge), som når det gælder adgang til mikrolån og fremme den sociale økonomi;

Styring på forskellige niveauer og partnerskabsprincippet

11. gentager sit synspunkt om, at en af svaghederne ved Lissabonstrategien var manglen på velfungerende styring på forskellige niveauer og den utilstrækkelige inddragelse af regionale og lokale myndigheder og civilsamfundet i udformningen og gennemførelsen af denne strategi samt dens kommunikations- og evalueringsfaser; understreger nødvendigheden af et bedre system for forvaltning af Europa 2020-strategien med større integration af aktører på alle stadier;

12. opfordrer Kommissionen til i fremtidige forordninger at sikre, at medlemsstaterne formelt inddrager de politiske ledere i vigtige byområder og sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder i alle faser af beslutningstagningen i forbindelse med samhørighedspolitikken (strategisk planlægning, definition af og forhandling om de planlagte "nationale strategiske udviklingskontrakter"), for eksempel gennem etablering af nye typer af partnerskaber, som f.eks. en territorialt pagt udformet for hver enkelt medlemsstat; opfordrer Kommissionen til at fremme uddannelsen af byforvaltninger og lokale forvaltninger med henblik på at give information om bypolitiske programmer og initiativer og opfordrer de lokale myndigheder til at udarbejde konkrete handlingsprogrammer under deres specifikke udviklingsstrategier; mener, at dette er den eneste måde at afspejle de lokale behov på og samtidig undgå fragmentering af strategiske mål og løsninger;

13. mener, at forbindelsen mellem lokale handlingsplaner og regionale/nationale integrationsprogrammer bør styrkes; støtter Kommissionens forslag om at styrke den lokale udviklingsstrategis position inden for samhørighedspolitikken gennem støttegrupper og handlingsplaner af "Leader"-typen;

14. understreger, at byområder ikke er isolerede elementer inden for deres regioner, og at deres udvikling derfor må knyttes tæt sammen med de omkringliggende funktionelle forstads- eller landområder; søger yderligere klarhed om specifikke situationer som f.eks. situationen for storbyområder, byområder og agglomerationer, hvor funktionerne er tæt indbyrdes forbundet; mener, at styring på forskellige niveauer, territorial planlægning og partnerskabsprincippet er de mest effektive værktøjer til at forhindre, at udviklingspolitikkerne opsplittes på sektorer og fragmenteres; minder imidlertid om, at der ikke altid er garanti for interne synergier; opfordrer indtrængende Kommissionen til at opfordre medlemsstaterne til specifikt at fremme kontakter og udveksling af god praksis for strategier vedrørende forholdet mellem by og land, at fastsætte by- og landmæssige dimensioner i planlægningsdokumenter og at sikre gode forbindelser mellem land-distrikter og byområder;

15. understreger den positive rolle, som samarbejde på tværs af grænser, transnationalt samarbejde og Urbact-initiativet spiller for netværkssamarbejde mellem byer, udveksling af bedste praksis og tilvejebringelse af innovative løsninger; bemærker, at samarbejdet mellem europæiske byer er i fuld overensstemmelse med mål 3 (territoriant samarbejde); mener, at den bymæssige dimension af målet om europæisk territoriant samarbejde bør styrkes i perioden 2014-2020; tilskynder til, at byer inddrages i tværregionale og grænseoverskridende samarbejdsnetværk; mener, at støttede netværk bør knyttes til reelle udviklingsprojekter,

Torsdag den 23. juni 2011

og opfordrer Kommissionen til at øge platformene for at give mulighed for en eksperimentel tilgang til byfornyelse og -udvikling; mener, at forsøg vil kunne være hensigtsmæssige i forbindelse med ESF, navnlig hvor en overordnet territorial strategi kan supplere en tilgang, der er målrettet mod specifikke befolkningsgrupper;

16. understreger, at processen med "byfornyelse" og "mainstreaming" kan føre til en ny "byalliance", der sammenfører alle aktører, der er involveret i "byopbygnings"-processen; alliancen vil fortsat være baseret på konsensus og være formelt etableret med nye styringsformer, inden for hvilke sociale og civile netværk spiller en vigtig rolle, idet det fælles mål er at ajourføre, genskabe og rent faktisk genopfinde den "eksisterende by" og gøre optimal brug af de menneskelige, sociale, materielle, kulturelle og økonomiske ressourcer, der er udviklet igennem årene, og kanalisere dem over til opførelsen af byer, der drives på en effektiv, innovativ, intelligent, mere bæredygtig og socialt integreret måde;

17. gentager sin opfordring til Kommissionen om at etablere et "Erasmus"-udvekslingsprogram for lokalt og regionalt valgte repræsentanter med henblik på at tilskynde til overførsel af god praksis til strategisk lokal udvikling og byudvikling;

Videredelegering af ansvar

18. understreger, at lokalt valgte myndigheder har et direkte politisk ansvar, hvad angår strategisk beslutningstagning og investering i offentlige ressourcer; mener i betragtning heraf, at medlemsstaterne bør garantere disse myndigheder tilstrækkelige budgetmidler; mener derfor, at lokalt valgte organer for at opfylde målene for samhørighedspolitikken og EU's 2020-strategi skal være forpligtet til at deltage i den strategiske beslutningsproces og inddrages tæt i udformningen af operationelle programmer, og at der i vid udstrækning bør gøres brug af muligheden for videredelegering af ansvar i forbindelse med gennemførelse og evaluering af samhørighedspolitikken, uden at dette berører de administrative myndigheders og medlemsstaternes økonomiske ansvar; understreger, at de lokale myndigheders prioritet er velfærd og livskvalitet for deres borgere, der sammen med andre aktører skal inddrages tæt i lokale udviklingsstrategier;

19. anbefaler, at en af de følgende valgmuligheder anvendes i næste programmeringsperiode i forbindelse med gennemførelsen af den bymæssige dimension på nationalt niveau: uafhængige operationelle programmer, der forvaltes af bestemte byområder, fælles operationelle programmer, der dækker byområder i bestemte medlemsstater, globale ydelser eller øremærkning af foranstaltninger og midler til byer inden for specifikke regionale operationelle programmer; anerkender betydningen af at udarbejde specifikke operationelle programmer i fremtiden for visse byområder, der søger at realisere deres udviklingspotentiale;

20. mener, at eftersom urbaniseringens omfang og dominerende stilling varierer stort i EU, særlig hvor en region overvejende er landlig og i ringe grad urbaniseret, skal afgørelsen om andelen af midler, der tildeles tiltag i byområder, som i tilfældet med operationelle programmer overordnede indhold og prioriteter, overlades til udviklerne af programmet, der arbejder for den pågældende region;

Integreret strategisk planlægning

21. går ind for de integrerede strategiske planlægningsprincipper, eftersom de kan hjælpe lokale myndigheder med at gå fra tanken om "enkelte projekter" og i retning af en mere strategisk tværsektoriel tankegang og dermed samtidig udnytte deres endogene udviklingspotentiale; understreger merværdien og de innovative egenskaber - navnlig for ugunstigt stillede kvarterer - ved denne bottom-up-fremgangsmåde, der ved at sikre alle lokale aktørers deltagelse giver mulighed for at tilpasse sig bedre til territoriets reelle behov og ressourcer; beklager den vage fælles definition, der i visse tilfælde kun resulterer i en formel anvendelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at sikre støtte til udviklingen af lokale administrative kapaciteter med henblik på integreret strategisk planlægning;

Torsdag den 23. juni 2011

22. mener, at byområder har en vigtig rolle at spille i forbindelse med gennemførelsen af makroregionale strategier og retablering af funktionelle geografiske enheder;

23. opfordrer Kommissionen til at foretage en undersøgelse, der sammenligner gældende praksis i de enkelte medlemsstater vedrørende integreret strategisk planlægning, og på grundlag af resultatet af denne undersøgelse at udforme specifikke EU-retningslinjer for praksis for integreret byplanlægning, der også præciserer forholdet mellem disse planer og andre planlægningsdokumenter og fremmer effektive og lovmæssigt regulerede partnerskaber, herunder grænseoverskridende bypartnerskaber; opfordrer Kommissionen til at gøre integreret byplanlægning juridisk bindende, hvis projekterne medfinansieres af EU; opfordrer indtrængende de lokale myndigheder og medlemsstaterne til at indføre nye offentlig-private partnerskaber og innovative infrastrukturelle udviklingsstrategier for byområder for at tiltrække investeringer og stimulere erhvervsaktiviteten; opfordrer til forbedret koordination mellem de lokale og regionale forvaltninger for at lette nye partnerskaber mellem byområder og landdistrikter på den ene side og mellem små, mellemstore og store byer på den anden side med henblik på at sikre en afbalanceret regional udvikling; opfordrer samtidig Kommissionen til at øge den tekniske bistand med henblik på en forbedret integreret udviklingsplanlægning, politisk beslutningstagning med vægt på deltagelse og strategisk byudvikling;

24. glæder sig over Kommissionens ide om den fremtidige fælles strategiske ramme, som fastlagt i konklusionerne i den femte samhørighedsrapport, der har potentiale til at fremme synergier mellem fondene, særlig med henblik på at revurdere forbindelserne mellem byområder og landdistrikter og bynære områder; understreger den europæiske merværdi af den horisontale og integrerede tilgang til samhørighedspolitikken og tilskynder til yderligere synergier med energi-, miljø- og transportpolitikken, hvilket ville især vil være gavnligt for byområder og bynære områder, der stadig står over for store udfordringer i denne forbindelse;

25. gentager sin overbevisning om, at det kun vil være effektivt at udforme integrerede byudviklingsplaner, hvis der afsættes tilstrækkelige ressourcer til specifikke tiltag i byområder, og anbefaler derfor, at de disponible ressourcer koncentrerer om specifikke tiltag; foreslår fastsættelse af et minimumsniveau for bistand for hver programmeringsperiode for ugunstigt stillede kvarterer i byområder;

Detaljeret finansiel planlægning

26. understreger, at uundgåelige besparelsesforanstaltninger på alle styringsniveauer i EU lægger et hidtil uset pres på alle typer af offentlige udgifter, herunder strategiske investeringer i økonomisk udvikling; mener, at der med henblik på en forbedret effektivitet af investeringerne er behov for en bedre koordination af alle tilgængelige offentlige midler (EU-midler, nationale, regional, lokale samt private midler) og en mere strategisk fordeling heraf;

27. går i denne forbindelse ind for en detaljeret finansiel planlægning på lokalt niveau som et uundværligt element i integreret udviklingsplanlægning og opfordrer alle modtagere af offentlige midler til at være resultatorienterede og nøje overholde princippet om "penge til projekter" i stedet for princippet om "projekter for penge";

28. understreger den europæiske merværdi af krydsfinansiering mellem EFRU og ESF, når det gælder fleksibilitet i forbindelse med sociale integrationsprojekter og lokale integrerede udviklingsplaner/-strategier; opfordrer Kommissionen til at skabe mere fleksible vilkår for en sådan krydsfinansiering for at tilskynde til anvendelse af den, og således at disse regler ikke udgør forhindringer for udviklingen og gennemførelsen af disse planer/-strategier; henleder opmærksomheden på komplementariteten mellem disse midler; bemærker, at ESF-midler særlig i byområder, der er præget af social marginalisering eller miljøforurening, kan anvendes til at støtte fælles lokale projekter blandt byer, den tredje sektor og den private sektor i forbindelse med forebyggelse af marginalisering; påpeger, at sammenlægningen af de eksisterende EU-midler kan øge den disponible finansiering væsentligt;

29. mener, at byområdernes dynamik kan stimuleres ved effektive synergier mellem de forskellige EU-finansieringsinstrumenter, navnlig hvad angår forskning og innovation;

Torsdag den 23. juni 2011

30. understreger, at de nye finansieringstekniske instrumenter, der er baseret på principperne "projekter for penge" og "penge til projekter, og som er blevet indført i den aktuelle programmeringsperiode, er lovende; understreger behovet for at oprette justerbare finansieringstekniske instrumenter, der kan være levedygtige og gennemførlige for meget mindre byområder; opfordrer Kommissionen til at evaluere erfaringerne med disse instrumenter og om nødvendigt at tilpasse dem for at forbedre deres konkurrenceevne på det finansielle marked i forhold til andre kommercielle produkter for at gøre dem mere "brugervenlige", praktiske, attraktive og dermed mere effektive; mener, at rentesatserne på EIB's finansielle instrumenter med henblik herpå bør sænkes i forhold til kommercielle lån; opfordrer medlemsstaterne til i lyset af de positive resultater, der er opnået med anvendelsen af de eksisterende finansieringstekniske instrumenter, permanent at sikre, at fordelene ved disse finansielle instrumenter udnyttes så effektivt som muligt;

31. mener, at navnlig "Jessica"-initiativets bliver mest effektivt, hvis det gennemføres på byplan, og bemærker derfor med beklagelse, at visse medlemsstater er tilbøjelige til at centralisere gennemførelsen af det;

32. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de finansielle strømme mellem EU-niveau, nationalt og subnationalt niveau i fremtiden organiseres så effektivt og fleksibelt som muligt; udtrykker bekymring over det aktuelle lave niveau af forfinansiering af projekter og mener, at det i fremtiden gennem lovgivningen bør sikres, at medlemsstaterne mere tydeligt forpligtes til at anvende forfinansiering ved betalinger til offentlige modtagere som f.eks. bymyndigheder;

33. opfordrer Kommissionen til at tilstræbe den bedst mulige harmonisering af reglerne for særlige EU-fonde og -programmer, under hvilke by- og lokaludviklingsprojekter er berettiget til medfinansiering, med henblik på at mindske bureaukratiet og antallet af fejl i forbindelse med gennemførelsen;

34. opfordrer Regionaludvalget til at arbejde på idéerne om, hvordan den fremtidige samhørighedspolitik's bymæssige dimension kan udformes bedre;

*

* *

35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Regionsudvalget.

Mål 3: En udfordring for det territoriale samarbejde - fremtidig dagsorden for grænseoverskridende, transnationalt og interregionalt samarbejde

P7_TA(2011)0285

Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2011 om mål 3: En udfordring for det territoriale samarbejde - fremtidig dagsorden for det grænseoverskridende, transnationale og interregionale samarbejde (2010/2155(INI))

(2012/C 390 E/03)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig afsnit XVIII,

— der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

Torsdag den 23. juni 2011

- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 05. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2006/702/EF af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013 ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2010 om EU-strategien for Østersøområdet og makroregioners rolle i den fremtidige samhørighedspolitik ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om gennemførelsen af synergivirkninger af midler øremærket til forskning og innovation i forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og det syvende rammeprogram for forskning og udvikling i byer og regioner samt i medlemsstaterne og i EU ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om grønbogen om territorial samhørighed og status for debatten om den kommende reform af samhørighedspolitikken ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. februar 2009 om revision af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. februar 2008 om opfølgning af den territoriale dagsorden og Leipzigchartret - mod et europæisk handlingsprogram for fysisk planlægning og territorial samhørighed ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 1. december 2005 om "euroregionernes" rolle for udviklingen af regionalpolitikken ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. september 2005 om den territoriale samhørigheds rolle i den regionale udvikling ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. december 2010 om EU's strategi for Donauområdet (KOM(2010)0715) og forslaget til handlingsplan, der ledsager strategien (SEK(2010)1489),
- der henviser til Kommissionens femte rapport af 9. november 2010 om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid (femte rapport om samhørighed) (KOM(2010)0642),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2010 om en gennemgang af EU's budget (KOM(2010)0700) og de tekniske bilag (SEK(2010)7000),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2010 om Regionalpolitikens bidrag til intelligent vækst i Europa 2020 (KOM(2010)0553),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. marts 2010 om samhørighedspolitik: Strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne for perioden 2007-2013 (KOM(2010)0110),

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19.

⁽²⁾ EUT L 291 af 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0356.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0254.

⁽⁵⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 104.

⁽⁶⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 65.

⁽⁷⁾ EUT C 76 E af 25.3.2010, s. 83.

⁽⁸⁾ EUT C 184 E af 6.8.2009, s. 95.

⁽⁹⁾ EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 71.

⁽¹⁰⁾ EUT C 227 E af 21.9.2006, s. 88.

Torsdag den 23. juni 2011

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. juni 2009 om EU-strategien for Østersøområdet (KOM(2009)0248) og forslaget til handlingsplan, der ledsager strategien (SEK(2009)0712/2),
 - der henviser til sin beslutning af 9 marts 2011 om EU-strategien for Atlanterhavsområdet, hvori der omtales en meddelelse fra Kommissionen, der forventes offentliggjort i 2011 ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2008 med titlen: "Grønbog om territorial samhørighed: Territorial forskellighed skal være en styrke" (KOM(2008)0616),
 - der henviser til Regionsudvalgets initiativudtalelse af 27. januar 2011 om "Nye perspektiver for revisionen af EGTS-forordningen",
 - der henviser til den uafhængige rapport, der er blevet udarbejdet på foranledning af Kommissionen, om "Fællesskabsinitiativ INTERRET III (2000-2006): efterfølgende evaluation" (nr. 2008.CE.16.0.AT.016),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0110/2011),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Unions område består af 27 medlemsstater og 271 regioner,
- B. der henviser til, at omkring 37,5 % af Europas befolkning bor i grænseregioner,
- C. der henviser til, at de forskellige former for uformelt samarbejde samt euroregionerne, eurodistrikterne, EGTS'erne, Europarådets initiativer, de successive traktater og EU's afledte lovgivning hver for sig har bidraget til at skabe mere solide og holdbare forbindelser mellem territorierne,
- D. der påpeger, at selv om allerede findes et grundlag for territorielt samarbejde, resterer der endnu mange udfordringer, og at arten af disse udfordringer afhænger af den historiske baggrund for samarbejdsformerne og af deres modenhedsgrad,
- E. der påpeger vigtigheden af at mindske grænsernes indvirkning på borgernes dagligdag, uanset at de er blevet "afskaffet" i traktaterne,
- F. der henviser til, at regionalpolitikken sigter mod at fremme en harmonisk udvikling i regionerne ved at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU,
- G. der henviser til, at samhørighedspolitikens målsætning om territorielt samarbejde bidrager til "en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk" ved at reducere barriererne mellem territorier og regioner,
- H. der henviser til, at målet om territorielt samarbejde ved EU's ydre grænser er et af elementerne i førtiltrædelsesprocessen og gennemførelsen af naboskabspolitikken, og at samordningen af de relevante EU-ordninger derfor bør forbedres,
- I. der henviser til, at det territoriale samarbejde, dvs. samarbejdet mellem borgere fra forskellige regioner, er en kontinuerlig læreproces, der skaber en følelse af fælles tilhørsforhold og fælles fremtid,
- J. der henviser til, at det territoriale samarbejde skal sætte borgeren i centrum, og at en stedsbaseret tilgang derfor bør tilrådes,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster; P7_TA(2011)0089.

Torsdag den 23. juni 2011

- K. der henviser til, at uddybningen af det territoriale samarbejde afhænger af de fremskridt, der sker på alle områder, der bidrager til europæisk integration og territorial samhørighed, og at det territoriale samarbejde i sig selv er en prøvesten for den europæiske integration,
- L. der påpeger, at der kun foretages få investeringer i transeuropæiske transportnet (TEN) i grænseregioner, selv om det netop er ved grænseovergangene, der er akut behov for modernisering, og at fjernelsen af infrastrukturhindringer hen over grænser må betragtes som et klassisk eksempel på europæisk merværdi,
- M. der henviser til, at grundforordningen om strukturfondene samt ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten væsentligt har øget betydningen af det territoriale samarbejde,
- N. der henviser til, at ex-post-evalueringen af INTERREG III-programmer for programmeringsperioden 2000-2006 klart har vist merværdien af dette mål for det europæiske projekt,

Styrkelse af målet om territorialt samarbejde

1. minder om, at målsætningen om territoriale samarbejde sigter på at hjælpe territorierne og regionerne med at samarbejde om løsningen af deres fælles udfordringer og reducere de fysiske, kulturelle, administrative og lovgivningsmæssige hindringer for dette samarbejde samt at mindske "grænseeffekten";
2. er overbevist om det territoriale samarbejdes europæiske merværdi og om, at det spiller en afgørende rolle for udbygningen af det indre marked og den europæiske integration inden for adskillige sektorpolitikker, og kræver, at det territoriale samarbejde forbliver en af grundpillerne i samhørighedspolitikken;
3. understreger, at målsætningen om territorialt samarbejde på basis af princippet om økonomisk, social og territorial samhørighed vedrører alle EU's regioner, i og med at den bidrager til at fremme den harmoniske udvikling af EU som helhed;
4. er af den opfattelse, at det territoriale samarbejde har vist sit værd, og at dets potentiale som grundlag for øget konkurrencedygtighed stadig ikke er fuldt udnyttet på grund af de utilstrækkelige midler, der er afsat hertil; kræver, at budgettet til målet "territorialt samarbejde" forøges fra de nuværende 2,5 % i den nuværende programmeringsperiode til mindst 7 % af det globale budget for samhørighedspolitikken i den næste programmeringsperiode;
5. slår til lyd for, at man bevarer den nuværende opdeling af mål 3 i tre komponenter, dvs. grænseoverskridende (komponent A), transnationalt (komponent B) og interregionalt (komponent C) samarbejde, og at det der fortsat skal lægges største vægt på det grænseoverskridende samarbejde, som for tiden modtager mindst 70 % af budgetmidlerne til det territoriale samarbejde; påpeger, at bevillingerne under programmet bør fordeles ligeligt mellem alle regioner;
6. mener, at hvis der fortsat skal sondres mellem den grænseoverskridende komponent (komponent A), der opfylder lokalbefolkningens behov i grænseoplandene, og den transnationale komponent (komponent B), herunder på såkaldt makroregionalt plan, der muliggør et bredere strategisk samarbejde, er der brug for en bedre koordination mellem de to komponenter;
7. finder det endvidere vigtigt – for at sikre sammenhæng og kontinuitet i de territoriale foranstaltninger og tage hensyn til projekternes strategiske art – at der sikres større fleksibilitet i udnyttelsen af de muligheder, som artikel 21 i EFRU-forordningen frembyder med hensyn til placeringen af foranstaltninger inden for det grænseoverskridende og transnationale samarbejde, således at også maritime regioner medtages; anmoder med dette for øje om, at der udvises en vis fleksibilitet i anvendelsen af grænsen på 150 km for grænseoverskridende samarbejde for så vidt angår kyst- og havregioner;

Torsdag den 23. juni 2011

8. påpeger samtidig, at sådanne regioners integration med og åbning for geografiske områder uden for EU ikke er og ikke bør være en simpel følge af deres geografiske fjernhed, eftersom den rigdom af historiske, sproglige og kulturelle bånd, der knytter dem sammen med forskellige dele af verden, giver dem en vigtig rolle at spille i uddybningen af disse forbindelser, til gavn for EU's globale tilstedeværelse;

9. understreger den afgørende rolle, det territoriale samarbejde spiller for opfyldelsen af Europa 2020-strategiens målsætninger; anmoder om, at der gøres fremadrettede overvejelser omkring de strategiske behov for hver grænse-region og hvert samarbejdsområde i forbindelse med Europa 2020-strategien, og at det europæiske territoriale samarbejde efterfølgende integreres i og skræddersys til alle niveauer af den strategiske planlægning på såvel europæisk som nationalt, regionalt og lokalt plan; opfordrer indtrængende Kommissionen til så hurtigt som muligt at præcisere sine forslag til en tematisk koncentration af midler i tilknytning til en "tematisk menu" under Europa 2020;

10. ønsker, at fordelingen af midler til hvert enkelt program for territorielt samarbejde sker på grundlag af harmoniserede kriterier for således på en strategisk og integreret måde at tage hensyn til behovene og de specifikke forhold i hvert af de berørte territorier og områder; opfordrer i den henseende Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje andre strategiske kriterier, der er målbare og relevante og kan afspejle behovene i territorierne uden at undergrave det vigtigste kriterium, nemlig demografi;

11. gentager endnu en gang betydningen af det interregionale samarbejde (komponent C) og beklager, at det tildeles så få midler; foreslår derfor, at man genovervejer maksimumssatsen for EU's medfinansiering af komponent C, bl.a. under hensyntagen til dens evne til at virke som et incitament, for så vidt angår deltagere fra de regioner, der er omfattet af målet om "konkurrenceevne og beskæftigelse", med henblik på at øge antallet af projekter under denne komponent, og finder, at de tematiske samarbejdsområder skal udvides til at også at omfatte styring og forvaltning af operationelle programmer samt territorial udvikling;

12. opfordrer endvidere regionerne til i højere grad at udnytte de muligheder, som grundforordningen ⁽¹⁾ giver for interregionalt samarbejde; går derfor ind for, at den "interregionale" komponent i mål 3 også skal dække koordination og ledelse af disse projekter, samling af knowhow og udveksling af bedste praksis;

13. understreger nødvendigheden af, at de fremtidige operationelle programmer for territorielt samarbejde opnår støtte fra INTERACT og kapacitet til gennemførelse af vellykkede støtteordninger, bl.a. med inspiration fra RC LACE-projektet; opfordrer til en mere effektiv koordination mellem INTERACT, URBACT, ESPON og komponent C med henblik på en bedre gennemførelse af mål 3;

14. støtter aktiviteterne inden for ESPON men foreslår, at lokale og regionale myndigheder bør have bedre muligheder for at deltage aktivt i dets forskning i territorialudviklingsspørgsmål, samtidig med at det bør gøres lettere at omsætte resultaterne heraf i praksis;

15. glæder sig over URBACT-programmets succes med hensyn til bæredygtig byudvikling og kræver, at programmet videreføres og udbygges til et væsentligt og bredt tilgængeligt initiativ, der giver mulighed for deling og overførsel af viden for så vidt angår lokale byudviklingsudfordringer;

16. opfordrer Kommissionen til at overveje, hvordan man får de lokale og regionale folkevalgte til at investere tid og energi i disse europæiske netværk til udveksling af erfaringer og bedste praksis som et første skridt til implementering af Erasmus-projektet for lokale og regionale folkevalgte;

17. fastholder, at inddragelse af subnationale aktører i opnåelsen af EU's målsætninger er en forudsætning for en effektiv gennemførelse af territorial samhørighed;

⁽¹⁾ Artikel 37, stk. 6, litra b.

Torsdag den 23. juni 2011

Mainstreaming af det territoriale samarbejde

18. mener, at det er nødvendigt at integrere målet om "territoriant samarbejde" med målene om "konvergens" og "konkurrenceevne og beskæftigelse"; anmoder om, at programmeringen koordineres bedre, end det hidtil er sket; foreslår, at de regionale operationelle programmer får mulighed for at deltage i de grænseoverskridende, transnationale og interregionale projekter, der vedrører dem, via fastlæggelse af en territorial fremgangsmåde ved tildelingen af midler til gavn for prioriterede projekter såsom tilslutning til transeuropæiske net, der er fastlagt på forhånd og drøftet med deres partnere i programmerne, i overensstemmelse med principperne om flerniveaustyring og partnerskab, hvilket vil muliggøre en bedre udnyttelse af det territoriale samarbejdes potentiale takket være udviklingen af forbindelser mellem private og offentlige aktører hen over grænserne;

19. opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at etablere operationelle multiregionale programmer, der kan gøre det muligt at løse fælles territoriale problemstillinger; herunder f.eks. eksistensen af et bjergmassiv eller et flodbækket, der betinger territoriets struktur;

20. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme koordineringen af politikker for grænseregioner og arbejdsmarked for at undgå, at der opstår konkurrenceforvriddingsproblemer i forbindelse med den økonomiske og territorial integration;

21. anser også programmer for grænseoverskridende samarbejde for at være vigtige for effektiviteten af strategierne for fattigdomsbekæmpelse og integration af ugunstigt stillede grupper i det almindelige samfund i Europa; anmoder om, at der tages hensyn til dette spørgsmål i forbindelse med udformningen af lovgivningen, og at der træffes passende foranstaltninger til at sikre, at ugunstigt stillede regioner får adgang til at deltage i europæiske regionaludviklingsprogrammer;

Anvendelse af den territoriale tilgang i gennemførelsen af andre EU-politikker

22. bemærker, at fremgangsmåder på linje med Østersøstrategien kan styrke det grænseoverskridende samarbejde; finder, at makrostrategier bør tage fuldt hensyn til andre regionale samarbejdsprogrammer for at skabe synergier; minder om, at begrebet makroregioner, der er indført på initiativ af Rådet, skal ses som et eksperimentelt redskab til koordinering af fælles projekter, der vedrører et meget stort territorium, der er kendetegnet ved fælles territoriale problemer, og som har til formål at udnytte fordelene ved en integreret, multisektoriel og territorial strategi baseret på fælles strategiske aktioner, der skal finansieres med midler fra eksisterende fonde;

23. påpeger, at eksisterende og eventuelle fremtidige strategier af denne art bør danne grundlag for mere strategiske og integrerede fremgangsmåder, som skal realiseres via de relevante territoriale samarbejdsinstrumenter, men at de hverken medfører nye bevillinger på EU-budgettet, etablering af nye institutioner eller gennemførelse af ny lovgivning;

24. anmoder Kommissionen om at foretage en tilbundsgående undersøgelse af resultaterne af de første makroregionale strategier, der er blevet iværksat; mener, at processen er blevet mødt med en interesse, som man bør bygge videre på, og at erfaringerne herfra bør udnyttes ved gennemførelsen af nye fremtidige makroregionale strategier;

25. påpeger, at målsætningen om territoriant samarbejde også kan rumme det makroregionale samarbejde, navnlig inden for sin transnationale komponent;

26. tilråder, at man anvender transnationale programmer til støtte for disse territoriale strategier ved at koordinere arbejdet med at udtænke, udforme og styre de fremtidige makroregionale strategier, uden at dette dog må føre til unødige overlapninger i EU-budgettet via oprettelse af specifikke budgetposter for forskellige makroregioner;

Torsdag den 23. juni 2011

27. understreger samtidig, at målene for de makroregionale strategier supplerer og måske endda indbefatter målene for det mikroregionale, grænseoverskridende samarbejde, men ikke kan erstatte dem; understreger derfor, at den grænseoverskridende komponent i det territoriale samarbejde skal bevares som et særskilt og legitimt element i sin egen ret;

28. er overbevist om, at den transnationale komponent i mål 3 kan bidrage til at forbedre samarbejdet inden for rammerne af makroregionale strategier ved at drage de regionale og lokale myndigheder samt civilsamfundet tættere ind i gennemførelsen af konkrete initiativer;

29. mener, at enhver transnational strategi skal tage behørigt hensyn til omfanget af koordinering med retningslinjerne for de transeuropæiske transportnet og de strategier, der følges under den integrerede havpolitik;

30. påpeger, at det territoriale samarbejde både vedrører EU's indre og ydre grænser, herunder i relation til nuværende og fremtidige makroregionale strategier; påpeger de vanskeligheder, tredjelande har med at opnå medfinansiering under de samarbejdsregler, der findes i EFRU-forordningen; anmoder Kommissionen om at overveje, hvordan man skaber mere effektive synergier mellem de forskellige initiativer under EFRU, instrumentet for førtiltrædelsesbistand (IPA), det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI) og Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), og opfordrer den til hurtigst muligt at fremlægge forslag til en ny naboskabspolitik; anmoder om en forenkling og harmonisering af reglerne for adgang til de forskellige finansieringskilder med henblik på at sikre kompatibiliteten og lette modtagernes brug heraf;

31. foreslår, at Kommissionen i lyset af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstruments særlige karakter overlader ansvaret for administrationen heraf til sit GD for regionalpolitik, uden at dets eksterne politiske aspekter dog derved må negligeres; bemærker, at ENPI i sin nuværende form ikke i tilstrækkeligt omfang gør det muligt at tage hensyn til det grænseoverskridende samarbejdes specifikke træk; finder, at det derfor bør overvejes at adskille det fra forvaltningen af de eksterne forbindelser, i det mindste i de tilfælde, hvor tredjelande, der deltager i et samarbejde hen over de ydre grænser, også bidrager økonomisk til samarbejdet;

32. anmoder om iværksættelse af den plan for et styrket partnerskab for regionerne i EU's yderste periferi, som Kommissionen bebudede i sin meddelelse KOM(2004)0343; understreger i den forbindelse behovet for en sammenhængende multisektoriel indsats i de EU-politikker, der vedrører regionerne i den yderste periferi, og navnlig for en mere effektiv koordination af interne og eksterne faktorer via en områdestrategi;

33. påpeger, at en hvidbog om territorial samhørighed som opfølgning på grønbogen kunne være et passende instrument til at belyse, hvordan territorial samhørighed kan gennemføres ved hjælp af flerniveaustyring i fremtidens regionalpolitik, og danne grundlag for debatten om den næste lovgivningspakke;

34. fremhæver, at ENPI ikke giver et tilstrækkeligt grundlag for en hensigtsmæssig udvikling af grænseoverskridende samarbejde; går derfor ind for en mere effektiv koordinering mellem Kommissionens forskellige berørte generaldirektorater; er overbevist om, at det i sidste ende bliver nødvendigt at genintegrere ENPI's programmer for grænseoverskridende samarbejde i samhørighedspolitikens målsætning om territorielt samarbejde;

Fremme af oprettelsen af europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS)

35. mener, at EGTS'er udgør et unikt og meget værdifuldt territorielt styringsinstrument, som opfylder behovet for struktureret samarbejde med hensyn til finansiering, projekters juridiske status og flerniveaustyring; påpeger, at instrumenter som EGTS bør fremmes som et værktøj til oprettelse af grænseoverskridende styringsinstrumenter, der kan sikre ejerskabet til de forskellige politikker på regionalt og lokalt plan; fremhæver endvidere deres vigtige bidrag til den vellykkede implementering af en model for flerniveaustyring;

Torsdag den 23. juni 2011

36. fremhæver, at EGTS'er ikke blot kan bidrage til territorial, men også til social samhørighed; påpeger, at dette instrument har de bedste forudsætninger for at bringe de forskellige kultur- og sprogsamfund tættere på hinanden, fremme den fredelige sameksistens i et mangfoldigt Europa og gøre den europæiske merværdi synlig for borgeren;

37. henstiller, at der foretages en første vurdering af de allerede eksisterende EGTS'er med henblik på at drage en lære af disse tidlige erfaringer;

38. mener imidlertid, at de bør være lettere at oprette, og opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at foreslå ændringer til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 om EGTS'er under hensyntagen til de problemer, som de lokale og regionale myndigheder og de allerede eksisterende grupperinger har identificeret, og på grundlag af det arbejde, der er udført af Regionsudvalget, med henblik på at:

- afklare EGTS'er juridiske stilling i medlemsstaternes retssystemer med henblik på at opnå den fornødne retlige harmonisering i den henseende
- tillade, at EGTS'er oprettes af interessenter hjemmehørende henholdsvis i en medlemsstat og et tredjeland
- omformulere artikel 4, stk. 3, med henblik på at sikre en strengere overholdelse af tre måneders fristen for behandling af ansøgninger om oprettelse af en EGTS
- forenkle lovgivningen vedrørende personale
- sikre, at skattereglerne for EGTS'er ikke er mindre gunstige end andre retlige ordninger vedrørende iværksættelse af samarbejdsprojekt eller -programmer;

39. opfordrer til, at der ydes globale tilskud til EGTS'er, som fremlægger projekter, der er i overensstemmelse med målene og strategierne i de relevante samarbejdsprogrammer og er baseret på fælles grænseoverskridende udviklingsstrategier, med henblik på at sætte dem i stand til direkte at forvalte strukturfondsmidler og -programmer, samt at der i lovgivningen om de andre europæiske fonde i højere grad tages hensyn til EGTS's multinationale og multilaterale karakter for således at lette deres adgang til andre finansieringskilder;

40. bifalder Regionsudvalgets lancering af den europæiske EGTS-Platform, som skal lette udvekslingen af erfaringer, samlingen af bedste praksis og ydelsen af teknisk støtte til EGTS'er;

41. påpeger, at grænseoverskridende EGTS'er giver glimrende muligheder for at inddrage borgerne i den europæiske integration på territorialt plan; opfordrer de grænseoverskridende EGTS'er til at tage initiativ til og eventuelt drive et "grænseoverskridende civilsamfundsforum" samt at støtte grænseoverskridende borgerinitiativer;

Forenkling af gennemførelsen

42. mener, at gennemførelsen af de territoriale samarbejdsprogrammer stadig er alt for kompliceret og mener, at der for mål 3 er behov for en særskilt forordning, som kan afspejle den iboende internationale karakter af aktiviteterne under dette mål; finder, at der for tiden skal involveres for mange forvaltningsmyndigheder i gennemførelsesprogrammerne, og opfordrer derfor til en mærkbar forenkling i den henseende;

43. opfordrer Kommissionen til at foreslå konkrete foranstaltninger, der forenkler reglerne for revision og kontrol med princippet om "en forvaltningsmyndighed pr. program" som rettesnor, og som gør det muligt mere systematisk at anvende en standardsats for omkostninger samt faste støttebeløb til små projekter, fastsætte nærmere regler om støtteberettigelse, bidrage til større fleksibilitet i gennemførelsen af automatiske frigørelser, øge den tekniske støtte med henblik på at sikre, at forvaltningsorganerne koncentrerer sig mere om iværksættelsen af og den strategiske støtte til projekterne frem for blot forvaltningen af samme og kontrollen med, om ansøgningerne opfylder de administrative krav;

Torsdag den 23. juni 2011

44. opfordrer medlemsstaterne til at forenkle deres nationale regler, der ofte udgør en ekstra administrativ byrde, som ikke er påkrævet i henhold til fællesskabsreglerne.

45. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at præcisere det nærmere indhold af det konditionalitetsprincip, der skal knyttes til det territoriale samarbejde; finder, at en sådan konditionalitet, hvis den skal tilvejebringe grundlaget for en bedre og mere effektiv anvendelse af midlerne, ikke må komplicere gennemførelsen yderligere til skade for programmernes forvaltere og støttemodtagere;

46. understreger endvidere, at ordningerne for inddragelse af private interessenter skal udvides og forenkles; anbefaler, at der etableres finansielle tekniske systemer, i lighed med JEREMIE- og JESSICA-initiativerne, for at lette grænseoverskridende projekter, som kan fremme økonomisk udvikling, deltagelse af private interessenter og etablering af offentlig-private partnerskaber;

Højnelse af det territoriale samarbejdes profil

47. beklager det territoriale samarbejdes lave profil, både med hensyn til de nationale og lokale myndigheder og i forhold til offentligheden, og opfordrer derfor til en mere effektiv formidling af resultaterne fra gennemførte projekter;

48. opfordrer Kommissionen til at overveje, hvordan EGTS'ers og deres aktiviteterets profil kan højnes blandt interessenter inden for territorielt samarbejde og i den brede offentlighed;

49. finder, at de nære kulturelle og sproglige bånd, som historien har skabt mellem forskellige medlemsstaters grænseregioner, bør udnyttes som middel til at styrke det grænseoverskridende samarbejde;

50. mener, at et samarbejde om uddannelse og kultur, der kan bidrage til opfyldelsen af Europa 2020-strategiens mål om intelligent og inklusiv vækst, vil øge deltagelsen af borgere og ngo'er samt bidrage til at højne det territoriale samarbejdes profil og til at nedbryde de "mentale grænser", der stadig skiller borgerne fra hinanden;

51. opfordrer til en bedre koordination mellem forvaltningsmyndigheder og allerede eksisterende grænseoverskridende institutioner som Euroregions via gennemførelse af grænseoverskridende programmer, der kan sikre projekter præget af høj kvalitet, gennemsigtighed og borgernærhed;

52. anmoder om en mere effektiv koordinering af kommunikationen mellem alle involverede parter i processen med at gennemføre det territoriale samarbejde, foreslår, at alle programmer under samme del bør kunne genkendes via et fælles, genkendeligt logo (f.eks. ved at tage det gammelkendte INTERREG-mærke i brug igen) kombineret med det enkelte programs eget logo (eventuelt af en visuel standardstørrelse), og opfordrer Kommissionen til, ved starten af næste programmeringsperiode, at foreslå en storstilet mediemæssig oplysningskampagne i grænseregionerne vedrørende det territoriale samarbejdes fordele og resultater;

*

* *

53. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.

Torsdag den 23. juni 2011

Status og fremtidige synergier med henblik på øget effektivitet mellem EFRU og andre strukturfonde

P7_TA(2011)0286

Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2011 om status og fremtidige synergier med henblik på øget effektivitet mellem EFRU og andre strukturfonde (2010/2160(INI))

(2012/C 390 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 174, stk. 1, og artikel 175, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽¹⁾, især artikel 9, stk. 4,
- der henviser til Rådets beslutning 2006/702/EF af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2008 om forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2009 om samhørighedspolitik: Realøkonomiske investeringer ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om komplementaritet og samordning af samhørighedspolitikken med foranstaltninger til udvikling af landdistrikter ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om grønbog om territorial samhørighed og status for debatten om den kommende reform af samhørighedspolitikken ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om gennemførelsen af synergivirkninger af midler øremærket til forskning og innovation i forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og det syvende rammeprogram for forskning og udvikling i byer og regioner samt i medlemsstaterne og i EU ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikken bidrag til opfyldelse af Lissabon-målsætningerne og EU2020-målene ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om realisering af et indre marked for forbrugere og borgere ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2010 om EU's samhørigheds- og regionalpolitik efter 2013 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.⁽²⁾ EUT L 291 af 21.10.2006, s. 11.⁽³⁾ EFT C 15 E af 21.1.2010, s. 10.⁽⁴⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 113.⁽⁵⁾ EFT C 117 E af 6.5.2010, s. 46.⁽⁶⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 65.⁽⁷⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 104.⁽⁸⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 120.⁽⁹⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 84.⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0356.

Torsdag den 23. juni 2011

- der henviser til sin beslutning af 14. december 2010 om god forvaltningspraksis i EU's regionalpolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens 20. årsrapport om gennemførelse af strukturfondene i 2008 af 21. december 2009 (KOM(2009)0617/2),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om "Europa 2020 - En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" (KOM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. marts 2010 om samhørighedspolitik: Strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne for perioden 2007-2013 (KOM(2010)0110),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2010 "Regionalpolitikens bidrag til intelligent vækst i Europa 2020" (KOM(2010)0553),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2010 om revision af EU's budget (KOM(2010)0700),
- der henviser til Kommissionens femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid (den "femte samhørighedsrapport") af november 2010,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2010 om konklusionerne af den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed (KOM(2010)0642),
- der henviser til skrivelse til formanden for Kommissionen fra medlemmerne af Kommissionen med ansvar for regionalpolitik, for fiskeri og maritime anliggender, for beskæftigelse, sociale anliggender og inddragelse og for landbrug og udvikling af landdistrikterne,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget og Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0141/2011),
- A. der henviser til, at Unionen i henhold til artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal udvikle og fortsætte indsatsen for at styrke EU's økonomiske, sociale og territoriale samhørighed for at fremme en harmonisk udvikling af Unionen som helhed,
- B. der henviser til betragtning 40 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006, som fastslår, at programmeringen bør sikre samordning af fondene indbyrdes og med de andre eksisterende finansielle instrumenter, EIB og Den Europæiske Investeringsfond (EIF), og at en sådan samordning også bør omfatte udarbejdelse af komplekse finansielle ordninger og offentlig-private partnerskaber,
- C. der henviser til, at Kommissionen i Europa 2020-strategien forpligtede sig til at mobilisere EU's finansielle instrumenter – herunder Fonden for Udvikling af Landdistrikter og strukturfondene, F&U-programmer, transeuropæiske net (TEN), rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP) og EIB – som del af en konsekvent finansieringsstrategi, der samler EU's og medlemsstaternes offentlige og private finansiering inden for rammerne af strategiens flagskibsinitiativ "Et ressourceeffektivt Europa", hvorved behovet for sammenhæng mellem politikker og instrumenter afspejles,
- D. der henviser til, at den femte samhørighedsrapport klart anerkender, at en tæt koordinering af offentlige politikker på alle niveauer er en forudsætning for effektivt at kunne fremme den regionale udvikling,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0468.

Torsdag den 23. juni 2011

- E. der henviser til, at Rådet i sine konklusioner vedrørende Kommissionens strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne under samhørighedspolitikken af 14. juni 2010 understregede "behovet for yderligere at forbedre koordineringen af samhørighedspolitikken og andre EU-politikker og nationale politikker, hvor det er nødvendigt for at øge effektiviteten i opfyldelsen af fælles mål på en fælles, koordineret måde" samt "den reelle merværdi, der skabes af én strategisk tilgang og af fælles gennemførelsesregler for EFRU, Samhørighedsfonden og ESF inden for samhørighedspolitikken generelle rammer",
- F. der henviser til brevet adresseret til kommissionsformand José Barroso, hvori kommissærerne med ansvar for regionalpolitik, for maritime anliggender og fiskeri, for beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og inklusion samt for landbrug og udvikling af landdistrikter anerkendte "behovet for at styrke integrationen af de forskellige EU-politikker for at opnå den bæredygtige og rummelige økonomiske udvikling, som EU skal opnå" og stillede forslag om en "udarbejdelse af en fælles strategisk ramme på EU-plan for EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL og EFF for perioden efter 2013",
- G. der henviser til, at reformen af strukturpolitikken for programmeringsperioden 2007-2013 førte til, at udvikling af landdistrikterne blev adskilt fra strukturfondenes generelle rammer,
- H. der henviser til, at en rationalisering af udgifterne kræver, at effektiviteten og virkningen af politikkerne på EU-plan samt på nationalt, regionalt og lokalt plan højnes, og at tættere koordinering og komplementaritet er væsentlige elementer i moderniseringen af samhørighedspolitikken i fremtiden,
- I. der henviser til, at faktiske synergier i fraværet af en understøttende politisk ramme i høj grad afhænger af modtagernes organisatoriske og strategiske kapacitet til at kombinere støtte fra forskellige EU-instrumenter,
- J. der henviser til, at en tilgang baseret på lokal udvikling kan bidrage væsentligt til samhørighedspolitikken effektivitet og virkning, og til at samhørighedspolitikken fortsat er et centralt instrument, når det gælder om at håndtere specifikke udfordringer i ethvert område, hvorimod fokus på den bymæssige dimension af samhørighedspolitikken, der afspejler bredere funktionelle områder, skal ledsages af afbalancerede vilkår for en synergisk udvikling af såvel byområder, forstadsområder som landdistrikter,
- K. der henviser til, at der er et akut behov og desuden et pres for at konsolidere de offentlige budgetter, hvilket kræver mere innovative foranstaltninger, som kan øge virkningen af alle til rådighed værende midler, samt at en effektiv koordinering af politikker og instrumenter vil spare tid og ressourcer og medføre reelle gevinster hvad angår virkning og effektivitet,
- L. der henviser til, at man skal koordinere og søge synergier både horisontalt (med konsekvens i de forskellige politikker) og vertikalt (med samarbejde og koordinering mellem de enkelte styringsniveauer),
- M. der henviser til, at en opsplittet strategi kan føre til manglende politikkdekning, overlapning eller endog modstridende politikker, modstridende offentlige foranstaltninger og overlapning af ressourcer med konsekvenser for både offentlige politikkers regionale effektivitet og for deres nationale virkning, og at der i Kommissionens seneste politiske dokumenter ikke synes at være lagt tilstrækkelig vægt på selve ideen med en integreret strategi,
- N. der henviser til, at en mere integreret, konsekvent, effektiv og virkningsfuld samhørighedspolitik kræver, at der ydes en større indsats for at tilpasse EU's politikker til de specifikke behov og aktiver i Unionens forskellige territorier og regioner,

Torsdag den 23. juni 2011

- O. der henviser til, at de strategiske retningslinjer – inden for rammerne af de generelle retningslinjer for bedre adgang til finansiering – kræver en bedre koordinering mellem fondene,
- P. der henviser til, at de strategiske retningslinjer udtrykkeligt opfordrer til fremme af synergier mellem struktur- og beskæftigelsespolitikker samt politikker for udvikling af landdistrikter; understreger, at medlemsstaterne i denne forbindelse bør skabe synergi og sammenhæng mellem de foranstaltninger, der på et bestemt territorium og virksomhedsområde skal finansieres af EFRU, Samhørighedsfonden, ESF, Den Europæiske Fiskerifond (EFF) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL); der endvidere henviser til, at de strategiske retningslinjer også fastsætter, at de vigtigste vejledende principper i forhold til skillelinjen og mekanismerne til koordinering af foranstaltninger, der er støttet af de forskellige fonde, bør defineres i nationale strategiske referencerammer/strategiplaner,
- Q. der henviser til, at Rådet i sine konklusioner af 21. februar 2011 om den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed anmodede Kommissionen om at overveje muligheden af at oprette flerfundsprogrammer,
- R. der henviser til, at nogle regioner i EU grænser op til tredjelande, der modtager støtte fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), og til, at der bør være mulighed for særligt at fremhæve synergier mellem finansieringen af visse projekter, således at udviklingspotentialet for europæiske regioner i denne situation kan øges;
- S. der henviser til, at det i midtvejsrevisionen anerkendes, at budgetfleksibiliteten er begrænset, og at der selv inden for programmerne er forhold, der gør det vanskeligt at foretage omprioriteringer; bemærker endvidere, at effektiviteten hæmmes af uoverensstemmelser mellem programmerne samt tunge administrative byrder,
- T. der henviser til, at det i den nuværende efterkrisesituation i højere grad end før er vigtigt at forstå processerne i medlemsstaternes økonomier samt de resultater, der er opnået ved hjælp af EU-midler,
- U. der henviser til, at det er vigtigt at sikre synligheden og den "europæiske medværdi" af EU-bidraget,

Tid og sted for større koordinering og synergier

1. opfordrer til, at der allerede stilles forslag om en fælles strategisk ramme for næste programperiode efter 2013 med henblik på at sikre en fælles tilgang og udnytte synergierne mellem alle de foranstaltninger, der i praksis tjener til at fremme samhørighedspolitikens mål, som er fastlagt i traktaterne, og som finansieres gennem EFRU, Samhørighedsfonden, ESF, ELFUL samt EFF;
2. påpeger, at samhørighedspolitikens mål bør være en bæredygtig, intelligent og inklusiv økonomisk vækst, som er jævnt fordelt både territorielt og socialt, mindske af udviklingsforskelle mellem regioner, jobskabelse, bedre livskvalitet, uddannelse af arbejdstagere til nye job, bl.a. inden for bæredygtig økonomi, social og territorial samhørighed samt gennemførelse af den europæiske sociale model, som bidrager til samhørighed og konkurrenceevne for europæisk økonomi;
3. understreger, at samhørighedspolitikken bør anvendes til opnåelse af bæredygtig vækst i EU og en retfærdig og jævn fordeling af velfærd gennem fremme af konkurrence og ved at tilstræbe mindre samfundsøkonomiske forskelle mellem regionerne i EU;

Torsdag den 23. juni 2011

4. anser samhørighedspolitikken for at være en af grundpillerne for en økonomisk politik i EU til fremme af en langsigtet investeringsstrategi og social integration; anser samhørighedspolitikken for at være en garant for støtte til de mindst udviklede regioner og ugunstigt stillede grupper, der kan føre til en afbalanceret og harmonisk udvikling i Den Europæiske Union; bemærker, at den europæiske merværdi beror på den omstændighed, at EU's økonomiske succes kan komme alle til gode; slår derfor til lyd for, at samhørighedspolitikken fastholdes på et uafhængigt grundlag med en solid finansiering;
5. glæder sig over forslaget i Kommissionens meddelelse om revisionen af budgettet, om at Kommissionen skal vedtage en fælles strategisk ramme med henblik på at styrke integrationen af EU's politikker for gennemførelse af Europa 2020-strategien; opfordrer i denne forbindelse til tiltag for at fremme synergier mellem finansieringsmodaliteterne for flagskibsinitiativerne i Europa 2020-strategien; påpeger imidlertid, at forbedrede synergier mellem de foranstaltninger, som finansieres af de fem ovennævnte fonde inden for en fælles strategisk ramme, ikke alene er afgørende for opfyldelsen af Europa 2020-målene, men også og hovedsageligt for opfyldelsen af målene for samhørighedspolitikken som fastlagt i traktaten;
6. glæder sig over den femte samhørighedsrapport, som, skønt den først og fremmest sætter fokus på regionernes og samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelsen af Europa 2020-målene, ikke desto mindre indeholder en række konklusioner, som understreger den afgørende rolle, som forbedrede synergier spiller for strukturfondene, herunder Samhørighedsfonden;
7. mener, at anvendelsen af midler inden for samhørighedspolitikken skal rationaliseres ved at reducere fragmenteringen af de finansielle instrumenter og kanaler og ved at tilskynde til en større komplementaritet mellem de forskellige finansieringsinstrumenter, og glæder sig over Kommissionens forslag om at foretage en bedre prioritering og koncentrere EU-ressourcer og nationale ressourcer om et antal tematiske prioriteter med henblik på at styrke koordineringen af midlerne med mulighed for at underbygge denne politiks strategiske karakter; understreger imidlertid, at medlemsstaterne samt regionale og lokale myndigheder stadig skal have tilstrækkelig fleksibilitet til at tilpasse prioriteterne til netop deres udviklingsbehov;
8. glæder sig over Kommissionens forslag om partnerskabskontrakter om udvikling og investeringer, der har til formål at forbedre koordineringen mellem fællesskabsmidlerne og national finansiering af mål og programmer; understreger nødvendigheden af at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen og gennemførelsen af disse kontrakter; opfordrer til at koordinere disse kontrakter med de nationale reformer af sektorpolitikker med territoriale indvirkninger (f.eks. transport og infrastrukturer til F&U);
9. understreger, at mange økonomiske udviklingsinitiativer inden for rammerne af samhørighedspolitikken ikke alene skaber muligheder, som det ville være ønskeligt at udnytte, men at man for at udnytte disse muligheder optimalt også er nødt til at tage højde for visse menneskelige og fysiske faktorer (eksempelvis fører infrastrukturelle forbedringer ikke automatisk til højere vækst, hvis ikke de følges op af investering i uddannelse, erhvervsliv og innovation); mener derfor, at forbedrede synergier mellem EFRU, ESF og Samhørighedsfonden vil sikre, at disse fondes kapacitet til at skabe udvikling udnyttes fuld ud;
10. gør opmærksom på den rolle, som Den Europæiske Fond for Regionaludvikling spiller for den faktiske udnyttelse af ESF, i betragtning af at EFRU er ansvarlig for tilvejebringelsen af betingelser såsom infrastruktur og passende adgang, uden hvilket beskæftigelsesrelaterede investeringer ikke kan blive effektive;
11. understreger, at den økonomiske krise har gjort det endnu mere påkrævet med foranstaltninger i de sektorer, som ESF vedrører, navnlig til støtte af beskæftigelsen, erhvervsomskoling, social integration og fattigdomsbekæmpelse;
12. understreger, at ESF som støtteinstrument for videreuddannelse, erhvervelse af kvalifikationer og erhvervsomskoling bør betragtes som et vigtigt redskab, hvis potentiale ikke er blevet udnyttet fuldt ud, til fremme af inklusiv og effektiv vækst og af et Europa, som bygger sin konkurrenceevne på viden;

Torsdag den 23. juni 2011

13. understreger, at en fokuseret og koordineret politikudformning ville sikre prioriteringen af de investeringer, der har størst indvirkning på konkurrencen og den økonomiske udvikling i regionerne;

14. mener, at de trufne foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne under ELFUL og til fremme af en bæredygtig udvikling af fiskeriområderne under EFF bør integreres i en fælles ramme med de andre strukturfonde, det være sig EFRU, Samhørighedsfonden og ESF; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge, i hvilket omfang en samlet tilgang til udvikling af landdistrikter og fiskersamfund i overensstemmelse med målet om territorial samhørighed kan sikres ved at lægge foranstaltningerne til lokal udvikling, som finansieres af de to pågældende fonde, ind under "samhørighedsparaplyen" eller som absolut minimum gennem tydeligere synergier mellem alle fondene; mener, at en sådan tilgang vil tage højde for samspillet med nøglepolitikker med territorial virkning, og at den vil give dem, der er aktivt inddraget i udviklingsprocesserne på regionalt og lokalt plan, mulighed for at føre en effektiv stedbaseret politik, der er tilpasset de territoriale behov i landdistrikter og fiskeriområder eller på mindre øer;

15. understreger, at koordineringen bør øges yderligere både mellem samhørighedspolitikens instrumenter generelt (EFRU, ESF og Samhørighedsfonden) og mellem de foranstaltninger, der finansieres gennem disse instrumenter, samt de aktiviteter, der gennemføres under TEN, det syvende rammeprogram og CIP;

16. mener, at synergier kan være relevante for målet om territorielt samarbejde mellem EFRU og førtitrædelses- samt naboskabsinstrumenter i forbindelse med grænseoverskridende projekter; opfordrer Kommissionen til at undersøge, i hvilke tilfælde der også kunne tilstræbes koordinering med andre instrumenter for de eksterne aspekter af EU's politikker som f.eks. EUF;

17. mener, at denne gensidige styrkelse og koordinering af EU's politikker utvivlsomt vil sikre et optimalt udbytte af EU-budgettet; opfordrer til at udvikle finansieringstekniske initiativer såsom de instrumenter, der finansieres af EIB, og til at anvende disse instrumenter i større omfang;

18. fremhæver imidlertid, at mange medlemsstater har svært ved at koordinere de forskellige fonde og angiveligt har udtrykt bekymring over manglen på synergi og i visse tilfælde endda over overlapning mellem fondene; understreger i den forbindelse, at det på grund af fondenes komplekse forvaltningsregler kræver en for høj institutionel kapacitet at overvinde hindringerne og på tilfredsstillende vis koordinere gennemførelsen af fondene; understreger betydningen af medfinansiering og af den nødvendige forenkling af reglerne herfor med henblik på at øge synergierne mellem strukturfondene;

19. understreger, at den forenkling, som er afgørende for samhørighedspolitikens succes, skal gennemføres såvel på nationalt som på regionalt plan, hvorved resultaterne kan forbedres; opfordrer Kommissionen til at foreslå en enklere struktur for fremtidens politik med udgangspunkt i større fleksibilitet, proportionalitet og synlighed i forbindelse med anvendelsen af fondene for at lette fuldstændig og hurtig udnyttelse af bevillingerne;

20. minder om, at en af de vigtigste grunde til, at EFRU og de andre strukturfonde har haft vanskeligt ved effektivt at kanalisere penge til projekter med større mulighed for at skabe økonomisk udvikling og beskæftigelse har været et for stort fokus på udnyttelseskapacitet frem for resultater;

21. går ind for en mere resultatorienteret samhørighedspolitik, som i mindre grad er fokuseret på udgifter og procedurers regelmæssighed, men som skaber en reel balance mellem tiltagenes kvalitet og den økonomiske og administrative kontrol; anbefaler, at der indføres egnede evalueringsmekanismer for at forbedre den institutionelle og administrative kapacitet i de organer, der har ansvaret for forvaltningen af programmer, hvilket vil bidrage til at øge udgifternes kvalitet og sænke fejlniveauet;

22. går ind for en mere enkelt opbygget og mere fleksibel fremtidig samhørighedspolitik, der gør det lettere at sikre, at fondene udnyttes optimalt og er mest muligt effektive;

Torsdag den 23. juni 2011

23. understreger, at europæisk merværdi kan og skal opnås gennem større synergi mellem samhørighedspolitikens finansieringsinstrumenter og en bedre koordinering mellem disse og andre finansieringsinstrumenter;

Et mål: samhørighed - et sæt instrumenter til at nå det

24. mener, at fælles regler for forvaltning, egnethed, revision og rapportering for projekter, der finansieres af EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL og EFF (navnlig hvad angår foranstaltninger til fremme af den økonomiske diversificering i landdistrikter og fiskeriområder) ikke alene vil spille en vigtig rolle med hensyn til at fremme en effektiv gennemførelse af samhørighedspolitikens programmer, men også i væsentlig grad vil bidrage til at skabe forenkling; mener endvidere, at dette vil lette såvel modtagerens brug af midlerne som de nationale myndigheders forvaltning af fondene, hvilket både mindsker fejlrisikoen og skaber den differentiering, der er nødvendig for at afspejle de enkelte politikkers, instrumenters og modtageres særlige karakteristika og endvidere fremmer mindre aktørers deltagelse i samhørighedspolitikens programmer og letter absorptionen af de tilgængelige midler, under forudsætning af at denne forenkling ledsages af en tilstrækkelig finansieringsramme afsat til teknisk bistand;

25. kræver, at Den Europæiske Socialfond fortsat skal holdes inden for rammerne af forordningen om generelle bestemmelser for Samhørighedsfonden; understreger derfor behovet for at opretholde og forstærke modellen med én generel forordning, der omfatter regler for forvaltning, egnethed, revision, kontrol og rapportering kombineret med korte og fokuserede fondsspecifikke forordninger, der afspejler de enkelte fondes særlige politiske mål; understreger endvidere, at der skal foregå koordinering på alle planer af den politiske beslutningstagning fra strategisk planlægning over gennemførelse og udbetaling til afslutning, revision, kontrol og evaluering;

26. opfordrer Kommissionen til at undersøge de mest effektive metoder til at øge synergiene på det praktiske niveau; foreslår i den henseende, at man overvejer at give medlemsstaterne mulighed for at vælge at have ét fælles operationelt program pr. region eller et tværregionalt operationelt program inden for rammerne af de makroregionale strategier omfattende forskellige fonde (EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL og EFF) med én fælles forvaltningsmyndighed under særlig hensyntagen til regionernes bidrag til en decentraliseret tilgang og til bevillingen af større selvstændighed og fleksibilitet til regionerne for at give dem mulighed for at deltage i deres egne strategier og øge værdien af de regionale og lokale administrative niveauer; foreslår medlemsstaternes nationale forvaltningsmyndigheder at udarbejde de fremtidige driftsprogrammer, så de er behørigt tilpasset lokale og regionale mål;

27. opfordrer Kommissionen til at overveje flerfondsprogrammer for medlemsstater og regioner, der ønsker at bruge dem; mener, at denne foranstaltning vil bidrage til at arbejde på en mere integreret og fleksibel måde og øge effektiviteten af de forskellige fonde (EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL, EFF og det syvende rammeprogram for forskning);

28. Opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til revision af bestemmelserne om krydsfinansiering og på baggrund af pålidelige og omfattende data om anvendelsen og virkningen af disse bestemmelser mindske hindringerne for anvendelsen heraf med henblik på at sikre større forenkling og retssikkerhed i forbindelse med bestemmelsernes anvendelse i forhold til den aktuelle situation;

29. opfordrer til at præcisere det territoriale anvendelsesområde og harmoniseringen af reglerne om støtteberettigelse mellem EFRU og ELFUL i landdistrikter og forstadsområder med henblik på at undgå meningsløs overlappning mellem dem; fastholder nødvendigheden af et tæt samarbejde om udvælgelse af og tilsyn med projekter, der finansieres af disse to fonde på et givent territorium;

30. understreger merværdien af krydsfinansiering mellem EFRU og ESF for fleksibiliteten af sociale integrationsprojekter og integrerede udviklingsstrategier; opfordrer Kommissionen til, at der indføres en ordning med et samlet kontaktsted, der kan give de interesserede praktisk vejledning, oplysninger og rådgivning, med henblik på at sikre borgerne ajourførte oplysninger om såvel krydsfinansiering som synergier mellem midler generelt; understreger desuden, at det er vigtigt, at borgerne gøres bekendt med denne forenkling, og at formålet med den er at begrænse informationsbehovet til det nødvendige minimum.

Torsdag den 23. juni 2011

31. mener, at udviklingen af menneskelige ressourcer og bedre informationsspredning er forudsætninger for en succesfuld ressourceudnyttelse og for en omhyggelig gennemførelse af de forskellige projekter;
32. understreger samtidig betydningen af at øge den administrative kapacitet i medlemsstaterne på regionalt og lokalt plan samt blandt interessenterne med henblik på at overvinde hindringerne for effektive synergier mellem strukturfonde og andre fonde og understøtte en effektiv politikudformning og -gennemførelse; insisterer på, at Kommissionen skal spille en vigtig rolle i denne sammenhæng;
33. opfordrer Kommissionen til at øge såvel den tekniske bistand som uddannelse af nationale, regionale og lokale administrationer for at styrke kapaciteten og viden om regler vedrørende gennemførelsesrelaterede problemer;
34. opfordrer medlemsstaterne til at prioritere investering i institutionel kapacitet og til at forenkle deres nationale bestemmelser med henblik på at nedbringe den administrative byrde og øge deres udnyttelseskapacitet;
35. minder i denne forbindelse om det vigtige bidrag, som respekt for nærhedsprincippet og princippet om forvaltning på flere myndighedsniveauer yder med hensyn til at fremme samarbejdet mellem de forskellige besluttende organer og styrke synergierne mellem de forskellige finansieringsinstrumenter;
36. anser arbejdsmarkedets parter aktive deltagelse i form af en uafbrudt social og territorial dialog for at være af afgørende betydning for en bedre udnyttelse af fondene;
37. erkender, at den økonomiske krise har en uensartet indvirkning både på EU's område og borgerne, mener, at den nye strategi for anvendelsen af midlerne vil blive mere effektiv, hvis den involverer de regionale og lokale forvaltningsniveauer, som har mulighed for at anvende de strategiske målsætninger på de lokale forhold, bl.a. gennem en struktureret dialog med samtlige berørte parter, organisationer, som fremmer ligestilling, arbejdsmarkedsparter og ngo'er, men også finans- og pengeinstitutter; understreger behovet for at sørge for en tilstrækkelig margin for regionale og lokale behov ved formuleringen af politiske mål;
38. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en europæisk vejledning vedrørende forvaltning på flere myndighedsniveauer og til at tilskynde medlemsstaterne til at gennemføre den i overensstemmelse med de lokale og regionale mål og udvide samhørighedspolitikken forvaltningsmekanismer (dvs. programmeringen, finansieringen og gennemførelsen i et partnerskab mellem det nationale, regionale og lokale plan) til de fonde, der er omfattet af den planlagte fælles strategiske ramme, med det mål at øge effektiviteten og virkningen af de offentlige midler;
39. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med dens udarbejdelse af den nye fælles strategiske ramme og fremsættelse af forslag til forordninger at inkludere bestemmelser, ved hjælp af hvilke lokale og regionale partnerskaber (byer, funktionelle regioner, sammenslutninger af lokale myndigheder) kan indarbejde de forskellige EU-finansieringskilder i en sammenhængende og integreret ramme i deres respektive områder;

*

* *

40. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.
-

Torsdag den 23. juni 2011

Trepartsmødet om forslaget til budget for 2012

P7_TA(2011)0296

Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2011 om mandatet til trepartsmødet om forslaget til budget for 2012 (2011/2019(BUD))

(2012/C 390 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2012, vedtaget af Kommissionen den 20. april 2011 (SEK(2011)0498),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾,
 - der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde,
 - der henviser til sin beslutning af 24. marts 2011 om generelle retningslinjer for udarbejdelse af budgettet for 2012 ⁽²⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 15. februar 2011 om budgetretningslinjerne for 2012,
 - der henviser til forretningsordenens afsnit II, kapitel 7,
 - der henviser til skrivelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Budgetkontroludvalget, Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Regionaludviklingsudvalget, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikterne, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, Udvalget om Konstitutionelle anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0230/2011),
- A. der henviser til, at budgetproceduren for 2012 er anden gang, at proceduren gennemføres på grundlag af Lissabontraktaten, og at der kan høstes betydelige erfaringer af sidste års gennemførelse,
- B. der henviser til, at det trepartsmøde, der afholdes i juli, bør sætte repræsentanterne for budgetmyndighedens to parter i stand til at drøfte de prioriteter, de har fastlagt for det årlige budget for 2012, og muligvis finde et fælles grundlag, der kan tjene som udgangspunkt for deres respektive behandlinger,
- C. der henviser til, at det polske og det ungarske formandskab har givet offentlige tilsagn om at indgå i en åben, konstruktiv og politisk dialog med Parlamentet om budgetanliggenderne,
- D. der henviser til, at Rådet som helhed derfor forventes at indgå som en pålidelig politisk partner i hele proceduren og afholde sig fra at foretage vilkårlige eller rent aritmetiske nedskæringer på budgetposterne,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0114.

Torsdag den 23. juni 2011

Budgetforslaget for 2012 – overordnet vurdering

1. minder om, at det i sin beslutning af 24. marts 2011 stillede Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i centrum for EU's budgetstrategi for 2012 i den hensigt at hjælpe Europa med at komme sig efter den økonomiske og sociale krise og fremtræde stærkere, når den er overstået;

2. minder om, at fremme af en intelligent, bæredygtig og inklusiv økonomi, der skaber jobs og beskæftigelse af høj kvalitet, gennem realisering af Europa 2020-strategiens syv flagskibsinitiativer er et mål, som EU's 27 medlemsstater og EU-institutionerne i fællesskab har givet deres tilslutning til; minder om, at gennemførelsen af denne strategi vil kræve meget omfattende fremtidsorienterede investeringer frem til 2020, som Kommissionen i sin meddelelse "Gennemgang af EU's budget" (KOM(2010)0700) anslår til ikke mindre end 1 800 mia. EUR; understreger derfor, at de nødvendige investeringer - både på EU-niveau og på medlemsstatsniveau - skal foretages nu og ikke kan udskydes længere for at forbedre uddannelsesniveaut, fremme social integration, navnlig gennem fattigdomsbekæmpelse, og udvikling af et viden-samfund, som bygger på den generelle videnskabelige og teknologiske kapacitet i EU; understreger i den forbindelse nødvendigheden af at støtte forskning, udvikling og innovation, små og mellemstore virksomheder samt udvikling af ressourceeffektive teknologier;

3. er på denne baggrund dybt bekymret over, at den aktuelle krise har medført et fald i de offentlige investeringer på visse områder som følge af de tilpasninger, som medlemsstaterne har været nødt til at foretage i deres budgetter; opfordrer til, at denne tendens vendes og er fast overbevist om, at der skal skabes sikkerhed for investeringerne både på EU-niveau og på medlemsstatsniveau, hvor EU som helhed skal opfylde målene for Europa 2020-strategien; er af den opfattelse, at EU's budget kan spille en rolle som et redskab til kapitalanskaffelse i forbindelse med medlemsstaternes genopretningspolitikker, idet det kan udløse og støtte de nationale investeringstiltag til fremme af vækst og beskæftigelse; understreger i den forbindelse, at en tilpasning af EU-budgettet til målsætningen for Europa 2020-strategien er af afgørende betydning; minder endvidere om, at støtte til ungdomsuddannelserne, mobilitet og beskæftigelse, små og mellemstore virksomheder samt forskning og udvikling bør være hovedprioriteterne i EU-budgettet; understreger, at dette er helt i tråd med dynamikken i det europæiske halvår, der som en ny mekanisme til forbedret økonomisk styring i EU sigter mod at forbedre sammenhængskraften, synergiene og komplementariteten mellem EU-budgettet og de nationale statsbudgetter i forbindelse med realiseringen af de vedtagne Europa 2020-mål;

4. minder om, at Europa 2020-strategien og det europæiske halvår skal have en øget parlamentarisk medvirken, og er af den faste overbevisning, at øget parlamentarisk medvirken ville gøre et sådant tiltag langt mere demokratisk og gennemsigtigt;

5. konstaterer, at EU-budgetforslaget (BF) for 2012, som Kommissionen har foreslået, beløber sig til 147 435 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger (FB) (146 676 mio. EUR ikke iberegnet Globaliseringsfonden eller nødhjælpsreserven) og 132 738 mio. EUR i betalingsbevillinger (BB); bemærker, at disse beløb svarer til hhv. 1,12 % og 1,01 % af EU's anslåede bruttonationalindkomst (BNI) for 2012, og fremhæver, at denne andel har holdt sig bemærkelsesværdigt stabil mellem 2011 og 2012, idet Kommissionen har anslået BNI-tilvæksten for 2012 til intet mindre end + 4,7 % (i gældende priser);

6. erkender, at hvis EU's budget skal kunne bidrage til medlemsstaternes kollektive indsats i disse sparetider, så skal denne indsats stå i rimeligt forhold til dets størrelse, specifikke forhold og realøkonomiske indvirkning; mener, at der bør tages hensyn til de igangværende budgetkonsolideringsbestræbelser, som finder sted i mange medlemsstater som følge af tidligere tiders budgetdisciplin, men erindrer samtidig om, at der i henhold til traktaten ikke må være underskud på EU-budgettet, og at det kun repræsenterer 2 % af samtlige offentlige udgifter i EU;

7. konstaterer, at den årlige inflation for EU27 for 2011 anslås til 2,7 %, hvilket betyder, at de foreslåede nominelle 2012-forhøjelser på 3,7 % i FB og 4,9 % i BB sammenlignet med 2011-budgettet i reale tal udgør hhv. 1 % og 2,2 %; understreger den kendsgerning, at indtil flere medlemsstater planlægger forhøjelser på

Torsdag den 23. juni 2011

deres statsbudgetter, der går videre end, hvad Kommissionen har foreslået for EU's budget; noterer sig også visse medlemsstaters bestræbelser på at mindske budgetunderskuddet og dæmpe væksten i statsgælden, så den kommer ned på et mere holdbart niveau;

8. fremhæver, at de foreslåede tal for EU's årlige budget for 2012 er i overensstemmelse med den profil for EU's udgifter, der er fastsat i den flerårige finansielle ramme (FR) for 2007-2013, forudsat at budgetmyndigheden kan gå med til en revision af FR, der tager højde for de yderligere behov for finansiering til ITER; betoner, at enhver forhøjelse (eller nedskæring) i forhold til 2011-budgettet derfor må vurderes under hensyntagen til dens indvirkning på gennemførelsen af de flerårige programmer; understreger, at det er et spørgsmål om institutionel troværdighed og sammenhængen i EU-projektet, når EU's ansvarsområder og forpligtelser bliver stadig mere omfattende; betragter det ud fra dette synspunkt som en prioritet, at afsætte betydelige og synlige bevillinger til bestemte politikområder og nye kompetencer, som er etableret på EU-plan;

9. konstaterer, at der ifølge BF-2012 findes en generel margen på 1 603 mio. EUR i FB under det 2012-loft, der er aftalt for FR; er fast besluttet på, såfremt der bliver behov for det, at anvende denne margen og om nødvendigt andre fleksibilitetsmekanismer, der er fastsat i den interinstitutionelle aftale (IIA) til støtte for og styrkelse af visse målrettede, politiske målsætninger, som der ikke er taget højde for den nuværende finansielle ramme; forventer fuldt samarbejde fra Rådets side, for så vidt angår anvendelsen af disse mekanismer;

10. minder om, at den første runde af drøftelser om budgetprioriteterne allerede har fundet sted i Parlamentet i form af de høringer af de sagkyndige udvalg, som hovedordføreren for budgettet for 2012 har foretaget; understreger, at processen nu skal finjusteres inden for hvert udvalg, hvad angår deres respektive kompetenceområder, med det formål at indkredse de positive og negative prioriteter for 2012-budgettet;

11. henviser til Kommissionens skøn om, at samlet set bidrager 43,5 % af BF-2012 (i FB) til målsætningerne under Europa 2020-strategien; betragter dette skøn som positivt, men utilstrækkeligt; anerkender, at Kommissionens prioriteter fremstår som værende i overensstemmelse med dem, som Parlamentet fastsatte i sin beslutning om de overordnede retningslinjer for 2012-budgettet, men opfordrer til en mere ambitiøs tilgang til finansieringen af Europa 2020-strategien; er dog fast besluttet på at foretage yderligere analyser af disse tal under fuld inddragelse af alle de sagkyndige udvalg;

12. er af den opfattelse, at bevillingerne på EU's 2012-budget, ud over realiseringen af Europa 2020-strategien, bør holdes på et passende niveau for at sikre videreførelsen af EU's politikker og opfyldelsen af EU's målsætninger; understreger navnlig behovet for at sikre EU's kapacitet til at påtage sig sit globale ansvar, især i kølvandet på det arabiske forår og urolighederne i Mellemøsten;

13. gør opmærksom på, at den vanskelige økonomiske situation i hele EU har foranlediget Kommissionen til at tage det første skridt til at fastsætte de negative prioriteter og besparelser på visse politikområder i forhold til, hvad der oprindeligt var fastsat i den finansielle programmering, især inden for de områder, der i den seneste tid har været kendetegnet ved ringe resultater og lav gennemførelsesgrad, således som Parlamentet krævede det i sin beslutning af 24. marts 2011; anmoder imidlertid Kommissionen om at fremlægge yderligere oplysninger til dokumentation for sine vurderinger for at sætte Parlamentet i stand til klart at fastlægge de politisk og budgetmæssigt positive og negative prioriteringer og finde frem til eventuelle yderligere besparelser og omrokeringer, idet det dog er vigtigt at fortsætte gennemførelsen af EU's programmer og projekter, herunder finansiering af tiltag til bekæmpelse af konsekvenserne af krisen og til fremme af beskæftigelsen, på EU-plan;

14. advarer kraftigt imod ethvert forsøg fra Rådets side på at foretage lineære budgetnedskæringer og på forhånd lægge sig fast på det samlede bevillingsniveau uden at tage behørigt hensyn til en detaljeret evaluering af de faktiske behov med henblik på opfyldelse af Unionens vedtagne målsætninger og politiske forpligtelser; anmoder om, at Rådet i stedet, hvis der foretages nedskæringer, offentligt redegør for og klart udpeger de af EU's politiske prioriteringer eller projekter, der kan udsættes eller helt opgives;

Torsdag den 23. juni 2011

15. tager til efterretning, at der er foreslået en forhøjelse af BB på 4,9 % i forhold til 2011; er overbevist om, at Kommissionens foreslår disse tal på grundlag af en omhyggelig og kritisk analyse af de prognoser, der fremlægges af medlemsstaterne, som selv står for medforvaltningen af 80 % af EU's budget; bemærker, at langt størsteparten af denne forhøjelse er knyttet til de juridiske behov, der opstår i forbindelse med det syvende rammeprogram for forskning og struktur- og samhørighedsfondene; er overbevist om, at det foreslåede betalingsniveau udgør det absolutte minimum for, hvad der er nødvendigt for at opfylde EU's juridiske forpligtelser, der er indgået i de foregående år, og at det er EU's pligt at opfylde de juridiske krav, som er afledt af disse forpligtelser, og sikre, at programmernes fulde potentiale udnyttes, og at de kører på fuld hastighed; opfordrer derfor indtrængende Rådet til at afholde sig fra at foretage nedskæringer af det foreslåede betalingsniveau; agter at opretholde betalingsniveauet, således som Kommissionen har foreslået det i budgetforslaget, navnlig i betragtning af, at Rådets tidligt i 2011 udtrykte modvilje mod at indfri sit formelle tilsagn fra december 2010 om at yde nye bevillinger, hvis behovet opstod;

16. konstaterer endvidere, at den overordnede margin for BB under FR-loftet fortsat ligger på det høje niveau af 8 815 mio. EUR; fremhæver, at enhver nedskæring til under det niveau, Kommissionen har foreslået, på sin side vil forværre situationen i forhold til det presserende behov for at nedbringe det hidtil uset høje niveau af uindfrie forpligtelser og sikre korrekt gennemførelse af EU's politikker og programmer;

17. gør i den forbindelse opmærksom på, at der i forslaget til ændringsbudget nr. 3/2011 er et overskud på 4,54 mia. EUR for betalingsbevillingernes vedkommende i 2010, hvoraf 1,28 mia. stammer fra bøder og morarenter; er skuffet over Kommissionens forslag om at reducere medlemsstaternes bidrag med hele dette beløb; understreger, at denne del af overskuddet, selv om den ikke har nogen indflydelse på medlemsstaternes samlede underskud, kan gøre en klar forskel på EU's årlige budget og kan samtidig reducere presset på medlemsstaternes nationale budgetter, i tilfælde af at det bliver nødvendigt at tilføre EU-budgettet yderligere midler til behov, som ikke kunne forudses, da det årlige budget blev fastlagt; er derfor af den opfattelse, at de indtægter, der stammer fra bøder og morarenter, ikke bør fratrækkes de BNI-baserede egne indtægter, men bør opføres på EU-budgettet i en "reserve til bevillinger" bestemt til at dække eventuelle behov for ekstra midler, der måtte opstå i løbet af året;

Udgiftsområde 1a

18. glæder sig over Kommissionen forslag i BF-2012 om at forhøje FB med 12,6 % (til 15 223 mio. EUR) og BB med 8,1 % (til 12 566 mio. EUR) i forhold til 2011-budgettet, eftersom udgiftsområde 1a er det centrale udgiftsområde for FR 2007-2013, for så vidt angår at opfylde Europa 2020-strategiens målsætninger, takket være dets direkte eller indirekte bidrag til finansieringen af alle fem overordnede mål og de syv flagskibsinitiativer;

19. beklager dog, at de fleste af forhøjelserne under dette udgiftsområde for 2012 ikke rækker ud over den årlige fordeling af de flerårige samlede beløb, som både Parlamentet og Rådet blev enige om, da disse programmer blev vedtaget; fremhæver derfor, at Kommissionen generelt ikke foreslår at højne støtten – ud over hvad der oprindeligt var planlagt – til investeringer, som der er presserende behov for med henblik på at gennemføre de syv flagskibsinitiativer, og bemærker, at den beklageligvis er tilbøjelig til udsætte det nødvendige store spring, hvad angår en fælles finansiel indsats vedrørende FR efter 2013; er overbevist om, at denne holdning i alvorlig grad kan bringe opnåelsen af de overordnede mål inden 2020 i fare;

20. understreger, at med BF-2012 og den opdaterede finansielle programmering for 2013, vil det samlede beløb for forpligtede midler pr. 2013 for rammeprogrammer til opnåelse af EU 2020-strengien, såsom det syvende rammeprogram for forskning, foranstaltninger mod forurening, Marco Polo II, Progress, Galileo og GMES, være mindre end det referencebeløb, som Parlamentet og Rådet enedes om, da disse

Torsdag den 23. juni 2011

programmer blev vedtaget; bemærker tværtimod, at disse referencebeløb vil blive overskredet en anelse, for så vidt angår følgende overordnede Europa 2020-programmer: rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, det transeuropæiske transportnet, det transeuropæiske energinet, Erasmus Mundus og livslang læring; agter, i det omfang dette er relevant, i fuldt omfang at udnytte de 5 % lovgivningsmæssig fleksibilitet, som er tilladt, jf. punkt 37 i IIA, for yderligere at forhøje centrale og presserende investeringer;

21. bemærker endvidere, at en betydelig del af de nominelle forhøjelser under udgiftsområde 1a i BF-2012 i forhold til 2011-budgettet er knyttet til de supplerende midler på 750 mio. EUR i (FB), som ITER har brug for i 2012, hvoraf 650 mio. EUR vitterligt er supplerende midler, mens 100 mio. EUR omfordeles fra andre budgetposter under det syvende rammeprogram; slår atter kraftigt fast, at det modsætter sig enhver form for omfordeling fra det syvende rammeprogram, eftersom dette i betydelig grad ville reducere programmets bidrag til opnåelsen af de overordnede mål og gennemførelsen af flagskibsinitiativerne for Europa 2020-strategien;

22. minder om, at det med henblik på finansieringen af ITER vil være nødvendigt for budgetmyndigheden at nå frem til en parallel til Kommissionens forslag (KOM(2011)0226) til ændring af FR 2007-13, som foreslår at dække de manglende 1 300 mio. EUR til ITER i 2012 og 2013 ved hjælp af til rådighed stående og ubrugte 2011-margener under udgiftsområde 2 og 5 under FR 2007-13 til et samlet beløb af 840 mio. EUR og ved at omfordele 460 mio. EUR fra det syvende rammeprogram til 2012 og 2013; udtrykker sin vilje til at indgå i forhandlinger med Rådet om ændring af Kommissionens forslag ved at benytte sig af de andre midler, der er truffet bestemmelse om i den nugældende IIA af 17. maj 2006;

23. bemærker med bekymring, at der foruden den foreslåede omfordeling af 100 mio. EUR til ITER, foretages ekstra nedskæringer til 64 mio. EUR af det syvende rammeprogram i forhold til den finansielle programmering; beklager, at Kommissionen ikke foreslår at anvende alle de besparelser (som i alt beløber sig til 190 mio. EUR), der skal ske i 2012 takket være en revurdering af personalebehovet og de reducerede finansielle bidrag til visse fælles foretagender, til fordel for de operationelle udgifter under det syvende rammeprogram;

24. påpeger i denne forbindelse behovet for at forbedre finansieringsvilkårene for prioriteterne for bæredygtig energi, energilagringsteknologi og andre prioriteter omfattet af den strategiske energiteknologi-plan for EU (SET-planen), herunder energieffektivitet, som er af vital betydning for at kunne imødegå de økonomiske, energimæssige og klimarelaterede udfordringer; mener, at klare mål for en politik for bæredygtig energi og energieffektivitet kan skabe omkostningseffektive løsninger, som EU's økonomi som helhed kan få gavn af; tager også notits af de andre innovative måder til at skaffe investeringer og fremme forskning og innovation, såsom risikodelingsfaciliteten (RSFF), der kan udnyttes inden for rammerne af 2012-budget-proceduren;

25. beklager, at Kommissionen med den begrænsede forhøjelse, der i BF-2012 er planlagt for Progress-programmet i forhold til 2011-budgettet, ikke vil være i stand til at genindsætte det beløb på 20 mio. EUR for perioden 2011-13, som den forpligtede sig til i 2010 med henblik på delvist at kompensere for omfordelingen af Progress til fordel for mikrofinansieringsfaciliteten; minder om Progress-programmets bidrag til Europa 2020-strategiens to flagskibsinitiativer Den europæiske platform mod fattigdom og Unge på vej; understreger, at medlemsstaterne, lokale og regionale myndigheder og nationale og regionale organer modtager støtte fra Progress-programmet med henblik på gennemførelse af kønsbudgetteringsforanstaltninger;

Torsdag den 23. juni 2011

26. glæder sig over forhøjelsen (+ 5,7 mio. EUR) af det samlede niveau for FB til rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation i forhold til, hvad der oprindeligt var planlagt; håber, at denne forhøjelse vil bidrage til at forbedre adgangen for SMV'er til dette program og til at udvikle specifikke programmer og innovative finansielle mekanismer; understreger i den forbindelse den centrale rolle, som små og mellemstore virksomheder spiller for udviklingen af økonomien i EU, og støtter navnlig CIP-EIP-programmet som et ufravigeligt instrument til at overvinde krisen; understreger nødvendigheden af at forbedre små og mellemstore virksomheders adgang til kapitalmarkederne og forskellige EU-finansieringsmuligheder ved at gøre støtteprocedurerne nemmere, hurtigere og mindre bureaukratiske

27. understreger på ny det indre markeds betydning for EU-virksomhedernes konkurrenceevne og de europæiske økonomiers vækst og stabilitet og minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at der skal stilles tilstrækkelige ressourcer til rådighed til forbedring af gennemførelsen af det indre markeds regler;

28. understreger den merværdi for EU, som investeringer i grænseoverskridende transport udgør, især TEN-T-programmet som forbedrer de tværnationale og intermodale forbindelser og dermed fremmer økonomisk udvikling og beskæftigelse; slår med tanke på, at TEN-T traditionelt har været underfinansieret, stærkt til lyd for, at der stilles forhøjede ressourcer til rådighed til dette formål, herunder ved at benytte alternative finansieringsressourcer, såsom offentlig-private partnerskaber og andre former for finansielle instrumenter; understreger, at samhørigheds- og regionalfondene bør forbindes snævert med TEN-T-projekterne;

29. er af den opfattelse, at støtten til Livslang læring-programmet, i betragtning af dets betydelige merværdi for EU, bør videreføres og forhøjes i 2012 på grund af dets store bidrag til flagskibsinitiativet Unge på vej; understreger navnlig, at Grundtvig-programmet, der på nuværende tidspunkt kun udgør 4 % af bevillingerne til Livslang læring-programmet, bør styrkes som følge af det voksende antal mennesker, der deltager i voksenundervisning i EU;

30. er bekymret over den foreslåede reduktion i bevillingerne til Unionens statistiske program og den meget begrænsede – under inflationsraten – stigning i udgifterne til personale på politikområdet statistik; understreger, at der er et stort behov for løbende at sikre sig, at Eurostats ressourcer modsvarer den ekspanderende arbejdsbyrde og de øgede kvalitetskrav på det centrale område økonomisk og finansiell statistik;

31. minder om, at størsteparten af de nye EU-beføjelser, der er indført med Lissabontraktaten, inden for områder som energi, turisme og rum, henhører under udgiftsområde 1a; udtrykker sin skuffelse over, at Kommissionen ikke foreslår nogen ekstrabevillinger til disse nye politiske tiltag hele tre år efter, at Lissabontraktaten trådte i kraft; understreger, at hverken Galileo eller GMES – EU's to vigtigste rumprogrammer – vil modtage nogen ekstrabevillinger inden afslutningen på den nuværende FR, og at bevillingerne til Galileo vil falde mellem 2011 og 2012; gentager behovet for at indføre visse specifikke, synlige foranstaltninger til støtte af turismen, i betragtning af sektorens økonomiske relevans som værende den tredjestørste industri i EU, hvad angår omfang og indtægter, og beklager, at Kommissionen ikke foreslår noget nyt juridisk grundlag til erstatning for de tre forberedende foranstaltninger på dette område, som ikke kan forlænges i 2012; anmoder om, at der afsættes passende bevillinger til turismesektoren i 2012 og 2013 og i den kommende flerårige finansielle ramme;

32. bemærker, at krisen klart har understreget, hvor vigtigt det er for de offentlige finansers styrke, at der findes effektive og bedragerisikrede skatteopkrævningssystemer; understreger, at kampen mod skattesvig og skatteunddragelse skal prioriteres højt, og at de foreslåede bevillinger til Fiscalis-programmet skal sikre, at denne ambition kan opfyldes;

Torsdag den 23. juni 2011

33. glæder sig over Kommissionens beslutning om for andet år i træk at afsætte midler under BB (50 mio. EUR) til Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen; understreger, at dette ikke blot skaber større synlighed for fonden, men at der dermed også undgås overførsler fra andre budgetposter, der har andre formål og dækker andre behov; afventer med længsel Kommissionens fremlæggelse af midtvejsevalueringen af forordningen om Globaliseringsfonden som en måde til at indkredse metoder til fremskyndelse af procedurerne for anvendelse af fonden og forenkling af forvaltningsbestemmelserne;

Udgiftsområde 1b

34. understreger det afgørende bidrag, som samhørighedspolitikken yder til vækst og beskæftigelse såvel som til social og territorial samhørighed mellem EU's regioner og medlemsstater; fremhæver, at samhørighedspolitikken er et instrument til at sikre, at alle EU's regioner kan deltage i opfyldelsen af Europa 2020-målene og til at støtte de regionale investeringer til fordel for gennemførelsen af alle flagskibsinitiativerne; er af den opfattelse, at samtidig med at samhørighedspolitikken omfordelingskapacitet og mål om at udjævne de regionale uligheder bibeholdes skal den fortsat være en investeringspolitik for hele EU og være tilgængelig for alle Unionens regioner og borgere;

35. bemærker, at de samlede udgifter til udgiftsområde 1b anslås til 52 739 mio. EUR i FB, hvilket udgør en stigning på 3,4 % i forhold til 2011, hvilket er helt i tråd med de bevillinger, der blev afsat i FR 2007-13, idet den seneste 2010-justering til fordel for visse medlemsstater tages i betragtning; noterer sig, at den tiloversblevne margen (22,1 mio. EUR) under loftet hovedsagelig stammer fra bevillingen til teknisk bistand og kun udgør 0,04 % af den samlede bevilling under dette udgiftsområde;

36. glæder sig over forhøjelsen på 8,4 % i BB til 45 134 mio. EUR, der er foreslået for 2012 i forhold til 2011, og er af den opfattelse, at denne forhøjelse vil gøre det muligt at fremskynde programgennemførelsen efter den yderst langsomme opstartsfasen for programmerne i begyndelsen af 2007-13-perioden; fremhæver, at denne stigning også bør gøre det muligt at håndtere de yderligere betalingsbehov, der består som følge af de seneste lovgivningsmæssige ændringer, godkendelsen af alle forvaltnings- og kontrolordningerne og afslutningen af 2000-2006-programmerne;

37. understreder derfor, at dette betalingsniveau er det absolutte minimum og er i fuld overensstemmelse med realistisk budgettering under behørig hensyntagen til den generelle betalingsprofil i løbet af perioden, medlemsstaternes fremlagte prognoser vedrørende betalingsfordringer, der vil blive indsendt til Kommissionen, og behovet for at udligne forskellen mellem forpligtelser og betalinger; understreger, at disse pengestrømme også vil hjælpe med at fremskynde EU's økonomis genopretning og bidrage til Europa 2020-strategien i regionerne; vil derfor kraftigt modsætte sig enhver nedskæring af betalingsniveauet i forhold til det, Kommissionen har foreslået i sit BF;

38. anmoder Kommissionen om at indsamle demografiske data for støttemodtagere under samhørighedspolitikken, herunder navnlig ESF, med henblik på at overvåge den reelle indvirkning af bevillinger til udvikling af den menneskelige kapital og integration på arbejdsmarkedet, navnlig under hensyntagen til det foruroligende problem med ungdomsarbejdsløsheden;

39. anmoder Kommissionen om fortsat at arbejde tæt sammen med de medlemsstater, der har en lav udnyttelsesgrad, med henblik på yderligere at forbedre den konkrete absorption; opfordrer derfor til en yderligere indsats for at fremme gensidig læring, udveksling af bedste praksis og styrkelse af de administrative kapaciteter i visse medlemsstater samt i kandidatlande under særlig hensyntagen til førtiltrædelsesinstrumentets korrekte funktion i forbindelse med støtte til lande, der forbereder sig på gennemførelsen af EU-programmer;

Torsdag den 23. juni 2011

40. opfordrer endvidere indtrængende Kommissionen om at fortsætte sine overvejelser om, hvordan det komplekse system af regler og krav, som gælder i kraft af EU-ret eller national ret, kan ændres, og den bureaukratiske byrde kan reduceres med henblik på at fokusere væsentligt mere målrettet på at nå konkrete mål og desuden på lovlighed og formel rigtighed, uden at man afviger fra nøgleprincipperne om gennemsigthed, ansvarlighed og forsvarlig økonomisk forvaltning;

Udgiftsområde 2

41. bemærker, at BF-2012 foreslår at forhøje FB med 2,6 % til 60 158 mio. EUR og BB med 2,8 % til 57 948 mio. EUR i forhold til 2011-budgettet; understreger, at disse forhøjelser fortsat ligger under den forhøjelse, som Kommissionen har foreslået for budgettet som helhed;

42. konstaterer, at disse stigninger først og fremmest er en konsekvens af den løbende indfasning af direkte betalinger til nye medlemsstater og yderligere behov for udvikling af landdistrikter; understreger, at markedsinterventionerne er forblevet næsten stabile i forhold til 2011-budgettet, mens prisudsving og ustabiliteten på visse markeder fortsat påvirker landbrugssektoren; anmoder Kommissionen om at udarbejde forslag til en mere langsigtet tilgang til samtlige landbrugssektorer samt konkrete forslag til håndtering af prisudsving på markederne;

43. bemærker, at den traditionelle ændringsskrivelse vedrørende landbrug, der vil blive fremlagt i efteråret 2011, vil justere de nuværende skøn til en mere nøjagtig vurdering af de reelle behov; gør på denne baggrund opmærksom på det slutniveau for formålsbestemte indtægter, der vil være til rådighed i 2012 (korrektion til den forskriftsmæssige regnskabsafslutning, uregelmæssigheder og tillægsafgiften på mælk), som ultimativt vil afgøre niveauet af nye bevillinger, der skal vedtages på 2012-budgettet; anslår, at den nuværende tiloversblevne margen (6 516 mio. EUR) bør være tilstrækkeligt til at dække behovene under dette udgiftsområde, så længe der ikke indtræffer uforudsete begivenheder;

44. understreger, at budgetmyndigheden takket være specifikke omstændigheder i det seneste år har kunnet gøre brug af ikke-bevilligede midler (margen), der stod til rådighed under dette udgiftsområdes loft, med henblik på at opnå samlet enighed om de årlige budgetter, ved at påkalde sig punkt 23 i IIA;

45. tilslutter sig fortsat støtte til programmer for skolefrugt, såvel som programmet om fødevarehjælp til socialt dårligt stillede personer; beklager derimod dybt de beskårne bevillinger til skolemælksordningen og er bekymret over nedskæringerne vedrørende veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger;

46. kræver yderligere nedskæringer i eksportrestitutionerne og beklager den fortsatte støtte til tobaksproduktionen i EU, der er i modstrid med målsætningerne for EU's politik på sundhedsområdet;

47. betoner, at en del af udgifterne under udgiftsområde 2 er medvirkende til at nå Europa 2020-målene; fremhæver, at strategiens prioriterede mål – vækst og beskæftigelse – også nås gennem programmerne til udvikling af landdistrikter; anser fødevarer sikkerhed og bæredygtighed for to af de største udfordringer for den fælles landbrugspolitik; minder om, at der bedre kan tages hensyn til miljømæssige og sociale målsætninger gennem direkte støtte, og opfordrer til en mere bæredygtig fælles landbrugspolitik, som yderligere kan bidrage til overvindelse af de miljøudfordringer, som EU står over for, herunder vandforurening, uden at mindske EU-landmændenes konkurrenceevne;

48. glæder sig i denne forbindelse over forhøjelsen af bevillingerne til programmet LIFE+ (+ 4,3 % og + 1,9 % i henholdsvis forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger), som udelukkende prioriterer miljø- og klimaprojekter; minder endnu en gang om, at miljøproblemer og løsninger herpå ikke overholder nationale grænser, hvorfor de naturligvis skal løses på EU-plan; understreger dog, at bevillingerne til programmet LIFE+ fortsat er yderst beskedne;

Torsdag den 23. juni 2011

49. understreger, at energieffektivitet, bekæmpelsen af klimaforandringer og fremstød for vedvarende energi er tværgående prioriteter, der kan finansieres over flere af EU-budgettets poster, og at Parlamentet vil være særlig opmærksomt på denne finansiering, både pr. budgetpost og som helhed; opfordrer indtrængende Kommissionen til i højere grad at integrere sådanne prioriteter samt vandbeskyttelse og bevarelse af biodiversiteten i andre politikker, herunder EU's finansielle bistand til udviklingslandene; er af den opfattelse, at der er af afgørende betydning, at den gældende lovgivning vedrørende disse emner gennemføres korrekt, og anmoder derfor Kommissionen om at foretage en omhyggelig analyse af, hvorvidt der er behov for flere ressourcer til fordel for en grundig undersøgelse af gennemførelsen af EU's miljølovgivning, og om at aflægge rapport til Parlamentet;

50. påpeger, at finansieringen og de eksisterende foranstaltninger vedrørende den fælles fiskeripolitik som følge af dens politiske betydning bør bibeholdes og opretholdes på de foreslåede niveauer, ikke mindst i betragtning af den kommende reform; er af den opfattelse, at finansieringen af den integrerede havpolitik, som bør nå et passende niveau i 2012, ikke må ske på bekostning af finansieringen af andre fiskeriforanstaltninger og -programmer under udgiftsområde 2; finder endvidere, at det er essentielt at opretholde overvågningen af EU's fiskerflådes størrelse og give passende støtte til medlemsstaterne i denne henseende og navnlig og at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU); mener, at en effektiv fiskeriforvaltning er af afgørende betydning for at bevare fiskebestandene og forhindre overfiskeri;

Udgiftsområde 3a

51. bemærker, at den samlede forhøjelse af bevillingerne foreslået i BF-2012 i forhold til 2011-budgettet til foranstaltninger under dette udgiftsområde (+ 17,7 % i FB, + 6,8 % i BB) er i tråd med EU's voksende ambitioner inden for områderne frihed, sikkerhed og retfærdighed, som skitseret i både Lissabontraktaten og Stockholmprogrammet (2010-2014), som Rådet selv vedtog i december 2009;

52. bemærker, at disse forhøjelser fortrinsvist er knyttet til tre af de fire programmer for solidaritet og immigrationsforvaltning: Fonden for de Ydre Grænser (+ 38 %), Den Europæiske Tilbagesendelsesfond (+ 43 %) og Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere (+ 24 %); fremhæver dog, at forhøjelserne under dette udgiftsområde for 2012 blot er resultatet af den årlige fordeling af de flerårige samlede beløb, som både Parlamentet og Rådet blev enige om, da disse programmer blev vedtaget;

53. beklager dybt den omstændighed, at Kommissionen sender et budskab om afvisning til flygtningene ved at øge midlerne til Fonden for de Ydre Grænser og Den Europæiske Tilbagesendelsesfond betydeligt, samtidig med at midlerne til Den Europæiske Flygtningefond forbliver på samme niveau som i 2011; mener, at EU bør indtage en mere imødekommende holdning over for flygtninge, navnlig i lyset af krigen i Libyen og den igangværende alvorlige undertrykkelse af demonstranter i flere arabiske lande;

54. undrer sig derfor såre over, hvorvidt det BF, Kommissionen har fremlagt, udgør en hensigtsmæssig og opdateret reaktion på de udfordringer, EU på nuværende tidspunkt står overfor, ikke mindst set i lyset af de begivenheder, der er under udvikling i den sydlige del af Middelhavet; minder om, at det har fremsat en kraftig opfordring til et hensigtsmæssigt og afbalanceret reaktion på disse udfordringer med henblik på at styre den lovlige indvandring og bremse den ulovlige indvandring; anerkender, at alle medlemsstater har pligt til at overholde gældende EU-lovgivning, og understreger nødvendigheden af, at der stilles tilstrækkelige midler og støtteværktøjer til rådighed til at håndtere nødsituationer under fuld respekt for de interne beskyttelsesregler og menneskerettighederne og solidaritet mellem alle medlemsstater; fremhæver især Den Europæiske Flygtningefonds rolle og bistand, herunder nødforanstaltningerne i tilfælde af en massetilstrømning af flygtninge, og beklager dybt, at Kommissionen ikke har foreslået nogen yderligere forhøjelse af denne fond, end hvad der oprindeligt blev fastsat i den finansielle programmering;

Torsdag den 23. juni 2011

55. henviser til de gentagne opfordringer, som Det Europæiske Råd har fremsat, om at styrke Frontex' operationelle kapacitet og rolle i en tid med stigende migrationspres; anmoder Kommissionen om at fremlægge de fuldstændige budgetmæssige implikationer for 2012 af den igangværende revision af Frontex, og til at skabe et bedre billede af medlemsstaternes finansielle bidrag til agenturets drift;

56. bemærker, at 2011-bevillingerne til SIS II, der var opført i reserven, efter en forelæggelse af de næste tekniske trin er blevet frigivet af budgetmyndigheden; understreger, at budgetmyndigheden fortsat vil overvåge den fremtidige udvikling vedrørende SIS II nøje og forbeholder sig ret til at gribe ind, hvis det viser sig nødvendigt;

Udgiftsområde 3b

57. minder om, at udgiftsområde 3b, selv om det er det mindste udgiftsområde under FR, for så vidt angår bevillinger, dækker spørgsmål af afgørende betydning for EU's borgere, som f.eks. ungdoms-, uddannelses- og kulturprogrammer, folkesundhed, forbrugerbeskyttelse, civilbeskyttelsesinstrumentet og kommunikationspolitik;

58. beklager dybt, at de samlede bevillinger for tredje år i træk er skåret ned, idet FB reduceres med 0,1 % (til 683,5 mio. EUR) og BB med 0,3 % (til 645,7 mio. EUR) i forhold til 2011-budgettet (minus EU's Solidaritetsfond), hvilket efterlader en margin på 15,5 mio. EUR;

59. er af den opfattelse, at programmer og tiltag under dette udgiftsområde spiller en betydelig rolle for at kunne opfylde de overordnede mål og gennemføre flagskibsinitiativerne under Europa 2020-strategien; gentager, at uddannelse, erhvervsuddannelse og kultur har økonomisk værdi, eftersom de bidrager til økonomisk vækst og jobskabelse, og understøtter udviklingen af aktivt medborgerskab;

60. understreger, at den yderst lille margin, der er til rådighed, kun giver begrænset spillerum i forbindelse med forslag til nye tiltag eller beslutningstagning vedrørende forhøjelse af støtten til prioriteter af direkte relevans for borgerne;

61. noterer sig de ambitioner, som Kommissionen udviser med sit forslag om at forhøje 2012-bevillingerne til Unge på vej med 8 mio. EUR i forhold til den oprindelige finansielle programmering (134,6 mio. EUR afsat i 2012), idet dette program udgør et af de vigtigste redskaber for flagskibsinitiativet Unge på vej og yder støtte til ikke-formel læring og udvikling af aktivt medborgerskab for unge;

62. beklager, at der ikke foreslås tilsvarende bestræbelser, for så vidt angår Media og Culture 2007, på trods af at de i stort omfang bidrager til europæisk kulturs rigdom og mangfoldighed og yder støtte til tiltag, der ellers ikke ville modtage støtte fra medlemsstaterne alene;

63. udtrykker forbavselse over, at Kommissionen i sit BF for 2012 ikke foreslår nogen specifikke programmer til fordel for idræt, selv om Unionen nu har komplette beføjelser på dette område som følge af Lissabontraktaten; finder, at der fortsat bør afsætte bevillinger – om end i begrænset omfang – på 2012-budgettet;

64. glæder sig over forhøjelsen af bevillingerne til folkesundhedsprogrammet, da folkesundhed er blevet en central drivkraft for konkurrenceevnen i et aldrende europæisk samfund; anerkender Kommissionens bestræbelser på at finde finansieringsløsninger for løbende vigtige uddannelsesmæssige kampagner, såsom HELP-kampagnen for et liv uden tobak;

Torsdag den 23. juni 2011

65. beklager dybt nedskæringen af bevillingerne til finansieringsinstrumentet for civilbeskyttelse i forhold til den finansielle programmering (– 1,8 mio. EUR), og anmoder Kommissionen om at redegøre yderligere for denne nedgang, i betragtning af at civilbeskyttelsen nu er et af EU's kompetenceområder;

66. minder om, at de europæiske offentlige lokaler skal have deres egen særskilte budgetpost for at sikre gennemsigtighed og fuld inddragelse af Europa-Parlamentet og dets medlemmer; beklager Kommissionens forslag om at tømme denne budgetpost og lægge bevillingerne til de europæiske offentlige lokaler sammen med budgetposten for Kommissionens repræsentationer; minder om, at de europæiske offentlige lokaler drives i fællesskab af Kommissionen og Parlamentet, og at deres budget derfor som det er tilfældet i budgetterne for 2010 og 2011 bør adskilles fra budgettet for Kommissionens repræsentationer; understreger, at Parlamentet ikke vil acceptere nogen som helst forsøg på at ændre budgetmyndighedernes holdning i dette spørgsmål;

Udgiftsområde 4

67. bemærker, at de FB og BB, der anmodes om i BF-2012 er forhøjet med 2,9 % og 0,8 % i forhold til 2011-budgettet, dvs. til hhv. 9 009,3 mio. EUR og 7 293,7 mio. EUR (idet nødhjælpsreserven tages med i betragtning); påpeger, at disse forhøjelser fortsat ligger under den forhøjelse, som Kommissionen har foreslået for budgettet som helhed;

68. minder om, at Kommissionen indtil nu ikke har været i stand til at tilbagebetale midler (240 mio.) til fødevarefaciliteten under udgiftsområde 4 og navnlig stabilitetsinstrumentet, som Budgetudvalget anmodede om i punkt 28 i betænkning A7-0038/2009, som blev vedtaget den 12. oktober 2009;

69. er overbevist om, at der skal gøres en særlig og konkret indsats for, at alle de til rådighed stående EU-instrumenter (ikke kun EU-budgettets rammebeløb, men også de instrumenter der forvaltes af EIB, EBRD etc.) og medlemsstatstiltag kan anvendes optimalt og på samordnet vis; indskræper, at fleksibiliteten i programmeringen og anvendelsen af EU-instrumenter skal styrkes yderligere for at muliggøre en tilstrækkelig og effektiv reaktion på de politiske og humanitære kriser i tredjelande, dog uden at de langsigtede politiske tilsagn eller prioriteter bringes i fare; opfordrer med henblik herpå Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Den Europæiske Investeringsbank til at koordinere deres indsats med henblik på at sikre, at målene for EU's optræden udadtil bliver så målrettede og effektive som muligt;

70. er af den opfattelse, at det er EU's pligt at formulere en tilstrækkelig og omfattende reaktion på den politiske udvikling i Middelhavsnabolandene og at yde støtte og bistand til bevægelser, der kæmper for demokratiske værdier og indførelse af retsstatsprincipperne; gentager, at styrkelsen af den finansielle bistand til disse lande ikke må ske på bekostning af prioriteter eller instrumenter til gavn for nabolande i Østeuropa;

71. er ud fra denne synsvinkel yderst betænkelig ved den foreslåede margen på 246,7 mio. EUR under udgiftsområde 4, der ganske vist er langt over, hvad der blev afsat i opdateringen af den finansielle programmering i januar 2011 (132,2 mio. EUR), men kan vise sig utilstrækkelig til at imødekomme de voksende behov under udgiftsområde 4, eftersom den tilsyneladende er baseret på nedskæringer af visse store EU-programmer; agter at underkaste disse forslag yderligere kontrol og analyse;

72. minder om, at Parlamentet og Rådet endnu ikke er blevet enige om retsgrundlaget for ledsageforanstaltninger for bananer og finansiering af samarbejdet med industrialiserede og andre højindkomstlande (ICI+), og at enighed herom vil få betydning for bevillingerne på 2012-budgettet; beklager Kommissionens forslag om at skære i støtten til samarbejdet med udviklingslandene i Asien og Latinamerika; opfordrer til en hurtig vedtagelse af ICI +-lovgivning og til godkendelse af passende finansiering for Asien og Latinamerika;

Torsdag den 23. juni 2011

73. anmoder derfor Kommissionen om ikke at begrænse sin kommende ændringsskrivelse til blot de budgetmæssige konsekvenser af gennemgangen af den europæiske naboskabspolitik, men også at behandle, om nødvendigt ved brug af alle de midler, som IIA stiller til rådighed, samtlige øvrige uafklarede spørgsmål og behov, herunder finansieringen af Palæstina og UNRWA, som er faldet med 100 mio. EUR i forhold til 2011-budgettet, med henblik på at maksimere virkningen af EU-bistanden i verden;

74. beklager dybt nedskæringen i den planlagte forhøjelse af bevillingen til instrumentet til førtiltrædesbistand fra 139 mio. EUR til blot 79 mio. EUR i forhold til 2011-budgettet;

75. konstaterer den foreslåede forhøjelse af bevillingen til miljø og bæredygtig forvaltning af naturressourcerne under instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde på 51,8 mio. EUR i forhold til den finansielle programmering i den hensigt at imødekomme en lynstart på klimaforandringstiltaget; modsætter sig kraftigt de øvrige nedskæringer, der beløber sig til 78 mio. EUR i alt, af de geografiske programmer under instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde, hvad der strider imod EU's bestræbelser på at bidrage til opnåelsen af 2015-målene og efterleve det tilsagn, EU har afgivet på højeste niveau, om at nå 0,7 % af BNI-målet for udviklingssamarbejde inden 2015;

76. minder om, at det tager skarpt afstand fra enhver systematisk, halvautomatisk eller sommetider uovervejede nedskæringer af de administrative udgifter under udgiftsområde 4, som den anden part af budgetmyndigheden måtte foreslå alene med henblik på at reducere bevillingerne, eftersom dette vil fratage EU midlerne til på korrekt og effektiv vis at gennemføre sine programmer;

Udgiftsområde 5

77. bemærker, at de samlede administrative udgifter for alle institutioner anslås til 8 281 mio. EUR, hvilket udgør en forhøjelse på 1,3 % i forhold til 2011, hvilket giver en margin på 472,5 mio. EUR;

78. tager til efterretning, at kommissæren for finansiel programmering og budget i sin skrivelse af 3. februar 2011 gav tilsagn om en forhøjelse af udgiftsområde 5-udgifter på under 1 % og om et stop for nye ansættelser i forhold til 2011 og opfordrede alle institutionerne til følge dette eksempel, hvad angik udviklingen af deres budgetter;

79. konstaterer, at Kommissionen, Rådet, Revisionsretten, Ombudsmanden og Den Tilsynsførende for Databeskyttelse har efterkommet opfordringen; understreger, at Europa-Parlamentet har formået at reducere sine egne overslag med omkring 50 mio. EUR i forhold til det første forslag til det foreløbige forslag til budgetoverslag; understreger, at det vil foretage en nøje undersøgelse af de øvrige institutioners overslag, blandt andet i forhold til de yderligere behov og aktiviteter i forbindelse med, at Lissabontraktaten er trådt i kraft;

80. anerkender Kommissionens betydelige indsats for at fastfryse sine egne, administrative udgifter, nominelt set; bemærker, at dette blev gjort muligt ved, at forhøjelserne tilknyttet vedtægtsmæssige eller kontraktuelle forpligtelser blev modregnet i betydelige nedskæringer i andre administrative udgifter; er ikke desto mindre bekymret over de eventuelle konsekvenser;

81. bemærker, at yderligere nedskæringer af administrationsbevillingerne for 2012 inden for afsnit III, herunder af udgiftsposterne for administrativ støtte (tidligere BA-poster), kan få negativ indvirkning på gennemførelsen af programmerne, navnlig i betragtning af de nye EU-opgaver, der er kommet til med Lissabontraktatens ikrafttræden; fastholder, at de midler, der spares som følge af reducerede udgifter til offentlig støtte, skal blive inden for de tilsvarende programmers finansieringsrammer for at opnå en bedre, konkret realisering; fremhæver endvidere, at selv om EU's kompetenceområde udvides, så er denne tendens ikke holdbar på lang sigt, og kan have en negativ indvirkning for en hurtig, regelmæssig og effektiv gennemførelse af EU's tiltag og aktiviteter;

Torsdag den 23. juni 2011

82. anerkender Kommissionens bestræbelser på ikke at anmode om yderligere stillinger, men ser med skepsis på dens tilsagn om at opfylde alle sine behov, herunder dem der knytter sig til nye prioriteringer og TEUF's ikrafttræden, blot ved hjælp af intern omrokering af de eksisterende menneskelige ressourcer; undrer sig især over, hvor de 230 yderligere stillinger inden for GD ECFIN, som der er behov for for at sikre passende overvågning af medlemsstaternes økonomiske og finansielle situation skal komme fra, og hvilken effekt 70 færre stillinger inden for administrativ støtte og forvaltning af programmer vil få efter omrokeringer inden for visse generaldirektorater; understreger, spørgsmålet om menneskelige ressourcer er vigtig, da dette GD nok vil skulle styrkes yderligere for at klare vigtige supplerende opgaver, så snart pakken om økonomisk styring er blevet vedtaget;

83. understreger, at den foreslåede forhøjelse for EPSO (+ 5,4 % i FB og BB) synes at gå imod Kommissionens bestræbelser på at reducere de administrative udgifter; anmoder om yderligere oplysninger om den foreslåede forhøjelse af EPSO's bevillinger og om EPSO's eksternalisering af visse nøgletjenester;

84. tager notits af forhøjelsen på 4 % i pensionsudgifterne (i forhold til + 5,2 % fra 2010 til 2011) i betragtning af bølgen af pensioneringer af tjenestemænd; opfordrer Kommissionen til at sørge for en mere dybdegående analyse af de langtrækkende budgetmæssige konsekvenser af denne udvikling og samtidig overveje de eventuelle konsekvenser, direkte såvel som indirekte, som enhver ændring af EU's pensionsordning vil have for attraktionen, kvaliteten og uafhængigheden af EU's embedsapparat; understreger, at enhver sådan ændring kun bør ske efter behørig dialog med arbejdsmarkedets parter;

85. er af den opfattelse, at Europaskolerne bør have tilstrækkelige midler, således at de kan imødekomme de specifikke forhold og behov vedrørende børn af tjenestemænd ved EU's institutioner; agter at foretage en omhyggelig gennemgang af den foreslåede samlede forhøjelse på 1,7 % i forhold til 2011, som ligger under det tal, der var fastsat i den finansielle programmering, såvel som af hver af Europaskolernes budgetposter, og under behandlingen foretage enhver ændring, som det finder hensigtsmæssigt i denne henseende;

Pilotprojekter og forberedende foranstaltninger

86. understreger betydningen af pilotprojekter og forberedende foranstaltninger som centrale redskaber til formulering af politiske prioriteringer og til at bane vejen for nye initiativer, som kan udvikle sig til EU-aktiviteter og -programmer, der kan forventes at forbedre tilværelsen for EU-borgerne; agter derfor at give enhver mulig støtte til forslagene vedrørende pilotprojekter og forberedende foranstaltninger på 2012-budgettet, men understreger samtidig nødvendigheden af omhyggeligt at gennemgå Kommissionens foreløbige vurdering, der forventes i juli 2011, for at fastlægge en samlet og afbalanceret endelig pakke vedrørende dette spørgsmål;

87. agter i denne henseende at fremsende Kommissionen, jf. bilag II, del D, i IIA, en indledende, foreløbig liste over potentielle pilotprojekter og forberedende foranstaltninger til 2012-budgettet; forventer, at Kommissionen forelægger en velbegrundet analyse af Parlamentets vejledende forslag; understreger, at denne første foreløbige liste ikke erstatter den formelle indgivelse og vedtagelse af ændringer vedrørende pilotprojekter og forberedende foranstaltninger i løbet af Parlamentets behandling af budgettet;

88. tager notits af et nyt pilotprojekt og fem forberedende foranstaltninger, heraf to nye, som Kommissionen har foreslået under forskellige udgiftsområder; understreger, at det er fast besluttet på at underkaste indholdet og målsætningerne i de nyligt foreslåede initiativer en undersøgelse i løbet af de kommende forhandlinger;

Agenturer

89. bemærker, at det samlede beløb, der i BF-2012 er afsat til EU's decentraliserede agenturer, er på 720,8 mio. EUR (dvs. 0,49 % af hele EU-budgettet), en stigning i det samlede EU-bidrag i forhold til 2011-budgettet på 34,6 mio. EUR eller + 4,9 %; er bevidst om, at denne stigning fortrinsvist skyldes ét nyt

Torsdag den 23. juni 2011

agentur ⁽¹⁾ og syv indfasningsagenturer ⁽²⁾, som det er hensigten at give tilstrækkelige finansieringsmidler; understreger dog betydningen af tilstrækkelige midler til de ti agenturer ⁽³⁾, der tillægges stadig flere opgaver, således at de ikke hindres i at levere resultater; bemærker, at stigningen i EU's bidrag til de agenturer, der fungerer planmæssigt, er i tråd med eller endda under korrektionen for inflation (2 %), uden yderligere personale;

90. fremhæver, at bevillingerne til EU's agenturer langt fra blot består af administrative udgifter, men tværtimod bidrager til at nå Europa 2020-målene og EU's generelle mål, som fastlagt af lovgivningsmyndigheden; tilslutter sig derfor, under indtryk af sparetiderne, Kommissionens restriktive tilgang til fastsættelse af støtten til EU's decentraliserede organer fra EU's budget, men tager igen afstand fra brugen af formålsbestemte indtægter til at reducere EU's budgets bidrag til afgiftsafhængige agenturer, hvilket er den måde, hvorpå Kommissionen kunstigt forhøjer margenerne; er i denne forbindelse bekymret over, at Kommissionen gang på gang ser bort fra Europa-Parlamentets politiske vilje;

91. understreger, at de europæiske tilsynsmyndigheder spiller en afgørende rolle i at sikre stabiliteten på markedet, og at de skal være tilstrækkeligt finansierede, for at lovgivningsreformer kan være effektive; gentager, at én enkelt tilsynsmyndighed ville være mere omkostningseffektiv; glæder sig over de budgetforhøjelser, der er foreslået for alle tre myndigheder som vigtige skridt i deres opbygning, men anmoder om yderligere bevillinger til den fælles komité; understreger, at eventuelle yderligere opgaver, der måtte blive pålagt disse myndigheder, hurtigst muligt skal ledsages af den dertil hørende tildeling af supplerende ressourcer; understreger bl.a., at de nye, planlagte ansvarsområder for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) inden for short selling og derivater bør afspejles i 2012-budgetproceduren, så snart det juridiske grundlag er på plads;

92. bemærker, at ud af 213 nye stillinger i stillingsfortegnelsen for agenturer (af i alt 4 854), flyttes de 80 til nye agenturer eller agenturer i opstartsfasen, og resten til agenturer, der er tillagt flere opgaver; gentager sin opfordring til en særlig tilgang til ansættelse af specialiserede, videnskabsuddannede personale med professionel erfaring, navnlig når disse stillinger udelukkende finansieres ved hjælp af gebyrer og dermed er budgetneutrale for EU-budgettet;

93. afviser Kommissionens ønske om at ændre præsentationen af de to selvfinansierende agenturer, Harmoniseringskontoret og EF-Sortsmyndigheden, i BF 2012, dvs. slette de respektive budgetposter og beslutte ikke at offentliggøre stillingsfortegnelserne; bemærker imidlertid, at de to respektive agenturer ikke er bundet til nogen afgørelser fra budgetmyndigheden om tilskudsniveauer eller personalemæssige spørgsmål; agter imidlertid i gennemsigtighedens navn at inkludere disse oplysninger i budgettet; gentager endnu en gang, at der skal findes en løsning på det uforholdsmæssigt store overskud, der er opstået som følge af Harmoniseringskontorets gebyrforordning;

⁽¹⁾ Agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed.

⁽²⁾ Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikations (BEREC), Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), Agenturet for Samarbejde mellem Energimyndigheder (ACER), Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) og Ligestillingsinstituttet.

⁽³⁾ Biocid-aktiviteter og aktiviteter vedrørende forudgående informeret samtykke under Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), den europæiske tilsynsmyndighed GNSS, Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA), det europæiske agentur for søfartssikkerhed (EMSA), Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA), Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA), Det Europæiske Miljøagentur (EEA), Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Det Europæiske Politiakademi (Cepol) og Eurojust.

Torsdag den 23. juni 2011

94. anser følgende punkter for at være af særlig interesse med henblik på trepartsmødet den 11. juli 2011:

- bevillingerne i 2012 til støtte for Europa 2020-satragien,
- den samlede betalingsbevillingsramme i 2012-budgettet og udestående uindfrie forpligtelser,
- forslag om ændring af den nuværende flerårige finansielle ramme for at tage hensyn til de yderligere finansieringsbehov som følge af ITER-projektet,
- finansiell bæredygtighed af og mulighederne for at forvalte afsnit 4 i 2012, navnlig på baggrund af den kommende ændringsskrivelse i anledning af de demokratiske forandringer i det sydlige Middelhavsområde,
- uløste spørgsmål i forbindelse med 2011-budgettet;

*

* *

95. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet.

Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020: Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder

P7_TA(2011)0297

Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2011 om den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020: Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder (2011/2051(INI))

(2012/C 390 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse "Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020: Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder" (KOM(2010)0672),
- der henviser til artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne via ELFUL ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets beslutninger 2006/144/EF ⁽³⁾ og 2009/61/EF om Fællesskabets strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne ⁽⁴⁾,
- der henviser til forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 55 af 25.2.2006, s. 20.

⁽⁴⁾ EUT L 30 af 31.1.2009, s. 112.

⁽⁵⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

Torsdag den 23. juni 2011

- der henviser til forordning (EF) nr. 73/2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte til landbrugere ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 8. juli 2010 om fremtiden for den fælles landbrugspolitik efter 2013 ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 16. juni 2010 om Europa 2020 ⁽³⁾,
 - der henviser til konklusionerne fra Rådets formandskab af 17. marts 2011 om den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020,
 - der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 18. marts 2010 om "reformen af den fælles landbrugspolitik i 2013",
 - der henviser til udtalelsen fra Regionsudvalget "Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020 – Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder",
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Regionaludviklingsudvalget (A7-0202/2011),
- A. der henviser til, at en bæredygtig, produktiv og konkurrencedygtig europæisk landbrugssektor bidrager væsentligt til opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i traktaterne for den fælles landbrugspolitik, samt målene i Europa 2020-strategien; der henviser til, at den også kan bidrage til håndteringen af nye politiske udfordringer som f.eks. forsyningssikkerhed for fødevarer, energi og industriråstoffer, klimaændringer, miljø og biodiversitet og sundhed og demografiske ændringer i EU, og at den kommende reform af den fælles landbrugspolitik vil være den første, hvor Europa-Parlamentet i overensstemmelse med Lissabontraktaten lovgiver i fællesskabet med Rådet,
- B. der henviser til, at fødevarer, sikkerhed fortsat er den centrale udfordring for landbruget ikke blot i EU, men i hele verden, navnlig udviklingslandene, eftersom verdens befolkning ifølge prognoserne vil vokse fra syv til ni milliarder i 2050, hvilket ifølge FAO vil kræve en stigning i landbrugsproduktionen på 70 %; der henviser til behovet for at producere flere fødevarer i en kontekst med højere produktionsomkostninger, meget store udsving på landbrugsmarkederne og øget pres på naturressourcerne, hvilket betyder, at landbrugerne skal producere mere på grundlag af mindre jord, mindre vand og mindre energitilførsel,
- C. der henviser til, at fødevarer har strategisk betydning, og at bevarelse af en stabil, konkurrencedygtig landbrugssektor er den mest velegnede måde at sikre fødevarer, sikkerheden på; der henviser til, at en stærk fælles landbrugspolitik er central i denne henseende og for EU's landdistrikters bevarelse, miljømæssige bæredygtighed og økonomiske udvikling over for truslen om nedlæggelse af landbrug, affolkning af landdistrikterne og økonomisk tilbagegang,
- D. der henviser til, at reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003 og sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik i 2008 har søgt at bidrage til en ny struktur for den fælles landbrugspolitik, som er mere effektiv og gennemsigtig, og som i højere grad er markedsorienteret; der henviser til, at denne proces skal videreføres, og at forvaltningen af den fælles landbrugspolitik's instrumenter skal forenkles betydeligt i praksis for at aflaste landbrugerne og forvaltningerne,

⁽¹⁾ EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0286.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0223.

Torsdag den 23. juni 2011

- E. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 8. juli 2010 om fremtiden for den fælles landbrugspolitik efter 2013 lagde grundstenen til en bæredygtig landbrugspolitik, der skulle gøre de europæiske producenter konkurrencedygtige på de lokale, regionale, nationale og internationale markeder; der henviser til, at det støttede tanken om et multifunktionelt og bredt baseret landbrug i hele Europa, særlig i områder med naturbetingede ulemper og ekstremt fjerntliggende områder, samtidig med at der også tages hensyn til små landbrugs problemer,
- F. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik skal råde over de nødvendige instrumenter til håndtering af alvorlige markeds- og forsyningskriser og ekstreme prisudsving i landbrugssektoren; der henviser til behovet for at sikre, at disse instrumenter ikke alene er moderniserede og effektive, men også fleksible, så de kan gennemføres hurtigt, hvis det er nødvendigt,
- G. der henviser til, at der er grund til at glæde sig over integrationen af nye og ambitiøse mål i den fælles landbrugspolitik, særlig mål vedrørende forbruger- og miljøbeskyttelse, dyrevelfærd samt regional samhørighed, og at disse høje standarder bør forsvares på internationalt plan for at sikre, at europæiske landbrugere, som har højere produktionsomkostninger, kan overleve og konkurrere; der henviser til, at produktivitet og fødevarerikkerhed på lang sigt, navnlig under henvisning til klimaødelæggelser, afhænger af, at der drages passende omsorg for naturlige ressourcer, særlig for så vidt angår jord- og vandanvendelse og biodiversitet,
- H. der henviser til, at landbrugssektoren spiller en afgørende rolle i kampen mod klimaændringer, navnlig ved at reducere egne drivhusgasemissioner, udvikle CO₂-binding i jorden og fremstille biomasse og bæredygtig energi og dermed tilføje en ekstra indtægtskilde for landbrugerne,
- I. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik også bør støtte den konkrete forvaltning af landbrugsjord, som er rig på biodiversitet (eksempelvis landbrugsjord af høj naturværdi), og af landbrugsøkosystemer i Natura 2000-områder samt i denne forbindelse en overgang til produktionsmodeller med lavere input (herunder økologisk landbrug), permanent upløjede græsningsarealer eller landbrugsmaesige vådområder;
- J. der henviser til det konstante fald i den fælles landbrugspolitik's andel af udgifterne på EU's budget fra næsten 75 % i 1985 til en forventet andel på 39,3 % i 2013; der henviser til, at den fælles landbrugspolitik som en af de ældste politikker i EU og den eneste, der er underlagt fællesskabslovgivningen, tegner sig for mindre end 0,5 % af EU's BNP, mens de offentlige udgifter udgør ca. 50 % af BNP, at der som følge af de forskellige udvidelser af EU er sket en forøgelse af landbrugsarealet på 40 %, og at der er dobbelt så mange landbrugere som i 2004,
- K. der henviser til, at 90 % af de EU-borgere, der deltog i den seneste Eurobarometer-undersøgelse, mener, at landbruget og landdistrikterne er vigtige for Europas fremtid, at 83 % af de EU-borgere, der deltog, går ind for finansiel støtte til landbrugerne, og at de som gennemsnit mener, at landbrugspolitik fortsat bør besluttes på EU-plan,
- L. der henviser til, at Europa-Parlamentet allerede adskillige gange har modsat sig en renationalisering af den fælles landbrugspolitik og en udvidelse af medfinansieringen, der kan påvirke den fair konkurrence på EU's indre marked negativt, og derfor, når man retter blikket fremad mod den kommende reform, endnu engang afviser alle forsøg på at renationalisere den fælles landbrugspolitik ved hjælp af medfinansiering af direkte betalinger eller en overførsel af midler til den anden søjle,
- M. der henviser til, at en fælles landbrugspolitik med to søjler bør bevares, og at hver søjles struktur og mål skal være klart defineret og udformet, så de supplerer hinanden,

Torsdag den 23. juni 2011

- N. der henviser til, at de små landbrugere i EU bidrager væsentligt til opfyldelsen af de mål, der er fastsat for den fælles landbrugspolitik, og at der i reformprocessen bør tages behørigt hensyn til de hindringer, de møder,
- O. der henviser til, at der i de nye medlemsstater, som anvender den generelle arealbetalingsordning, er mange landbrugere, især kvægavlere, som ikke er berettigede til direkte betalinger, fordi de ikke ejer landbrugsjord,
- P. der henviser til, at landbrugere modtager en støt faldende andel af den værdi, der skabes i fødevareforsyningskæden, og at en velfungerende fødevareforsyningskæde og foranstaltninger til forbedring af producenternes forhandlingsposition er nødvendige forudsætninger for, at landbrugere får et rimeligt afkast af deres produkter,
- Q. der henviser til, at realindkomsten pr. landbruger er faldet drastisk i de seneste to år, og at den som følge af dette kontinuerlige fald nu ligger under det niveau, den havde nået for næsten 15 år siden; der henviser til, at landbrugsindkomsterne er mærkbart lavere (anslået 40 % pr. arbejdsenhed) end i resten af økonomien, og at indkomsten pr. indbygger i landdistrikterne er væsentligt lavere (omkring 50 %) end i byområder; der henviser til, at antallet af job i landbrugssektoren ifølge Eurostat faldt med 25 % mellem 2000 og 2009;
- R. der henviser til den stigende integration af verdensøkonomien og den øgede liberalisering af handelssystemerne gennem multilaterale og bilaterale forhandlinger; der henviser til, at aftaler på multilateralt og bilateralt niveau skal sikre, at tredjelands produktionsmetoder, når der er tale om eksport til EU, giver de europæiske forbrugere de samme garantier vedrørende sundhed, fødevarer sikkerhed, dyrevelfærd, bæredygtighed og sociale minimumsstandards som dem, der sikres gennem EU's produktionsmetoder,
- S. der henviser til, at udviklingen af landdistrikterne i lyset af voksende uligheder, tab af social kapital og sammenhængskraft, demografiske ubalancer og affolkning er en vigtig del af den fælles landbrugspolitik; der henviser til, at fremtidige politikker for udvikling af landdistrikterne skal arbejde hen imod en bedre territorial balance og tilbyde mindre bureaukrati og mere politisk medindflydelse, hvad angår programmerne for udvikling af landdistrikter, der bør omfatte foranstaltninger til forbedring af landbrugssektorens konkurrenceevne og effektivt styrke og differentiere landdistrikternes økonomi, beskytte miljøet, fremme uddannelse og innovation, forbedre livskvaliteten i landdistrikterne, særlig i mindre begunstigede områder, og modvirke unges opgivelse af landbrug,
- T. der henviser til, at det på den ene side kun er 6 % af de europæiske landbrugere, der er under 35 år, og der på den anden side er 4,5 millioner landbrugere, der går på pension over de næste 10 år; der endvidere henviser til, at generationsskiftet derfor bør ses som en af de største udfordringer for den fremtidige fælles landbrugspolitik,
- U. der henviser til, at der i den fælles landbrugspolitik skal tages højde for behovet for at afhjælpe de specifikke begrænsninger og strukturelle problemer, som landbrugs- og skovbrugssektorerne i EU's fjernområder er stillet over for som følge af deres isolerede og afsides beliggenhed og det faktum, at landdistrikternes økonomi i høj grad er afhængig af et lille antal landbrugsprodukter;
- V. der henviser til, at kvalitetspolitik er en integreret del af den fremtidige fælles landbrugspolitik, og at det betyder, at udvikling og styrkelse af denne politik, især hvad angår geografiske betegnelser, bliver afgørende for europæisk landbrugs bæredygtige vækst og konkurrenceevne,

Torsdag den 23. juni 2011

1. glæder sig grundlæggende over Kommissionens meddelelse "Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020: Morgendagens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landområder"; erkender, at der er behov for en yderligere reform af den fælles landbrugspolitik under hensyntagen til den ændrede karakter af landbrugsindustrien i EU-27 og den nye internationale globaliseringskontekst; opfordrer til videreførelse af en stærk og bæredygtig fælles landbrugspolitik med et budget, der står i et rimeligt forhold til de ambitiøse målsætninger, som skal forfølges i et forsøg på at tage de nye udfordringer op; afviser på det bestemteste ethvert tiltag i retning af en renationalisering af den fælles landbrugspolitik;
2. opfordrer til, at den fælles landbrugspolitik fortsat struktureres omkring to søjler; påpeger, at første søjle stadig fuldt ud bør finansieres på årsbasis over EU-budgettet, mens anden søjle fortsat bør omfatte flerårig programmering, en kontraktlig tilgang og medfinansiering; insisterer på, at strukturen med to søjler bør fremme klarheden, således at hver søjle supplerer den anden uden at overlappe; mener, at første søjle forventes at levere EU-dækkende målsætninger, der kræver "lineær" handling, mens den anden søjle er resultatorienteret og fleksibel nok til let at dække specielle nationale, regionale og/eller lokale forhold; mener derfor, at selv om den nuværende struktur med to søjler bør bevares, er der behov for ændringer for at målrette alle de nødvendige foranstaltninger og deres respektive finansieringsordninger under de to søjler mere effektivt;
3. påpeger, at fødevarer sikkerhed fortsat udgør landbrugets eksistensberettigelse, ikke kun i EU, men over hele verden og navnlig i udviklingslandene, fordi verden i 2050 står over for den udfordring, som det udgør at skulle brødføde 9 mia. mennesker samtidig med, at forbruget af sparsomme ressourcer som navnlig vand, energi og jord begrænses; kræver en bæredygtig, produktiv og konkurrencedygtig europæisk landbrugspolitik, som bidrager væsentligt til opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i traktaterne for den fælles landbrugspolitik og i EU's 2020-strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst; mener, at landbruget er godt placeret til at yde et væsentligt bidrag til håndtering af klimaændringerne, skabe nye job via grøn vækst og levere vedvarende energi samtidig med fortsat at sørge for sikre fødevarerprodukter af høj kvalitet og fødevarer sikkerhed for de europæiske forbrugere;
4. finder det afgørende, at der udarbejdes et klart og langsigtet regelsæt, som gør det muligt for de europæiske landbrugere at planlægge de nødvendige investeringer for at kunne modernisere landbruget og udvikle innovative metoder, der vil føre til mere agronomisk forsvarlige og bæredygtige landbrugssystemer, hvilket er af vital betydning for at sikre deres konkurrenceevne på de lokale, regionale og internationale markeder;
5. mener, at finansieringen af de enkelte søjler inden for den fælles landbrugspolitik skal aftales allerede ved starten af reformprocessen for at opnå forenkling, klarhed og en fælles fremgangsmåde;
6. kræver, at EU's landbrugsbudget i den næste finansieringsperiode som minimum er på samme niveau som landbrugsbudgettet for 2013; erkender, at det vil være nødvendigt at råde over tilstrækkelige finansielle midler til at imødegå udfordringerne i tilknytning til fødevarer sikkerhed, miljøbeskyttelse, klimaændringer og territorial balance i et udvidet EU og til at sikre, at den fælles landbrugspolitik kan bidrage til at gøre EU's 2020-strategi til en succes;
7. er overbevist om, at denne nye landbrugspolitik, der er rettet mod bæredygtig fødevarerproduktion, primært skal være baseret på en større overordnet komplementaritet mellem første søjle, der omfatter direkte betalinger, og anden søjle, der omfatter foranstaltninger til støtte for udviklingen af landområder; er af den opfattelse, at offentlige midler under den nye fælles landbrugspolitik skal anerkendes som en legitim form for betaling for offentlige goder, der leveres til samfundet, og hvis omkostninger ikke afspejles af markedspriserne, og at der bør anvendes offentlige midler til at tilskynde landbrugerne til at levere ekstra miljøtjenester over hele Europa; mener, at denne målrettede tilgang vil opfylde EU-dækkende mål og samtidig sikre den nødvendige fleksibilitet til at garantere EU's landbrugsmæssige mangfoldighed; tror, at et sådant system vil betyde, at alle elementer i betalingerne vil medføre klare fordele for offentligheden på en måde, der er gennemsigtig for skatteyderne, landbrugerne og samfundet som helhed;

Torsdag den 23. juni 2011

8. kræver, at bæredygtighed, konkurrenceevne og retfærdighed skal være hovedprincipperne i en fælles landbrugspolitik, som bevarer de enkelte sektorer og produktionssteders særlige karakter med henblik på at levere sikre og sunde fødevarer til befolkningen i tilstrækkelige mængder og til rimelige priser og levere råstoffer til en effektiv europæisk forædlingsindustri og landbrugsfødevareindustri samt til produktion af vedvarende energi; understreger, at EU's standarder for fødevarer sikkerhed, miljøbeskyttelse, dyrevelfærd og overholdelse af de sociale minimumsstandarder er de højeste i verden; opfordrer til indførelse af en fælles landbrugspolitik, der garanterer europæisk landbrugs høje standarder i den internationale konkurrence (ekstern kvalitetsbeskyttelse);

9. anerkender, at mange af disse nye udfordringer og mål er indskrevet i juridisk bindende internationale aftaler og traktater, som EU har indgået og undertegnet, som f.eks. Kyotoprotokollen/Cancunaftalerne og Ramsar- og Nagoya-konventionerne;

10. understreger, at forenkling er af grundlæggende betydning for og skal være en drivkraft bag den fælles landbrugspolitik med sigte på at nedbringe omkostningerne ved at administrere politikken i medlemsstaterne, og at der kræves klare fælles retsgrundlag, som skal meddeles på et tidligt tidspunkt, og som sikrer en ensartet fortolkning;

11. understreger, at udviklingen af en politik for fødevarekvalitet, herunder i forhold til geografiske angivelser (BOB/BGB/GTS), skal være et prioriteret aspekt af den fælles landbrugspolitik, som skal uddybes og styrkes, således at EU kan fastholde sin ledende position på dette område; er af den opfattelse, at det i forbindelse med disse produkter af høj kvalitet bør være tilladt at anvende originale forvaltnings-, beskyttelses- og promoveringsinstrumenter, hvilket giver dem mulighed for harmonisk udvikling og for fortsat i høj grad at bidrage til europæisk landbrugs bæredygtige vækst og konkurrenceevne;

12. opfordrer Kommissionen til at intensivere sine bestræbelser på området forskning og udvikling med henblik på innovation og salgsfremmende foranstaltninger; opfordrer derfor indtrængende til, at der i kommende EU-programmer for forskning og udvikling konstant tages højde for forskningen på landbrugs- og ernæringsområdet;

Direkte betalinger

13. henviser til, at de afkoblede direkte betalinger, som er betinget af krydsoverensstemmelseskrav, kan bidrage til at understøtte og stabilisere bedrifternes indkomster og gøre det muligt for landbrugerne i tillæg til fødevareproduktionen at levere vigtige offentlige goder til samfundet som helhed som f.eks. økosystemtjenester, beskæftigelse, landskabsforvaltning og skabelse af økonomisk dynamik i landområderne over hele Europa; mener, at de direkte betalinger bør belønne landbrugerne for leveringen af disse offentlige goder, da markedet ikke kan levere offentlige goder alene og endnu ikke belønner landbrugerne for at levere dem på et tidspunkt, hvor landbrugerne for at kunne producere fødevarer af høj kvalitet ofte har høje produktionsomkostninger, mens producentpriserne for deres produkter er lave;

14. kræver også fortsat en stærk første søjle med betydelige midler; som er i stand til at håndtere de nye udfordringer for europæisk landbrug;

15. kræver en retfærdig fordeling af den fælles landbrugspolitik midler til første og anden søjle både mellem medlemsstaterne og mellem landbrugerne i de enkelte medlemsstater, hvor en pragmatisk tilgang skal være det grundlæggende princip for objektive kriterier; afviser større ændringer i fordelingen af disse midler mellem medlemsstaterne; mener, at dette efter en overgangsperiode vil medføre en gradvis erstatning af systemet, som er baseret på forældede historiske referenceværdier, med tilskudsbetalinger, som er mere rimelige og dermed fordeles mere effektivt mellem de forskellige lande, sektorer og landbrugere; påpeger, at dette også kræver mere effektive tilskudsbetalinger, som er bedre målrettet og giver større incitamenter med henblik på at hjælpe landbruget til at gå over til mere bæredygtige landbrugssystemer; afviser i tråd med Kommissionens meddelelse en enkelt fast sats for direkte betalinger for hele EU, som ikke ville afspejle den europæiske mangfoldighed; mener, at bevarelse af mangfoldigheden inden for landbruget og produktionsstederne i EU er en central målsætning, og anbefaler derfor, at der så vidt muligt tages hensyn til de specifikke produktionsbetingelser i medlemsstaterne gennem et mere målrettet system af direkte betalinger;

Torsdag den 23. juni 2011

16. går derfor ind for en bedriftspræmieordning, der for at fremme en retfærdig fordeling af de direkte betalingsmidler i hele EU medfører en vis omfordeling; foreslår, at hver medlemsstat modtager en minimumsprocentdel af EU-gennemsnittet for de direkte betalinger, og at der fastsættes et loft; går ind for en så hurtig gennemførelse som muligt med en begrænset overgangsperiode;

17. går i forbindelse med de direkte betalinger til de enkelte landbrug ind for, at man ser bort fra historiske og bedriftsspecifikke referenceværdier ved fordelingen mellem medlemsstaterne, og kræver, at man går over til en arealbaseret, regional eller national præmie under de afkoblede betalinger i den næste finansieringsperiode; anerkender dog i den forbindelse, at der er meget forskellige situationer i de enkelte medlemsstater, hvilket kræver regionale særforanstaltninger;

18. mener, at de medlemsstater, der i øjeblikket anvender den generelle arealbetalingsordning, efter en begrænset overgangsperiode bør gå over til bedriftspræmieordningen med betalingskrav; kræver, at der ydes støtte til omstillingen, herunder økonomisk og teknisk støtte;

19. glæder sig over anerkendelsen af små landbrugeres rolle i europæisk landbrug og udviklingen i landdistrikterne; går ind for at indføre en særlig, forenklet støtteordning for små landbrugere, som bidrager til at stabilisere udviklingen i landdistrikterne; opfordrer Kommissionen til at hensyn til gennemsigtheden og retssikkerheden at fastlægge fleksible og objektive kriterier for små landbrugeres status, som skal defineres af den enkelte medlemsstat; opfordrer medlemsstaterne til i overensstemmelse med nærhedsprincippet at afgøre, hvilke landbrugere der er omfattet af denne ordning;

20. kræver yderligere forenkling af systemet med direkte betalinger og navnlig forenklede overførselsregler for betalingskrav i tilfælde af manglende aktivering, forenkling af reglerne om den nationale reserve i forbindelse med overgangen til den regionale/nationale generelle arealbetaling, sammenlægning af små betalingskrav og et effektivt og ubureaukratisk kontrolsystem for begge søjler; mener, at der bør tages positivt hensyn til påviseligt velfungerende forvaltningssystemer i forbindelse med omfanget af de foreskrevne kontroller;

21. påpeger, at der er behov for foranstaltninger for at takle generationsskiftet i landbrugssektoren, da kun 6 % af de europæiske landbrugere er under 35, og 4,5 millioner landbrugere går på pension i løbet af de næste 10 år; er klar over, at der findes hindringer for unge landbrugere, som skal etablere sig, som f.eks. høje investeringsudgifter og manglende adgang til jord og lån; understreger, at foranstaltningerne for unge landbrugere under anden søjle har vist sig ikke at være tilstrækkelige til at standse den hurtige aldring i landbrugssektoren, og efterlyser forslag, der kan vende denne uheldige tendens, f.eks. en ændring af reglerne om den nationale reserve, så de i højere grad fokuserer på unge landbrugere;

22. understreger, at den fælles landbrugspolitik bør være kønsneutral, og at begge ægtefæller skal have samme rettigheder, når de arbejder i en landbrugsvirksomhed; gør opmærksom på, at omkring 42 % af de 26,7 millioner mennesker, der er fast beskæftiget inden for landbruget i EU, er kvinder, men at kun en ud af fem bedrifter (omkring 29 %) drives af en kvinde;

23. mener, at afkoblingen har vist at være velegnet, fordi den giver større beslutningsfrihed for landbrugere ved at sikre, at landbrugere reagerer på markedssignaler, og ved at placere størsteparten af den fælles landbrugspolitik i WTO's grønne boks; støtter Kommissionens forslag om, at der også i fremtiden bør udbetales koblede præmier i visse områder, hvor der ikke er noget alternativ til de etablerede, omkostningskrævende produktionsformer og produkter; erkender derfor, at produktionsbaserede præmier i en snævert afgrænset ramme principielt også kunne være berettigede selv efter 2013;

Torsdag den 23. juni 2011

24. opfordrer derfor til at give medlemsstaterne mulighed for at lade en del af de direkte betalinger forblive fuldstændigt eller delvist koblete inden for WTO's grænser med henblik på at finansiere foranstaltninger, der skal afbøde virkningen af afkobling i specifikke områder og sektorer, der er økonomisk, miljømæssigt og socialt følsomme; mener desuden, at disse betalinger kunne fremme arealbaserede miljøforanstaltninger og territorial samhørighed og fremme, støtte og styrke nøglesektorer som f.eks. kvalitetsforbedring, fremstilling af landbrugsråstoffer, bestemte produktionstyper eller visse typer landbrug;

25. konstaterer, at landbrugene i EU af historiske grunde har en meget mangfoldig struktur med hensyn til bedriftsstørrelse, beskæftigelsesordninger, arbejdsproduktivitet og selskabsform; er klar over, at direkte betalinger tildeles på en måde, som sætter spørgsmålstejn ved deres legitimitet; noterer sig Kommissionens forslag om at indføre et øvre loft for direkte betalinger og udtrykker tilfredshed med dette forsøg på at håndtere spørgsmålet om den fælles landbrugspolitikens legitimitet og den folkelige opbakning af den; anmoder Kommissionen om at overveje at indføre lignende mekanismer, der bidrager hertil, som f.eks. en ordning med degressive direkte betalinger afhængigt af bedriftsstørrelse, der tager hensyn til objektive kriterier som beskæftigelse og bæredygtig praksis;

26. opfordrer Kommissionen til at fremlægge praktiske forslag, der på mellemlang og lang sigt skal hjælpe husdyrbrugssektoren med at takle de stigende priser på rå- og hjælpestoffer; mener, at dette kunne medføre incitamenter til at bruge systemer, hvor græsningsarealer og proteinafgrøder anvendes i vekseldrift, hvilket ville give landbrugerne betydelige økonomiske fordele, imødegå de nye udfordringer og mindske afhængigheden af importerede proteinafgrøder og kunne have en gunstig indvirkning på omkostningerne til dyrefoder; opfordrer Kommissionen til i tråd med den nuværende artikel 68 at foreslå en vis fleksibilitet for medlemsstaterne for at undgå at udelukke husdyrbrug, der fokuserer på kvalitet og bæredygtighed, fra den nye støtteordning, og tage hensyn til deres særlige karakter;

27. mener, at de direkte betalinger udelukkende bør være forbeholdt aktive landbrugere; er i den forbindelse klar over, at enhver landbruger, som anvender landbrugsarealer til produktion eller holder dem i en god landbrugs- og miljømæssig stand, i henhold til systemet for afkoblede direkte betalinger er berettiget til at modtage direkte betalinger; anmoder derfor Kommissionen om at udarbejde en definition af begrebet "aktiv landbruger", der kan administreres af medlemsstaterne uden at indebære yderligere administrationsarbejde eller -omkostninger, hvorved det skal sikres, at traditionelle landbrugsaktiviteter (fuldtidslandbrug, landbrug som bierhverv og deltidslandbrug) uanset deres retlige status betragtes som aktivt landbrug, og at forskellige former for jordforvaltningsordninger samt forvaltning af fælles jord tages med i betragtning; finder det nødvendigt at slå fast, at definitionen af den aktive landbruger bør udelukke tilfælde, hvor administrationsomkostningerne i forbindelse med betalingen er højere end selve betalingen;

28. går ind for kompensation for naturbetingede handicap i anden søjle og afviser en supplerende betaling i første søjle på grund af det dermed forbundne ekstra administrationsarbejde;

Ressourcebeskyttelse og miljøpolitiske komponenter

29. mener, at bedre beskyttelse og forvaltning af naturressourcerne er et centralt element i et bæredygtigt landbrug, som inden for rammerne af Europa 2020-strategiens mål og udfordringer berettiger yderligere incitamenter, der skal tilskynde landbrugerne til at vedtage miljøvenlige foranstaltninger, der går ud over basiskravene vedrørende krydsoverensstemmelse og supplerer de allerede eksisterende miljøvenlige landbrugsprogrammer;

30. mener, at beskyttelsen af naturressourcerne i højere grad bør være knyttet til tildelingen af direkte betalinger og opfordrer derfor til indførelse via en grøn komponent af en EU-dækkende incitamentsordning med det formål at opnå bæredygtige bedrifter og langsigtet fødevarer sikkerhed gennem effektiv forvaltning af knappe ressourcer som vand, energi og jord samtidig med en reduktion af produktionsomkostningerne på længere sigt gennem mindsket anvendelse af rå- og hjælpestoffer; mener, at denne ordning burde sikre maksimal støtte til landbrugere, som har indført eller ønsker gradvist at indføre landbrugsmetoder, der går i retning af mere bæredygtige produktionssystemer;

Torsdag den 23. juni 2011

31. mener, at denne ordning bør gå hånd i hånd med en forenkling af krydsoverensstemmelsesordningen for modtagere af direkte betalinger, bør gennemføres ved hjælp af enkle foranstaltninger, afbalancere miljømæssig og økonomisk præstation, være relevant fra et landbrugsmæssigt synspunkt og ikke diskriminere landbrugere, som allerede i vidt omfang deltager i miljøvenlige landbrugsprogrammer;

32. afviser gennemførelsen af et nyt, supplerende betalingssystem, der fører til ekstra kontrol- og sanktionssystemer for "grønne" tiltag; insisterer på, at det er nødvendigt at undgå praktiske forhindringer for landbrugere og ekstra bureaukrati for myndighederne; fastslår desuden, for at strømline de administrative procedurer i forbindelse med disse foranstaltninger, at alle landbrugskontroller så vidt muligt skal gennemføres samtidig;

33. opfordrer derfor Kommissionen til snarest muligt at forelægge en konsekvensanalyse af den administration, der er forbundet med gennemførelsen af en grøn komponent; fremhæver, at miljøforanstaltninger har potentiale til at forbedre landbrugernes produktionseffektivitet og kræver, at eventuelle omkostninger og indkomsttab som følge af gennemførelsen af sådanne foranstaltninger skal dækkes;

34. er af den opfattelse, at yderligere grønne tiltag bør forfølges i medlemsstaterne ved hjælp af en prioriteret liste over arealbaserede og/eller bedriftsbaserede foranstaltninger, der er finansieret 100 % af EU; mener, at alle modtagere af disse særlige betalinger skal gennemføre et vist antal grønne foranstaltninger, som bør bygge på eksisterende strukturer og skal vælges fra en national eller regional liste oprettet af medlemsstaten på grundlag af en bredere EU-liste, der finder anvendelse på alle former for landbrug; mener, at sådanne foranstaltninger f.eks. kunne omfatte:

- støtte til mindskelse af CO₂-udslip og foranstaltninger til begrænsning eller opsamling af drivhusgasemissioner
- støtte til et lavt energiforbrug og energieffektivitet
- randzoner, markbræmmer, levende hegn osv.
- græsarealer uden for omdrift
- teknikker inden for præcisionslandbrug
- vekseldrift og afgrødediversitet
- planer vedrørende fodereffektivitet;

35. mener, at EU skal spille en rolle med hensyn til at tackle udfordringerne i forbindelse med fødevarerisikkerhed og energisikkerhed og derfor skal sikre, at landbruget inddrages fuldt ud i håndteringen af begge disse udfordringer; mener derfor, at det er uhensigtsmæssigt at medtage obligatorisk braklægning på listen over bæredygtighedsforanstaltninger som foreslået af Kommissionen;

36. kræver, at den fælles landbrugspolitik skal indeholde mål for brug af bæredygtig energi; mener, at landbrugssektoren kunne bruge 40 % fornyelige brændstoffer i 2020 og være fossilfri senest i 2030;

37. konstaterer, at den næste generation af bioteknologi er parat, og henstiller derfor til Kommissionen som led i reformen af den fælles landbrugspolitik at udvikle en biomassepolitik på tværs af sektorerne for næste generation af bioteknologi, bl.a. med bæredygtighedskrav til biomasse, for dermed at muliggøre udviklingen af et bæredygtigt marked for biomasse fra landbruget, landbrugsindustrivirksomhederne og skovbruget ved at anspore til indsamling af eventuelle restprodukter til produktion af bioenergi og samtidig forhindre øgede emissioner og tab af biodiversitet;

Torsdag den 23. juni 2011

38. understreger, at rationelle EU-politikker, såsom billigere dieselolie til landbrugsmæssige formål og punktafgiftsfritagelse for elektricitet og brændstof til landbruget, især til eldrevne pumper til vandingssystemer, kunne gøre det muligt for europæiske landbrugere at producere mere og forsyne både hjemmemarkedet og eksportmarkederne med landbrugsprodukter; understreger desuden betydningen af innovative vandingssystemer med hensyn til at sikre bæredygtighed i europæisk landbrug under henvisning til klimaændringernes katastrofale følger, f.eks. tørke, hedeølger og ørkendannelse, der har ramt landbrugsarealer, som skulle forsyne befolkningen med fødevarer;

39. påpeger, at det er nødvendigt at udvikle effektive vandingssystemer for at sikre effektive landbrugsmetoder i medlemsstaterne, som kan dække efterspørgslen efter fødevarer på hjemmemarkedet samt levere landbrugsprodukter til eksportmarkedet, eftersom der i fremtiden vil være mangel på vand og i særdeles drikkevand;

40. beklager, at EU's mål for biologisk mangfoldighed stadig mangler at blive opfyldt, og forventer, at den fælles landbrugspolitik vil bidrage til at nå disse mål samt Nagoya-målene for biologisk mangfoldighed;

41. opfordrer til, at den nye fælles landbrugspolitik fremmer bevarelse af den genetiske mangfoldighed, overholder direktiv 98/58/EF om dyrevelfærd og undlader at finansiere produktion af fødevarer fra klonede dyr og deres afkom;

42. mener, at produktionssystemer, der tager hensyn til dyrevelfærden, også indvirker positivt på dyresundheden og fødevarerens kvalitet og -sikkerheden samtidig med, at de er mere miljøvenlige; kræver, at den fælles landbrugspolitik fremmer en omstilling fra højintensiv animalsk produktion, bl.a. ved at støtte landbrugere, der ønsker at anvende høje dyrevelfærdsstandarder;

43. understreger betydningen af at undersøge alle muligheder for samarbejde mellem medlemsstaterne, under inddragelse af alle interessenter, med henblik på jordbeskyttelse;

Krydsoverensstemmelse og forenkling

44. påpeger, at krydsoverensstemmelsesordningen betyder, at direkte betalinger kun ydes, hvis lovkravene er overholdt, og landbrugsarealet bevares i god landbrugs- og miljømæssig stand, og at ordningen fortsat er et af de mest velegnede midler til at optimere landmændenes tilvejebringelse af grundlæggende økosystemtjenester og til at imødegå nye miljøudfordringer ved at sikre ved at sikre levering af basale offentlige goder; påpeger imidlertid, at krydsoverensstemmelsesordningens gennemførelse er stødt på en række problemer i forbindelse med administrative spørgsmål og landbrugernes accept;

45. mener, at direkte betalinger ikke kan forsvares uden betingelser, og at en krydsoverensstemmelsesordning, der som følge af den grønne fælles landbrugspolitik er forenklet og effektiv i praksis og på administrativt plan med hensyn til kontroller, derfor bør anvendes ligeligt på alle modtagere af direkte betalinger; understreger, at krydsoverensstemmelse skal være risikobaseret og forholdsmæssig og skal overholdes og håndhæves i tilstrækkeligt omfang af de kompetente nationale og europæiske myndigheder;

46. mener, at bedre ressourcebeskyttelse og -forvaltning også bør være et grundlæggende element i landbruget inden for krydsoverensstemmelse, hvorved der kan opnås større miljøfordele; kræver strømlinede og effektive krydsoverensstemmelseskontroller samt en målrettet tilgang til anvendelsesområdet for krydsoverensstemmelse; kræver udveksling og mainstreaming af bedste praksis mellem betalingsagenturer og kontrolorganer, f.eks. interoperabilitet mellem databaser og bedste anvendelse af passende teknologi med henblik på at mindske den bureaukratiske byrde for landbrugere og forvaltning så meget som muligt; mener, at krydsoverensstemmelse bør begrænses til standarder i tilknytning til landbrug, som er underlagt systematisk, almindelig kontrol baseret på en resultatforpligtelse, og at reglerne bør harmoniseres; understreger betydningen af toleranceniveauer og anvendelse af proportionalitet inden for ethvert nyt sanktions-system;

Torsdag den 23. juni 2011

47. mener, at kontrollen af krydsoverensstemmelsesordningen i højere grad bør være baseret på resultat-kriterier og tilskyndelse til landbrugerne til at opnå resultater; mener desuden, at landbrugerne selv i betragtning af deres knowhow og praktiske erfaring bør involveres mere i denne kontrol, og at dette ville tjene som eksempel og motivere især mindre effektive landbrugere;

48. afviser at indføre besværlige og uklare krav afledt af vandrammedirektivet i krydsoverensstemmelsesordningen, indtil der er skabt klarhed med hensyn til status for gennemførelsen af dette direktiv i alle medlemsstater;

49. anerkender den store indsats, der allerede er gjort i husdyrsektoren, som på indeværende tidspunkt er i vanskeligheder, for at opgradere bygninger og udstyr, så de opfylder de gældende hygiejne- og sundhedsstandarder; kræver, uden at dette indskrænker de grundlæggende principper for fødevarer sikkerhed og sporbarhed, at der foretages en kritisk vurdering af visse standarder for hygiejne, dyresundhed og mærkning af dyr for at fjerne de uforholdsmæssigt store byrder, der pålægges små og mellemstore virksomheder; opfordrer navnlig Kommissionen til at gennemgå EU's hygiejnestandarder, særlig for lokalt eller direkte salg og produkters holdbarhed, således at de kommer til at stå i forhold til risikoniveauet, og det undgås unødvendigt at belaste små produktionskanaler som direkte forbindelser mellem producent og forbrugere og korte fødevarerforsyningskæder;

Markedsinstrumenter, sikkerhedsnet og risikostyring

50. mener, at det er vigtigt at kunne gribe ind for at forhindre overdrevne prisudsving og reagere i tide på kriser, der skyldes ustabile markeder, inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og på verdensmarkederne; anerkender den afgørende rolle, som markedsstøtteforanstaltninger tidligere har haft i forbindelse med håndtering af kriser i landbrugssektoren, navnlig hvad angår intervention og privat oplagring; understreger, at markedsstøtteforanstaltninger skal være effektive og om nødvendigt aktiveres hurtigt for at undgå alvorlige problemer for producenter, forarbejdningsvirksomheder og forbrugere og sikre, at den fælles landbrugspolitik kan opfylde sit primære, strategiske mål, nemlig fødevarer sikkerhed;

51. fremhæver, at den fælles landbrugspolitik bør omfatte en række fleksible og effektive markedsinstrumenter, der kan fungere som sikkerhedsnet, og som er indført på relevante niveauer og er tilgængelige i tilfælde af alvorlige markedsforstyrrelser; mener, at disse instrumenter ikke bør aktiveres konstant, og at de ikke må tjene som vedvarende og ubegrænset afsætningsmulighed for produktionen; påpeger, at visse af disse instrumenter allerede eksisterer, men kan tilpasses, mens andre kan indføres efter behov; mener, at differentierede sektorløsninger er at foretrække frem for horisontale tiltag på grund af de vidt forskellige betingelser i de enkelte sektorer; henleder opmærksomheden på de vanskeligheder, som landbrugerne støder på, når de forsøger at planlægge fremad i tider med ekstreme udsving; mener i betragtning af de stigende markedsudsving, at de nuværende markedsinstrumenter skal revurderes med henblik på øget effektivitet og fleksibilitet, hurtigere anvendelse, udvidelse til andre sektorer om nødvendigt og tilpasning til gældende markedspriser samt tilvejebringelse af et effektivt sikkerhedsnet, uden at det medfører konkurrenceforvridning;

52. mener, at disse instrumenter bør omfatte særlige instrumenter til udbudsforvaltning, som, hvis de anvendes retfærdigt og på et ikkediskriminerende grundlag, kan sikre en effektiv markedsstyring og forebygge kriser relateret til overproduktion, uden at der skal tages midler fra EU-budgettet;

53. kræver indførelse af et sikkerhedsnet i flere niveauer, som udvides til at omfatte alle sektorer, bestående af en kombination af værktøjer som offentlig og privat oplagring, offentlig intervention, instrumenter mod markedsforstyrrelser og en nødklausul; kræver, at privat oplagring og offentlig intervention skal tillades for specifikke sektorer i forbindelse med markedsforstyrrelser af begrænset varighed; kræver derudover, at der på tværs af alle sektorer indføres et instrument mod markedsforstyrrelser og en nødklausul, som giver Kommissionen mulighed for under visse omstændigheder i tilfælde af kriser at træffe foranstaltninger i en begrænset periode på op til et år, og som skulle være mere effektive end de hidtidige instrumenter; mener derfor, at der i fremtidige EU-budgetter bør stilles en særlig reservebudgetpost til rådighed, som hurtigt kan aktiveres og anvendes som et instrument til hurtig indsats i tilfælde af alvorlige kriser på landbrugsmarkederne;

Torsdag den 23. juni 2011

54. mener, at brug af interventionsinstrumenter henhører under Kommissionens gennemførelsesbeføjelser, men fremhæver, at Europa-Parlamentet straks skal underrettes om påtænkte foranstaltninger; fremhæver i denne forbindelse, at Kommissionen skal tage behørigt hensyn til Parlamentets holdninger;

55. opfordrer til at øge interventionssystemets effektivitet ved hjælp af en årlig evaluering, der udføres på pragmatisk vis og i lyset af markedssituationen;

56. mener, at det i lyset af de forventede udfordringer på miljø- og klimaområdet og det epidemiologiske område samt i betragtning af de betydelige prisudsving på landbrugsmarkedene er absolut nødvendigt på EU-, medlemsstats- og bedriftsniveau at gøre supplerende, mere effektive risikoforebyggende foranstaltninger tilgængelige for alle landbrugere i de forskellige medlemsstater for at beskytte deres indkomst;

57. henviser til, at markedsorienteret produktion, direkte betalinger og konkurrenceevne er centrale elementer i enhver risikosikring, og at det også påhviler landbrugerne at tage højde for og forudse risici; støtter i den forbindelse medlemsstaterne i, at landbrugerne skal have stillet nationale instrumenter til risikosikring til rådighed uden renationalisering og forvridninger på markederne; mener derfor, at Kommissionen bør udarbejde fælles regler for medlemsstaternes fakultative støtte til risikostyringssystemer, eventuelt ved at indføre fælles regler i overensstemmelse med WTO-reglerne i den fælles markedsordning, for at fjerne enhver konkurrenceforvridning på det indre marked; kræver også, at Kommissionen giver meddelelse om alle foranstaltninger med henblik på indførelse af risikostyring og fremlægger en relevant konsekvensanalyse sammen med lovforslagene;

58. mener, at forsikringsordninger for den private sektor eller mod flere risici (klimaforsikringer, forsikringer mod indkomstab osv.), "futures"-kontrakter og gensidige fonde, som er delvist finansieret med offentlige midler, kunne udvikles og fremmes som valgmuligheder i medlemsstaterne i lyset af de stigende risici; støtter i den forbindelse især, at landbrugere går sammen om at danne konsortier og kooperativer; bifalder udviklingen af nye innovative værktøjer; understreger imidlertid, at de bør være i overensstemmelse med WTO-reglerne og ikke må skabe konkurrence- og handelsforvridninger internt i EU; opfordrer derfor til, at der udvikles en ramme for de medlemsstater, der gennemfører disse foranstaltninger, og som bør stadfæstes i fusionsmarkedsordningen;

59. opfordrer Kommissionen til at undersøge, i hvilket omfang producentsammenslutningers, brancheforeningers eller tværfaglige sammenslutningers rolle inden for risikoforebyggelse og kvalitetsfremme kan udvides til alle produktionsområder; opfordrer til, at der i forbindelse med foranstaltninger af denne type tages særligt hensyn til produkter, som er omfattet af kvalitetsmærkeordninger;

60. opfordrer Kommissionen til som led i reformen af den fælles landbrugspolitik at foreslå særlige foranstaltninger til fremme af oprettelsen af nye producentorganisationer for at styrke producenterne markedsposition;

61. går ind for, at sukkermarkedsordningen fra 2006 forlænges til mindst 2020 i sin nuværende form og opfordrer til, at der træffes passende foranstaltninger, der sikrer sukkerproduktionen i Europa og giver EU's sukkersektor mulighed for at forbedre sin konkurrenceevne inden for stabile rammer;

62. understreger behovet for at vurdere den specifikke situation i sektoren for mælk og mejeriprodukter inden marts 2015 for at sikre et velfungerende og stabilt mælkemarked;

63. mener, at Kommissionen bør overveje at foreslå, at plantningsrettighederne i vinsektoren opretholdes efter 2015, og at den bør tage højde for dette i sin evalueringsrapport om reformen af 2008 af markedsordningen for vin, der skal forelægges i 2012;

Torsdag den 23. juni 2011

64. understreger mælkeproduktionens afgørende rolle for europæisk landbrug og for landdistrikternes udkomme og overlevelse, navnlig i de mælkeproducerende regioner med græsningsarealer og i de regioner i EU, der fra naturens hånd er ugunstigt stillet, og understreger nødvendigheden af at garantere en bæredygtig forsyningssikkerhed for mælkeprodukter til de europæiske forbrugere; er overbevist om, at en sikker forsyning af mælkeprodukter bedst garanteres gennem et stabilt mejerimarked, hvor landbrugerne kan opnå en fair pris for deres produkter; opfordrer derfor Kommissionen til at overvåge og muliggøre en bæredygtig udvikling af mejerimarkedet ved hjælp af passende politiske instrumenter for mælk og mælkeprodukter for tiden efter 2015 og en ramme for fair konkurrence, der sikrer primærproducenterne en stærkere position samt en mere ligelig fordeling af afkastet hele vejen igennem fødevareproduktionskæden (fra gård til detailhandel);

65. mener, at forvaltningssystemerne for frugt og grøntsager (citrusfrugter og alle berørte produkter), vin og olivenolie bør styrkes, og at der er behov for en mere effektiv krisefond for frugt og grøntsager, bedre krisestyring i vinsektoren og et opdateret privat lagersystem for olivenolie;

International handel

66. opfordrer EU til at sikre sammenhæng mellem den fælles landbrugspolitik og udviklings- og handelspolitikkerne; opfordrer især indtrængende EU til at være opmærksomt på situationen i udviklingslandene og til ikke at bringe fødevareproduktionskapaciteten og den langsigtede fødevaresikkerhed i disse lande og de pågældende befolkningers evne til at brødføde sig selv i fare samt til samtidig at overholde princippet om sammenhæng i udviklingspolitikken; mener derfor, at EU's handelsaftaler om landbrug ikke bør udgøre en ulempe for markederne i de mindst udviklede lande;

67. erindrer om, at WTO-medlemmerne under ministerkonferencen i Hongkong i 2005 forpligtede sig til at afskaffe alle former for eksportsubsidier og parallelt hermed underkaste alle eksportforanstaltninger med tilsvarende virkning, især eksportkreditter, statslige landbrugshandelsvirksomheder og reguleringen af fødevarehjælp, helt samme disciplin;

68. anmoder Kommissionen om at fremlægge en detaljeret konsekvensanalyse vedrørende alle igangværende handelsforhandlinger, navnlig associeringsaftalen mellem EU og Mercosur, som ikke bør have negativ indvirkning på udviklingslandene og hindre effektiviteten af den fælles landbrugspolitik frem mod 2020;

69. påpeger, at fødevarer ikke blot er en vare, men at adgang til mad er grundlæggende for menneskers eksistens; opfordrer EU til via sine handels- og udviklingspolitikker at fremme bæredygtige landbrugs-metoder og fødevaresikkerhed i de mindst udviklede lande og udviklingslandene i en situation med stigende efterspørgsel og stigende fødevarepriser;

70. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvilken rolle koncentrationen af den internationale korn-handel har spillet for de tiltagende prisudsving;

Fødevareforsyningskæden

71. kræver udformning af globale løsninger til imødegåelse af spekulation i basislandbrugsprodukter og ekstreme prisudsving, idet disse risikerer at bringe fødevaresikkerheden i fare; anerkender imidlertid vigtigheden af et velfungerende futures-marked for basislandbrugsprodukter; mener, at en koordineret international indsats er den eneste effektive måde at begrænse overdreven spekulation på; tilslutter sig i denne forbindelse forslaget fra det franske formandskab for G20 om, at gruppen bør overveje metoder til bekæmpelse af de stigende udsving i priserne på basislandbrugsprodukter; går ind for et verdensomspændende system for indberetning og koordineret indsats for lagre af landbrugsprodukter, der skal sørge for

Torsdag den 23. juni 2011

fødevarerikkerhed; henviser derfor til, at det bør overvejes at opretholde lagre af vigtige basislandbrugsprodukter; understreger, at lagerkapaciteten skal øges og markedskontrol- og -overvågningsinstrumenterne udvikles, hvis disse mål skal opfyldes; understreger navnlig de alarmerende konsekvenser, som de globale prisudsving har for udviklingslandene;

72. understreger, at i modsætning til opstrøms- og nedstrømssektorerne for den primære landbrugsproduktion er gennemsnitsindkomsten for landbrugere og landhusholdninger faldet konstant over de seneste tiår i sammenligning med resten af økonomien og udgør kun halvdelen af husstandsindkomsten i byområderne, mens handelsvirksomheder og detailhandlere har styrket deres markedsposition og margener i fødevarekæden betydeligt;

73. opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at styrke primærproducenternes og producentorganisationernes forvaltningskapacitet og forhandlingsposition over for andre økonomiske aktører i fødevarekæden (primært detailhandlere, forarbejdningsevner og virksomheder, der leverer rå- og hjælpestoffer), under hensyntagen til, at det indre marked skal kunne fungere hensigtsmæssigt; finder det nødvendigt snarest at forbedre fødevareforsyningskædens funktion gennem lovgivningsinitiativer med henblik på at skabe større gennemsigtighed i fødevarepriserne og træffe foranstaltninger til bekæmpelse af urimelig handelspraksis og dermed give landbrugerne mulighed for at opnå den merværdi, de fortjener; opfordrer Kommissionen til at styrke landbrugernes position og fremme en fair konkurrence; mener, at det bør overvejes at udnævne ombudsmænd med henblik på at løse uoverensstemmelser mellem operatører i hele fødevarekæden;

74. mener endvidere, at det for at give landbrugere en stærkere position i fødevarekæden er nødvendigt at indføre instrumenter, der vil hjælpe landbrugere til at anvende korte produktionskæder, som er gennemsigtige og effektive, har en begrænset indvirkning på miljøet, fremmer kvalitet og leverer information til forbrugerne, indebærer færre mellemlid og fremmer en retfærdig og gennemsigtig prisdannelse;

75. ønsker, at støtteordningen for samfundets fattigste medlemmer opretholdes;

Udvikling af landdistrikter

76. anerkender betydningen af politikkerne til udvikling af landdistrikterne, som er defineret og finansieres i anden søjle, i betragtning af deres bidrag til forbedring af miljøresultaterne, modernisering, innovation, infrastruktur og konkurrenceevne samt behovet for yderligere udvikling af erhvervslivet i landdistrikterne, landbrugsfødevaresektoren og nonfoodsektoren og en bedre livskvalitet i landdistrikterne; understreger desuden behovet for at nå politiske mål, herunder målene i EU's 2020-strategi om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, der også først og fremmest bør være til gavn for landbrugere og landbrugs-samfund;

77. mener, at foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne skal imødegå udfordringerne inden for fødevarerikkerhed, bæredygtig forvaltning af naturressourcerne, klimaændringer, tab af biodiversitet, udtømming af vandressourcer og ødelæggelse af jordens frugtbarhed og fremme en afbalanceret territorial samhørighed samt beskæftigelse; mener, at disse foranstaltninger også bør fremme selvforsyning med hensyn til produktion af vedvarende energi på bedrifterne, navnlig ved hjælp af affaldsprodukter fra landbruget; bekræfter, at foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne bør bidrage til at bevare den øgede merværdi i landdistrikterne og dermed fremme forbedringen af den landlige infrastruktur og leveringen af tjenesteydelser til en overkommelig pris til lokalbefolkningen og de lokale virksomheder;

78. mener, at der i denne forbindelse særlig bør fokuseres på støtte til unge landbrugere; mener under henvisning til den hurtigt aldrende befolkning i landdistrikterne i Europa, at det er yderst vigtigt at indføre attraktive foranstaltninger, der skal tilskynde unge landbrugere og andre nytilkomne til at etablere sig, og at støtteordningerne under anden søjle bør udvides, f.eks. for så vidt angår adgang til jord, tilskud og lån på favorable vilkår, navnlig på områderne innovation, modernisering, udvikling af investeringer osv., og forventer, at sådanne mekanismer vil blive gjort tilgængelige i alle medlemsstaterne;

Torsdag den 23. juni 2011

79. foreslår, at en betydelig procentdel af landbrugsjorden gøres til genstand for miljøvenlige landbrugsordninger, som skal give landbrugerne finansielle og tekniske incitamenter til at gå over til mere bæredygtige og ressourceeffektive landbrugsmodeller med et lavere forbrug af rå- og hjælpestoffer;
80. understreger, at politikken for udvikling af landdistrikterne skal gøre det muligt at udnytte hele det naturlige og menneskelige potentiale i landdistrikterne gennem en kvalitetsbetonet landbrugsproduktion, f.eks. ved hjælp af direkte salg, salgsfremmende foranstaltninger, leverancer til lokale markeder, diversificering samt biomassecentre, energieffektivitet osv.;
81. understreger, at der er behov for en passende infrastruktur til udvikling og formidling af landbrugsfaglig viden og innovationssystemer, herunder uddannelsesmuligheder, rådgivningstjenester for bedrifterne og udveksling af bedste praksis med henblik på at modernisere landbruget, hjælpe innovative landbrugere med at videregive deres erfaringer og fremme værditilvækstkæder i landdistrikterne; mener, at sådanne programmer bør stilles til rådighed i samtlige medlemsstater;
82. går derfor ind for indførelse af målrettede foranstaltninger i anden søjle, som medlemsstaterne selv skal fastsætte, med henblik på at realisere EU's fælles mål for udvikling af landdistrikterne (2020-strategien); fremhæver betydningen af en overordnet målrettet og resultatorienteret europæisk ramme i erkendelse af, at medlemsstaterne og de regionale myndigheder er bedst placeret til at træffe beslutning om, hvilke programmer der lokalt kan yde det største bidrag til de europæiske mål; opfordrer derfor til anvendelse af en subsidiaritets- og fleksibilitetsbaseret tilgang, når der skal udarbejdes programmer for udvikling af landdistrikterne, og som desuden i høj grad indebærer lokale og subregionale partnerskaber, under anvendelse af Leader-metoden i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af de fremtidige europæiske og nationale programmer for udvikling af landdistrikterne; mener, at et nedsat nationalt bidrag til de mere målrettede foranstaltninger bør fastsættes på grundlag af konsekvensvurderinger og detaljerede simuleringer;
83. anbefaler, at der i forbindelse med udviklingen af landdistrikter også indføres målrettede foranstaltninger for beskyttelse af skove i bjergområder;
84. anmoder Kommissionen om at indføre nye finansieringsværktøjer, der kan hjælpe især landbrugere på vej ind i landbruget med at få adgang til lån på favorable vilkår, eller et nyt system, der f.eks. kunne kaldes JERICO ("Joint Rural Investment CHOice"), under fonden for udvikling af landdistrikter på grundlag af erfaringerne fra JEREMIE-initiativet under strukturfondene;
85. understreger, at ugunstigt stillede områder ofte er af høj værdi på grund af opdyrkede landskaber, bevarelse af biodiversiteten og skabelse af miljømæssige fordele samt dynamik i landdistrikterne; går i den forbindelse ind for, at udligningstillægget til mindre gunstigt stillede områder i den anden søjle bevares og opfordrer til, at det gøres mere effektivt; mener, at målretningen af støtten til landbrugere, der arbejder i ugunstigt stillede områder, er af største betydning for fortsættelsen af landbrugsaktiviteter i disse områder og mindsker truslen om nedlæggelse af landbrug; understreger, at finpudsningen af kriterierne skal foregå i medlemsstaterne og hos regionale og lokale myndigheder inden for EU-rammerne;
86. understreger, at strukturerne for landdistrikterne i medlemsstaterne er meget forskellige og følgelig kræver forskellige foranstaltninger; kræver derfor større fleksibilitet, der giver medlemsstaterne og regionerne mulighed for at vedtage frivillige foranstaltninger, som bør medfinansieres af EU under forudsætning af, at disse foranstaltninger er blevet meddelt til Kommissionen og godkendt; påpeger, at medfinansieringssatsen fortsat bør tage højde for konvergensregionernes specifikke behov og omstændigheder i perioden efter 2013;
87. går ind for, at det for foranstaltninger under anden søjle, som er af særlig betydning for medlemsstaterne, bør gælde, at de nuværende medfinansieringssatser fortsat finder anvendelse efter 2013; understreger dog, at en eventuel supplerende national medfinansiering ikke bør føre til en renationalisering af anden søjle eller øge forskellene i medlemsstaternes evne til at medfinansiere deres prioriteringer;

Torsdag den 23. juni 2011

88. minder om, at modulering af enhver art, både obligatorisk og frivillig, som middel til at finansiere foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne udløber i 2012, og fremhæver nødvendigheden af at sikre tilstrækkelige finansieringsmidler til søjle 2 i den næste finansieringsperiode;

89. opfordrer til at undgå pludselige ændringer i forbindelse med tildelingen af midler under anden søjle, idet medlemsstaterne, de lokale myndigheder og bedrifterne har brug for sikkerhed og kontinuitet af hensyn til planlægningen; understreger, at diskussionen om tildelingen af disse midler bør hænge uløseligt sammen med diskussionen om tildelingen af midler under første søjle; opfordrer derfor Kommissionen til at fastsætte en pragmatisk tilgang som grundlæggende princip for omfordelingen af midler under anden søjle; erkender, at der er behov for en retfærdig fordeling mellem medlemsstaterne af midlerne under anden søjle i overensstemmelse med objektive kriterier, der skal afspejle de forskellige behov i de europæiske områder; går ind for, at disse ændringer gennemføres efter en begrænset overgangsperiode sideløbende med de ændringer, der foretages i fordelingen af midler under første søjle;

90. går ind for indførelse af medfinansieringsregler inden for udvikling af landdistrikterne, der på regionalt eller lokalt plan muliggør komplementaritet mellem offentlige og private midler i den nationalt medfinansierede andel og således forbedrer de til rådighed værende midler til at forfølge de mål, der er fastsat i den offentlige politik for landdistrikterne;

91. kræver forenkling på ethvert niveau af planlægningen og forvaltningen af programmer i anden søjle for at forbedre effektiviteten; kræver yderligere forenklede og effektive ordninger for kontrol, evaluering og indberetning af krydsoverensstemmelsesforanstaltninger; mener, at kontroller og tilsyn under første og anden søjle bør harmoniseres og gøres mere sammenhængende, med ensartede bestemmelser og procedurer, for at mindske den samlede byrde, som kontrollerne udgør for landbrugerne; kræver en mere fleksibel drift af den femårige forpligtelsesperiode for miljøvenlige landbrugsforanstaltninger;

92. kræver, at andelsforetagender fritages fra bestemmelserne i Kommissionens henstilling 2003/61/EF om ikkeberettigelse til adgangen til midler til udvikling af landdistrikter og generelt til tilskud over en vis grænse for virksomheder, der overskrider de fastsatte grænser for små og mellemstore virksomheder;

93. er af den opfattelse, at de mest afsides beliggende regioner fortsat skal nyde godt af særbehandling under politikken for udvikling af landdistrikterne i fremtiden, da de geografiske vanskeligheder, som de står over for, og det lave antal landbrugsprodukter, som økonomien i disse landdistrikter afhænger af, begrundet fastholdelsen af en medfinansieringssats fra Fællesskabets side på op til 85 % til dækning af omkostningerne til deres programmer for udvikling af landdistrikterne;

94. glæder sig over tendensen i retning af øget koordinering på EU-plan mellem programmerne for udvikling af landdistrikter og samhørighedspolitikken især, med henblik på at undgå dobbeltarbejde, modsættede målsætninger og overlapning; minder dog om, at projekterne under EU's samhørighedspolitik og programmerne for udvikling af landdistrikter er af forskelligt omfang, og går derfor ind for, at fondene fortsat holdes adskilt, og at programmerne for udvikling af landdistrikterne fortsat skal fokusere på landbosamfundene og bevares som politisk selvstændige instrumenter;

95. mener, at samhørighedspolitikken og en ny og stærkere fælles landbrugspolitik vil frigøre landdistrikternes økonomiske potentiale og skabe sikre arbejdspladser og dermed sikre en bæredygtig udvikling af disse områder;

96. understreger betydningen af politikker, der har til formål at anspore til grænseoverskridende samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande med henblik på at indføre forskellige former for praksis til beskyttelse af miljøet og til at sikre naturressourcernes bæredygtighed i tilfælde, hvor landbrugets virksomhed, navnlig anvendelsen af vand, har grænseoverskridende virkninger;

*

* *

97. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 23. juni 2011

Frivilligt mærkningssystem i blindskrift på industriprodukters emballage

P7_TA(2011)0299

Europa-Parlamentets erklæring af 23. juni 2011 om et frivilligt mærkningssystem i blindskrift på industriprodukters emballage

(2012/C 390 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 21 og 26 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvori er fastsat rettigheder for personer med handicap,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123,
- A. der henviser til, at EU's medlemsstater har undertegnet FN's konvention om rettigheder for personer med handicap,
- B. der henviser til, at det i artikel 56a i direktiv 2004/27/EF om en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler er fastsat, at lægemidlets navn skal angives i blindskrift på emballagen,
- 1. understreger, at personer med synshandicap har ret til en selvstændig tilværelse og fuld deltagelse i samfundslivet;
- 2. opfordrer Kommissionen til at iværksætte en omfattende høring af de berørte parter om omkostningerne ved og effektiviteten og gennemførligheden af på EU-plan at indføre et frivilligt mærkningssystem i blindskrift på industriprodukters emballage, som mindst skal omfatte produkttype og sidste salgsdato, hvilket vil lette tilværelsen for forbrugere med synshandicap; da ikke alle blinde læser blindskrift, bør der som led i den foreslåede høring også undersøges alternative metoder, der muliggør adgang til oplysninger på emballagen;
- 3. opfordrer Kommissionen til ud fra principperne om virksomhedernes sociale ansvar at tilvejebringe incitamenter for den europæiske industri og de europæiske virksomheder med henblik på at gøre dem bevidste om dette spørgsmål;
- 4. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne ⁽¹⁾ til Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter og FN.

⁽¹⁾ Listen over underskriverne er offentliggjort i bilag 1 til mødeprotokollen af 23.6.2011 (P7_PV(2011)06-23(ANN1)).

Torsdag den 23. juni 2011

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

Ændring af artikel 51: fælles udvalgmøder

P7_TA(2011)0277

Europa-Parlamentets afgørelse af 23. juni 2011 om ændring af artikel 51 i Europa-Parlamentets
forretningsorden om procedurerne med fælles udvalgmøder (2010/2061(REG))

(2012/C 390 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til skrivelse af 11. marts 2010 fra formanden for Udvalgsformandskonferencen og til skrivelse af 25. marts 2010 fra formanden for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed,
- der henviser til forretningsordenens artikel 211 og 212,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0197/2011),
- 1. vedtager at optage nedenstående ændring i forretningsordenen;
- 2. gør opmærksom på, at denne ændring træder i kraft den første dag i den næste mødeperiode;
- 3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 1

Europa-Parlamentets forretningsorden

Artikel 51

Formandskonferencen kan, *såfremt de i artikel 49, stk. 1, og artikel 50 fastsatte betingelser er opfyldt, og såfremt den finder, at spørgsmålet er af væsentlig betydning*, bestemme, at *der skal anvendes en procedure* med fælles udvalgmøder og en fælles afstemning. I så fald udarbejder de *berørte* ordførere et enkelt udkast til betænkning, som behandles af og sættes under afstemning i de berørte udvalg på fælles møder, der afholdes under fælles forsæde af de berørte udvalgsformænd. De berørte udvalg kan nedsætte arbejdsgrupper *på tværs af udvalgene* til forberedelse af *de fælles møder og afstemninger*.

1. Formandskonferencen kan, *når et kompetencespørgsmål er blevet henvist til den i medfør af artikel 188, stk. 2, bestemme, at **proceduren** med fælles udvalgmøder og en fælles afstemning **skal anvendes, såfremt:***

- *sagen i henhold til bilag VII på udelelig måde henhører under flere udvalgs sagsområder, og*
- *den finder, at spørgsmålet er af væsentlig betydning.*

Torsdag den 23. juni 2011

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

2. I så fald udarbejder de **respektive** ordførere et enkelt udkast til betænkning, som behandles af og sættes under afstemning i de berørte udvalg på fælles møder, der afholdes under fælles forsæde af de berørte udvalgsformænd.

På alle stadier i proceduren kan de rettigheder, der er tilknyttet status som korresponderende udvalg, udelukkende gøres gældende af de berørte udvalg i fællesskab. De berørte udvalg kan nedsætte arbejdsgrupper til forberedelse af **møderne og afstemningerne**.

3. Ved andenbehandlingen under den almindelige lovgivningsprocedure behandles Rådets holdning på et fælles møde mellem de berørte udvalg, som i tilfælde af, at formændene for disse udvalg ikke er enige, finder sted om onsdagen i den første uge, som er afsat til mødet mellem de parlamentariske organer, efter at Rådets holdning er meddelt Parlamentet. Er der ikke opnået enighed om at indkalde til et senere møde, indkalder Formandskonferencens formand til dette møde. Indstillingen ved andenbehandling vedtages på et fælles møde på grundlag af et fælles udkast udarbejdet af de respektive ordførere fra de berørte udvalg eller, hvis der ikke foreligger noget fælles udkast, på grundlag af ændringsforslagene forelagt i de berørte udvalg.

Ved tredjebehandlingen under den almindelige lovgivningsprocedure er formændene og ordførerne for de berørte udvalg medlemmer af delegationen til Forligsudvalget.

Anmodning om ophævelse af Adrian Severins parlamentariske immunitet

P7_TA(2011)0278

Europa-Parlamentets afgørelse af 23. juni 2011 om anmodning om ophævelse af Adrian Severins immunitet (2011/2070(IMM))

(2012/C 390 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 5. april 2011 fra det rumænske nationale departement for bekæmpelse af korruption (den offentlige anklagers kontor, Rumæniens øverste appelret) om ophævelse af Adrian Severins immunitet, hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 6. april 2011,
- der har hørt Adrian Severin den 23. maj 2011, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
- der henviser til artikel 9 i protokollen af 8. april 1965 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,

Torsdag den 23. juni 2011

- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols dom af 12. maj 1964, 10. juli 1986, 15. og 21. oktober 2008 og 19. marts 2010 ⁽¹⁾,
 - der henviser til bestemmelserne i den rumænske forfatnings artikel 72, stk. 2,
 - der henviser til artikel 4 i den rumænske straffelov, i henhold til hvilken rumænsk strafferet finder anvendelse på strafbare handlinger begået uden for Rumæniens grænser, hvis gerningsmanden er rumænsk statsborger eller, hvis den pågældende uden at være rumænsk statsborger, er bosat i Rumænien,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 2, og artikel 7,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0242/2011),
- A. der henviser til, at det rumænske nationale departement for bekæmpelse af korruption har anmodet om ophævelse af medlem af Europa-Parlamentet Adrian Severins immunitet for at gøre det muligt for den rumænske offentlige anklagers kontor at foretage de nødvendige undersøgelser og at retsforfølge Adrian Severin, at kræve husundersøgelse eller ransagning af hans kontorer og at foretage computerundersøgelser eller andre elektroniske undersøgelser, der måtte være nødvendige, at indlede straffesag mod Adrian Severin på grund af passiv korruption og/eller misbrug af indflydelse eller enhver anden retlig beskrivelse, der måtte blive givet af den/de påståede lovovertrædelse(r) ved de kompetente straffedomstole,
- B. der henviser til, at ophævelsen af Adrian Severins immunitet vedrører påstået korruption, der er omfattet af artikel 6 i den rumænske lov nr. 78/2000 sammenholdt med straffelovens artikel 254 (korruption) og artikel 257 (misbrug af indflydelse) og artikel 8¹, litra b), i lov nr. 78/2000,
- C. der henviser til, at det ikke påhviler Europa-Parlamentet at udtale sig om, hvorvidt medlemmet er skyldigt eller ej, eller om, hvorvidt de handlinger, der tillægges ham, berettiger til retsforfølgelse,
- D. der henviser til, at det derfor er tilrådeligt at anbefale ophævelse af den parlamentariske immunitet i det foreliggende tilfælde,
1. vedtager at ophæve Adrian Severins immunitet, dog med undtagelse for enhver form for restriktion af hans personlige frihed;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de kompetente myndigheder i Rumænien og til Adrian Severin.

⁽¹⁾ Sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier, Sml. 1954-1964, s. 483, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl., Sml. 1986, s. 2391, sag T-345/05, Mote mod Parlamentet, Sml. 2008 II, s. 2849, forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente, Sml. 2008 I, s. 7929, og sag T-42/06, Gollnisch mod Parlamentet (EUT C 134 af 22.5.2010, s. 29).

Torsdag den 23. juni 2011

Valg af en næstformand (fortolkning af forretningsordenens artikel 13, stk. 1)

P7_TA(2011)0298

Europa-Parlamentets afgørelse af 23. juni 2011 om valg af en næstformand (fortolkning af Europa-Parlamentets forretningsordens artikel 13, stk. 1)

(2012/C 390 E/10)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til skrivelse af 15. juni 2011 fra formanden for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,

— der henviser til forretningsordenens artikel 211,

1. vedtager at vedføje følgende fortolkning til forretningsordenens artikel 13, stk. 1:

"Foretages nyvalg af alene én næstformand, og der kun er én kandidat, kan denne vælges med akklamation. Formanden har skønsbeføjelse til at afgøre, om valget finder sted med akklamation eller ved hemmelig afstemning. Den valgte kandidat indtager sin forgængers plads i næstformændenes rangfølge."

2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Torsdag den 23. juni 2011

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Udnævnelse af formanden for Den Europæiske Centralbank - Kandidat: Mario Draghi

P7_TA(2011)0275

Europa-Parlamentets afgørelse af 23. juni 2011 om Rådets indstilling om udnævnelse af formanden for Den Europæiske Centralbank (10057/2011 – C7-0134/2011 – 2011/0804(NLE))

(2012/C 390 E/11)

(Høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets henstilling af 17. maj 2011 (10057/2011) ⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 283, stk. 2, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Det Europæiske Råds høring af Parlamentet (C7-0134/2011),
- der henviser til forretningsordenens artikel 109,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0229/2011),
- A. der henviser til, at Rådet ved skrivelse af 20. maj 2011 hørte Parlamentet om udnævnelsen af Mario Draghi til formand for Den Europæiske Centralbank for en embedsperiode på otte år begyndende den 1. november 2011,
- B. der henviser til, at Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg derefter foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats papirer, især på baggrund af de krav, der er fastsat i artikel 283, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og under indtryk af nødvendigheden af fuld uafhængighed for ECB i henhold til artikel 130 i TEUF, og som henviser til, at udvalget i forbindelse med denne bedømmelse modtog et CV fra kandidaten samt svarene på det fremsendte spørgeskema,
- C. der henviser til, at udvalget efterfølgende afholdt en høring på to og en halv time af kandidaten den 14. juni 2011, hvor han fremsatte en indledende redegørelse og derefter besvarede spørgsmål fra udvalgets medlemmer,
- 1. afgiver positiv udtalelse om Rådets henstilling om udnævnelse af Mario Draghi til medlem af Den Europæiske Centralbanks direktion;
- 2. pålægger sin formand at sende denne beslutning til det Europæiske Råd, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ EUT L 150 af 9.6.2011, s. 8.

Torsdag den 23. juni 2011

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: General Motors/Belgien

P7_TA(2011)0276

Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/031 BE/General Motors Belgium, Belgien) (KOM(2011)0212 - C7-0096/2011 - 2011/2074(BUD))

(2012/C 390 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2011)0212 - C7-0096/2011),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
- der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0191/2011),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter for at kunne yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, og hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at anvendelsesområdet for EGF midlertidigt blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der blev afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise,
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, vedtaget på samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af EGF,
- D. der henviser til, at Belgien har anmodet om støtte i forbindelse med 2 834 afskedigelser (alle tiltænkt støtte) i virksomheden General Motors Belgium og hos fire af dens leverandører inden for automobilsektoren i NUTS II-regionen Antwerpen i Belgien,
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i EGF-forordningen,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Torsdag den 23. juni 2011

1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af EGF; bifalder i denne sammenhæng den forbedrede procedure, Kommissionen har indført på Parlamentets anmodning med henblik på at fremskynde frigivelsen af støtte, og som har til formål at sikre, at Kommissionens vurdering af, hvorvidt ansøgningen opfylder kriterierne for støtteberettigelse, forelægges budgetmyndigheden sammen med forslaget om at anvende fonden; håber, at der vil ske yderligere forbedringer i proceduren i forbindelse med den kommende revision af EGF;
2. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af EGF og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; påpeger den rolle, som EGF kan spille for afskedigede arbejdstagers reintegration på arbejdsmarkedet; kræver imidlertid en evaluering af den langsigtede integration af disse arbejdstagere på arbejdsmarkedet som en direkte følge af EGF-støttede foranstaltninger;
3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra EGF ikke skal erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
4. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres over EGF, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; gentager sin opfordring til Kommissionen om også at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i dens årsberetninger;
5. bifalder det forhold, at 2011-budgettet - efter gentagne anmodninger fra Parlamentet - for første gang viser betalingsbevillinger på 47 608 950 EUR på budgetpost 04 05 01 vedrørende EGF; minder om, at EGF blev oprettet som et separat, specifikt instrument med egne målsætninger og frister og derfor fortjener en særskilt tildeling, således at tidligere tiders overførsler fra andre budgetposter, som kunne skade gennemførelsen af forskellige politiske målsætninger, bliver overflødige;
6. mener, at det i forbindelse med den kommende revision af EGF-forordningen er nødvendigt at se på det forhold, at multinationale virksomheders omstrukturering eller flytning forårsager afskedigelser med efterfølgende anvendelse af EGF, uden at det går ud over adgangen til fonden for arbejdstagere, der er blevet arbejdsløse af strukturelle årsager;
7. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
8. pålægger sin formand at undertegne afgørelsen sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
9. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den inter-institutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/031 BE/General Motors Belgium, Belgien)

(Teksten i bilaget gengives ikke her eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse 2011/470/EU).

Torsdag den 23. juni 2011

Fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Seychellerne ***

P7_TA(2011)0279

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Seychellerne (17238/2010 - C7-0031/2011 - 2010/0335(NLE))

(2012/C 390 E/13)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (17238/2010),
 - der henviser til udkast til protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Seychellerne (17237/2010),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0031/2011),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
 - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og fra Budgetudvalget (A7-0192/2011),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. anmoder Kommissionen om at tilsende Parlamentet konklusionerne fra møderne og arbejdet i Den Blandede Komité, der er omhandlet i artikel 9 i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Seychellerne ("partnerskabsaftalen"), samt det i artikel 3 i protokollen nævnte flerårige sektorprogram;
 3. anmoder Kommissionen om i protokollens sidste gyldighedsår, og før der indledes forhandlinger om fornyelse af fiskeriaftalen, at forelægge Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af aftalen;
 4. anmoder Kommissionen om at udarbejde en beretning om udviklingen af piratvirksomheden i Seychellernes eksklusive økonomiske zone mellem 2006 og 2010 og konsekvenserne for Seychellernes fiskeri og europæiske fiskeriaktiviteter;
 5. anmoder om, at repræsentanter fra Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg får mulighed for at deltage i møderne som observatører i den i artikel 9 i partnerskabsaftalen omhandlede Blandede Komité;
 6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Seychellernes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 23. juni 2011

Fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og São Tomé og Príncipe ***

P7_TA(2011)0280

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Demokratiske Republik São Tomé og Príncipe (05371/2011 - C7-0119/2011 - 2010/0355(NLE))

(2012/C 390 E/14)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (05371/2011),
 - der henviser til udkast til protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Republik São Tomé og Príncipe (05370/2011),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0119/2011),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
 - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget og fra Budgetudvalget (A7-0194/2011),
1. godkender indgåelse af protokollen;
 2. anmoder Kommissionen om at tilsende Parlamentet konklusionerne fra møderne og arbejdet i Den Blandede Komité, der er omhandlet i artikel 9 i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Demokratiske Republik São Tomé og Príncipe ("partnerskabsaftalen"), samt det i artikel 3 i protokollen nævnte flerårige sektorprogram og resultaterne af de respektive årlige evalueringer; anmoder Kommissionen om at fremme deltagelsen af Europa-Parlamentets repræsentanter som observatører i møder i Den Blandede Komité, der er omhandlet i artikel 9 i partnerskabsaftalen; og til i protokollens sidste gyldighedsår og før der indledes forhandlinger om fornyelse af fiskeriaftalen, at forelægge Parlamentet og Rådet en fuldstændig rapport om anvendelsen af aftalen uden unødvendige begrænsninger i forbindelse med adgangen til dette dokument;
 3. anmoder Rådet og Kommissionen om, inden for rammernes af deres respektive beføjelser, straks og fuldt ud at underrette Parlamentet om alle faser i procedurerne vedrørende protokollen og dens forlængelse, jf. artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 218, stk. 10, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Den Demokratiske Republik São Tomé og Príncipes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 23. juni 2011

Protokol EU-Andorra om toldsikkerhedsforanstaltninger ***

P7_TA(2011)0281

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om udvidelse af aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra til at gælde for toldsikkerhedsforanstaltninger (17403/2010 - C7-0036/2011 - 2010/0308(NLE))

(2012/C 390 E/15)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (17403/2010),
 - der henviser til udkast til protokol om udvidelse af aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra til at gælde for toldsikkerhedsforanstaltninger (17405/2010),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, første afsnit, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0036/2011),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0198/2011),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Fyrstendømmet Andorras regeringer og parlamenter.

Aftale EF-Canada om civil luftfartssikkerhed ***

P7_TA(2011)0282

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale om civil luftfartssikkerhed mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada (06645/1/2010 - C7-0100/2010 - 2009/0156(NLE))

(2012/C 390 E/16)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (06645/1/2010),
- der henviser til udkast til aftale om civil luftfartssikkerhed mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada (15561/2008),

Torsdag den 23. juni 2011

- der henviser til Rådets anmodning om godkendelse, jf. artikel 100, stk. 2, artikel 207, stk. 4, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), og artikel 218, stk. 8, første afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0100/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
 - der henviser til henstilling fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0298/2010),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Canadas regeringer og parlamenter.

Forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer ***I

P7_TA(2011)0287

Europa-Parlamentets ændringer af 23. juni 2011 til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (KOM(2010)0527 - C7-0301/2010 - 2010/0281(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/17)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

[Ændring 2]

PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Kommissionens forslag

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0183/2011).

(*) Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet **■**.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EFT C 150 af 20.5.2011, s. 1.

Torsdag den 23. juni 2011

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Samordningen af EU-medlemsstaternes økonomiske politikker **bør udvikles inden for rammerne af de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken** og bør bevirke, at de ledende principper om stabile priser, sunde og holdbare offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance overholdes.
- (1a) *Opnåelse og bevarelse af et dynamisk indre marked bør betragtes som en af forudsætningerne for, at Den Økonomiske og Monetære Union kan fungere korrekt og smidigt.*
- (1b) *Forbedrede rammer for økonomisk styring bør bygge på flere indbyrdes forbundne og sammenhængende politikker for bæredygtig vækst, nemlig en EU-strategi for vækst og beskæftigelse, et europæisk halvår for styrket samordning af de økonomiske og budgetmæssige politikker, et effektivt regelsæt til forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store budgetunderskud (stabilitets- og vækstpakten), et solidt regelsæt til forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer, styrket regulering og overvågning af de finansielle markeder.*
- (2) Det er nødvendigt at **lære af erfaringerne fra** de første ti år med Den Økonomiske og Monetære Union, og især er det nødvendigt at forbedre den økonomiske styring i Unionen, der som fundament har en stærkere national selvstyring.
- (2a) *Styrkelsen af den økonomiske styring bør omfatte en tættere og mere rettidig inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Parlamentets kompetente udvalg kan i henhold til artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 2 og artikel 10, stk. 4, i denne forordning give de medlemsstater, der berøres af en henstilling eller afgørelse fra Rådet, mulighed for at deltage i en drøftelse.*
- (2b) *Kommissionen bør have en stærkere rolle i den styrkede overvågningsprocedure, for så vidt angår vurderinger, der er specifikke for hver enkelt medlemsstat, og kontroller, missioner, henstillinger og advarsler.*
- (3) Overvågningen af medlemsstaternes økonomiske politikker bør især udvides ud over budgetovervågningen for at **omfatte en mere detaljeret og formel ramme med henblik på at** forhindre makroøkonomiske ubalancer og hjælpe de berørte medlemsstater med at udarbejde korrigerende planer, før ubalancerne bider sig fast. Denne udvidelse af rammerne for den økonomiske overvågning bør ledsages af en styrkelse af den finanspolitiske overvågning.
- (4) For at gøre det lettere at afhjælpe sådanne ubalancer er det nødvendigt med en detaljeret lovreguleret procedure.
- (5) Det er hensigtsmæssigt at supplere den multilaterale overvågning, der henvises til i artikel 121, stk. 3 og 4, i TEUF med specifikke regler for opdagelse **af makroøkonomiske ubalancer samt for** forebyggelse og korrektion af **uforholdsmæssigt store** makroøkonomiske ubalancer i Unionen, som bør bringes i overensstemmelse med den årlige, multilaterale overvågningscyklus.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Torsdag den 23. juni 2011

- (6) Denne procedure bør **etablere** en varslingsmekanisme for tidlig opdagelse af makroøkonomiske ubalancer, som er ved at opstå. Den bør være baseret på anvendelsen af en vejledende og gennemsigtig resultattavle, **der indeholder vejledende grænseværdier**, kombineret med en økonomisk vurdering. **Der bør i vurderingen tages højde for bl.a. nominel og reel konvergens i og uden for euroområdet.**
- (6a) **Kommissionen bør arbejde tæt sammen med Rådet og Europa-Parlamentet i udarbejdelsen af resultattavlen og sættet af makroøkonomiske og makrofinansielle indikatorer for medlemsstaterne. Indikatorerne og grænseværdierne bør fastsættes og justeres, når det er nødvendigt for at sikre tilpasning til ændringer i de makroøkonomiske ubalancer, bl.a. som følge af fremvoksende trusler mod den makroøkonomiske stabilitet eller bedre adgang til relevante statistikker. Kommissionen bør fremlægge forslag til kommentarer for de kompetente udvalg under Rådet og Europa-Parlamentet vedrørende planer om at fastsætte eller justere indikatorerne og grænseværdierne. Kommissionen bør informere Rådet og Europa-Parlamentet om ændringer af indikatorerne og grænseværdierne og redegøre for årsagerne til sådanne ændringer.**
- (7) **For at resultattavlen kan fungere effektivt som et led i varslingsmekanismen, bør den bestå af et begrænset sæt økonomiske, finansielle og strukturelle indikatorer, som er relevante for opdagelse af makroøkonomiske ubalancer, med tilsvarende vejledende grænseværdier. Indikatorerne og grænseværdierne bør justeres, når det er nødvendigt for at sikre tilpasning til ændringer i de makroøkonomiske ubalancer, bl.a. som følge af fremvoksende trusler for den makroøkonomiske stabilitet eller bedre adgang til relevante statistikker. Indikatorerne bør ikke betragtes som mål for den økonomiske politik, men som værktøjer til at tage højde for ændringer i de makroøkonomiske ubalancer i EU.**
- (7a) **Der bør i forbindelse med udarbejdelsen af resultattavlen også tages hensyn til uensartede økonomiske forhold, herunder indhentningseffekter.**
- (8) Overskridelse af en eller flere vejledende grænseværdier indebærer ikke nødvendigvis, at der er ved at opstå makroøkonomiske ubalancer, idet der i den økonomisk-politiske planlægning skal tages hensyn til vekselvirkningerne mellem makroøkonomiske variabler. **Der bør ikke drages konklusioner på grundlag af aflæsning per automatik af resultattavlen:** en økonomisk vurdering bør sikre, at alle informationer, hvad enten de stammer fra resultattavlen eller ej, ses i det rette perspektiv og bliver en del af en omfattende analyse.
- (9) Kommissionen bør på grundlag af den multilaterale overvågningsprocedure og varslingsmekanismen **eller i tilfælde af en uventet og betydelig økonomisk udvikling, der kræver en hurtig analyse med henblik på denne forordning**, udpege de medlemsstater, der skal gøres til genstand for en dybtgående undersøgelse. Den dybtgående undersøgelse bør **gennemføres uden forudgående antagelse af, at der foreligger en ubalance, og bør** omfatte en grundig analyse af kilder til ubalancer i den medlemsstat, der undersøges, **under passende hensyntagen til landespecifikke økonomiske betingelser og omstændigheder og et bredere sæt analyseværktøjer, indikatorer og kvalitative oplysninger af landespecifik art.** Under Kommissionens udarbejdelse af den dybtgående undersøgelse skal medlemsstaten samarbejde med henblik på at sikre, at de oplysninger, som Kommissionen har til sin rådighed, er så komplette og korrekte som muligt. Kommissionen tager endvidere behørigt hensyn til alle andre oplysninger, som efter den pågældende medlemsstats opfattelse er relevante, og som medlemsstaten har forelagt Kommissionen og Rådet. Den dybtgående undersøgelse bør drøftes i Rådet og, for så vidt angår de medlemsstater, der har euroen som valuta, i Eurogruppen. Den dybtgående undersøgelse tager hensyn til eventuelle henstillinger eller opfordringer fra Rådet til de medlemsstater, der undersøges, og som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, 126 og 148 i TEUF og denne forordnings artikel 6, 7, 8 og 10, og til de politiske intentioner i den medlemsstat, der undersøges, således som de afspejles i nationale reformprogrammer, samt international bedste praksis med hensyn til indikatorer og metoder. Når Kommissionen beslutter at foretage en dybtgående undersøgelse i tilfælde af en betydelig og uventet økonomisk udvikling, der kræver en hurtig analyse, underretter den den pågældende medlemsstat.

Torsdag den 23. juni 2011

- (10) En procedure for overvågning og korrektion af ugunstige makroøkonomiske ubalancer med forebyggende og korrigerende elementer vil kræve styrkede overvågningsredskaber baseret på dem, der anvendes i den multilaterale overvågningsprocedure. Der kan være tale om en styrkelse af Kommissionens overvågningsmissioner i medlemsstaterne **med inddragelse af Den Europæiske Centralbank (ECB) for de medlemsstater, der har euroen som valuta eller deltager i ERM II**, og yderligere indberetninger fra medlemsstaten i tilfælde af alvorlige ubalancer, herunder ubalancer, der truer med at bringe Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare. **Arbejdsmarkedets parter og andre nationale interessehavere skal derfor, hvor det er hensigtsmæssigt, inddrages i dialogen.**
- (11) Når ubalancerne vurderes, bør der tages hensyn til, hvor alvorlige de er, **■** og hvilke potentielle negative økonomiske og finansielle virkninger de kan have, **som forværrer EU-økonomiens sårbarhed og er en trussel mod, at Den Monetære Union kan fungere effektivt. Foranstaltninger til afhjælpning af makroøkonomiske ubalancer og forskelle i konkurrenceevnen er påkrævet i alle medlemsstater, navnlig i euroområdet. Imidlertid varierer de politiske udfordrings art, vigtighed og hastende karakter betydeligt mellem de pågældende medlemsstater. I betragtning af sårbarheden og omfanget af den nødvendige tilpasning er behovet for politiktiltag særlig presserende i medlemsstater med vedvarende store underskud på de løbende poster og store tab af konkurrenceevne. Også i medlemsstater, der akkumulerer store overskud på de løbende poster, bør politikerne tage sigte på at identificere og gennemføre strukturreformer, der hjælper til at styrke deres nationale efterspørgsels- og vækstpotentiale.**
- (11a) Der bør også tages hensyn til den pågældende medlemsstats økonomiske tilpasningskapacitet og hidtidige resultater med hensyn til at efterkomme tidligere henstillinger udstedt i henhold til denne forordning og andre henstillinger udstedt efter artikel 121 i TEUF som led i den multilaterale overvågning, herunder især de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og EU's økonomiske politikker.
- (12) Hvis der konstateres makroøkonomiske ubalancer, bør der, **om nødvendigt med inddragelse af de relevante udvalg**, rettes henstillinger til den pågældende medlemsstat for at vejlede den med hensyn til de passende politiske reaktioner. Den pågældende medlemsstats politiske reaktion på ubalancer bør være rettidig og benytte alle tilgængelige politiske instrumenter, som er underlagt de offentlige myndigheders kontrol. **De relevante nationale interessehavere, herunder arbejdsmarkedets parter, bør i hensigtsmæssigt omfang også inddrages i henhold til bestemmelserne i TEUF og de nationale juridiske og politiske ordninger. Det politiske tiltag som reaktion herpå** bør være skræddersyet til de specifikke forhold og omstændigheder i den pågældende medlemsstat og dække de vigtigste økonomisk-politiske områder, herunder om muligt finans- og lønpolitik, arbejdsmarkeder, produkt- og tjenestemarkeder samt regulering af den finansielle sektor. **Der skal tages hensyn til forpligtelserne under ERM II-aftalerne.**
- (13) De tidlige varslinger og henstillingerne fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici til medlemsstaterne eller Unionen vedrører risici af makrofinansiel karakter. De **bør** også retfærdiggøre, at **Kommissionen, hvor det er hensigtsmæssigt, træffer** passende opfølgningsforanstaltninger i forbindelse med overvågningen af ubalancer. **Den uafhængighed og fortrolighed, der omgærrer Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, skal nøje respekteres.**
- (14) Hvis der konstateres alvorlige makroøkonomiske ubalancer, herunder ubalancer, der truer med at bringe Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare, bør der indledes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, som kan omfatte udstedelse af henstillinger til medlemsstaten, forstærkede overvågnings- og kontrolkrav samt, hvad angår de medlemsstater, der har euroen som valuta, muligheden for håndhævelse i overensstemmelse med forordning (EU) nr. [...] ⁽¹⁾, såfremt en medlemsstat vedvarende undlader at træffe korrigerende foranstaltninger.

⁽¹⁾ EUT L [...] af [...], s. [...].

Torsdag den 23. juni 2011

- (15) Enhver medlemsstat, der er omfattet af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, bør udarbejde en plan for korrigerende foranstaltninger, hvori den redegør for sine politiske foranstaltninger med henblik på at gennemføre Rådets henstillinger. Planen for korrigerende foranstaltninger bør indeholde en tidsplan for gennemførelsen af de påtænkte foranstaltninger. Den skal godkendes *via en henstilling fra* Rådet. *Henstillingen forelægges Europa-Parlamentet.*
- (15a) *Rådet tillægges beføjelser til at vedtage individuelle afgørelser om erklæring af manglende overholdelse af henstillinger, som Rådet har vedtaget inden for rammerne af den korrigerende handlingsplan. Som led i den samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker, der finder sted i Rådet som anført i artikel 121, stk. 1, i TEUF er disse individuelle afgørelser en integreret opfølgning på de omtalte henstillinger, som Rådet har vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, i TEUF i forbindelse med den korrigerende handlingsplan.*
- (16) En effektiv ramme for opdagelse og forebyggelse af makroøkonomiske ubalancer kan ikke i tilstrækkelig grad opnås af medlemsstaterne på grund af de tætte indbyrdes handelsmæssige og finansielle forbindelser mellem medlemsstaterne og følgevirkningerne af de nationale økonomiske politikker for EU og euroområdet som helhed og kan derfor bedre opnås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål -
- (16a) *Når Rådet og Kommissionen anvender denne forordning, bør de respektere de nationale parlamenter og arbejdsmarkedets parter rolle til fulde samt respektere forskellene i de nationale systemer, f.eks. ordningerne for løndannelse.*
- (16b) *Hvis Rådet mener, at en medlemsstat ikke længere er berørt af en uforholdsmæssig stor ubalance, afsluttes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, når Rådet har ophævet henstillingerne i henhold til artikel 7, 8 og 10 på grundlag af en henstilling fra Kommissionen. Dette skal baseres på en omfattende analyse fra Kommissionen, der viser, at medlemsstaten har handlet i overensstemmelse med Rådets henstillinger, og at de underliggende årsager og tilknyttede risici, der var angivet i den henstilling, hvorved proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer blev indledt, ikke længere findes, under hensyn til bl.a. den makroøkonomiske udvikling, perspektiver og følgevirkninger. Der bør fremsættes en offentlig erklæring for at tilkendegive, at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer er afsluttet -*

VEDTAGET DENNE FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Genstand og definitioner

Artikel 1

Genstand

1. I denne forordning fastlægges detaljerede regler for opdagelse **af makroøkonomiske ubalancer**, såvel som forebyggelse og korrektion af **uforholdsmæssigt store** makroøkonomiske ubalancer i EU.

1a. Denne forordning finder anvendelse i forbindelse med Det Europæiske Semester, som fastsat i forordning EU nr. [...] om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker.

Torsdag den 23. juni 2011

1b. Gennemførelsen af forordningen sker under fuldstændig overholdelse af artikel 152 i TEUF og de i medfør af denne forordning udstedte henstillinger overholder national praksis og nationale institutioner for løndannelse. Den tager hensyn til artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og den berører følgelig ikke retten til at forhandle, indgå og håndhæve kollektive aftaler eller til at træffe kollektive foranstaltninger i overensstemmelse med national ret og praksis.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "ubalancer": **enhver tendens, der medfører** en makroøkonomisk udvikling, der har en negativ indvirkning på, eller har potentiale til at få en negativ indvirkning på, den rette virkemåde af økonomien i en medlemsstat, i Den Økonomiske og Monetære Union eller i EU som helhed
- b) "uforholdsmæssigt store ubalancer": alvorlige ubalancer, herunder ubalancer, der bringer **eller risikerer at bringe** Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare.

KAPITEL II

Opdagelse af ubalancer

Artikel 3

Resultattavle

1. **Resultattavlen, herunder indikatorerne, anvendes** som et redskab, der skal gøre det lettere at opdage og overvåge ubalancer på et tidligt tidspunkt.
2. Resultattavlen består af **et begrænset antal relevante, praktiske, enkle, målbare og tilgængelige** makroøkonomiske og makrofinansielle indikatorer for medlemsstaterne. **Den muliggør tidlig indkredsning af makroøkonomiske ubalancer, der vokser frem på kort sigt, såvel som ubalancer der opstår som følge af strukturelle og længerevarende tendenser.**

2a. Resultattavlen omfatter bl.a. indikatorer, der er nyttige til tidlig indkredsning af:

- a) interne ubalancer, herunder dem der opstår som følge af offentlig eller privat gældssætning, udviklingen på finans- og aktivmarkedet, herunder bolig, udviklingen af kreditstrømmene i den private sektor og ledighedsudviklingen
- b) eksterne ubalancer, herunder dem der kan opstå som følge af udviklingen af medlemsstaternes nuværende positioner vedrørende den løbende betalingsbalance og nettoinvesteringer, reale og konkrete vekselkurser, eksportmarkedsaktier og ændringer i pris- og omkostningsudviklingen, såvel som ikke-prisbaseret konkurrenceevne, under hensyntagen til de forskellige elementer, der indgår i produktiviteten.

2b. Kommissionen tager i sin økonomiske aflæsning af resultattavlen i varslingsmekanismen nøje hensyn til udviklingen i realøkonomien, herunder resultater vedrørende økonomisk vækst, beskæftigelse og arbejdsløshed, nominel og reel konvergens inden og uden for euroområdet, produktivitetsudvikling og hermed forbundne relevante drivkræfter, såsom forskning og udvikling og udenlandsk/indenlandsk investering, såvel som sektormæssige udviklingstendenser, herunder energi, som påvirker BNP og de løbende poster.

Torsdag den 23. juni 2011

Resultattavlen består desuden af vejledende grænseværdier for disse indikatorer, der skal tjene som varslingsniveauer. Valget af indikatorer og grænseværdier skal bidrage til at fremme konkurrenceevnen i EU.

Resultattavlen med indikatorer og navnlig advarselsgrænseværdier bør være symmetriske, hvor det er hensigtsmæssigt, og differentieres for medlemsstater i og uden for euroområdet, hvis det kan begrundes med særlige træk ved Den Monetære Union og relevante økonomiske omstændigheder. Der bør i forbindelse med opstillingen af resultattavlen også tages hensyn til uensartede økonomiske forhold, herunder indhentningseffekter.

2c. Der tages behørigt hensyn til det arbejde, der udføres i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, ved udarbejdelsen af indikatorer af betydning for de finansielle markeders stabilitet. Kommissionen anmoder Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici om at fremlægge sit syn på indikatorudkast, der er relevante for de finansielle markeders stabilitet.

3. Listen over indikatorer og grænseværdier, der skal indgå i resultattavlen, offentliggøres.

4. Resultattavlens hensigtsmæssighed, herunder sammensætningen af indikatorer, de fastsatte grænseværdier og den anvendte metode vurderes regelmæssigt og tilpasses eller ændres, når det er nødvendigt. Ændringer i den underliggende metode og sammensætningen af resultattavlen samt de tilhørende grænseværdier offentliggøres.

4a. Værdierne for indikatorerne i resultattavlen opdateres mindst én gang årligt.

Artikel 4

Varslingsmekanisme

1. Varslingsmekanismen er udformet med henblik på at gøre det lettere at opdage og overvåge ubalancer på et tidligt tidspunkt. Kommissionen udarbejder en årlig rapport indeholdende en kvalitativ økonomisk og finansiell vurdering på basis af en resultattavle med et sæt indikatorer sammenlignet med de vejledende grænseværdier. Rapporten offentliggøres sammen med værdierne og indikatorerne i resultattavlen.

2. Rapporten fra Kommissionen indeholder en økonomisk og finansiell vurdering, der sætter udviklingen i indikatorerne i det rette perspektiv og om nødvendigt gør brug af andre relevante økonomiske og finansielle indikatorer ved vurderingen af udviklingen af ubalancer. Der drages ikke konklusioner på grundlag af en rutinepræget aflæsning af resultattavlens indikatorer. Vurderingen inddrager udviklingen af ubalancer i EU og i euroområdet. Det skal også angives i rapporten, om overskridelsen af grænseværdier i en eller flere medlemsstater betyder, at der muligvis er ved at opstå ubalancer. Vurderingen af medlemsstater med store underskud på betalingsbalancen kan være forskellig fra vurderingen af medlemsstater, der har oparbejdet store overskud på de løbende poster.

3. Rapporten skal udpege de medlemsstater, som efter Kommissionens vurdering kan være, eller kan være i risiko for at blive påvirket af ubalancer.

3a. Rapporten fremsendes i god tid til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

4. Som led i den multilaterale overvågning i overensstemmelse med artikel 121, stk. 3, i TEUF drøfter Rådet Kommissionens rapport og foretager en samlet bedømmelse af den. Eurogruppen drøfter rapporten, for så vidt som den vedrører medlemsstater, der har euroen som valuta.

Torsdag den 23. juni 2011

Artikel 5

Dybtgående undersøgelse

1. Under **behørig** hensyntagen til drøftelserne i Rådet og Eurogruppen som omhandlet i **artikel 3, stk. 4, eller i tilfælde af en uventet og betydelig økonomisk udvikling, der kræver en hurtig analyse med henblik på denne forordning**, foretager Kommissionen en dybtgående undersøgelse for hver medlemsstat, som den anser for **muligvis at være** eller **muligvis** være i risiko for at **være påvirket af** ubalancer. ▯

Den dybtgående analyse baseres på detaljerede undersøgelser af landespecifikke forhold, herunder de forskellige udgangspositioner i medlemsstaterne; den undersøger et bredt udvalg af økonomiske variabler og omfatter anvendelsen af analytiske metoder og kvalitative oplysninger af landespecifik art. Den anerkender de nationale særtræk vedrørende relationerne i industrien og arbejdsmarkedsdialogen.

Kommissionen tager endvidere behørigt hensyn til alle andre oplysninger, som efter den pågældende medlemsstats opfattelse er relevante, og som medlemsstaten har forelagt.

Denne undersøgelse gennemføres i forbindelse med overvågningsbesøg til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 11e.

2. Den dybtgående undersøgelse **omfatter en evaluering af, hvorvidt den pågældende medlemsstat har ubalancer, og om disse ubalancer udgør uforholdsmæssigt store ubalancer. Den skal undersøge oprindelsen til de afdækkede ubalancer set på baggrund af de herskende økonomiske forhold, herunder de tætte indbyrdes handelsmæssige og finansielle forbindelser mellem medlemsstaterne og følgevirkningerne af de nationale økonomiske politikker. Undersøgelsen skal analysere de relevante udviklingstendenser tilknyttet EU's strategi for vækst og beskæftigelse. Den skal også overveje relevansen af de økonomiske udviklingstendenser i EU og euroområdet som helhed.** Der skal i forbindelse med undersøgelsen især tages hensyn til følgende:

- a) **hvor det er hensigtsmæssigt**, Rådets henstillinger eller opfordringer **tilstillet medlemsstater, som er genstand for undersøgelse**, der er vedtaget i overensstemmelse med **artikel 121, 126 og 148** i TEUF og i henhold til artikel 6, 7, 8 og 10 i denne forordning
- b) de politiske intentioner i den medlemsstat, der er genstand for undersøgelsen, som afspejlet i **nationale reformprogrammer og, hvor det er hensigtsmæssigt, i stabilitets- eller konvergensprogrammet**
- c) eventuelle ▯ varslinger eller henstillinger fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, som er under behandling eller relevante for den medlemsstat, der er genstand for undersøgelsen. **Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici skal overholde sin tavshedspligt.**

2a. Den dybtgående undersøgelse offentliggøres. Kommissionen underretter Rådet og Europa-Parlamentet om resultatet af den dybtgående undersøgelse.

Artikel 6

Forebyggende foranstaltninger

1. Hvis Kommissionen på grundlag af den dybtgående undersøgelse, der er omhandlet i artikel 5 i denne forordning, finder, at der består ubalancer i en medlemsstat, underretter den Rådet, **Eurogruppen og Europa-Parlamentet** herom. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen kan Rådet rette de nødvendige henstillinger til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i ▯ artikel 121, stk. 2, i TEUF.

Torsdag den 23. juni 2011

2. Rådet underretter Europa-Parlamentet **om henstillingen**. Rådets henstillinger offentliggøres.

2a. Rådets og Kommissionens henstillinger skal i fuldt omfang efterleve artikel 152 i TEUF og tage hensyn til artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

3. Rådet gennemgår årligt **henstillingen i forbindelse med det europæiske semester** og kan i givet fald **tilpasse den** i overensstemmelse med stk. 1.

KAPITEL III

Procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer

Artikel 7

Indledning af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer

1. Hvis Kommissionen på grundlag af den dybtgående undersøgelse, der er omhandlet i artikel 5, finder, at der består uforholdsmæssigt store ubalancer i den pågældende medlemsstat, underretter den Rådet, **Eurogruppen og Europa-Parlamentet** herom.

Kommissionen underretter ligeledes de relevante europæiske tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, som anmodes om at træffe de foranstaltninger, det skønner nødvendige.

2. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen kan Rådet vedtage **en henstilling** i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, i TEUF hvori den erklærer, at der består en uforholdsmæssigt stor ubalance, og henstiller til den pågældende medlemsstat at træffe korrigerende foranstaltninger.

Henstillingen skal beskrive karakteren **og følgerne** af ubalancerne og gøre nærmere rede for de **politiske henstillinger**, der skal **følges**, og inden for hvilken frist, den pågældende medlemsstat skal **forelægge en** korrigerende **handlingsplan**. Rådet kan som omhandlet i artikel 121, stk. 4, i TEUF offentliggøre **sin henstilling**.

Artikel 8

Korrigerende handlingsplan

1. Enhver medlemsstat, for hvilken der er indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, forelægger en korrigerende handlingsplan for Rådet og Kommissionen, **der er baseret på henstillingerne og forelægges** inden for en frist, som fastsættes i **henstillingen** efter artikel 7. Den korrigerende handlingsplan omfatter de specifikke **politiske foranstaltninger**, som den pågældende medlemsstat har gennemført eller har til hensigt at gennemføre, og indeholder en tidsplan for gennemførelsen heraf. **Den korrigerende handlingsplan skal tage hensyn til disse politiske foranstaltningers økonomiske og sociale indvirkninger og skal være i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og beskæftigelsesretningslinjerne.**

2. Inden for to måneder efter forelæggelsen af en plan for korrigerende foranstaltninger og på grundlag af en rapport fra Kommissionen vurderer Rådet planen for korrigerende foranstaltninger. Hvis den **på grundlag af en henstilling fra Kommissionen** anses for at være tilstrækkelig, **godkender** Rådet **den i en henstilling, der indeholder en liste over de påkrævede specifikke foranstaltninger og frister, inden for hvilke de skal træffes, samt opstiller en tidsplan for overvågningen under passende hensyntagen til transmissionskanalerne, idet det erkendes, at der kan gå lang tid mellem vedtagelsen af de korrigerende foranstaltninger og den faktiske afhjælpning af ubalancer.**

Torsdag den 23. juni 2011

2a. Hvis de foranstaltninger, der er truffet eller planlagt i planen for korrigerende foranstaltninger, eller tidsplanen for deres gennemførelse **på grundlag af en henstilling fra Kommissionen** ikke anses for tilstrækkelige, **vedtager** Rådet **en henstilling til** medlemsstaten **om at forelægge en ny plan for** korrigerende **foranstaltninger** inden for **to måneder som hovedregel**. Den nye plan for korrigerende foranstaltninger undersøges i henhold til den procedure, der er fastlagt i denne artikel.

3. Den korrigerende handlingsplan, Kommissionens rapport og Rådets **henstilling, som omhandlet i stk. 2 og 2a**, offentliggøres.

Artikel 9

Overvågning af korrigerende foranstaltninger

1. Kommissionen overvåger **gennemførelsen** af den **henstilling, der er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 2**. Til det formål aflægger medlemsstaten med regelmæssige mellemrum rapport til Rådet og Kommissionen i form af statusrapporter, hvis hyppighed fastlægges af Rådet i den henstilling, der henvises til i **artikel 8, stk. 2**.

2. Medlemsstaternes statusrapporter offentliggøres af Rådet.

3. Kommissionen kan gennemføre **udvidede** overvågningsmissioner i den pågældende medlemsstat for at overvåge gennemførelsen af den korrigerende handlingsplan, **under inddragelse af ECB, hvis disse missioner vedrører medlemsstater, der har euroen som valuta eller deltager i ERM II. Arbejdsmarkedets parter og øvrige nationale interessehavere skal derfor, hvor det er hensigtsmæssigt, inddrages i dialogen.**

4. **I tilfælde af relevante større ændringer i de økonomiske forhold** kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen ændre de henstillinger, der er vedtaget efter **artikel 8, stk. 2**, i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i samme artikel. Den pågældende medlemsstat **opfordres, hvis det er hensigtsmæssigt, til at forelægge** en revideret plan for korrigerende foranstaltninger, som vurderes i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i artikel 8.

Artikel 10

Vurdering af korrigerende foranstaltninger

1. På grundlag af en rapport fra Kommissionen **vurderer** Rådet, om den pågældende medlemsstat har truffet de anbefalede korrigerende foranstaltninger **i overensstemmelse med henstillingen udstedt efter artikel 8, stk. 2**.

2. Kommissionens rapport offentliggøres.

3. **Rådet foretager sin vurdering** inden den frist, som Rådet har fastsat i sine henstillinger, der er vedtaget i overensstemmelse med **artikel 8, stk. 2**.

4. Hvis Rådet finder, at medlemsstaten ikke har truffet de anbefalede korrigerende foranstaltninger, vedtager **det** på grundlag af en henstilling fra Kommissionen **en beslutning med erklæring om manglende efterlevelse og** en henstilling, **der fastsætter nye frister for indførelse af** korrigerende foranstaltninger. **I så fald underrettes Det Europæiske Råd, og konklusionerne på de i artikel 9, stk. 3, omtalte overvågningsmissioner offentliggøres.**

Kommissionens henstilling med erklæring om manglende overholdelse anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre dette med kvalificeret flertal beslutter at forkaste henstillingen inden ti dage, efter at Kommissionen har vedtaget den. Den pågældende medlemsstat kan anmode om, at Rådet indkaldes til samling for at stemme om afgørelsen.

Torsdag den 23. juni 2011

Europa-Parlamentet kan i henhold til artikel 11e på eget initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat opfordre Rådets formand, Kommissionen og, hvor det er hensigtsmæssigt, formanden for Eurogruppen, til at give møde i dets kompetente udvalg for at drøfte erklæringen om manglende overholdelse.

5. Hvis Rådet *på baggrund af Kommissionens rapport vurderer*, at medlemsstaten har truffet de anbefalede korrigerende foranstaltninger, *anses* proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer *for at være på rette spor og stilles i bero, og overvågningen fortsætter i overensstemmelse med den tidsplan, der er vedtaget i henstillingerne i artikel 8, stk. 2. Rådet offentliggør sin begrundelse for at stille proceduren i bero, idet det anerkender de korrigerende politiske foranstaltninger, som medlemsstaten har truffet.*

■

Artikel 11

Afslutning af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer

■ Rådet *ophæver henstillingerne udstedt i henhold til artikel 7, 8 og 10* på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, *så snart det vurderer*, at der ikke længere består uforholdsmæssigt store ubalancer i medlemsstaten, *som nævnt i den henstilling, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, og det fremsætter en offentlig erklæring om dette forhold.*

Artikel 11a

Afstemning i Rådet

Hvad angår de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 7-11, handler Rådet uden at tage hensyn til stemmen fra det medlem af Rådet, som repræsenterer den pågældende medlemsstat.

Artikel 11b

Overvågningsmissioner

1. Kommissionen sikrer en permanent dialog med medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med denne forordnings målsætninger. Til dette formål skal Kommissionen navnlig foretage missioner med det formål at vurdere den aktuelle økonomiske situation i medlemsstaten og indkredse eventuelle risici eller vanskeligheder vedrørende efterlevelsen af denne forordnings formål.

2. Der kan iværksættes udvidet overvågning af medlemsstater, der er genstand for en henstilling vedrørende eksistensen af en uforholdsmæssig stor ubalance i henhold til artikel 7, stk. 2, i denne forordning, med henblik på at foretage overvågning på stedet.

3. Hvis den pågældende medlemsstat er en medlemsstat med euroen som valuta eller som deltager i ERM II, kan Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, anmode repræsentanter for Den Europæiske Centralbank om at deltage i overvågningsmissionen.

4. Kommissionen skal aflægge rapport til Rådet om resultatet af den i andet stykke omhandlede mission og kan, hvis det er hensigtsmæssigt, beslutte at offentliggøre undersøgelsesresultaterne.

5. I forbindelse med tilrettelæggelsen af de i andet afsnit omhandlede overvågningsmissioner forelægger Kommissionen sine foreløbige undersøgelsesresultater for de berørte medlemsstater, således at disse kan fremsætte bemærkninger hertil.

Artikel 11c

Økonomisk dialog

1. For at forbedre dialogen mellem EU's institutioner, især Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og for at tilsikre større gennemsigtighed og ansvarlighed, kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg anmode formanden for Rådet, for Kommissionen og, hvor det er hensigtsmæssigt, for Det Europæiske Råd eller for Eurogruppen om at give møde i udvalget med henblik på at drøfte:

Torsdag den 23. juni 2011

- a) oplysninger fremlagt af Rådet vedrørende de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik, jf. artikel 121, stk. 2, i TEUF
 - b) de generelle retningslinjer til medlemsstaterne, som Kommissionen fremlægger ved begyndelsen på den årlige overvågningsrunde
 - c) enhver konklusion som Det Europæiske Råd drager vedrørende retningerne for de økonomiske politikker inden for rammerne af det europæiske semester
 - d) resultaterne af den multilaterale overvågning, der foretages i medfør af denne forordning
 - e) de konklusioner, som Det Europæiske Råd drager vedrørende retningen for og resultaterne af den multilaterale overvågning
 - f) enhver gennemgang af gennemførelsen af den multilaterale overvågning ved afslutningen på det europæiske semester
 - g) henstillinger vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 2, og artikel 10, stk. 4, i denne forordning;
2. Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan give den medlemsstat, der er berørt af en henstilling eller afgørelse fra Rådet, jf. artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 2, og artikel 10, stk. 4, mulighed for at deltage i en drøftelse.
3. Kommissionen og Rådet underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om resultaterne af anvendelsen af denne forordning.

Artikel 11d

Gennemgang

1. Senest tre år efter denne forordnings ikrafttræden og derefter hvert femte år offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning.

I rapporten foretages der bl.a. en evaluering af:

- a) hvor virkningsfuldt forordningen er
 - b) fremskridt med hensyn til at sikre tættere samordning af de økonomiske politikker og varig konvergens inden for rammerne af medlemsstaternes økonomiske resultater i overensstemmelse med traktaten.
2. Hvor det er hensigtsmæssigt, ledsages rapporten af forslag til ændring af denne forordning.
3. Disse rapporter fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 11e

Rapport

Hvert følgende år offentliggør Kommissionen en årlig rapport om anvendelsen af denne forordning indeholdende opdateringen af resultattavlen, jf. artikel 4, og fremlægger denne for Rådet og Europa-Parlamentet i forbindelse med det europæiske semester.

Torsdag den 23. juni 2011

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Gennemførelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud *

P7_TA(2011)0288

Europa-Parlamentets ændringer af 23. juni 2011 til forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (KOM(2010)0522 - C7-0396/2010 - 2010/0276(CNS)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/18)

(Særlig lovgivningsprocedure - høring)

[Ændring 2]

PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Kommissionens forslag

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0179/2011).

(*) Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet **■**.

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 126, stk. 14, andet afsnit,

Torsdag den 23. juni 2011

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Samordningen af EU-medlemsstaternes økonomiske politikker som foreskrevet i traktaten **om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)** bør bevirke, at de ledende principper bestående i stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance overholdes.
- (2) Stabilitets- og vækstpagten bestod oprindeligt af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ⁽³⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ⁽⁴⁾ og Det Europæiske Råds resolution af 17. juni 1997 om stabilitets- og vækstpagten ⁽⁵⁾. Forordning (EF) nr. 1466/97 og (EF) nr. 1467/97 blev ændret i 2005 ved henholdsvis forordning (EF) nr. 1055/2005 og (EF) nr. 1056/2005. Desuden vedtog Rådet den 20. marts 2005 en rapport om en bedre gennemførelse af stabilitets- og vækstpagten.
- (3) Stabilitets- og vækstpagten er baseret på målsætningen om sunde **og holdbare** offentlige finanser som et middel til at styrke forudsætningerne for prisstabilitet og en holdbar og stærk vækst, som bygger på finansiell stabilitet og fører til øget beskæftigelse.
- (4) Det er nødvendigt at forbedre det fælles regelværk for økonomisk styring, herunder **forbedret** budgetovervågning, i overensstemmelse med den høje grad af integration ■ mellem økonomierne i medlemsstaterne i Den Europæiske Union og især i euroområdet.
- (4a) **Opnåelse og bevarelse af et dynamisk indre marked bør betragtes som en af forudsætningerne for, at Den Økonomiske og Monetære Union kan fungere korrekt og smidigt.**
- (4b) **Det forbedrede ramme for økonomisk styring bør bygge på flere indbyrdes forbundne politikker for holdbar vækst og beskæftigelse, som skal være afstemt efter hinanden, herunder især en EU-strategi for vækst og beskæftigelse med særligt fokus på udvikling og styrkelse af det indre marked, fremme af international handel og konkurrenceevne, et effektivt regelsæt til forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store offentlige budgetunderskud (stabilitets- og vækstpagten), et solidt grundlag for forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer, minimumskrav til nationale budgetrammer, forstærket regulering af og tilsyn med de finansielle markeder (herunder makrotilsyn ved Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici).**

⁽¹⁾ EUT C ...

⁽²⁾ EFT C 150 af 20.5.2011, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT C 236 af 2.8.1997, s. 1.

Torsdag den 23. juni 2011

- (4c) *Opnåelse og bevarelse af et dynamisk indre marked bør betragtes som en af forudsætningerne for, at Den Økonomiske og Monetære Union kan fungere korrekt og smidigt.*
- (4d) *Stabilitets- og vækstpagten og det samlede regelværk for økonomisk styring bør supplere og være forenelige med EU's strategi for vækst og beskæftigelse. Indbyrdes forbindelser mellem forskellige elementer bør ikke resultere i undtagelser fra bestemmelserne i stabilitets- og vækstpagten.*
- (4e) *Styrkelsen af den økonomiske styring bør omfatte en tættere og mere rettidig inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet kan give den medlemsstat, der berøres af Rådets henstilling i overensstemmelse med artikel 126, stk. 7, i traktaten, en meddelelse i overensstemmelse med artikel 126, stk. 9, i traktaten eller en afgørelse truffet i henhold til artikel 126, stk. 11, i traktaten mulighed for at deltage i en drøftelse.*
- (4f) *Erfaringerne fra Den Økonomiske og Monetære Unions første ti år, herunder de fejl, der blev begået, viser, at der er behov for at forbedre den økonomiske styring i Unionen, hvilket først og fremmest skal ske ved, at medlemsstaterne i højere grad gør de fælles vedtagne regler og politikker til deres egne, og via nogle mere solide rammer for overvågningen af de nationale økonomiske politikker på EU-plan.*
- (4g) *Kommissionen bør spille en mere fremtrædende rolle i den styrkede overvågningsprocedure. Dette vedrører medlemsstatsspecifikke vurderinger, overvågninger, herunder overvågningsbesøg og henstillinger.*
- (4h) *Kommissionen og Rådet bør ved anvendelsen af denne forordning tage behørigt hensyn til alle relevante faktorer og til de berørte medlemsstaters økonomiske og budgetmæssige situation.*
- (5) *Reglerne vedrørende budgetdisciplin bør skærpes, især ved at lægge større vægt på størrelsen af og udviklingen i den offentlige gæld og på holdbarheden i de offentlige finanser generelt. **Mekanismerne til sikring af, at disse regler overholdes og gennemføres bør også styrkes.***
- (5a) *Kommissionen bør have en stærkere rolle i den forstærkede overvågningsprocedure for så vidt angår vurderinger, der er specifikke for de enkelte medlemsstater, kontroller, overvågningsbesøg, henstillinger og advarsler.*
- (6) *For at kunne gennemføre den aktuelle procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud på basis af både underskudskriteriet og gældskriteriet er der behov for et numerisk benchmark, der **tager hensyn til konjunkturforløbet, og som** kan benyttes til at fastslå, om den offentlige gældskvote falder tilstrækkeligt og nærmer sig referenceværdien i et tilfredsstillende tempo. **Der bør indføres en overgangsperiode for at sætte medlemsstater, der er underlagt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ved denne forordnings vedtagelse, i stand til at tilpasse deres politikker til det numeriske benchmark for gældsnedbringelse. Dette bør ligeledes gælde for medlemsstater, der er genstand for et EU-/IMF-tilpasningsprogram.***

Torsdag den 23. juni 2011

- (7) **Manglende overholdelse af** det numeriske benchmark **for gældsreduktion bør ikke være tilstrækkelig til at konstatere, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, idet der bør tages** hensyn til alle de relevante faktorer, der gennemgås i den rapport, der udarbejdes af Kommissionen i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF. **Navnlig kan vurderingen af den indvirkning, som konjunktoren og sammensætningen af stock-flow-justeringen har på gældsudviklingen, være tilstrækkelig til at udelukke, at der kan siges at foreligge et uforholdsmæssigt stort underskud på basis af gældskriteriet.**
- (8) Ved konstateringen af, at der forekommer et uforholdsmæssigt stort underskud, på basis af underskudskriteriet, og de etaper, der fører frem til denne konstatering, er det nødvendigt at tage hensyn til alle de relevante faktorer, der gennemgås i den rapport, der udarbejdes i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF hvis den offentlige gældskvoteprocent ikke overskrider referenceværdien.
- (8a) **I forbindelse med inddragelsen af systemiske pensionsreformer i relevante forhold bør det være et centralt hensyn, om de styrker den langsigtede holdbarhed i det overordnede pensionssystem uden at øge risiciene for budgetstillingen på mellemlang sigt.**
- (9) I sin rapport i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF bør Kommissionen tage behørigt hensyn til kvaliteten af de nationale finanspolitiske rammer, da de spiller en afgørende rolle for den finanspolitiske konsolidering og holdbarheden i de offentlige finanser. **Dette hensyn bør også omfatte minimumskravene i Rådets direktiv [om krav til medlemsstaternes budgetrammer] og andre ønskelige krav til finanspolitisk disciplin, som der er enighed om.**
- (10) For at lette kontrollen med, at Rådets henstillinger og pålæg om at korrigere uforholdsmæssigt store underskud efterleves, er det nødvendigt, at de indeholder en nærmere angivelse af de årlige budgetmål, der kan sikre den påkrævede forbedring af de offentlige finanser i konjunkturkorrigerede termer, eksklusive engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger. **I den sammenhæng bør det årlige benchmark på 0,5 % af BNP forstås som en årlig gennemsnitsbasis.**
- (11) I forbindelse med vurderingen af, hvor virkningsfulde de trufne foranstaltninger er, vil det være en fordel at benytte overholdelsen af de offentlige udgiftsmål som en reference sammen med gennemførelsen af planlagte specifikke foranstaltninger på indtægtsiden.
- (12) Ved vurderingen af, om der er grundlag for en forlængelse af fristen for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud, bør der tages særligt hensyn til alvorlige økonomiske tilbageslag **for euroområdet eller for EU som helhed på den betingelse, at det ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.**
- (13) Der er grund til at skærpe anvendelsen af de finansielle sanktioner, der er omhandlet i artikel 126, stk. 11, i TEUF så de kommer til at fungere som et virkeligt incitament til at efterkomme pålæggene i henhold til artikel 126, stk. 9.
- (14) For at sikre, at de deltagende medlemsstater overholder Unionens rammer for overvågning af de offentlige finanser, bør der fastlægges regelbaserede sanktioner på basis af artikel 136 i TEUF, således at der bliver adgang til retfærdige, hurtige og virkningsfulde mekanismer til sikring af, at stabilitets- og vækstpaktens regler overholdes.
- (14a) **Opkrævede bodsbeløb bør afsættes til stabilitetsmekanismer oprettet af de medlemsstater, der har euroen som valuta, for at yde finansiel bistand og sikre stabiliteten i hele euroområdet.**

Torsdag den 23. juni 2011

- (15) Henvisningerne i forordning (EF) nr. 1467/97 bør tage hensyn til den nye nummerering af artiklerne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til erstatningen af Rådets forordning (EF) nr. 3605/93 med Rådets forordning (EF) nr. 479/2009 af 25. maj 2009 om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾.

- (16) Forordning (EF) nr. 1467/97 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1467/97 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

"Artikel 1

1. Denne forordning fastsætter bestemmelser, der skal fremskynde og afklare proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. **Formålet med proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud er** at imødegå forekomsten af uforholdsmæssigt store offentlige underskud og, hvis de alligevel opstår, sikre, at de korrigeres hurtigt, idet overholdelsen af budgetdisciplinen undersøges på basis af kriterierne om offentligt underskud og offentlig gæld.

2. I denne forordning forstås ved "deltagende medlemsstater" de medlemsstater, der har euroen som valuta."

- 2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

- a) stk. 1, første afsnit, affattes således:

"1. Et offentligt underskud, der overstiger referenceværdien, anses for at være exceptionelt i henhold til artikel 126, stk. 2, litra a), andet led, i TEUF når overskridelsen er en følge af en usædvanlig begivenhed, der ligger uden for den pågældende medlemsstats kontrol, og som har stor indvirkning på de samlede offentlige finanser, eller når overskridelsen er en følge af et alvorligt økonomisk tilbageslag."

- b) der indsættes følgende **stykke**:

"1a. Når den procentdel, som den offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet, overstiger referenceværdien, anses den for at falde tilstrækkeligt og nærme sig referenceværdien med en tilfredsstillende hastighed i henhold til artikel 126, stk. 2, litra b), i TEUF hvis forskellen i forhold til referenceværdien er **aftaget** i de forudgående tre år med **i gennemsnit** en tyvendedel pr. år **som et benchmark, baseret på forandringerne over de seneste tre år, for hvilke der er tilgængelige data**. Kravet i forbindelse med gældskriteriet betragtes også som opfyldt, hvis Kommissionens budgetprognoser viser, at den påkrævede reduktion af forskellen sker over en treårig periode, der omfatter de to år, der følger efter det sidste år, der er tilgængelige data for. For en medlemsstat, der er omfattet af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud den [datoen for vedtagelse af denne forordning indsættes] og i en periode på tre år fra korrektionen af dette uforholdsmæssigt store underskud, betragtes kravet under gældskriteriet som opfyldt, hvis den pågældende medlemsstat ifølge Rådets udtalelser om dens stabilitets- eller konvergensprogram har gjort tilstrækkelige fremskridt mod overholdelse.

⁽¹⁾ EUT L 145 af 10.6.2009, s. 1.

Torsdag den 23. juni 2011

Ved gennemførelse af gældstilpasningsbenchmarket bør der tages hensyn til konjunkturens indflydelse på gældsreduktionstempoet."

c) stk. 3 affattes således:

"3. Kommissionen tager ved udarbejdelsen af en rapport efter artikel 126, stk. 3, i TEUF hensyn til alle relevante forhold som angivet i nævnte artikel, **i den udstrækning disse faktorer har væsentlig indflydelse på vurderingen af, om den berørte medlemsstat har overholdt underskuds- og gældskriteriet.** Rapporten skal beskrive:

- udviklingen i den økonomiske situation på mellemlang sigt, **■ særlig vækstpotentialet, herunder forskellige bidrag fra arbejde, kapitalakkumulering og totalfaktorproduktivitet, konjunkturudvikling og nettoopsparingspotentialet i den private sektor**
- **udviklingen i budgetstillingerne** på mellemlang sigt, (særlig **registreringen af tilpasningen hen imod det mellemfristede budgetmål, niveauet for den primære saldo og udviklingen i de primære udgifter, både de løbende udgifter og kapitaludgifterne, gennemførelsen af politikker inden for rammerne af forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store makro-økonomiske ubalancer, gennemførelsen af politikker inden for rammerne af** den fælles vækststrategi for Unionen samt den overordnede kvalitet i de offentlige finanser, især **effektiviteten af de nationale budgetrammer**)
- rapporten skal ligeledes indeholde en analyse af enhver tænkelig udvikling i **den offentlige gæld** på mellemlang sigt, **dennes dynamik og holdbarhed** (og i den forbindelse **■ risikofaktorer såsom gældens forfaldsstruktur og denomineringsvaluta, stock-flow-justering og dens sammensætning, akkumulerede reserver og andre finansielle aktiver, garantier, især i forhold til finanssektoren, ■ implicitte forpligtelser med relation til befolkningens aldring samt privat gæld, såfremt den måtte repræsentere en implicit eventualforpligtelse for den offentlige sektor**)
- Kommissionen tager endvidere behørigt **og udtrykkeligt** hensyn til alle andre forhold, som efter den pågældende medlemsstats opfattelse er relevante for at kunne foretage en samlet kvalitativ vurdering af **overholdelsen af underskuds- og gældskriteriet**, og som medlemsstaten har forelagt **Rådet og** Kommissionen **■**. I denne sammenhæng tages der **særligt** hensyn til: økonomiske bidrag til fremme af international solidaritet og til opfyldelse af Unionens politiske mål, **gæld stiftet som følge af bilateral og multilateral støtte mellem medlemsstater i forbindelse med sikring af** finansiell stabilitet, **gæld i relation til finansiell stabilisering i perioder med stor finansiell uro."**

d) stk. 4 affattes således:

"4. Kommissionen og Rådet foretager en afbalanceret generel vurdering af alle relevante faktorer, herunder især af, om de som skærpende eller formildende omstændigheder har indflydelse på vurderingen af, om underskuds- og/eller gældskriteriet er overholdt. Hvis gældskvoten overstiger referenceværdien, tages der ved vurderingen af, om underskudskriteriet er overholdt, kun hensyn til disse faktorer i de faser, der fører frem til afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, jf. artikel 126, stk. 4, 5 og 6, i TEUF hvis den dobbelte betingelse, der knytter sig til det overordnede princip, er fuldstændig opfyldt, dvs. at der kun tages hensyn til disse relevante faktorer, hvis det offentlige underskud ligger tæt på referenceværdien og kun midlertidigt overskrider referenceværdien.

Torsdag den 23. juni 2011

Der skal dog ved vurderingen af, om gældskriteriet er overholdt, tages hensyn til disse forhold i faserne forud for en afgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud."

da) stk. 5 affattes således:

"5. Kommissionen og Rådet skal ved vurderingen af, om underskuds- og gældskriterierne er overholdt, og i de efterfølgende faser af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud tage behørigt hensyn til gennemførelsen af pensionsreformer, som indfører et flersøjlesystem, der omfatter en obligatorisk, fuldt finansieret søjle og nettoomkostningerne for den offentligt styrede søjle. Der skal navnlig tages hensyn til kendetegnene ved det overordnede pensionssystem, der er skabt med reformen, navnlig om det fremmer bæredygtighed på lang sigt, samtidig med at det ikke øger risiciene for budgetstillingen på mellemlang sigt."

db) stk. 6 affattes således:

"6. Hvis Rådet på baggrund af Kommissionens forslag og på grundlag af artikel 126, stk. 6, i TEUF har fastslået, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat, tager Rådet og Kommissionen hensyn til de relevante forhold, der er henvist til i stk. 3, da disse påvirker situationen i den berørte medlemsstat, også i de efterfølgende faser i proceduren i artikel 126 i TEUF, bl.a. som beskrevet i artikel 3, stk. 5, og artikel 5, stk. 2, i denne forordning, navnlig ved fastsættelsen af en frist for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud og en eventuel forlængelse heraf. Der tages imidlertid ikke hensyn til sådanne relevante forhold ved Rådets afgørelse efter artikel 126, stk. 12, i TEUF om ophævelse af nogle af eller alle dets afgørelser efter artikel 126, stk. 6-9 og 11, i TEUF."

e) stk. 7 affattes således:

"7. Hvis underskuddet i en medlemsstat overskrider referenceværdien, og dette afspejler gennemførelsen af en pensionsreform, som indfører et flersøjlesystem, der omfatter en obligatorisk, fuldt finansieret søjle, tager Kommissionen og Rådet også hensyn til reformens omkostninger, når de bedømmer udviklingen i underskudstallene som led i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, så længe underskuddet ikke væsentligt overstiger et niveau, der kan betragtes som liggende tæt på referenceværdien, og gældskvoten ikke overstiger referenceværdien, på betingelse af at den samlede finanspolitiske holdbarhed opretholdes. Der tages også hensyn til nettoomkostningerne med henblik på Rådets afgørelse efter artikel 126, stk. 12, i TEUF om ophævelse af nogle af eller alle dets afgørelser efter artikel 126, stk. 6-9 og 11, i TEUF hvis underskuddet til stadighed er blevet væsentligt formindsket og har nået et niveau, der ligger tæt på referenceværdien."

2a) Der indsættes følgende afsnit:

"Afsnit 1a

ØKONOMISK DIALOG

Artikel 2a

1. For at styrke dialogen mellem EU-institutionerne, især Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og for at sikre større gennemsigtighed og ansvarlighed kan Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg indbyde Rådets formand, Kommissionen og i givet fald formanden for

Torsdag den 23. juni 2011

Eurogruppen til at mødes med udvalget for at drøfte Rådets anbefaling på baggrund af artikel 126, stk. 7, i TEUF og pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9 i TEUF samt de beslutninger, der er truffet i henhold til artikel 26, stk. 6 og stk. 11, i TEUF.

Europa-Parlamentets ansvarlige udvalg kan give den medlemsstat, der er berøres af sådanne anbefalinger, pålæg og beslutninger, mulighed for at deltage i en drøftelse.

2. Kommissionen og Rådet informerer jævnligt Europa-Parlamentet om anvendelsen af denne forordning."

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) stk. 2 affattes således:

"2. Kommissionen tager hensyn til den i stk. 1 nævnte udtalelse, og hvis den finder, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, forelægger den Rådet en udtalelse og et forslag i overensstemmelse med artikel 126, stk. 5 og 6, i TEUF, **og orienterer Europa-Parlamentet.**"

b) i stk. 3 erstattes henvisningen til "artikel 4, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 3605/93" af en henvisning til "artikel 3, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 479/2009".

c) stk. 4 affattes således:

"4. Rådets henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF fastsætter en frist på højst seks måneder for den pågældende medlemsstats iværksættelse af virkningsfulde foranstaltninger. **Hvis situationens alvor kræver det, kan fristen for virkningsfulde foranstaltninger nedsættes til tre måneder.** Rådets henstilling fastsætter også en frist for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud, som bør gennemføres i året efter, at det er konstateret, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. I **sin henstilling** opfordrer Rådet medlemsstaten til at nå årlige budgetmål, der på basis af den prognose, der ligger til grund for henstillingen, kan forbedre den konjunkturkorrigerede saldo, eksklusive engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger, med som benchmark mindst 0,5 % af BNP for at sikre, at det uforholdsmæssigt store underskud korrigeres inden for fristen i henstillingen."

d) der indsættes følgende **stykke**:

"4a. Inden for den i stk. 4 fastsatte frist **■** aflægger den pågældende medlemsstat rapport til Kommissionen og Rådet om de foranstaltninger, den har truffet som reaktion på Rådets henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF. Rapporten skal indeholde oplysninger om målene for henholdsvis **■** offentlige udgifter **og indtægter** og **for** de diskretionære foranstaltninger på **henholdsvis udgifts- og indtægtssiden**, der fastsættes i overensstemmelse med Rådets henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF, samt oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er vedtaget eller påtænkes vedtaget for at nå de fastsatte mål. Rapporten offentliggøres."

Torsdag den 23. juni 2011

e) stk. 5 affattes således:

"5. Hvis der er truffet virkningsfulde foranstaltninger i overensstemmelse med en henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF og uventede negative økonomiske forhold gør sig gældende med store ugunstige virkninger for de offentlige finanser efter vedtagelsen af denne henstilling, kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen beslutte at vedtage en revideret henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF. Den reviderede henstilling kan navnlig forlænge fristen for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud med som hovedregel et år under hensyntagen til de relevante forhold, der **omtales** i artikel 2, stk. 3, i denne forordning. Rådet vurderer, om der i forhold til de økonomiske prognoser i henstillingen er tale om uventede negative økonomiske forhold med store ugunstige virkninger for de offentlige finanser. **I tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller for EU som helhed kan Rådet** ■ også på grundlag af en henstilling fra Kommissionen vedtage en revideret henstilling efter artikel 126, stk. 7, i TEUF **på betingelse af at det ikke er til fare for den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt.**"

4) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

"1. Beslutter Rådet at offentliggøre sine henstillinger, når det i overensstemmelse med artikel 126, stk. 8, i TEUF, har konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger, træffes denne beslutning straks efter udløbet af den frist, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i denne forordning."

b) stk. 2 affattes således:

"2. Når Rådet vurderer, om dets henstillinger efter artikel 126, stk. 7, i TEUF er blevet fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger, baserer det sin afgørelse på den rapport, som den pågældende medlemsstat har forelagt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4a, i denne forordning, på oplysningerne om rapportens gennemførelse og på andre beslutninger, som regeringen i den pågældende medlemsstat har offentliggjort.

Konstaterer Rådet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 8, at den pågældende medlemsstat ikke har truffet virkningsfulde foranstaltninger, rapporterer det herom til Det Europæiske Råd."

5) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

"1. En rådsafgørelse om at pålægge den pågældende deltagende medlemsstat at træffe foranstaltninger til nedbringelse af underskuddet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 9, i TEUF vedtages inden for to måneder efter, at Rådet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 8, har konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger. I pålægget opfordrer Rådet medlemsstaten til at nå årlige budgetmål, der på basis af den prognose, der ligger til grund for pålægget, kan forbedre den konjunkturkorrigerede saldo, eksklusive engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger, med som benchmark mindst 0,5 % af BNP for at sikre, at det uforholdsmæssigt store underskud korrigeres inden for fristen i pålægget. Rådet angiver også, hvilke foranstaltninger der kan bidrage til at nå de fastsatte mål."

Torsdag den 23. juni 2011

b) der indsættes følgende **stykke**:

"1a. I forlængelse af Rådets pålæg i henhold til artikel 126, stk. 9, i TEUF aflægger den pågældende medlemsstat rapport til Rådet og Kommissionen om de foranstaltninger, den har truffet som reaktion på pålægget fra Rådet. Rapporten skal indeholde oplysninger om målene for henholdsvis de offentlige udgifter **og indtægter** og de diskretionære foranstaltninger på **henholdsvis udgifts- og indtægtssiden** samt oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet som reaktion på de specifikke henstillinger fra Rådet, således at Rådet om nødvendigt kan træffe afgørelse i henhold til artikel 6, stk. 2, i denne forordning. Rapporten offentliggøres."

c) stk. 2 affattes således:

"2. Hvis der er truffet virkningsfulde foranstaltninger i overensstemmelse med et pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF og uventede negative økonomiske forhold gør sig gældende med store ugunstige virkninger for de offentlige finanser efter vedtagelsen af pålægget, kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen beslutte at vedtage et revideret pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF. Det reviderede pålæg kan navnlig forlænge fristen for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud med som hovedregel et år under hensyntagen til de relevante forhold, der er **omtalt** i artikel 2, stk. 3, i denne forordning. Rådet vurderer, om der i forhold til de økonomiske prognoser i pålægget er tale om uventede negative økonomiske forhold med store ugunstige virkninger for de offentlige finanser. **I tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller for Unionen som helhed kan Rådet** **■** også på grundlag af en henstilling fra Kommissionen vedtage et revideret pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF **på betingelse af at det ikke er til fare for den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt.**"

6) Artikel 6 affattes således:

"Artikel 6

1. Når Rådet vurderer, om dets pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF er blevet fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger, baserer det sin afgørelse på den rapport, som den pågældende medlemsstat har forelagt i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1a, i denne forordning, og på oplysningerne om rapportens gennemførelse samt på andre beslutninger, som regeringen i den pågældende medlemsstat har offentliggjort. **Der skal tages hensyn til resultatet af Kommissionens overvågningsbesøg i henhold til artikel 10, litra a).**

2. Hvis betingelserne for at anvende artikel 126, stk. 11, i TEUF er opfyldt, pålægger Rådet sanktioner i overensstemmelse med artikel 126, stk. 11, i TEUF. Enhver sådan afgørelse træffes senest fire måneder efter Rådets afgørelse om at pålægge den pågældende deltagende medlemsstat at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 126, stk. 9, i TEUF."

7) **■** Artikel 7 affattes således:

"Artikel 7

Hvis en deltagende medlemsstat undlader at efterkomme Rådets beslutninger i henhold til artikel 126, stk. 7 og 9, i TEUF træffes Rådets beslutning om at pålægge sanktioner i overensstemmelse med artikel 126, stk. 11, i TEUF som hovedregel inden for 16 måneder efter de indberetningstidspunkter, der er fastsat i artikel 3, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 479/2009.

Torsdag den 23. juni 2011

Hvis denne forordnings artikel 3, stk. 5, eller artikel 5, stk. 2, anvendes, ændres fristen på seksten måneder i overensstemmelse hermed. Der anvendes en fremskyndet procedure i tilfælde af et bevidst planlagt underskud, som Rådet finder uforholdsmæssigt stort."

- 8) Artikel 8 affattes således:

"Artikel 8

Enhver rådsafgørelse om at forstærke sanktionerne i overensstemmelse med artikel 126, stk. 11, i TEUF træffes senest to måneder efter indberetningsfristerne i henhold til forordning (EF) nr. 479/2009. Enhver rådsafgørelse om at ophæve nogle af eller alle rådsafgørelserne i overensstemmelse med artikel 126, stk. 12, i TEUF træffes snarest muligt og under alle omstændigheder senest to måneder efter indberetningsfristerne i henhold til forordning (EF) nr. 479/2009."

- 9) I artikel 9, stk. 3, erstattes henvisningen til "artikel 6" af en henvisning til "artikel 6, stk. 2".

- 10) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

- a) i stk. 1 affattes indledningen således:

"1. Kommissionen og Rådet overvåger regelmæssigt gennemførelsen af de foranstaltninger:"

- b) i stk. 3 erstattes henvisningen til "forordning (EF) nr. 3605/93" af en henvisning til "forordning (EF) nr. 479/2009".

10a) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 10a

1. Kommissionen opretholder en permanent dialog med medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med denne forordnings målsætninger. I den forbindelse gennemfører Kommissionen besøg med det formål at evaluere den aktuelle økonomiske situation i den pågældende medlemsstat og identificere eventuelle risici eller vanskeligheder i forbindelse med opfyldelsen af denne forordnings målsætninger.

2. Det kan indføres bedre overvågning for medlemsstater, der er underlagt henstillinger og pålæg udstedt i henhold til artikel 26, stk. 8, og beslutninger i henhold til artikel 26, stk. 11, i TEUF vedrørende overvågning på stedet. De pågældende medlemsstater skal tilvejebringe alle de oplysninger, der er nødvendige for forberedelse og gennemførelse af besøget.

3. Hvis den pågældende medlemsstat er en medlemsstat, hvis valuta er euroen, eller som er medlem af ERM II, kan Kommissionen i givet fald indbyde repræsentanter for Den Europæiske Centralbank til at deltage i overvågningsbesøget.

4. Kommissionen forelægger en rapport for Rådet om resultaterne af besøget, som omtalt i stk. 2, og kan i givet fald beslutte at offentliggøre sine resultater.

Torsdag den 23. juni 2011

5. Når der organiseres overvågningsbesøg som omtalt i stk. 2, forelægger Kommissionen sine foreløbige undersøgelsesresultater for den pågældende medlemsstat, således at disse kan fremsætte bemærkninger hertil".

11) Artikel 11 affattes således:

"Artikel 11

Når Rådet beslutter at anvende sanktioner over for en deltagende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 126, stk. 11, i TEUF pålægger det den normalt en bod. Rådet kan beslutte at supplere denne bod med de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 126, stk. 11, i TEUF."

12) Artikel 12 affattes således:

"Artikel 12

1. Bodden består af en fast komponent svarende til 0,2 % af BNP og en variabel komponent. Den variable komponent beløber sig til en tiendedel af differencen mellem underskuddet som en procentdel af BNP i det forudgående år og referenceværdien for det offentlige underskud eller, hvis den manglende overholdelse af budgetdisciplinen inkluderer gældskriteriet, den offentlige saldo som en procentdel af BNP, der skulle have været opnået samme år i henhold til pålægget efter artikel 126, stk. 9, i TEUF.

2. Rådet vurderer derefter i hvert af de følgende år og indtil ophævelsen af afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, om den pågældende deltagende medlemsstat har truffet virkningsfulde foranstaltninger til opfølgning af Rådets pålæg efter artikel 126, stk. 9, i TEUF. I forbindelse med denne årlige vurdering beslutter Rådet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 11, i TEUF at skærpe sanktionerne, medmindre den pågældende deltagende medlemsstat har efterkommet Rådets pålæg. Hvis der pålægges en supplerende bod, beregnes denne på samme måde som den variable komponent som beskrevet i stk. 1.

3. En bod som omhandlet i stk. 1 og 2 kan ikke overstige den øvre grænse på 0,5 % af BNP."

13) Artikel 13 udgår, og henvisningen hertil i artikel 15 erstattes af en henvisning til "artikel 12".

14) Artikel 16 affattes således:

"Artikel 16

Den bod, der er nævnt i artikel 12 i denne forordning, udgør andre indtægter som nævnt i artikel 311 i TEUF og **afsættes til den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet. Så snart de medlemsstater, der har euroen som valuta, opretter en anden stabilitetsmekanisme med henblik på at yde finansiel bistand og sikre stabiliteten i hele euroområdet, afsættes boden til sidstnævnte mekanisme."**

14a) Følgende artikel indsættes:

Torsdag den 23. juni 2011

"Artikel 17a

1. Inden for tre år efter denne forordnings ikrafttræden og derefter hvert fjerde år offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning.

Rapporten skal bl.a. evaluere:

a) forordningens effektivitet

b) fremskridtene med at sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater i overensstemmelse med traktaten.

2. I givet fald ledsages denne rapport af et forslag til ændringer af forordningen.

3. Rapporten fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet."

15) Alle henvisninger til "artikel 104" erstattes i hele forordningen af henvisninger til "artikel 126 i TEUF".

16) I punkt 2 i bilaget erstattes henvisningerne i kolonne I til "artikel 4, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 3605/93" af henvisninger til "artikel 3, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 479/2009".

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Rådets vegne
Formand

Krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer *

P7_TA(2011)0289

Europa-Parlamentets ændringer af 23. juni 2011 til forslag til Rådets direktiv om krav til medlemsstaternes budgetrammer (KOM(2010)0523 - C7-0397/2010 - 2010/0277(NLE)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/19)

(Høring)

[Ændring 2]

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0184/2011).

Torsdag den 23. juni 2011

PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Kommissionens forslag

(*) Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet ■.

RÅDETS DIREKTIV

om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 126, stk. 14, tredje afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og

under henvisning til Europa-Parlamentets holdning ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er nødvendigt, at der bygges på erfaringerne fra det første tiår med Den Økonomiske og Monetære Unions funktion. Den seneste økonomiske udvikling har medført nye udfordringer for gennemførelsen af finanspolitikker i hele Unionen og har navnlig understreget, at der er behov for **en styrkelse af den nationale selvstyring og for** ensartede krav til de regler og procedurer, medlemsstaternes budgetrammer består af. Især er det nødvendigt at præcisere, hvad de nationale myndigheder skal gøre for at overholde bestemmelserne i protokollen (nr. 12) om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaterne, navnlig artikel 3.
- (2) Medlemsstaternes regeringer og de offentlige delsektorer opretholder regnskabssystemer, som omfatter elementer som bogføring, intern kontrol, regnskabsaflæggelse og revision. Disse elementer bør adskilles fra statistiske data, som vedrører resultaterne af de offentlige finanser og er baseret på statistiske metoder, og fra prognoser eller budgetteringsforanstaltninger, som vedrører de fremtidige offentlige finanser.
- (3) For at opnå statistikker af høj kvalitet, som er sammenlignelige medlemsstaterne imellem, er det nødvendigt, at der eksisterer fuldstændige og pålidelige regnskabsmetoder for alle dele af den offentlige sektor. **Intern kontrol bør sikre, at de gældende regler overholdes i hele den offentlige forvaltning og service. Uafhængige revisioner foretaget af offentlige institutioner, såsom Revisionsretten, eller private revisionsorganer bør fungere som en tilskyndelse til bedste internationale praksis.**

⁽¹⁾ EUT C

⁽²⁾ EUT C 150 af 20.5.2011, s. 1.

Torsdag den 23. juni 2011

- (4) Tilstedeværelsen af finanspolitiske data er afgørende for, at Unionens budgetovervågningsrammer kan fungere korrekt. En regelmæssig tilvejebringelse af rettidige og pålidelige finanspolitiske data er nøglen til en korrekt og rettidig overvågning, som på sin side gør det muligt at træffe hurtige foranstaltninger i tilfælde af en **uventet** budgetudvikling. Et væsentligt element i bestræbelserne for at sikre de finanspolitiske datas kvalitet er gennemsigtighed, som forudsætter, at sådanne data regelmæssigt offentliggøres.
- (5) Hvad angår statistikker, er der i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker ⁽¹⁾ fastlagt et regelkompleks for udarbejdelsen af europæiske statistikker med henblik på udformningen, anvendelsen, overvågningen og vurderingen af Unionens politikker. I nævnte forordning fastlægges også de principper, der gælder for udviklingen, udarbejdelsen og formidlingen af europæiske statistikker: faglig uafhængighed, upartiskhed, objektivitet, pålidelighed, statistisk fortrolighed og omkostningseffektivitet, idet der gives en præcis definition af hvert enkelt af disse principper. Rådets forordning (EF) nr. 479/2009 af 25. maj 2009 om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ⁽²⁾, som ændret, styrkede Kommissionens beføjelser til at kontrollere statistiske data, som benyttes til proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.
- (6) Definitionerne af ordene "offentlig", "underskud" og "investering" er fastlagt i protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud med henvisning til det europæiske nationalregnskabssystem (ENS), som er erstattet af det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Fællesskabet (vedtaget ved Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab ⁽³⁾), i det følgende benævnt "ENS-95").
- (6a) *Tilstedeværelsen og kvaliteten af ENS-95-data er afgørende for, at Unionens rammer for den finanspolitiske overvågning kan fungere korrekt. ENS-95 er afhængig af oplysninger, der indberettes efter periodiseringsprincippet. Disse periodiserede finanspolitiske statistikker er imidlertid afhængige af, at der forudgående er udarbejdet data efter kasseregnskabsmetoden, eller tilsvarende data. De kan spille en relevant rolle for en mere rettidig budgetovervågning, så det undgås, at væsentlige budgetfejl først opdages sent. Tilstedeværelsen af tidsserier af kasseregnskabsdata vedrørende budgetudviklingen kan afsløre mønstre, der berettiger en skærpet overvågning. De finanspolitiske data efter kasseregnskabsmetoden (eller tilsvarende tal fra offentlige regnskaber, hvis data efter kasseregnskabsmetoden ikke findes), der skal offentliggøres, bør mindst omfatte en samlet saldo og samlede indtægter og samlede udgifter. I begrundede tilfælde, f.eks. hvor der findes et stort antal kommunale organer, kan der til rettidig offentliggørelse af data benyttes passende skønsteknikker baseret på en stikprøve af organer, efterfulgt af revision under anvendelse af fuldstændige data.*
- (7) Fordrejede og urealistiske makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser kan skade den finanspolitiske planlægnings effektivitet betydeligt og dermed underminere bestræbelserne for at overholde budgetdisciplinen, hvorimod gennemsigtige ■ prognosemetoder, **og drøftelser heraf**, i væsentligt omfang kan øge kvaliteten af makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser til brug for den finanspolitiske planlægning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

⁽²⁾ EUT L 145 af 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 310 af 30.11.1996, s. 1.

Torsdag den 23. juni 2011

- (8) Et afgørende element for at sikre brugen af realistiske prognoser til gennemførelsen af budgetpolitik er gennemsigtighed, som forudsætter **offentlig adgang, ikke blot til den officielle makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser til brug for finansplanlægningen, men også til de metoder, antagelser og relevante parametre, som sådanne prognoser er baseret på.**
- (9) **Følsomhedsanalyser** og dertil svarende budgetfremskrivninger, som supplerer det **mest sandsynlige makroøkonomiske** scenario, gør det muligt at analysere, **hvordan de vigtigste** finanspolitiske variable udvikler sig under forskellige **■** antagelser **om vækst og rentesatser**, og mindsker dermed kraftigt risikoen for, at budgetdisciplinen bringes i fare på grund af prognosefejl.
- (10) Kommissionens prognoser **og oplysninger vedrørende de modeller, som de er baserede på, kan give** medlemsstaterne et nyttigt benchmark til deres **mest sandsynlige makroøkonomiske scenario**, idet de styrker gyldigheden af de prognoser, der bruges til budgetplanlægning, selv om der er forskel på, i hvor vid udstrækning medlemsstaterne kan forventes **atsammenligne de prognoser, der bruges til budgetplanlægning, med** Kommissionens prognoser, idet dette afhænger af tidspunktet for prognoseudarbejdelsen og prognosemetodernes og -antagelsernes sammenlignelighed. **Prognoser fra andre uafhængige organer kan også fungere som nyttige benchmarks.**
- (10a) **Der skal foreligge begrundede beskrivelser af de betydelige forskelle mellem det valgte makro-finansielle scenario og Kommissionens prognose, især hvis niveauet eller væksten af variable i de eksterne antagelser afviger i betydelig grad fra de værdier, der er indeholdt i Kommissionens prognoser.**
- (10b) **I betragtning af afhængigheden mellem medlemsstaternes budgetter og EU's budget skal Kommissionen, med henblik på at støtte medlemsstaterne i udarbejdelsen af deres budgetprognoser, sørge for prognoser over EU-udgifter baseret på det udgiftsniveau, der er programmeret inden for de flerårige finansielle rammer.**
- (10c) **Med henblik på at lette udarbejdelsen af de prognoser, der anvendes til budgetplanlægning, og tydeliggøre forskellene mellem Kommissionens og medlemsstaternes prognoser, skal hver medlemsstat årligt have mulighed for at drøfte de antagelser, der ligger til grund for udarbejdelsen af de makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser, med Kommissionen.**
- (11) Kvaliteten af de officielle makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser øges væsentligt **ved regelmæssig, upartisk og omfattende evaluering baseret på objektive kriterier.** En grundig **evaluering** omfatter en nærmere undersøgelse af de økonomiske antagelser, sammenligninger med prognoser, som er udarbejdet af andre institutioner, og evaluering af tidligere prognosers pålidelighed.
- (12) I betragtning af den dokumenterede effektivitet, som regelbaserede budgetrammer i medlemsstaterne vil have for **forbedringen af den nationale selvstyring af EU's finansielle regler og** en bedre budgetdisciplin, er det nødvendigt, at strenge **landespecifikke numeriske** finanspolitiske regler, som er i overensstemmelse med budgetmålene på EU-niveau, udgør hjørnestenen i styrkelsen af Unionens budgetovervågningsrammer. **Strenge numeriske** finanspolitiske regler bør omfatte veldefinerede mål og mekanismer for en effektiv og rettidig overvågning. **Dette bør baseres på pålidelige og uafhængige analyser udført af organer udstyret med funktionsmæssig autonomi i forhold til medlemsstaternes finanspolitiske myndigheder.** Desuden har de politiske erfaringer vist, at numeriske **finanspolitiske** regler kun er effektive, hvis en manglende overholdelse er forbundet med konsekvenser, også selv om disse kun går ud over anseelsen.

Torsdag den 23. juni 2011

- (12a) *Eftersom referenceværdierne omhandlet i protokollen (nr. 12) om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud i kraft af protokollen (nr. 15) om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige og Nordirland ikke er direkte bindende for Det Forenede Kongerige, skal forpligtelsen til at etablere numeriske budgetregler, der effektivt fremmer efterlevelse af de specifikke referenceværdier for uforholdsmæssigt store underskud, og den dertil knyttede forpligtelse for de flerårige mål indeholdt i de mellemfristede budgetrammer til at være i overensstemmelse med sådanne regler, ikke finde anvendelse på Det Forenede Kongerige.*
- (13) Medlemsstaterne bør undgå procykliske finanspolitikker, og den finanspolitiske konsolidering bør være større i økonomiske opgangstider. Veldefinerede numeriske finanspolitiske regler vil kunne bidrage til at nå disse mål, *hvilket bør afspejles i medlemsstaternes årlige finanslove.*
- (14) Den nationale finanspolitiske planlægning kan kun være i overensstemmelse med både den forebyggende og den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten, hvis der anlægges et flerårigt perspektiv, og det tilstræbes at opfylde især de mellemfristede budgetmål. Det er nødvendigt, at der fastlægges mellemfristede budgetrammer for at sikre, at medlemsstaternes budgetrammer er i overensstemmelse med Unionens lovgivning. I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud⁽²⁾ bør den forebyggende og den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten ikke betragtes isoleret.
- (15) Selv om godkendelsen af den årlige budgetlovgivning er det centrale skridt i budgetproceduren, hvor medlemsstaterne vedtager vigtige budgetafgørelser, har de fleste finanspolitiske foranstaltninger budgetmæssige virkninger, som går et godt stykke ud over den årlige budgetcyklus. Derfor udgør et etårigt perspektiv et dårligt grundlag for sunde budgetpolitikker. For at integrere det flerårige budgetperspektiv, der findes i Unionens budgetovervågningsrammer, bør planlægningen af den årlige budgetlovgivning baseres på en flerårig finanspolitisk planlægning, som tager udgangspunkt i de mellemfristede budgetrammer.
- (15a) *Denne mellemfristede budgetramme bør bl.a. indeholde fremskrivninger for hver enkelt overordnet udgifts- og indtægtspost for indeværende og fremtidige budgetår baseret på uændrede politikker. Hver medlemsstat bør være i stand til på passende vis at definere uændrede politikker, og definitionen bør offentliggøres sammen med de omfattede antagelser, metoder og relevante parametre.*
- (15b) *Dette direktiv skal ikke forbyde en medlemsstats nyvalgte regering at opdatere sine mellemfristede budgetrammer, så de afspejler dens nye politiske prioriteter, forudsat at medlemsstaten fremhæver forskellene i forhold til de tidligere mellemfristede budgetrammer.*
- (16) Bestemmelserne om de budgetovervågningsrammer, der er fastlagt i traktaten, og navnlig stabilitets- og vækstpakten gælder for den offentlige forvaltning og service som helhed, som omfatter delsektorerne statslig forvaltning og service, offentlig forvaltning og service på delstatsniveau, kommunal forvaltning og service og sociale kasser og fonde, som defineret i forordning (EF) nr. 2223/96.
- (17) I mange medlemsstater har der fundet en betydelig finanspolitisk decentralisering sted med overførsel af budgetbeføjelser til subnationale myndigheder. Disse subnationale myndigheders rolle i forbindelse med at sikre overholdelsen af stabilitets- og vækstpakten, er dermed vokset betydeligt, og der bør udvises særlig opmærksomhed om at sikre, at alle den offentlige forvaltnings delsektorer er behørigt omfattet af anvendelsesområdet for de forpligtelser og procedurer, der er fastlagt i de nationale budgetrammer, navnlig, men ikke udelukkende, i de mere decentraliserede medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

Torsdag den 23. juni 2011

- (18) Budgetrammerne bør omfatte de offentlige finanser som helhed, således at de effektivt kan fremme budgetdisciplinen og de offentlige finansers holdbarhed. Derfor bør opmærksomheden navnlig rettes mod transaktioner *foretaget af offentlige organer og med offentlige midler, som ikke udgør en del af de almindelige budgetter på delsektorniveau*, og som har umiddelbar eller mellemfristet indvirkning på medlemsstaternes budgetstillinger. *Deres kombinerede indvirkning på de offentlige saldi og den offentlige gæld forelægges inden for rammerne af de årlige budgetprocesser og de mellemfristede budgetplaner.*
- (18a) På samme måde bør der rettes behørig opmærksomhed mod forekomsten af eventualforpligtelser. Mere præcist omfatter eventualforpligtelser mulige forpligtelser, der afhænger af, om visse usikre fremtidige begivenheder indtræffer, eller nuværende forpligtelser, når betalingen ikke er sandsynlig, eller beløbet ikke kan måles pålideligt. De omfatter f.eks. relevante oplysninger om statsgarantier, nødlidende lån og forpligtelser i forbindelse med driften af offentlige selskaber, herunder i hensigtsmæssigt omfang sandsynligheden for udgifter og den potentielle forfaldsdato for udgifter, for så vidt angår eventualforpligtelser. Der bør tages behørigt hensyn til markedernes følsomhed.
- (18b) Kommissionen bør regelmæssigt vurdere anvendelsen af dette direktiv. Bedste praksis bør indkredses og udbredes vedrørende bestemmelserne i de fem kapitler, der omhandler de forskellige aspekter af de nationale budgetrammer.
- (18c) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og i EU's interesse, at udarbejde egne tabeller, der i videst muligt omfang illustrerer sammenhængen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne, og til at offentliggøre tabellerne.
- (19) Målet for *dette direktiv*, nemlig at sikre en ensartet overholdelse af budgetdisciplinen, således som det kræves i traktaten, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål -

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastlægger detaljerede regler vedrørende de kendetegn ved medlemsstaternes budgetrammer, som er nødvendige for at sikre, at *medlemsstaterne overholder deres traktatfastsatte forpligtelser, for så vidt angår forebyggelse af* uforholdsmæssigt store offentlige underskud **■**.

Artikel 2

Definitioner

I forbindelse med dette direktiv gælder definitionerne af ordene "offentlig", "underskud" og "investering" i artikel 2 i protokollen (nr. 12) om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaterne. *Definitionen af den offentlige forvaltnings delsektorer, jf. forordning (EF) nr. 2223/96 (ENS 95), finder anvendelse.*

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

Torsdag den 23. juni 2011

Derudover anvendes følgende definition:

"budgetrammer": det sæt ordninger, procedurer, **regler** og institutioner, som ligger til grund for den offentlige forvaltnings gennemførelse af budgetpolitikker, herunder især:

- a) systemer for budgetregnskab og statistisk indberetning
- b) regler og procedurer for udarbejdelsen af prognoser til budgetplanlægning
- c) **landespecifikke** numeriske finanspolitiske regler, som **bidrager til at sikre overensstemmelse mellem medlemsstaternes** førte finanspolitik **og deres respektive forpligtelser i henhold til traktaten**, udtrykt i form af en sammensat indikator for budgetresultater såsom det offentlige budgetunderskud, låntagning, gæld eller en vigtig komponent heri
- d) budgetprocedurer, som omfatter de procedureregler, der **understøtter** budgetprocessen i alle dens faser
- e) mellemfristede budgetrammer som et specifikt sæt nationale budgetprocedurer, der giver finanspolitikken en længere horisont end det etårige budgetperspektiv, herunder fastlæggelse af politiske prioriteter og af mellemfristede budgetmål
- f) **ordninger for uafhængig overvågning og analyse** med henblik på at øge gennemsigtigheden i budgetprocessens elementer
- g) mekanismer og regler, som regulerer de finanspolitiske forbindelser mellem de offentlige myndigheder i de forskellige offentlige delsektorer.

KAPITEL II

REGNSKABER OG STATISTIKKER

Artikel 3

1. Hvad angår de nationale offentlige regnskabssystemer, skal medlemsstaterne råde over offentlige regnskabssystemer, der på omfattende og kohærent vis dækker alle den offentlige forvaltnings delsektorer og indeholder de oplysninger, som er nødvendige for **at kunne fremskaffe periodiseret data med henblik på at udarbejde** ENS-95-baserede data. Disse offentlige regnskabssystemer skal underlægges intern kontrol og **uafhængig** revision.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de finanspolitiske data for alle de offentlige delsektorer offentliggøres rettidigt og regelmæssigt, **som fastsat i forordning (EF) nr. 2223/96 (ESA-95)**. Medlemsstaterne offentliggør navnlig:

- a) finanspolitiske data efter kasseregnskabsmetoden (eller tilsvarende tal fra offentlige regnskaber, hvis data efter kasseregnskabsmetoden ikke findes) med følgende hyppighed:

— hver måned for statslige myndigheder, delstatsmyndigheder og delsektorer for social sikkerhed, for udløbet af den følgende måned, og

Torsdag den 23. juni 2011

— hvert kvartal for lokale myndigheder, inden udløbet af det følgende kvartal

- b) en detaljeret afstemningstabel, der viser **metoderne for** overgangen mellem data efter kasseregnskabsmetoden (eller tilsvarende tal fra offentlige regnskaber, hvis data efter kasseregnskabsmetoden ikke findes) og ENS-95-baserede data.

KAPITEL III

PROGNOSER

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sikrer, at den finanspolitiske planlægning baseres på realistiske makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser, hvortil der anvendes de mest aktualiserede oplysninger. Budgetplanlægningen baseres på det mest sandsynlige makroøkonomiske scenario eller på et mere forsigtigt scenario **■**. De makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser **sammenlignes med de senest opdaterede prognoser fra Kommissionen og, hvis det er hensigtsmæssigt, fra andre, uafhængige organer.** Der skal foreligge **begrundede beskrivelser af de betydelige** forskelle mellem det valgte makroøkonomiske scenario og Kommissionens prognose, **især hvis niveauet eller væksten af variable i de eksterne antagelser afviger i betydelig grad fra de værdier, der er indeholdt i Kommissionens prognoser.**

1a. Kommissionen offentliggør de metoder, antagelser og relevante parametre, som understøtter dens makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser.

1b. Med henblik på at understøtte medlemsstaterne i udarbejdelsen af deres budgetprognoser, fremlægger Kommissionen prognoser for EU-udgifter baseret på det omkostningsniveau, der er programmeret inden for de flerårige finansielle rammer.

2. **Inden for rammerne af en følsomhedsanalyse skal** de makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser **undersøge de vigtigste finanspolitiskevariablers tendens under forskellige antagelser om vækst og rentesatser.** Omfanget af alternative **antagelser**, der anvendes i makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser, afhænger af de tidligere prognosers pålidelighed **og skal i videst muligt omfang tage hensyn til de relevante risikoscenarier.**

3. Medlemsstaterne **specificerer hvilken institution, der er ansvarlig for udarbejdelsen af makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser og** offentliggør de officielle makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser, der er udarbejdet til den finanspolitiske planlægning, herunder de metoder, antagelser og **relevante parametre, der understøtter disse prognoser.** Medlemsstaterne og Kommissionen skal mindst hvert år indgå i en teknisk dialog om de antagelser, der ligger til grund for udarbejdelsen af de makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser.

4. **■ De makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser til den finanspolitiske planlægning ■** underkastes **regelmæssig, ufordrejet og omfattende evaluering baseret på objektive kriterier**, herunder efterfølgende evaluering. Resultaterne af **evalueringen offentliggøres og inddrages behørigt i fremtidige makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser.** Hvis evalueringen **afdækker en betydelig fordrejning, der berører de makroøkonomiske prognoser for mindst fire på hinanden følgende år, træffer den pågældende medlemsstat de nødvendige foranstaltninger og offentliggør det.**

4a. Medlemsstaternes kvartalsmæssige gælds- og underskudsniveauer offentliggøres af Kommissionen (Eurostat) hver tredje måned.

Torsdag den 23. juni 2011

KAPITEL IV

NUMERISKE FINANSPOLITISKE REGLER

Artikel 5

Medlemsstaterne skal have **landespecifikke** numeriske finanspolitiske regler, som effektivt fremmer **den samlede offentlige forvaltning og services overholdelse inden for et sæt af flerårige finansielle rammers forløb** af deres respektive forpligtelser i henhold til traktaten på det budgetpolitiske område. Disse regler **fremmer** navnlig:

- a) overholdelse af de referenceværdier for underskud og gæld, der er fastlagt i traktaten
- b) vedtagelsen af en flerårig tidshorisont for den finanspolitiske planlægning, herunder overholdelsen af **medlemsstatens** mellemfristede budgetmål.

Artikel 6

1. Med forbehold af traktatens bestemmelser om Unionens rammer for budgetovervågning skal de **landespecifikke** numeriske finanspolitiske regler specificere følgende elementer:

- a) reglernes mål og anvendelsesområde
- b) en effektiv og rettidig overvågning af, om reglerne overholdes, **baseret på pålidelige og uafhængige analyser udført af uafhængige organer eller organer udstyret med funktionsmæssig autonomi i forhold til medlemsstaternes finanspolitiske myndigheder**
- c) konsekvenser i tilfælde af manglende overholdelse.

2. **Såfremt de numeriske finanspolitiske regler indeholder** undtagelsesklausuler, **■** fastlægger **disse** en række begrænsede specifikke omstændigheder, **der er i overensstemmelse med de forpligtelser, der påhviler medlemsstaten i henhold til traktaten på området for budgetpolitik og konsekvente procedurer**, hvor det midlertidigt er tilladt ikke at overholde reglerne.

Artikel 7

Medlemsstaternes årlige budgetlovgivning skal afspejle **■** deres gældende **landespecifikke** numeriske finanspolitiske regler **■**.

Artikel 7a

Artikel 5-7 finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige.

KAPITEL V

MELLEMFRISTEDE BUDGETRAMMER

Artikel 8

1. Medlemsstaterne fastlægger **troværdige**, effektive mellemfristede budgetrammer med bestemmelser om vedtagelsen af en finanspolitisk planlægningshorisont på mindst tre år for at sikre, at den nationale finanspolitiske planlægning følger et flerårigt finanspolitisk planlægningsperspektiv.

2. De mellemfristede budgetrammer skal indeholde procedurer for fastlæggelse af

- a) omfattende og gennemsigtige flerårige budgetmål, hvad angår den offentlige forvaltnings underskud, gæld og andre sammensatte finanspolitiske indikatorer **såsom udgifter**, således at det sikres, at disse er i overensstemmelse med de gældende **numeriske** finanspolitiske regler, der er fastlagt i kapitel IV

Torsdag den 23. juni 2011

- b) ■ fremskrivninger for hver enkelt overordnet udgifts- og indtægtspost *for den offentlige forvaltning og service med flere specifikationer for de statslige myndigheder og sektoren for social sikkerhed*, for indeværende og fremtidige budgetår, baseret på uændrede politikker
- c) en *beskrivelse* af ■ mellemfristede *planlagte politikker med en indvirkning på den offentlige forvaltning og services finanser*, fordelt efter overordnede indtægts- og udgiftsposter ■, som viser, hvordan tilpasningen hen imod *de* mellemfristede *mål* gennemføres i forhold til fremskrivninger baseret på uændrede politikker
- ca) *en vurdering af, hvordan de ovennævnte fastsatte politikker i lyset af deres direkte indvirkning på lang sigt på den offentlige forvaltning og services finanser formentlig vil påvirke de offentlige finansers langsigtede holdbarhed.*
3. Fremskrivninger inden for mellemfristede budgetrammer skal baseres på realistiske makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser i overensstemmelse med kapitel III.

Artikel 9

Den årlige budgetlovgivning skal være i overensstemmelse med de bestemmelser, der er knyttet til de mellemfristede budgetrammer. Især skal de indtægts- og udgiftsfremskrivninger og prioriteter, de mellemfristede budgetrammer indebærer, jf. artikel 8, stk. 2, danne grundlag for udarbejdelsen af det årlige budget. Der skal gives en behørig *forklaring* for enhver afvigelse fra disse bestemmelser.

Artikel 9a

Dette direktiv forbyder ikke en medlemsstats nyvalgte regering at opdatere sine mellemfristede budgetrammer, så de afspejler dens nye politiske prioriteter, forudsat at medlemsstaten fremhæver forskellene i forhold til de tidligere mellemfristede budgetrammer.

KAPITEL VI

DE OFFENTLIGE FINANSERS GENNEMSIGTIGHED OG BUDGETRAMMERNES FULDSTÆNDIGE ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 10

Medlemsstaterne sikrer, at enhver foranstaltning, der træffes til opfyldelse af bestemmelserne i kapitel II, III og IV, er sammenhængende for og omfatter alle de offentlige delsektorer. Der skal navnlig være sammenhæng i regnskabsregler og -procedurer ■ og integritet med hensyn til den underliggende dataindsamling og databehandlingssystemerne.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne fastlægger hensigtsmæssige koordinationsmekanismer for alle de offentlige delsektorer, således at der sikres en *omfattende og* sammenhængende dækning af alle de offentlige delsektorer med hensyn til finanspolitisk planlægning, *landespecifikke, numeriske finanspolitiske regler* og udarbejdelse af budgetprognoser samt etablering af flerårig planlægning i overensstemmelse med især de flerårige budgetrammer.
2. *For at fremme den finanspolitiske ansvarlighed fastlægges det klart, hvilke budgetmæssige ansvarsområder der påhviler de offentlige myndigheder i de forskellige offentlige delsektorer.*

■

Artikel 13

1. Alle *den offentlige forvaltning og services organer og midler, som ikke udgør en del af de almindelige budgetter på delsektorniveau, skal opregnes og sammen med andre relevante oplysninger forelægges inden for rammerne af de årlige budgetprocesser. Deres kombinerede indvirkning på de offentlige saldi og den offentlige gæld skal forelægges inden for rammerne af de årlige budgetprocesser og de mellemfristede budgetplaner.*

Torsdag den 23. juni 2011

2. Medlemsstaterne offentliggør detaljerede oplysninger om deres skatteudgifters virkninger for indtægterne.

3. Medlemsstaterne offentliggør for alle de offentlige delsektorer **relevante** oplysninger om eventualforpligtelser med potentielt store virkninger for de offentlige budgetter, herunder statsgarantier, nødlidende lån og forpligtelser i forbindelse med driften af offentlige selskaber, herunder forpligtelsernes omfang. **Medlemsstaterne offentliggør også oplysninger om den offentlige forvaltning og services indskud med økonomisk betydelige beløb i private og offentlige virksomheders kapital.**

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2013. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser. **Rådet tilskynder medlemsstaterne til, både i egen og i Unionens interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne sammenligningstabeller, der så vidt muligt viser sammenhængen mellem I dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne, og til at offentliggøre dem.**

1a. Kommissionen skal fremlægge en midlertidig situationsrapport om gennemførelsen af hovedbestemmelserne i dette direktiv på basis af relevante oplysninger fra medlemsstaterne, som skal fremlægges senest et år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

1b. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 14a

1. **Kommissionen offentliggør fem år efter den i artikel 14, stk. 1, omhandlede dato for gennemførelse i national ret en gennemgang af hensigtsmæssigheden af direktivets bestemmelser.**

2. **Gennemgangen skal bl.a. vurdere hensigtsmæssigheden af:**

a) **de statistiske krav gældende for alle offentlige delsektorer**

b) **udformningen og effektiviteten af numeriske finanspolitiske regler i medlemsstaterne**

c) **medlemsstaternes offentlige finansers generelle gennemsigthed.**

3. **Kommissionen foretager senest ved udgangen af 2012 en vurdering af hensigtsmæssigheden for medlemsstaterne af de internationale regnskabsstandarder for den offentlige sektor.**

Torsdag den 23. juni 2011

Artikel 15

Dette direktiv træder i kraft på [...] dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 16

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

På Rådets vegne
Formand

Budgetovervågning i euroområdet *I**

P7_TA(2011)0290

Europa-Parlamentets ændringer af 23. juni 2011 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om effektiv gennemførelse af budgetovervågningen i euroområdet (KOM(2010)0524 - C7-0298/2010 - 2010/0278(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/20)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

[Ændring 2]

PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Kommissionens forslag

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0180/2011).

(*) Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet **||**.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om en effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136, sammenholdt med artikel 121, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EFT C 150 af 20.5.2011, s. 1.

Torsdag den 23. juni 2011

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De medlemsstater, der har euroen som valuta, har særlig interesse i og ansvar for at føre økonomiske politikker, som bidrager til, at Den Økonomiske og Monetære Union fungerer korrekt, og at undgå politikker, som bringer den i fare.
- (2) Traktaten **om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF)** tillader, at der vedtages specifikke foranstaltninger i euroområdet, som går ud over de bestemmelser, der gælder for alle medlemsstater, med henblik på at sikre, at Den Økonomiske og Monetære Union fungerer korrekt.
- (2a) *Erfaringerne og fejltagelserne fra de første ti år med Den Økonomiske og Monetære Union viser, at der er behov for at forbedre den økonomiske styring i Unionen, hvilket først og fremmest bør ske ved, at medlemsstaterne i højere grad gør de i fællesskab vedtagne regler og politikker til deres egne, og via nogle mere solide rammer for overvågningen af de nationale økonomiske politikker på EU-plan.*
- (2b) *Det forbedrede regelværk for økonomisk styring bør bygge på flere indbyrdes forbundne politikker for holdbar vækst og beskæftigelse, som skal være afstemt efter hinanden, herunder især en EU-strategi for vækst og beskæftigelse med særligt fokus på udvikling og styrkelse af det indre marked, fremme af international handel og konkurrenceevne, et effektivt regelsæt til forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store offentlige underskud (stabilitets- og vækstpagten), et solidt grundlag for forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer, minimumskrav til nationale budgetrammer og forstærket regulering af og tilsyn med de finansielle markeder, herunder makrotilsyn ved Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.*
- (2c) *Stabilitets- og vækstpagten og den samlede ramme for den økonomiske styring bør supplere og være forenelige med en unionsstrategi for vækst og arbejdspladser. Indbyrdes forbindelser mellem de forskellige strenge bør ikke resultere i undtagelser fra stabilitets- og vækstpagtens bestemmelser.*
- (2d) *Styrkelse af den økonomiske styring bør omfatte en tættere og mere rettidig inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter.*
- (2e) *Opnåelse og bevarelse af et dynamisk indre marked bør betragtes som et led i Den Økonomiske og Monetære Unions korrekte og gnidningsløse funktion.*
- (2f) *Kommissionen bør spille en større koordinerende rolle i de styrkede overvågningsprocedurer, hovedsagelig hvad angår medlemsstatsspecifikke vurderinger, kontroller, missioner på stedet, henstillinger og advarsler.*

⁽¹⁾ EUT C ...

Torsdag den 23. juni 2011

- (2g) *Kommissionen bør spille en større rolle i den styrkede overvågningsprocedure for så vidt angår vurderinger, der er specifikke for hver enkelt medlemsstat, kontroller, missioner, henstillinger og advarsler. Navnlig bør Rådets rolle begrænses for så vidt angår afgørelser om sanktioner, og ved afstemninger i Rådet bør reglen om omvendt kvalificeret flertal finde anvendelse.*
- (2h) *Der bør etableres en økonomisk dialog med Europa-Parlamentet, som vil gøre det muligt for Kommissionen at gøre sine analyser offentligt kendte og for Rådets formand, Kommissionen og, i givet fald, formanden for Det Europæiske Råd eller formanden for Eurogruppen at føre drøftelser. En sådan offentlig debat kunne gøre det muligt at drøfte følgevirkningerne af nationale afgørelser og at udøve indbyrdes pres i fuld offentlighed. Europa-Parlamentets kompetente udvalg bør kunne give den medlemsstat, der er berørt af de afgørelser, Rådet har truffet i henhold til artikel 3, 4 og 5 i denne forordning, lejlighed til at deltage i drøftelsen.*
- (3) Det er nødvendigt, at der indføres yderligere sanktioner til at håndhæve budgetovervågningen mere effektivt i euroområdet. Disse sanktioner bør styrke troværdigheden i Unionens rammer for den finanspolitiske overvågning.
- (4) Reglerne i denne forordning bør sikre rimelige, rettidige, graduerede og effektive mekanismer for overholdelse af den forebyggende og den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten, navnlig forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ⁽²⁾, *idet overholdelsen af budgetdisciplinen undersøges på basis af kriterierne om offentligt underskud og offentligt gæld.*
- (5) Sanktionerne mod de medlemsstater, der har euroen som valuta, *i henhold til denne forordning* i den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten, bør virke som incitamenter til *tilpasning til og fastholdelse af det mellemfristede budgetmål.*
- (5a) *For at forhindre en forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed misvisende fremstilling af data vedrørende offentligt underskud og offentlig gæld, som er særdeles vigtige input for koordineringen af den økonomiske politik i EU, bør en medlemsstat, der gør sig skyld i en sådan misvisende fremstilling, pålægges en bod.*
- (6) *For at supplere reglerne for beregning af boden for manipulation af statistikker samt for den procedure, Kommissionen skal følge ved undersøgelsen af sådanne handlinger, bør Kommissionen gives beføjelse til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår detaljerede kriterier for fastsættelsen af bodens størrelse og for så vidt angår de undersøgelser, der skal foretages af Kommissionen. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører passende høringer, herunder på ekspertniveau, i forbindelse med sit forberedende arbejde. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.*
- (7) I den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten bør *tilpasning til og efterlevelse af det mellemfristede budgetmål sikres ved hjælp af* en forpligtelse til at deponere et rentebærende beløb, som midlertidigt pålægges en medlemsstat, der har euroen som valuta, og som gør utilstrækkelige fremskridt med sin budgetmæssige konsolidering. Det bør være tilfældet, når en medlemsstat, *selv med et underskud, der ligger under referenceværdien på 3 % af BNP, afviger væsentligt fra det mellemfristede budgetmål eller den nødvendige tilpasning i retning af dette mål og undlader at korrigere afvigelsen.*

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.⁽²⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

Torsdag den 23. juni 2011

- (8) Den rentebærende deponering, der pålægges, bør frigives til den pågældende medlemsstat sammen med de påløbne renter, når Rådet har konstateret, at den situation, der gav anledning til forpligtelsen til at deponere beløbet, er bragt til ophør.
- (9) I den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten bør sanktionerne mod de medlemsstater, der har euroen som valuta, antage form af en forpligtelse til at deponere et ikke-rentebærende beløb i tilknytning til en rådsafgørelse, som fastslår, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, **i tilfælde hvor den pågældende medlemsstat allerede er blevet pålagt at deponere et rentebærende beløb i den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten, eller i særligt alvorlige tilfælde af manglende overholdelse af de retlige, budgetpolitiske forpligtelser i stabilitets- og vækstpakten**, samt af en forpligtelse til at betale en bod, hvis Rådets henstilling om at korrigere et uforholdsmæssigt stort **offentligt** underskud ikke efterkommes. ■
- (9a) *Med henblik på at undgå, at de i denne forordning fastlagte sanktioner i henhold til den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten anvendes med tilbagevirkende kraft, bør de nævnte sanktioner under alle omstændigheder kun anvendes i forbindelse med de relevante henstillinger, som Rådet vedtager i henhold til artikel 6, stk. 2, fjerde afsnit, i forordning (EF) nr. 1466/97 efter denne forordnings ikrafttræden. Med henblik på ligeledes at undgå, at de i denne forordning fastlagte sanktioner i den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten anvendes med tilbagevirkende kraft, bør de nævnte sanktioner under alle omstændigheder kun anvendes i forbindelse med de relevante henstillinger og afgørelser om at korrigere uforholdsmæssigt store offentlige underskud, som Rådet vedtager efter denne forordnings ikrafttræden.*
- (10) Størrelsen af den rentebærende deponering, den ikke-rentebærende deponering og den bod, der fastlægges i denne forordning, bør fastsættes således, at der sikres en **retfærdig** graduering af sanktioner i den forebyggende og den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten, og der tilvejebringes tilstrækkelige incitamenter til, at de medlemsstater, der har euroen som valuta, overholder Unionens finanspolitiske rammer. Den bod, der er knyttet til artikel 126, stk. 11, i TEUF jf. artikel 12 i forordning (EF) nr. 1467/97 ⁽¹⁾, består af en fast komponent svarende til 0,2 % af BNP og en variabel komponent. Der sikres således graduering og ligebehandling mellem medlemsstaterne, hvis den rentebærende deponering, den ikke-rentebærende deponering og den bod, der fastlægges i denne forordning, svarer til 0,2 % af BNP, som er størrelsen af den faste komponent i den bod, der er knyttet til artikel 126, stk. 11, i TEUF.
- (10a) *Kommissionen bør også kunne anbefale at mindske størrelsen af en sanktion eller ophæve den på grund af exceptionelle økonomiske omstændigheder.*
- (11) Rådet bør have mulighed for at mindske eller ophæve de sanktioner, der er pålagt en medlemsstat, som har euroen som valuta, på grundlag af **en henstilling** fra Kommissionen, efter at den pågældende medlemsstat har fremsat en begrundet anmodning derom. I den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten bør Kommissionen også kunne **anbefale** at mindske størrelsen af en sanktion eller ophæve den på grund af exceptionelle økonomiske omstændigheder.
- (12) Den ikke-rentebærende deponering bør frigives, når det uforholdsmæssigt store underskud er korrigeret, idet renterne på sådanne deponeringer og den bod, der er opkrævet, bør **afsættes til stabilitetsmekanismer oprettet af** de medlemsstater, der har euroen som valuta, **for at sikre stabiliteten i hele euroområdet**.
- (13) Beføjelsen til at vedtage individuelle afgørelser om gennemførelse af de sanktionsmekanismer, der er fastlagt i denne forordning, bør tillægges Rådet. Som led i den samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker, der foretages i Rådet, jf. artikel 121, stk. 1, i TEUF udgør disse individuelle afgørelser en integreret opfølgning af de foranstaltninger, Rådet vedtager i overensstemmelse med **artikel 121, 126 og 148** i TEUF og forordning (EF) nr. 1466/97 og (EF) nr. 1467/97.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

Torsdag den 23. juni 2011

- (14) Eftersom denne forordning indeholder generelle regler for en effektiv håndhævelse af forordning (EF) nr. 1466/97 og (EF) nr. 1467/97, bør den vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure, jf. artikel 121, stk. 6, i TEUF.
- (15) Målet om at skabe en ensartet sanktionsmekanisme kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (15a) For at sikre en permanent dialog med medlemsstaterne med henblik på at nå målene med denne forordning, bør Kommissionen aflægge overvågningsbesøg.**
- (15b) Kommissionen bør regelmæssigt foretage en bred evaluering af det økonomiske styringssystem og især af effektiviteten og tilstrækkeligheden af sine sanktioner. Disse evalueringer bør om nødvendigt suppleres med relevante forslag.**
- (15c) Ved gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tage hensyn til den aktuelle økonomiske situation i de berørte medlemsstater -**

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Genstand

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastlægges et system med sanktioner, der skal styrke den forebyggende og den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten i euroområdet.
2. Denne forordning gælder for medlemsstater, der har euroen som valuta.

KAPITEL Ia

Økonomisk dialog

Artikel 1a

For at styrke dialogen mellem EU-institutionerne, især Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og for at sikre større gennemsigtighed og ansvarlighed kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg indbyde formanden for Rådet, Kommissionen og, i givet fald, formanden for Eurogruppen til at give foretræde for udvalget for at drøfte afgørelser truffet i medfør af artikel 3, 4, og 5 i denne forordning.

Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan give den medlemsstat, der er berørt af de sådanne afgørelser, lejlighed til at deltage i drøftelsen.

Torsdag den 23. juni 2011

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten": det multilaterale overvågningssystem, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997
- 2) "den korrigerende del af stabilitets- og vækstpakten": den procedure **med henblik på at undgå** medlemsstaternes uforholdsmæssigt store underskud, der er fastlagt i artikel 126 i TEUF og forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997
- 3) "exceptionelle økonomiske omstændigheder": omstændigheder, hvor et offentligt underskud, der overskrider referenceværdien, anses for at være exceptionelt i henhold til artikel 126, stk. 2, litra a), andet led, i TEUF og som nærmere angivet i forordning (EF) nr. 1467/97.

KAPITEL II

Sanktioner i den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten

Artikel 3

Rentebærende deponering

1. Hvis Rådet **vedtager en afgørelse, hvorved det fastslås, at** en medlemsstat **har undladt** at træffe **foranstaltninger til opfølgning af Rådets henstilling**, jf. **artikel 6, stk. 2, andet afsnit**, i forordning (EF) nr. 1466/97, **henstiller Kommissionen inden for en frist på 20 dage, efter at Rådet har vedtaget sin henstilling, til Rådet, at det** pålægger **medlemsstaten** at deponere et rentebærende beløb. Afgørelsen anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre det med kvalificeret flertal beslutter at forkaste **henstillingen** inden for en frist på ti dage, efter at Kommissionen har vedtaget **den**. Rådet kan ændre **Kommissionens henstilling med kvalificeret flertal**.

2. Den rentebærende deponering, som Kommissionen **anbefaler**, beløber sig til 0,2 % af den pågældende medlemsstats bruttonationalprodukt (BNP) i det foregående år.

I

4. **Som en undtagelse herfra** kan Kommissionen, efter at den pågældende medlemsstat har fremsat en begrundet anmodning til Kommissionen inden for en frist på ti dage, efter at Rådet har vedtaget den i stk. 1 omhandlede henstilling, **anbefale deponering af et lavere** rentebærende beløb eller **slet ingen deponering**.

4a. Det deponerede beløb skal forrentes til en sats, som afspejler Kommissionens kreditrisiko og den relevante investeringsperiode.

5. Hvis den situation, der har givet anledning til den i stk. 1 omhandlede henstilling, ikke længere **består**, træffer Rådet på **grundlag af en henstilling fra** Kommissionen afgørelse om, at det deponerede beløb og de påskrevne renter tilbagebetales til den pågældende medlemsstat. Rådet kan ændre Kommissionens **henstilling med kvalificeret flertal**.

Torsdag den 23. juni 2011

KAPITEL III

Sanktioner i den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten

Artikel 4

Ikke-rentebærende deponering

1. Hvis Rådet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 6, i TEUF fastslår, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i en medlemsstat, **der har deponeret et rentebærende beløb hos Kommissionen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, eller hvor der er konstateret særligt alvorlige overtrædelser af de retlige, budgetpolitiske forpligtelser i stabilitets- og vækstpagten, henstiller Kommissionen inden for en frist på 20 dage, efter at Rådet har vedtaget sin afgørelse, til Rådet, at det pålægger** medlemsstaten at deponere et ikke-rentebærende beløb. Afgørelsen anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre det med kvalificeret flertal beslutter at forkaste **henstillingen** inden for en frist på ti dage, efter at Kommissionen har vedtaget **den**. Rådet kan ændre **Kommissionens henstilling med kvalificeret flertal**.

2. Den ikke-rentebærende deponering, som Kommissionen **anbefaler**, beløber sig til 0,2 % af den pågældende medlemsstats BNP i det foregående år.

I

4. **Som en undtagelse herfra** kan Kommissionen på grund af exceptionelle økonomiske omstændigheder, eller efter at den pågældende medlemsstat har fremsat en begrundet anmodning til Kommissionen inden for en frist på **ti dage**, efter at Rådet har vedtaget sin afgørelse i henhold til stk. 126, stk. 6, i TEUF **anbefale deponering af et lavere ikke-rentebærende beløb eller slet ingen deponering**.

4a. Deponeringen foretages hos Kommissionen. Hvis medlemsstaten har deponeret et rentebærende beløb hos Kommissionen i overensstemmelse med artikel 3, konverteres den rentebærende deponering til en ikke-rentebærende deponering.

Hvis størrelsen af det tidligere deponerede rentebærende beløb og af de renter, der er påløbet, overstiger størrelsen af den påkrævede ikke-rentebærende deponering, tilbagebetales differencen til medlemsstaten.

Hvis størrelsen af den påkrævede ikke-rentebærende deponering overstiger størrelsen af det tidligere deponerede rentebærende beløb og de renter, der er påløbet, betaler medlemsstaten differencen, når den deponerer det ikke-rentebærende beløb.

Artikel 5

Bod

1. Hvis **medlemsstaten inden for en frist på 20 dage, efter at Rådet har vedtaget sin afgørelse i henhold til** artikel 126, stk. 8, i TEUF, ikke har truffet virkningsfulde foranstaltninger for **at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud, henstiller Kommissionen til Rådet, at det pålægger medlemsstaten** en bod. Afgørelsen anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre det med kvalificeret flertal beslutter at forkaste **henstillingen** inden for en frist på ti dage, efter at Kommissionen har vedtaget **den**. Rådet kan ændre **Kommissionens henstilling med kvalificeret flertal**.

2. Den bod, som Kommissionen **anbefaler**, beløber sig til 0,2 % af den pågældende medlemsstats BNP i det foregående år.

I

4. **Som en undtagelse herfra** kan Kommissionen på grund af exceptionelle økonomiske omstændigheder, eller efter at den pågældende medlemsstat har fremsat en begrundet anmodning til Kommissionen inden for en frist på ti dage, efter at Rådet har vedtaget sin afgørelse i henhold til stk. 126, stk. 8, i TEUFs **anbefale at nedsætte bodens størrelse eller at ophæve den**.

Torsdag den 23. juni 2011

4a. Hvis medlemsstaten har deponeret et ikke-rentebærende beløb hos Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4, konverteres den ikke-rentebærende deponering til en bod.

Hvis størrelsen af det tidligere deponerede ikke-rentebærende beløb overstiger størrelsen af den påkrævede bod, tilbagebetales differencen til medlemsstaten.

Hvis størrelsen af den påkrævede bod overstiger størrelsen af det tidligere deponerede ikke-rentebærende beløb, eller hvis der ikke tidligere er deponeret et ikke-rentebærende beløb, betaler medlemsstaten differencen, når den betaler boden.

Artikel 6

Tilbagebetaling af den ikke-rentebærende deponering

Hvis Rådet i overensstemmelse med artikel 126, stk. 12, i TEUF beslutter at ophæve nogle af eller alle sine afgørelser, tilbagebetales eventuelle ikke-rentebærende beløb, som medlemsstaten har deponeret hos Kommissionen, til den pågældende medlemsstat.

Artikel 6a

Sanktioner for manipulation af statistikker

1. Rådet kan efter henstilling fra Kommissionen vedtage at pålægge en medlemsstat en bod, hvis medlemsstaten forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed gør sig skyld i en misvisende fremstilling af data vedrørende underskud og gæld, som er relevante for anvendelsen af artikel 121 og 126 i TEUF og den protokol (nr. 12), der er knyttet til traktaten som bilag.

2. Den i stk. 1 omhandlede bod skal være effektiv, have afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens art og alvor og til dens varighed. Bodden må ikke overstige et beløb svarende til 0,2 % af BNP.

3. Kommissionen kan foretage alle fornødne undersøgelser med henblik på at fastslå, hvorvidt der er tale om overtrædelser af den i stk. 1 i denne artikel omhandlede art. Kommission kan beslutte at iværksætte en undersøgelse, hvis den finder, at noget i alvorlig grad tyder på, at der muligvis er tale om forhold, der risikerer at udgøre en overtrædelse i den i stk. 1 i denne artikel omhandlede forstand. Kommissionen undersøger de formodede overtrædelser under hensyntagen til eventuelle kommentarer forelagt af den medlemsstat, der er genstand for undersøgelsen. Med henblik på udførelsen af sit arbejde kan Kommissionen anmode den medlemsstat, der er genstand for undersøgelsen, om at forelægge oplysninger, og den kan ligeledes foretage inspektioner på stedet og konsultere regnskaberne for alle statslige instanser på centralt, delstatsligt, lokalt og socialsikkerhedsmæssigt niveau. Såfremt det er et krav i den nationale lovgivning i den medlemsstat, der er genstand for undersøgelsen, skal der anmodes om tilladelse fra en retlig myndighed forud for en eventuel inspektion på stedet.

Efter at have afsluttet sin undersøgelse, og inden den forlægger Rådet noget forslag, giver Kommissionen den medlemsstat, der er genstand for undersøgelsen, mulighed for at blive hørt om de undersøgte spørgsmål. Kommissionen baserer udelukkende sit forslag til Rådet på faktuelle forhold, som den berørte medlemsstat har haft lejlighed til at udtale sig om.

Torsdag den 23. juni 2011

Den berørte medlemsstats ret til forsvar skal sikres fuldt ud i forbindelse med undersøgelserne.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel -8a, vedrørende a) detaljerede kriterier for fastsættelse af bodens størrelse og b) detaljerede regler for proceduren for de i stk. 3 omhandlede undersøgelser, hermed forbundne foranstaltninger og rapportering om undersøgelserne samt detaljerede procedureregler med henblik på at sikre retten til forsvar, adgang til dossierer, juridisk repræsentation, fortrolighed, fastsættelse af frister og opkrævning af boder.

5. Domstolen har fuld prøvelsesret med hensyn til klager over beslutninger, hvorved Rådet har fastsat en bod i overensstemmelse med stk. 1. Den kan annullere, nedsætte eller forhøje den pålagte bod.

Artikel 6b

Bod pålagt medlemsstaterne i medfør af artikel 3 til 6a er af administrativ art.

Artikel 7

Fordeling af renter og bod

De renter, som Kommissionen har tjent på de beløb, der er deponeret i henhold til artikel 4, og den bod, der er opkrævet i henhold til artikel 5 og 6a, udgør andre indtægter, jf. artikel 311, i TEUF og afsættes til den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet. Så snart de medlemsstater, der har euroen som valuta, opretter en anden stabilitetsmekanisme med henblik på at yde finansiell bistand og sikre stabiliteten i hele euroområdet, afsættes renter og bod til sidstnævnte mekanisme.

KAPITEL IV

Almindelige bestemmelser

Artikel -8

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. De delegerede beføjelser i artikel 6a tillægges Kommissionen for en periode på tre år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af treårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig dette senest tre måneder inden hver periodes udløb.

3. Den i artikel 6a omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer den delegation af beføjelser, der er angivet i afgørelsen, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6a, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Torsdag den 23. juni 2011

Artikel 8

Afstemning i Rådet

Hvad angår de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, 4 og 5, stemmer kun medlemmer af Rådet, som repræsenterer medlemsstater, der har euroen som valuta, og Rådet handler uden at tage hensyn til stemmen fra det medlem af Rådet, som repræsenterer den pågældende medlemsstat.

Det i stk. 1 nævnte kvalificerede flertal af Rådets medlemmer defineres i overensstemmelse med **artikel 238, stk. 3, litra b)**, i TEUF.

Artikel 8a

Evaluerings

1. Kommissionen offentliggør en rapport om anvendelsen af denne forordning senest tre år efter dens ikrafttrædelse og derefter hvert femte år.

I rapporten foretages der bl.a. en evaluering af:

a) hvor effektiv forordningen er, herunder af, hvorvidt den har gjort det muligt for Rådet og Kommissionen at gribe ind for at imødegå situationer, der risikerer at bringe den monetære unions rette funktion i fare

b) fremskridtene med at sikre øget samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater i overensstemmelse med TEUF.

2. Hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages rapporten af forslag om ændring af denne forordning.

3. Rapporten fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

4. Kommissionen forelægger inden udgangen af 2011 Rådet og Europa-Parlamentet en rapport om muligheden for at indføre euro-værdipapirer.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på [xx]dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Torsdag den 23. juni 2011

Overvågning af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker *I**

P7_TA(2011)0291

Europa-Parlamentets ændringer af 23. juni 2011 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (KOM(2010)0526 - C7-0300/2010 - 2010/0280(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/21)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

[Ændring 2]

PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Kommissionens forslag

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0178/2011).

(*) Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet **■**.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Samordningen af EU-medlemsstaternes økonomiske politikker som foreskrevet i traktaten **om Den Europæiske Funktionsmåde (TEUF)** bør bevirke, at de ledende principper om stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance overholdes.

⁽¹⁾ EUT C 150 af 20.5.2011, s. 1.

Torsdag den 23. juni 2011

- (2) Stabilitets- og vækstpakten bestod oprindeligt af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ⁽¹⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ⁽²⁾ og Det Europæiske Råds resolution af 17. juni 1997 om stabilitets- og vækstpakten ⁽³⁾. Forordning (EF) nr. 1466/97 og (EF) nr. 1467/97 blev ændret i 2005 ved henholdsvis forordning (EF) nr. 1055/2005 og (EF) nr. 1056/2005. Desuden vedtog Rådet den 20. marts 2005 en rapport om en bedre gennemførelse af stabilitets- og vækstpakten.
- (3) Stabilitets- og vækstpakten er baseret på målsætningen om sunde offentlige finanser som et middel til at styrke forudsætningerne for prisstabilitet og en holdbar og stærk vækst, som bygger på finansiell stabilitet, *hvorved den medvirker til at nå Unionens mål for holdbar vækst* og beskæftigelse.
- (4) I henhold til den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten skal medlemsstaterne opfylde og fastholde en mellemfristet budgetmålsætning og med henblik herpå forelægge stabilitets- og konvergensprogrammer.
- (4a) *Den forebyggende del af stabilitets- og vækstpakten ville have gavn af strengere overvågning for at sikre medlemsstaternes vedholdenhed og overholdelse af rammerne for den finanspolitiske samordning i Unionen.*
- (5) Stabilitets- og konvergensprogrammernes indhold samt **proceduren** for vurderingen af programmerne bør **videreudvikles på både nationalt niveau og EU-niveau** med udgangspunkt i erfaringerne fra gennemførelsen af stabilitets- og vækstpakten.
- (5a) *Budgetmålene i stabilitets- og konvergensprogrammerne bør udtrykkeligt tage hensyn til de foranstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker, retningslinjerne for medlemsstaternes og Unionens beskæftigelsespolitikker og de nationale reformprogrammer generelt.*
- (5b) *Forelæggelsen og vurderingen af stabilitets- og konvergensprogrammerne bør ske, inden der træffes centrale beslutninger om de nationale budgetter for de følgende år. Der bør derfor fastsættes en specifik tidsfrist for forelæggelse af stabilitets- og konvergensprogrammerne. Under hensyntagen til de særlige forhold omkring finansåret i Det Forenede Kongerige bør der fastsættes særlige bestemmelser for datoen for dette lands forelæggelse af konvergensprogrammer.*
- (5c) *Kommissionen bør have en stærkere og mere uafhængig rolle i den styrkede overvågningsprocedure for så vidt angår vurderinger, der er specifikke for hver enkelt medlemsstat, kontroller, besøg, henstillinger og advarsler.*
- (5d) *Erfaringerne og fejltagelserne fra de første ti år med Den Økonomiske og Monetære Union viser, at der er behov for at forbedre den økonomiske styring i EU, hvilket først og fremmest bør ske ved, at medlemsstaterne i højere grad gør de fælles vedtagne regler og politikker til deres egne, og at der på EU-plan opstilles mere solide rammer for overvågning af de nationale økonomiske politikker.*

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

⁽³⁾ EFT C 236 af 2.8.1997, s. 1.

Torsdag den 23. juni 2011

- (5e) Det forbedrede regelværk for økonomisk styring bør bygge på flere indbyrdes forbundne politikker for holdbar vækst og beskæftigelse, som skal være afstemt efter hinanden, herunder især en EU-strategi for vækst og beskæftigelse med særligt fokus på udvikling og styrkelse af det indre marked, fremme af international handel og konkurrenceevne, et effektivt regelsæt til forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store budgetunderskud (stabilitets- og vækstpagten), et solidt grundlag for forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer, minimumskrav til nationale budgetrammer, forstærket regulering af og tilsyn med de finansielle markeder, herunder makrotilsyn ved Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.
- (5f) Stabilitets- og vækstpagten og den samlede ramme for den økonomiske styring supplerer og støtter EU-strategien for vækst og arbejdspladser. Indbyrdes forbindelser mellem de forskellige strenge bør dog ikke resultere i undtagelser fra stabilitets- og vækstpagtens bestemmelser.
- (5g) Stramningen af den økonomiske styring bør indbefatte en tættere og mere rettidig inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan tilbyde den medlemsstat, der har modtaget en henstilling fra Rådet i henhold til artikel 6, stk. 2 og artikel 10, stk. 2, at deltage i en drøftelse.
- (5h) Stabilitets- og konvergensprogrammerne og de nationale reformprogrammer bør udformes således, at de er afstemt med hinanden, og tidspunktet for deres forelæggelse bør harmoniseres. Disse programmer forelægges Rådet og Kommissionen. Disse programmer bør offentliggøres.
- (5i) Ifølge det europæiske halvår for samordning af de økonomiske politikker begynder overvågnings- og koordinationscyklussen først på året med en horisontal revision, ved hjælp af hvilken Det Europæiske Råd på grundlag af input fra Kommissionen og Rådet identificerer de væsentligste udfordringer, som Unionen og euroområdet står over for, og giver strategiske retningslinjer i forhold til politikkerne. Der foregår ligeledes drøftelser i Europa-Parlamentet ved begyndelsen af den årlige overvågningscyklus, i god tid inden drøftelserne i Det Europæiske Råd finder sted. Medlemsstaterne forventes at tage hensyn til de horisontale retningslinjer fra Det Europæiske Råd, når de forbereder deres stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.
- (5j) For at øge det nationale ejerskab af stabilitets- og vækstpagten bør de nationale budgetrammer være tilpasset efter målene om flerårig multilateral overvågning i EU og i særdeleshed efter det europæiske halvår.
- (5k) I overensstemmelse med den enkelte medlemsstats retlige og politiske ordninger bør de nationale parlamenter inddrages behørigt i det europæiske halvår og i udarbejdelsen af stabilitetsprogrammer, konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer med henblik på at øge gennemsigtigheden og ejerskabet af og ansvarligheden for de trufne beslutninger. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, Udvalget for Økonomisk Politik, Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse høres inden for rammerne af det europæiske halvår, når det er relevant. Relevante aktører, især arbejdsmarkedets parter, inddrages inden for rammerne af det europæiske halvår i de væsentligste politiske spørgsmål, når det er relevant, i overensstemmelse med bestemmelserne i TEUF og de retlige og politiske ordninger.

Torsdag den 23. juni 2011

- (6) Ved at overholde de mellemfristede budgetmålsætninger burde medlemsstaterne opnå en sikkerhedsmargen med hensyn til underskudsreferenceværdien på 3 % af BNP for at sikre **holdbare offentlige finanser eller** hurtige fremskridt hen imod holdbare finanser og **samtidig** give plads for budgetmæssige dispositioner, navnlig med hensyn til behovene for offentlige investeringer. **Den mellemfristede budgetmålsætning bør ajourføres regelmæssigt på grundlag af en fælles, aftalt metode, som på passende vis afspejler risiciene ved eksplicitte og implicitte forpligtelser for de offentlige finanser som omhandlet i målene for stabilitets- og vækstpakten.**
- (7) Forpligtelsen til at opfylde og fastholde den mellemfristede målsætning skal omsættes i praksis ved at fastsætte nogle principper for **tilpasningen i retning af den mellemfristede målsætning**. Disse principper bør bl.a. sikre, at **ekstraordinære indtægter, dvs. indtægter ud over, hvad der normalt kan forventes af økonomisk vækst, øremærkes til nedbringelse af gælden.**
- (8) Forpligtelsen til at opfylde og fastholde den mellemfristede målsætning bør gælde for såvel deltagende medlemsstater som **for ikke-deltagende** medlemsstater ■.
- (9) **Evalueringen af, om fremskridtene hen imod den mellemfristede budgetmålsætning er tilstrækkelige, bør ske på grundlag af en samlet vurdering med den strukturelle saldo som reference, herunder en analyse af udgifterne eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden. I den henseende bør vækstraten for de offentlige udgifter under normale omstændigheder ikke overskride en ■ mellemfristet referencerate for potentiel BNP-vækst, så længe den mellemfristede budgetmålsætning ikke er opfyldt, idet stigninger, der går ud over dette, modsvares af diskretionære forhøjelser af de offentlige indtægter, og ■ diskretionære indtægtsbegrænsninger modsvares af udgiftsbegrænsninger. Den mellemfristede referencerate for potentiel BNP-vækst bør beregnes efter en i fællesskab aftalt metode. Kommissionen offentliggør beregningsmetoden for disse fremskrivninger og den deraf følgende mellemfristede referencerate for potentiel BNP-vækst. De potentielt meget store variationer i investeringsudgifterne bør tages i betragtning, navnlig for små medlemsstaters vedkommende.**
- (9a) **Der bør kræves en hurtigere tilpasning i retning af de mellemfristede budgetmålsætninger for medlemsstater, der oplever et gældsniveau på over 60 % af BNP eller udtalte risici med hensyn til overordnet gældsholdbarhed.**
- (10) Det bør være tilladt midlertidigt at fravige **tilpasningen i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, når fravigelsen er en følge af en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for den pågældende medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller i tilfælde af et alvorligt ■ økonomisk tilbageslag for euroområdet eller EU som helhed, hvis det ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare, med det formål at bane vej for et fornyet økonomisk opsving. Gennemførelsen af større strukturreformer bør også tages i betragtning, når der gives tilladelse til midlertidigt at fravige den mellemfristede budgetmålsætning eller den nødvendige tilpasning i retning af denne, på betingelse af at der bevares en sikkerhedsmargen med hensyn til referenceværdien for underskuddet. I den forbindelse bør man være særlig opmærksom på systemiske pensionsreformer, hvor afvigelsen bør afspejle de direkte meromkostninger ved omdirigering af bidrag fra den offentligt styrede til den fuldt finansierede søjle. Foranstaltninger, der tilbagefører aktiver fra den fuldt finansierede søjle til den offentligt styrede søjle, bør betragtes som engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger og bør derfor ikke indgå i den strukturelle saldo, der anvendes til vurdering af fremskridt hen imod den mellemfristede budgetmålsætning.**

Torsdag den 23. juni 2011

- (11) I tilfælde af en væsentlig afvigelse fra **tilpasningen i retning af den mellemfristede budgetmålsætning** bør **Kommissionen rette** en advarsel til den pågældende medlemsstat, **hvorefter Rådet inden én måned undersøger situationen og retter** en henstilling til medlemsstaten om at træffe de nødvendige **tilpasningsforanstaltninger**. I henstillingen bør der være fastsat en frist på højst fem måneder til at tackle afvigelsen. Den pågældende medlemsstat bør aflægge rapport til Rådet om de truffene foranstaltninger. Hvis den pågældende medlemsstat undlader at træffe passende foranstaltninger inden for den frist, som Rådet har fastsat, bør Rådet vedtage en afgørelse, der fastslår, at der ikke er blevet truffet foranstaltninger, der har givet resultat, og aflægge rapport til Det Europæiske Råd. Afgørelsen bør anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre det med kvalificeret flertal beslutter at forkaste den inden for en frist på ti dage efter Kommissionens vedtagelse heraf. Samtidig kan Kommissionen henstille til Rådet at vedtage reviderede henstillinger. Kommissionen kan, hvis det er relevant, anmode ECB om at deltage i et overvågningsbesøg, når det drejer sig om medlemsstaterne i euroområdet og de medlemsstater, der deltager i ERM II. Kommissionen aflægger rapport for Rådet om resultatet af besøget og kan beslutte at offentliggøre resultaterne.
- (12) For at sikre, at de deltagende medlemsstater overholder Unionens rammer for overvågning af de offentlige finanser, bør der indføres en særlig håndhævelsesmekanisme på basis af artikel 136 i TEUF, der kan anvendes i tilfælde af en **■** betydelig afvigelse fra **planen for tilpasning til den mellemfristede budgetmålsætning**.
- (13) Henvisningerne i forordning (EF) nr. 1466/97 bør tage hensyn til den nye nummerering af artiklerne i TEUF.
- (14) Forordning (EF) nr. 1466/97 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1466/97 foretages følgende ændringer:

-1) Artikel 1 affattes således:**"Artikel 1**

Denne forordning fastsætter regler for indhold, forelæggelse, undersøgelse og overvågning af stabilitets- og konvergensprogrammer som led i den multilaterale overvågning, som Rådet og Kommissionen skal gennemføre for på et tidligt stadium at hindre fremkomsten af uforholdsmæssigt store offentlige underskud og for at fremme overvågningen og samordningen af økonomiske politikker, idet de støtter virkeliggørelsen af Unionens mål om vækst og beskæftigelse."

1) Artikel 2 affattes således:

"Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

a) "deltagende medlemsstater": de medlemsstater, der har euroen som valuta

b) "ikke-deltagende medlemsstater": andre medlemsstater end dem, der har euroen som valuta."

Torsdag den 23. juni 2011

1a) Der indsættes følgende afsnit:

"AFSNIT 1-A

EUROPÆISK HALVÅR FOR SAMORDNING AF DE ØKONOMISKE POLITIKKER"

"Artikel 2-a

1. For at sikre en tættere samordning af medlemsstaternes økonomiske politik og vedvarende konvergens, hvad angår økonomiske resultater, gennemfører Rådet den multilaterale overvågning som en integreret del af et europæisk halvår for samordning af de økonomiske politikker i overensstemmelse med de målsætninger og krav, der er fastlagt i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

2. Det europæiske halvår indbefatter:

- a) udformning samt overvågning af gennemførelsen af de overordnede retningslinjer for økonomiske politikker i medlemsstaterne og i Unionen (overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker) i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF
- b) udformning samt granskning af gennemførelsen af de retningslinjer, som medlemsstaterne skal tage højde for i deres beskæftigelsespolitikker i overensstemmelse med artikel 148, stk. 2 (beskæftigelsesretningslinjerne)
- c) forelæggelse og vurdering af medlemsstaternes stabilitets- og konvergensprogrammer i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser
- d) forelæggelse og vurdering af medlemsstaternes nationale reformprogrammer, der understøtter Unionens strategi for vækst og beskæftigelse og er udarbejdet i overensstemmelse med retningslinjerne i nr. i) og ii) ovenfor og med de overordnede retningslinjer for medlemsstaterne, som Kommissionen og Det Europæiske Råd udstedte ved begyndelsen af den årlige overvågningscyklus
- e) overvågning med henblik på at forebygge og korrigere makroøkonomiske ubalancer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 af ...⁽⁺⁾ og dato. [om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer]⁽¹⁾.

3. Med henblik på at levere rettidig og integreret politisk rådgivning om makroøkonomiske og makrostrukturelle politiske planer udsteder Rådet, efter en vurdering af disse programmer på grundlag af henstillinger fra Kommissionen, retningslinjer til medlemsstaterne, idet der gøres fuld brug af de retlige instrumenter, der er omhandlet i artikel 121 og 148 i TEUF samt i denne forordning og i forordning (EU) nr. .../2011⁽⁺⁺⁾ [om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer].

Medlemsstaterne tager behørigt hensyn til de retningslinjer, der udstedes til dem, i forbindelse med udviklingen af deres økonomiske, beskæftigelsesmæssige og budgetmæssige politikker, inden de træffer centrale beslutninger om deres nationale budgetter for de efterfølgende år. Kommissionen bør overvåge fremskridtene.

Hvis en medlemsstat ikke handler i overensstemmelse med de udstedte retningslinjer, kan det føre til:

- a) yderligere henstillinger om at træffe konkrete foranstaltninger

⁽⁺⁾ Indsæt venligst forordningens nr. og dato.

⁽⁺⁺⁾ Indsæt venligst forordningens nr.

Torsdag den 23. juni 2011

b) en advarsel fra Kommissionen i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF

c) foranstaltninger i henhold til denne forordning, forordning (EF) nr. 1467/97 og forordning (EU) nr. .../2011 ^(*) [om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer].

Gennemførelse af foranstaltningerne underkastes skærpet overvågning fra Kommissionens side og kan omfatte overvågningsbesøg i henhold til artikel -11 i denne forordning.

4. Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter inddrages behørigt i det europæiske halvår med henblik på at øge gennemsigtigheden og ejerskabet af og ansvarligheden for de afgørelser, der træffes, navnlig gennem den økonomiske dialog, der gennemføres i henhold til artikel 2ab i denne forordning. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, Udvalget for Økonomisk Politik, Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse høres inden for rammerne af det europæiske halvår, når det er relevant. Relevante aktører, især arbejdsmarkedets parter, inddrages inden for rammerne af det europæiske halvår i de væsentligste politiske spørgsmål, når det er relevant, i overensstemmelse med bestemmelserne i TEUF og de retlige og politiske ordninger.

Formanden for Rådet og formanden for Kommissionen og, hvor det er relevant, formanden for Eurogruppen aflægger hvert år i overensstemmelse med artikel 121 i TEUF rapport til Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd om resultaterne af den multilaterale overvågning. Disse rapporter bør være et element i den økonomiske dialog, der er omhandlet i artikel 2-ab i denne forordning.

⁽¹⁾ EUT L ...".

1b) Der indsættes følgende afsnit:

"AFSNIT 1-Aa

ØKONOMISK DIALOG

Artikel 2-ab

For at fremme dialogen mellem EU-institutionerne, især Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og med henblik på at sikre større gennemsigtighed og ansvarlighed, kan det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet opfordre formanden for Rådet, formanden for Kommissionen og, hvor det er relevant, formanden for Det Europæiske Råd eller formanden for Eurogruppen til at møde for udvalget for at drøfte

- a) oplysninger, det har modtaget fra Rådet, vedrørende de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik i henhold til artikel 121, stk. 2 i TEUF
- b) de overordnede retningslinjer for medlemsstaterne, som Kommissionen udstedte ved begyndelsen af den årlige overvågningscyklus
- c) eventuelle konklusioner, som Det Europæiske Råd har draget, om retningen for de økonomiske politikker inden for rammerne af det europæiske halvår
- d) resultaterne af den multilaterale overvågning, der gennemføres i henhold til denne forordning
- e) eventuelle konklusioner, som Det Europæiske Råd har draget, om retningen for og resultaterne af den multilaterale overvågning
- f) en eventuel evaluering af udførelsen af den multilaterale overvågning ved udgangen af det europæiske halvår
- g) de henstillinger, Rådet har udstedt til medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, i TEUF i tilfælde af betydelig afvigelse som defineret i artikel 6, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, i denne forordning.

^(*) Indsæt venligst forordningens nr.

Torsdag den 23. juni 2011

2. *Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan efter henstilling fra Rådet i henhold til artikel 6, stk. 2 og artikel 10, stk. 2, tilbyde den pågældende medlemsstat at deltage i en drøftelse.*

3. *Kommissionen og Rådet underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om anvendelsen af denne forordning."*

1c) Artikel 2a affattes således:

"Hver medlemsstat har en differentieret mellemfristet målsætning for sin budgetstilling. Disse landespecifikke mellemfristede budgetmålsætninger kan være forskellige fra kravet om at være tæt på balance eller i overskud, samtidig med at der tilvejebringes en sikkerhedsmargen med hensyn til at holde det offentlige underskud på under 3 % af BNP. De mellemfristede budgetmålsætninger skal sikre holdbare offentlige finanser eller hurtige fremskridt hen imod en sådan holdbarhed, samtidig med at der opnås budgetmæssig manørefrihed, især med hensyn til behovet for offentlige investeringer.

Under hensyntagen til disse faktorer vil der for euroområdet medlemsstater og de medlemsstater, der deltager i ERM II, således være et nærmere bestemt spillerum for de landespecifikke mellemfristede budgetmålsætninger, cyklisk korrigeret og uden engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger, [på mellem -1 % af BNP og balance eller overskud].

De mellemfristede budgetmålsætninger revideres hvert tredje år. En medlemsstats mellemfristede budgetmålsætning kan revideres yderligere i tilfælde af gennemførelsen af en strukturreform med stor betydning for de offentlige finansers holdbarhed.

Hensynet til den mellemfristede budgetmålsætning indgår i de nationale mellemfristede budgetrammer i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1 i Rådets direktiv 2011/.../EU af ... () [om krav til medlemsstaternes budgetrammer] ⁽¹⁾.*

⁽¹⁾ EUT L ...".

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

*"1. Hver deltagende medlemsstat forelægger et stabilitetsprogram for Rådet og Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige af hensyn til den periodiske multilaterale overvågning, der er omhandlet i artikel 121 i TEUF; programmet er et afgørende grundlag for **holdbarheden af de offentlige finanser, hvilket fremmer** prisstabilitet, en stærk og bæredygtig vækst **og** øget beskæftigelse."*

b) *stk. 2, litra a), b) og c), affattes således:*

*"a) den mellemfristede budgetmålsætning og den tilsigtede tilpasning i retning af denne målsætning for den offentlige saldo opgjort i procent af BNP, den forventede udvikling i den offentlige gældskvot, den forventede vækst i de offentlige udgifter, **herunder den tilsvarende tildeling af midler til faste bruttoinvesteringer, navnlig under hensyntagen til betingelserne og kriterierne for registrering af udgiftsstigningen i henhold til artikel 5, stk. 1,** den forventede vækst i de offentlige indtægter ved uændret politik og en kvantificering af de planlagte diskretionære foranstaltninger på indtægtsiden*

^(*) Indsæt venligst forordningens nr.

Torsdag den 23. juni 2011

- aa) oplysning om implicitte eventualforpligtelser i forbindelse med aldring og ikke-balanceførte poster, som f.eks. offentlige garantier, med potentielt stor indvirkning på de offentlige finanser*
- ab) oplysning om stabilitetsprogrammets overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for økonomisk politik og det nationale reformprogram*
- b) hovedantagelserne vedrørende den forventede økonomiske udvikling og vigtige økonomiske variabler, der er relevante for gennemførelsen af stabilitetsprogrammet, såsom de offentlige investeringsudgifter, væksten i BNP i faste priser, beskæftigelsen og inflationen*
- c) en kvantitativ vurdering af de budgetforanstaltninger og andre økonomisk-politiske foranstaltninger, der træffes eller foreslås for at opfylde målsætningerne i programmet, herunder en cost-benefit-analyse af større strukturreformer, som har direkte langsigtede **positive budgetmæssige** virkninger, bl.a. fordi de øger den potentielle **holdbare** vækst."

ba) følgende stykke tilføjes:

"2a. Stabilitetsprogrammet baseres på det mest sandsynlige makroøkonomiske scenario eller på et mere forsigtigt scenario. De makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser sammenlignes med Kommissionens seneste prognoser og, hvis det er relevant, øvrige uafhængige organers prognoser. Væsentlige forskelle mellem det valgte makroøkonomiske scenario og Kommissionens prognose beskrives og begrundes, navnlig hvis niveauet for eller væksten i de eksterne forudsætninger afviger betydeligt fra værdierne i Kommissionens prognose.

Den nøjagtige karakter af oplysningerne i litra a), aa), b), c) og d) skal fastlægges inden for en harmoniseret ramme, som Kommissionen etablerer i samarbejde med medlemsstaterne."

c) stk. 3 affattes således:

*"3. Oplysningerne om udviklingen i den offentlige saldo og gældskvoten, om væksten i de offentlige udgifter, om den forventede vækst i de offentlige indtægter ved uændret politik, om de planlagte **behørigt kvantificerede** diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden samt om de centrale økonomiske antagelser, der er nævnt i stk. 2, litra a) og b), skal være på årsbasis og skal dække det foregående år, det indeværende år og mindst de efterfølgende tre år.*

4. Hvert program skal indeholde oplysninger om dets status i forbindelse med de nationale procedurer, navnlig om programmet er blevet forelagt det nationale parlament, og om det nationale parlament har haft mulighed for at drøfte Rådets holdning til det tidligere program eller, hvis det relevant, en eventuel henstilling eller advarsel, samt om programmet er blevet parlamentarisk godkendt."

3) Artikel 4 affattes således:

"Artikel 4

1. Stabilitetsprogrammerne forelægges hvert år **i april, helst senest medio april og ikke senere end den 30. april.** ■
2. Medlemsstaterne offentliggør deres stabilitetsprogrammer."

Torsdag den 23. juni 2011

4) Artikel 5 affattes således:

"Artikel 5

1. På grundlag af den vurdering, der foretages af Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, undersøger Rådet inden for rammerne af den multilaterale overvågning efter artikel 121 i TEUF de mellemfristede budgetmålsætninger, som den pågældende medlemsstat fremlægger **i sit stabilitetsprogram**, og det vurderer, om de økonomiske antagelser, som programmet er baseret på, er realistiske, om den tilsigtede tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning er hensigtsmæssig, **herunder den ledsagende kurs med hensyn til gældskvote**, og om de foranstaltninger, der træffes eller foreslås for at overholde den tilsigtede tilpasning, er tilstrækkelige til at opfylde den mellemfristede budgetmålsætning over konjunkturforløbet.

Rådet **og Kommissionen** undersøger ved vurderingen af den tilsigtede tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, om den pågældende medlemsstat sikrer en passende årlig forbedring af sin konjunkturkorrigerede budgetsaldo, eksklusive engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger, der er nødvendig for at opfylde dens mellemfristede budgetmålsætning, med 0,5 % af BNP som benchmark. For medlemsstater, **der står over for et gældsniveau, der overstiger 60 % af BNP eller med udtalt risiko for den generelle gældsholdbarhed**, undersøger Rådet **og Kommissionen**, om den årlige forbedring af den konjunkturkorrigerede budgetsaldo, eksklusive engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger, er større end 0,5 % af BNP. Rådet **og Kommissionen** tager hensyn til, om der gøres en større tilpasningsindsats i økonomiske opgangstider, mens indsatsen kan være mere begrænset i økonomiske nedgangstider. **Der tages navnlig hensyn til uventede indtægter og udgifter.**

Evalueringen af, om fremskridtene hen imod den mellemfristede målsætning er tilstrækkelige, sker på grundlag af en samlet vurdering med den strukturelle saldo som reference, herunder en analyse af udgifterne eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden. Med henblik herpå vurderer Rådet og Kommissionen, om væksten i de offentlige udgifter, sammenholdt med effekten af de foranstaltninger, der træffes eller planlægges på indtægtssiden, er i overensstemmelse med følgende betingelser :

- a) for de medlemsstater, der har opfyldt den mellemfristede budgetmålsætning, må den årlige vækst i udgifterne ikke overstige en mellemfristet **referencerate for potentiel BNP-vækst**, medmindre overskridelsen modsvares af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden
- b) for de medlemsstater, der endnu ikke har opfyldt den mellemfristede budgetmålsætning, må den årlige vækst i udgifterne ikke overstige en rate, der ligger under en mellemfristet **referencerate for potentiel BNP-vækst**, medmindre overskridelsen modsvares af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden. Afstanden mellem vækstraten for de offentlige udgifter og en mellemfristet **referencerate for potentiel BNP-vækst** må ikke overstige, hvad der kan sikre en passende tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning
- c) **for de medlemsstater, der endnu ikke har opfyldt den mellemfristede budgetmålsætning**, skal diskretionære reduktioner i de offentlige indtægter modsvares af enten udgiftsbegrænsninger eller diskretionære forhøjelser af andre offentlige indtægter eller af begge dele.

Udgiftsaggregatet indeholder ikke renteudgifter, udgifter til EU-programmer, der helt modsvares af EU-indtægter, og ikke-diskretionære ændringer i udgifterne til arbejdsløshedsunderstøttelse.

Torsdag den 23. juni 2011

Den udgiftsvækst, der ligger over den mellemfristede vækstrate, skal ikke anses for en overtrædelse af benchmark, for så vidt som den fuldstændigt modsvares af den lovbestemte indtægtsforøgelse.

Den mellemfristede referencerate for potentiel BNP-vækst fastlægges på basis af fremadskuende fremskrivninger eller bagudskuende overslag. Fremskrivningerne ajourføres med regelmæssige mellemrum. Kommissionen offentliggør beregningsmetoden for disse fremskrivninger og den deraf følgende mellemfristede referencerate for potentiel BNP-vækst.

Når kursen for tilpasning af den mellemfristede budgetmålsætning fastlægges for medlemsstater, der endnu ikke har nået denne målsætning, og når der tillades en midlertidig afvigelse fra denne målsætning for medlemsstater, der allerede har nået den, på den betingelse, at der bevares en passende sikkerhedsmargen med hensyn til referenceværdien for underskuddet, og at budgetstillingen i programperioden forventes at vende tilbage til den mellemfristede budgetmålsætning, tager Rådet **og Kommissionen** hensyn til gennemførelsen af større strukturreformer, som har direkte langsigtede **positive budgetmæssige** virkninger, bl.a. ved at øge den potentielle **holdbare** vækst, og derfor en konstaterbar indvirkning på de offentlige financers holdbarhed på lang sigt.

Man bør være særlig opmærksom på pensionsreformer, som indfører et flersøjlesystem, der omfatter en obligatorisk, fuldt finansieret søjle. Medlemsstater, der gennemfører sådanne reformer, har ret til at afvige fra tilpasningen af deres mellemfristede budgetmålsætning eller fra målsætningen selv med en afvigelse, der afspejler **størrelsen af** reformens **gradvis stigende direkte virkning på den offentlige saldo**, på den betingelse, at **der** bevares en passende sikkerhedsmargen med hensyn til referenceværdien for underskuddet.

Rådet **og Kommissionen** undersøger endvidere, om stabilitetsprogrammets indhold fremmer tilvejebringelsen af vedvarende **og reel** konvergens inden for euroområdet og en snævrere samordning af den økonomiske politik, og om den pågældende medlemsstats økonomiske politik er i overensstemmelse med medlemsstaternes og Unionens overordnede retningslinjer for den økonomiske politik **samt retningslinjerne for beskæftigelse**.

I tilfælde af en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for den pågældende medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller i perioder med et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller EU som helhed, må medlemsstaterne midlertidigt fravige den tilpasningskurs, der er omhandlet i tredje afsnit, på betingelse af at det ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.

2. Rådet **og Kommissionen** gennemgår stabilitetsprogrammet inden for tre måneder efter programrets forelæggelse. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg **vedtager** Rådet eventuelt en udtalelse om programmet. Finder Rådet i overensstemmelse med artikel 121 i TEUF, at målene og indholdet i et program bør strammes op, særlig med henvisning til **tilpasningen i retning af den mellemfristede budgetmålsætning**, opfordrer Rådet i sin udtalelse den pågældende medlemsstat til at tilpasse programmet."

Torsdag den 23. juni 2011

5) Artikel 6 affattes således:

"Artikel 6

1. Som led i den multilaterale overvågning efter artikel 121, stk. 3, i TEUF overvåger Rådet **og Kommissionen** gennemførelsen af stabilitetsprogrammerne på grundlag af oplysninger fra de deltagende medlemsstater og på grundlag af de vurderinger, der foretages af Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, særlig med sigte på at identificere faktiske eller forventede væsentlige afvigelser i budgetstillingen fra det mellemfristede budgetmål eller den nødvendige tilpasning i retning af dette mål

2. I tilfælde af en væsentlig afvigelse fra **tilpasningskursen i retning af den mellemfristede budgetmålsætning** som omhandlet i artikel 5, stk. 1, **tredje afsnit**, i denne forordning og med henblik på at forhindre, at der opstår et uforholdsmæssigt stort underskud, **retter** Kommissionen i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, i TEUF en advarsel til den pågældende medlemsstat.

Inden en måned efter datoen for vedtagelsen af Kommissionens advarsel, jf. første afsnit, undersøger Rådet situationen og vedtager en henstilling om de nødvendige politiske foranstaltninger på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, jf. artikel 121, stk. 4, i TEUF. I henstillingen fastsættes der en frist på højst fem måneder til at tackle afvigelsen. Fristen nedsættes til tre måneder, hvis Kommissionen i sin advarsel anfører, at situationen er særlig alvorlig og kræver en hurtig indsats. På forslag af Kommissionen offentliggør Rådet sin henstilling.

Inden for den frist, som Rådet fastsætter i henstillingen i henhold til artikel 121, stk. 4, aflægges den pågældende medlemsstat rapport til Rådet om, hvilke foranstaltninger der er truffet som reaktion på henstillingen.

Hvis den pågældende medlemsstat undlader at træffe passende foranstaltninger inden for den frist, som er fastsat i en henstilling fra Rådet i henhold til andet afsnit, henstiller Kommissionen omgående til Rådet at vedtage en afgørelse, som fastslår, at der ikke er blevet truffet foranstaltninger, der har givet resultat. Afgørelsen anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre det med kvalificeret flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på ti dage, efter at Kommissionen har vedtaget det. Samtidig kan Kommissionen henstille til Rådet at vedtage en revideret henstilling i henhold til artikel 121, stk. 4, om nødvendige politiske foranstaltninger. Rådet sender en formel rapport til Det Europæiske Råd om de afgørelser, der er truffet.

Den proces, som indledes med Rådets henstilling, som omhandlet i andet afsnit, og afsluttes med Rådets afgørelse og rapport til Det Europæiske Råd, som omhandlet i fjerde afsnit, må ikke overskride seks måneder.

3. En afvigelse fra de mellemfristede budgetmål eller den hensigtsmæssige tilpasningskurs mod disse evalueres på grundlag af en overordnet vurdering, der har den strukturelle balance som reference, herunder en analyse af udgifterne eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtsiden, jf. artikel 5, stk. 1.

Vurderingen af, om afvigelsen er væsentlig, sker navnlig på grundlag af følgende kriterier:

For medlemsstater, der ikke har nået deres mellemfristede budgetmål ved vurderingen af ændringen af den strukturelle saldo, betragtes afvigelsen som væsentlig, hvis den er på mindst 0,5 % af BNP i et enkelt år eller på i gennemsnit mindst 0,25 % af BNP om året i to år i træk. Når udgiftsudviklingen eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden vurderes, undersøges det, om afvigelsen har en samlet effekt for den offentlige saldo på mindst 0,5 % af BNP i et enkelt år eller kumulativt i to år i træk.

Torsdag den 23. juni 2011

Udgiftsudviklingens afvigelse betragtes ikke som væsentlig, hvis den pågældende medlemsstat **■** har overgået sit mellemfristede budgetmål, og i den forbindelse tages der hensyn til **muligheden for betydelige uventede indtægter** og til, at budgetplanerne i henhold til stabilitetsprogrammet ikke bringer dette budgetmål i fare over programperioden.

Der kan ligeledes ses bort fra afvigelsen, **når den er en følge af en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for den pågældende medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller i tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller EU som helhed, hvis det ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.**"

6) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

"1. Hver **ikke-deltagende** medlemsstat **■** forelægger et konvergensprogram for Rådet og Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige af hensyn til den periodiske multilaterale overvågning, der er omhandlet i **■** artikel 121 i TEUF; programmet er et afgørende grundlag for **holdbarheden af de offentlige finanser, hvilket fremmer** prisstabilitet, en stærk og bæredygtig vækst og øget beskæftigelse."

b) **■** stk. 2, **litra a), b) og c)**, affattes således:

"a) den mellemfristede budgetmålsætning og den tilsigtede tilpasning i retning af denne målsætning for den offentlige saldo opgjort i procent af BNP, den forventede udvikling i den offentlige gældskvot, den forventede vækst i de offentlige udgifter, **herunder den tilsvarende afsætning af midler til faste bruttoinvesteringer, navnlig i betragtning af betingelserne og kriterierne for etablering af udgiftstilvæksten i henhold til artikel 9, stk. 1**, den forventede vækst i de offentlige indtægter ved uændret politik og en kvantificering af de planlagte diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, de mellemfristede pengepolitiske målsætninger og forbindelsen mellem disse målsætninger og henholdsvis pris- og valutakursstabilitet og tilvejebringelsen af vedblivende konvergens

aa) oplysning om implicitte eventualforpligtelser i forbindelse med aldring og ikke-balanceførte poster, som f.eks. offentlige garantier, med potentielt stor indvirkning på de offentlige finanser

ab) oplysning om stabilitetsprogrammets overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for økonomisk politik, retningslinjerne for beskæftigelse og det nationale reformprogram

b) hovedantagelserne vedrørende den forventede økonomiske udvikling og vigtige økonomiske variabler, der er relevante for gennemførelsen af konvergensprogrammet, såsom de offentlige investeringsudgifter, væksten i BNP i faste priser, beskæftigelsen og inflationen

c) en kvantitativ vurdering af de budgetforanstaltninger og andre økonomisk-politiske foranstaltninger, der træffes eller foreslås for at opfylde programmets målsætninger, herunder en cost-benefit-analyse af større strukturreformer, som har direkte langsigtede **positive budgetmæssige** virkninger, bl.a. fordi de øger den potentielle **holdbare** vækst"

Torsdag den 23. juni 2011

ba) følgende stykke tilføjes:

"2a. Konvergensprogrammet baseres på det mest sandsynlige makroøkonomiske scenario eller på et mere forsigtigt scenario. De makroøkonomiske og budgetmæssige prognoser sammenlignes med Kommissionens seneste prognoser og, hvis det er relevant, øvrige uafhængige organers prognoser. Væsentlige forskelle mellem det valgte makroøkonomiske scenario og Kommissionens prognose beskrives og begrundes, navnlig hvis niveauet for eller væksten i de eksterne forudsætninger afviger betydeligt fra værdierne i Kommissionens prognose.

Den nøjagtige karakter af oplysningerne i stk. 2, litra a), aa), b), c) og d) skal fastlægges inden for en harmoniseret ramme, som Kommissionen etablerer i samarbejde med medlemsstaterne."

c) stk. 3 affattes således:

*"3. Oplysningerne om udviklingen i den offentlige saldo og gældskvoten, om væksten i de offentlige udgifter, om den forventede vækst i de offentlige indtægter ved uændret politik, om de planlagte diskretionære, **hensigtsmæssigt kvantificerede** foranstaltninger på indtægtssiden samt om de centrale økonomiske antagelser, der er nævnt i stk. 2, litra a) og b), skal være på årsbasis og skal dække det foregående år, det indeværende år og mindst de efterfølgende tre år.*

4. Hvert program skal indeholde oplysninger om dets status i forbindelse med de nationale procedurer, navnlig om programmet er blevet forelagt det nationale parlament, og om det nationale parlament har haft mulighed for at drøfte Rådets holdning til det tidligere program eller, hvis det relevant, en eventuel henstilling eller advarsel, samt om programmet er blevet parlamentarisk godkendt."

7) Artikel 8 affattes således:

"Artikel 8

1. Konvergensprogrammerne forelægges hvert år **i april, helst senest medio april og ikke senere end den 30. april.**

2. Medlemsstaterne offentliggør deres konvergensprogrammer."

8) Artikel 9 affattes således:

"Artikel 9

1. På grundlag af den vurdering, der foretages af Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, undersøger Rådet inden for rammerne af den multilaterale overvågning efter artikel 121 i TEUF, de mellemfristede budgetmålsætninger og den forventede udvikling for den offentlige gældskvote, som den pågældende medlemsstat fremlægger **i sit konvergensprogram**, og det vurderer, om de økonomiske antagelser, som programmet er baseret på, er realistiske, om den tilsigtede tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning er hensigtsmæssig, **herunder den ledsagende kurs med hensyn til gældskvote**, og om de foranstaltninger, der træffes og/eller foreslås for at overholde den tilsigtede tilpasning, er tilstrækkelige til at opfylde den mellemfristede budgetmålsætning over konjunkturforløbet og til at opnå holdbar konvergens.

Torsdag den 23. juni 2011

Rådet **og Kommissionen** tager ved vurderingen af den tilsigtede tilpasning til den mellemfristede budgetmålsætning hensyn til, om der gøres en større tilpasningsindsats i økonomiske opgangstider, mens indsatsen kan være mere begrænset i økonomiske nedgangstider. **Det tager navnlig hensyn til uventede indtægter og udgifter.** For medlemsstater, **der står over for et gældsniveau på over 60 % af BNP eller med en udtalt risiko for den samlede gældsholdbarhed** undersøger Rådet, om den årlige forbedring af den konjunkturkorregerede budgetsaldo, eksklusive engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger, er større end 0,5 % af BNP. For de medlemsstater, der deltager i ERM 2, undersøger Rådet **og Kommissionen**, om den pågældende medlemsstat sikrer en passende årlig forbedring af sin konjunkturkorregerede saldo, eksklusive engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger, der er nødvendig for at opfylde dens mellemfristede budgetmålsætning, på 0,5 % af BNP som benchmark.

Evalueringen af, om fremskridtene hen imod den mellemfristede målsætning er tilstrækkelige, sker på grundlag af en samlet vurdering med den strukturelle saldo som reference, herunder en analyse af udgifterne eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden. Med henblik herpå vurderer Rådet **og Kommissionen**, om væksten i de offentlige udgifter, sammenholdt med effekten af de foranstaltninger, der træffes eller **planlægges** på indtægtssiden, er **i overensstemmelse** med følgende betingelser ■:

- a) for de medlemsstater, der har opfyldt den mellemfristede budgetmålsætning: den årlige vækst i udgifterne må ikke overstige en ■ mellemfristet **referencerate for potentiel BNP-vækst**, medmindre overskridelsen modsvares af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden
- b) for de medlemsstater, der endnu ikke har opfyldt den mellemfristede budgetmålsætning: den årlige vækst i udgifterne må ikke overstige en rate, der ligger under en ■ mellemfristet **referencerate for potentiel BNP-vækst**, medmindre overskridelsen modsvares af diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden. Afstanden mellem vækstraten for de offentlige udgifter og en ■ mellemfristet **referencerate for potentiel BNP-vækst** må ikke overstige, hvad der kan sikre en passende tilpasning i retning af den mellemfristede budgetmålsætning
- c) **for medlemsstater, der endnu ikke har nået deres mellemfristede budgetmålsætning**, skal diskretionære reduktioner i de offentlige udgifter modsvares af enten nedskæringer eller diskretionære forhøjelser af andre offentlige indtægter eller af begge dele.

Udgiftsaggregatet indeholder ikke renteudgifter, udgifter til EU-programmer, der helt modsvares af EU-indtægter, og ikke-diskretionære ændringer i udgifterne til arbejdsløshedsunderstøttelse.

Den udgiftsvækst, der ligger over den mellemfristede vækstrate, skal ikke anses for en overtrædelse af benchmark, for så vidt som den fuldstændigt modsvares af den lovbestemte indtægtsforøgelse.

Den mellemfristede referencerate for potentiel BNP-vækst fastlægges på basis af fremadskuende fremskrivninger eller bagudskuende overslag. Fremskrivningerne ajourføres med regelmæssige mellemrum. Kommissionen offentliggør beregningsmetoden for disse fremskrivninger og den deraf følgende mellemfristede referencerate for potentiel BNP-vækst.

Torsdag den 23. juni 2011

Når kursen for tilpasning af den mellemfristede budgetmålsætning fastlægges for medlemsstater, der endnu ikke har nået denne målsætning, og når der tillades en midlertidig afvigelse fra denne målsætning for medlemsstater, der allerede har nået den, på den betingelse, at der bevares en passende sikkerhedsmargen med hensyn til referenceværdien for underskuddet, og at budgetstillingen i programperioden forventes at vende tilbage til den mellemfristede budgetmålsætning, tager Rådet **og Kommissionen** hensyn til gennemførelsen af større strukturreformer, som har direkte langsigtede **positive budgetmæssige** virkninger, bl.a. ved at øge den potentielle vækst, og derfor en konstaterbar indvirkning på de offentlige financers holdbarhed på lang sigt.

Man bør være særlig opmærksom på pensionsreformer, som indfører et flersøjlesystem, der omfatter en obligatorisk, fuldt finansieret søjle. Medlemsstater, der gennemfører sådanne reformer, har ret til at afvige fra tilpasningen af deres mellemfristede budgetmålsætning eller fra målsætningen selv med en afvigelse, der afspejler **størrelsen af reformens gradvis stigende direkte virkning på den offentlige saldo**, forudsat, at ■ der bevares en passende sikkerhedsmargen med hensyn til referenceværdien for underskuddet.

Rådet **og Kommissionen** undersøger endvidere, om konvergensprogrammets indhold fremmer **tilvejebringelsen af vedvarende og reel konvergens**, en snævrere samordning af den økonomiske politik, og om den pågældende medlemsstats økonomiske politik er i overensstemmelse med medlemsstaternes og Unionens overordnede retningslinjer for den økonomiske politik **samt retningslinjerne for beskæftigelse**. For de medlemsstater, der deltager i ERM 2, undersøger Rådet endvidere, om konvergensprogrammets indhold sikrer en gnidningsløs deltagelse i valutakursmekanismen.

I tilfælde af en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for den pågældende medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller i perioder med et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller EU som helhed, må medlemsstaterne midlertidigt fravige den tilpasningskurs, der er omhandlet i tredje afsnit, på betingelse af at det ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.

2. Rådet **og Kommissionen** gennemgår konvergensprogrammet inden for tre måneder efter programets forelæggelse. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg **vedtager** Rådet eventuelt en udtalelse om programmet. Finder Rådet i overensstemmelse med artikel 121 i TEUF, at målene og indholdet i et program bør strammes op, særlig med henvisning til **tilpasningen i retning af den mellemfristede budgetmålsætning**, opfordrer Rådet i sin udtalelse den pågældende medlemsstat til at tilpasse programmet."

9) Artikel 10 affattes således:

"Artikel 10

1. Som led i den multilaterale overvågning efter artikel 121, stk. 3, i TEUF overvåger Rådet **og Kommissionen** gennemførelsen af konvergensprogrammerne på grundlag af oplysninger fra medlemsstater med dispensation og på grundlag af de vurderinger, der foretages af Kommissionen og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, særlig med sigte på at identificere faktiske eller forventede væsentlige afvigelser i budgetstillingen fra det mellemfristede budgetmål eller den nødvendige tilpasning i retning af dette mål ■.

Endvidere overvåger Rådet **og Kommissionen** på grundlag af målene i konvergensprogrammet de **ikke-deltagende medlemsstaters** økonomiske politikker ■ med henblik på at sikre, at disse politikker sigter mod stabilitet og således undgår reale valutakursuligevægte og for store nominelle valutakursfluktuationer.

Torsdag den 23. juni 2011

2. I tilfælde af en væsentlig **observeret** afvigelse fra **tilpasningen i retning af den mellemfristede målsætning** som omhandlet i **artikel 9, stk. 1, tredje afsnit**, i denne forordning og med henblik på at forhindre, at der opstår et uforholdsmæssigt stort underskud, **retter** Kommissionen i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, i TEUF en advarsel til den pågældende medlemsstat.

Inden en måned efter datoen for vedtagelsen af Kommissionens advarsel, jf. første afsnit, undersøger Rådet situationen og vedtager en henstilling om de nødvendige politiske foranstaltninger på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, jf. artikel 121, stk. 4, i TEUF. I henstillingen fastsættes der en frist på højst fem måneder til at tackle afvigelsen. Fristen nedsættes til tre måneder, hvis Kommissionen i sin advarsel anfører, at situationen er særlig alvorlig og kræver en hurtig indsats. På forslag af Kommissionen offentliggør Rådet sin henstilling.

Inden for den frist, som Rådet fastsætter i henstillingen i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF aflægges den pågældende medlemsstat rapport til Rådet om, hvilke foranstaltninger der er truffet som reaktion på ovennævnte henstilling.

Hvis den pågældende medlemsstat undlader at træffe passende foranstaltninger inden for den frist, som er fastsat i en henstilling fra Rådet i henhold til andet afsnit, henstiller Kommissionen omgående til Rådet at vedtage en afgørelse, som fastslår, at der ikke er blevet truffet foranstaltninger, der har givet resultat. Rådet træffer denne afgørelse uden at tage stemmeafgivningen fra det medlem af Rådet, der repræsenterer den pågældende medlemsstat, i betragtning. Samtidig kan Kommissionen henstille til Rådet at vedtage en revideret henstilling i henhold til artikel 121, stk. 4, om nødvendige politiske foranstaltninger. Rådet sender en formel rapport til Det Europæiske Råd om de afgørelser, der er truffet.

Den proces, som indledes med Rådets henstilling, som omhandlet i andet afsnit, og afsluttes med Rådets afgørelse og rapport til Det Europæiske Råd, som omhandlet i fjerde afsnit, må ikke overskride seks måneder.

3. En afvigelse fra de mellemfristede budgetmål eller den hensigtsmæssige tilpasningskurs mod disse evalueres på grundlag af en overordnet vurdering, der har den strukturelle balance som reference, herunder en analyse af udgifterne eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægts-siden, jf. artikel 9, stk. 1.

Vurderingen af, om afvigelsen er væsentlig, sker navnlig på grundlag af følgende kriterier:

For medlemsstater, der ikke har nået deres mellemfristede budgetmål ved vurderingen af ændringen af den strukturelle saldo, betragtes afvigelsen som væsentlig, hvis den er på mindst 0,5 % af BNP i et enkelt år eller på i gennemsnit mindst 0,25 % af BNP om året i to år i træk. Når udgiftsudviklingen eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden vurderes, undersøges det, om afvigelsen har en samlet effekt for den offentlige saldo på mindst 0,5 % af BNP i et enkelt år eller kumulativt i to år i træk.

*Udgiftsudviklingens afvigelse betragtes ikke som væsentlig, hvis den pågældende medlemsstat har overgået sit mellemfristede budgetmål, og i den forbindelse tages der hensyn til **muligheden for betydelige uventede indtægter** og til, at budgetplanerne i henhold til **konvergensprogrammet** ikke bringer dette budgetmål i fare over programperioden.*

Torsdag den 23. juni 2011

Der kan ligeledes ses bort fra afvigelsen, når den er en følge af en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for den pågældende medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller i tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag for euroområdet eller EU som helhed, hvis det ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare."

9a) Der indsættes følgende afsnit:

"AFSNIT 3A

PRINCIPPET OM STATISTISK UAFHÆNGIGHED

"Artikel 10a

Med henblik på at sikre, at den multilaterale overvågning baseres på solid og uafhængig statistik, sikrer medlemsstaterne de nationale statistiske myndigheders uafhængighed, der skal være i overensstemmelse med den europæiske statistiske kodeks for praksis fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker (*). Dette indebærer som et minimum:

- a) gennemsigtige procedurer for ansættelse og afskedigelse, der udelukkende skal være baseret på faglige kriterier
- b) budgetbevillinger, der skal afsættes for ét eller flere år af gangen
- c) datoen for offentliggørelse af centrale statistiske oplysninger, der skal fastsættes i meget god tid.

(*) EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164."

9b) Følgende artikel indsættes:

"Artikel -11

1. Kommissionen sikrer en permanent dialog med medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med denne forordnings målsætninger. Med dette for øje gennemfører Kommissionen navnlig besøg med henblik på at vurdere den aktuelle økonomiske situation i den pågældende medlemsstat og indkredser eventuelle risici eller vanskeligheder i forbindelse med opfyldelsen af denne forordnings målsætninger.

2. Der kan foretages skærpet overvågning af medlemsstater, der er genstand for henstillinger udstedt i henhold til artikel 6, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, med henblik på kontrol på stedet. De pågældende medlemsstater leverer alle de oplysninger, der er nødvendige for forberedelse og gennemførelse af besøget.

3. Når den pågældende medlemsstat er en medlemsstat, der benytter euroen som valuta eller deltager i ERM II, kan Kommissionen, hvis det er relevant, anmode repræsentanter for Den Europæiske Centralbank om at deltage i overvågningsbesøget.

4. Kommissionen aflægger rapport for Rådet om resultatet af besøget, der er omhandlet i stk. 2, og kan, hvis det er relevant, beslutte at offentliggøre resultaterne.

5. I forbindelse med tilrettelæggelsen af overvågningsbesøg, jf. stk. 2, forelægger Kommissionen sine foreløbige undersøgelsesresultater for de berørte medlemsstater, således at disse kan fremsætte bemærkninger hertil."

9c) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 12a

Evaluerings

1. Kommissionen offentliggør inden tre år efter denne forordnings ikrafttræden og derefter hvert femte år en rapport om anvendelsen af denne forordning.

Torsdag den 23. juni 2011

I rapporten foretages der bl.a. en evaluering af:

a) forordningens effektivitet

b) fremskridt med hensyn til at sikre en tættere samordning af medlemsstaternes økonomiske politik og vedvarende konvergens, hvad angår deres økonomiske resultater, i overensstemmelse med TEUF.

2. Om nødvendigt ledsages rapporten af forslag om ændring af denne forordning.

3. Rapporten sendes til Europa-Parlamentet og Rådet."

10) Alle henvisninger til "artikel 99" ændres i hele forordningen til henvisninger til "artikel 121".

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Gennemførelsesforanstaltninger for at korrigere uforholdsmæssigt store makro-økonomiske ubalancer i euroområdet *I**

P7_TA(2011)0292

Europa-Parlamentets ændringer af 23. juni 2011 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet (KOM(2010)0525 - C7-0299/2010 - 2010/0279(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/22)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

[Ændring 2]

PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG (*)

til Kommissionens forslag

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0182/2011).

(*) Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet ■

Torsdag den 23. juni 2011

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136, sammenholdt med artikel 121, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(-1) De forbedrede rammer for økonomisk styring bør bygge på flere indbyrdes forbundne og sammenhængende politikker for holdbar vækst og beskæftigelse, navnlig en EU-strategi for vækst og beskæftigelse med særligt fokus på udvikling og styrkelse af det indre marked, fremme af den internationale handel og konkurrenceevnen, et effektivt regelsæt til forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store offentlige underskud (stabilitets- og vækstpakten), et solidt grundlag for forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer, mindstekrav til medlemsstaternes budgetrammer samt styrket regulering af og tilsyn med de finansielle markeder.

(-1a) Kommissionen bør spille en mere fremtrædende rolle i den styrkede overvågningsprocedure for så vidt angår vurderinger, der er specifikke for hver enkelt medlemsstat, kontroller, missioner, henstillinger og advarsler.

(1) Samordningen af EU-medlemsstaternes økonomiske politikker bør som foreskrevet i traktaten udvikles inden for rammerne af de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken og bør bevirke, at de ledende principper om stabile priser, sunde og bæredygtige offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance overholdes.

(2) Erfaringerne fra de første ti år med Den Økonomiske og Monetære Union viser, at der er behov for at forbedre den økonomiske styring i Unionen, hvilket først og fremmest bør ske ved, at medlemsstaterne i højere grad gør de fælles vedtagne regler og politikker til deres egne, og at der på EU-plan opstilles mere solide rammer for overvågning af de nationale økonomiske politikker.

(2a) Opnåelse og bevarelse af et dynamisk indre marked skal betragtes som en af forudsætningerne for, at Den Økonomiske og Monetære Unions kan fungere korrekt og gnidningsløst.

⁽¹⁾ EUT C 150 af 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C ...

Torsdag den 23. juni 2011

- (3) Overvågningen af medlemsstaternes økonomiske politikker bør især udvides ud over budgetovervågningen for at forhindre **uforholdsmæssigt store** makroøkonomiske ubalancer og hjælpe de berørte medlemsstater med at udarbejde korrigerende planer, før ubalancerne bider sig fast, **og før de økonomiske og finansielle processer uafvendeligt udvikler sig i en alt for ugunstig retning**. Denne udvidelse bør ledsages af en styrkelse af den finanspolitiske overvågning.
- (4) For at gøre det lettere at afhjælpe sådanne ubalancer er det nødvendigt med en lovreguleret procedure.
- (5) Det er hensigtsmæssigt at supplere den multilaterale overvågning, der henvises til i **■** artikel 121, stk. 3 og 4, **i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)** med specifikke regler for opdagelse, forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer. **Det er vigtigt, at proceduren integreres** i den årlige multilaterale overvågningscyklus.
- (5a) **Pålidelige statistiske data er grundlaget for overvågningen af makroøkonomiske ubalancer. For at kunne garantere solide og uafhængige statistikker bør medlemsstaterne sikre de nationale statistiske myndigheders professionelle uafhængighed, som skal være i fuld overensstemmelse med adfærdskodeksen for europæiske statistikker som fastlagt i forordning (EF) nr. 223/2009. Endvidere er tilgængeligheden af sunde finanspolitiske data også relevante for overvågningen af makroøkonomiske ubalancer. Dette krav bør garanteres af bestemmelserne på dette område i forordning (EU) nr. [.../...] om effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet, særlig artikel 6a.**
- (5b) **En styrkelse af den økonomiske styring bør omfatte en tættere og mere rettidig inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan give mulighed for, at den berørte medlemsstat deltager i en udveksling af synspunkter efter en rådsafgørelse i overensstemmelse med denne forordnings artikel 3.**
- (6) Håndhævelsen af forordning (EU) nr. [.../...] bør styrkes ved at indføre **deponering af et rentebærende beløb i tilfælde af, at henstillingerne om anbefalede korrigerende foranstaltninger ikke efterkommes, der konverteres til en årlig bod, såfremt henstillingen om at afhjælpe uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer gentagne gange ikke efterkommes inden for samme procedure. Disse håndhævelsesprocedurer bør anvendes på** medlemsstater, der har euroen som valuta.
-
- (8) Hvis en medlemsstat **■** undlader at efterkomme Rådets henstillinger **■** pålægges **den rentebærende deponering eller boden** indtil Rådet konstaterer, at medlemsstaten har truffet korrigerende foranstaltninger til at efterkomme henstillingerne.
- (9) Endvidere bør en medlemsstat, som gentagne gange undlader at udarbejde en korrigerende handlingsplan med henblik på at efterkomme Rådets **henstilling**, også som hovedregel pålægges en årlig bod, indtil Rådet konstaterer, at medlemsstaten har forelagt en korrigerende handlingsplan, der i tilstrækkelig grad efterkommer **henstillingen**.
- (10) For at sikre ligebehandling mellem medlemsstaterne bør **den rentebærende deponering og** boden være den samme for alle medlemsstater, der har euroen som valuta, og svare til 0,1 % af den pågældende medlemsstats bruttonationalprodukt (BNP) i det foregående år.
- (10a) **Kommissionen bør også kunne anbefale at reducere størrelsen af en sanktion eller at ophæve den på grund af exceptionelle økonomiske omstændigheder.**

Torsdag den 23. juni 2011

- (11) Proceduren for at anvende **sanktioner** over for de medlemsstater, der undlader at træffe virkningsfulde foranstaltninger til at korrigere **uforholdsmæssigt store** makroøkonomiske ubalancer, bør udformes på en sådan måde, at anvendelsen af **sanktionen** over for disse medlemsstater er reglen og ikke undtagelsen.
- (12) **Bod, der er omhandlet i artikel 3 i denne forordning, udgør andre indtægter som anført i artikel 311 i TEUF og bør afsættes til stabilitetsmekanismer oprettet af de medlemsstater, der har euroen som valuta, for at yde finansiel bistand og sikre stabiliteten i hele euroområdet.**
- (13) Beføjelsen til at vedtage individuelle afgørelser om anvendelsen af den **sanktion**, der er omhandlet i denne forordning, bør tillægges Rådet. Som led i den samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker, der sker i Rådet som anført i artikel 121, stk. 1, i TEUF er disse individuelle afgørelser en integrerende opfølgning af de foranstaltninger, som Rådet har vedtaget i overensstemmelse med artikel 121 i TEUF og forordning (EU) nr. [.../...].
- (14) Eftersom denne forordning indeholder generelle regler om en effektiv håndhævelse af forordning (EU) nr. [.../...], bør den vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure, der er omhandlet i artikel 121, stk. 6, i TEUF.
- (15) Eftersom en effektiv ramme for opdagelse og forebyggelse af makroøkonomiske ubalancer ikke i tilstrækkelig grad kan opnås af medlemsstaterne på grund af de tætte indbyrdes handelsmæssige og finansielle forbindelser mellem medlemsstaterne og følgevirkningerne af de nationale økonomiske politikker for EU og euroområdet som helhed og bedre kan opnås på EU-plan, kan EU vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastlægges en **sanktionsordning** med henblik på effektiv korrektion af **uforholdsmæssigt store** makroøkonomiske ubalancer i euroområdet.
2. Denne forordning gælder for medlemsstater, der har euroen som valuta.

Artikel 2

Definitioner

Med henblik på denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i forordning (EU) nr. [.../...] anvendelse.

Derudover anvendes følgende definition:

ved "exceptionelle økonomiske omstændigheder" forstås omstændigheder, hvor et offentligt underskud, der overstiger referenceværdien, anses for at være exceptionelt i henhold til artikel 126, stk. 2, litra a), andet led, i TEUF og som nærmere angivet i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.

Torsdag den 23. juni 2011

Artikel 3

Sanktioner

1. Rådet pålægger **ved afgørelse efter henstilling fra** Kommissionen en **rentebærende deponering**, hvis der i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i forordning (EU) nr. [...] **vedtages en afgørelse fra Rådet om korregerende foranstaltninger**, og Rådet derefter **afgør**, at den pågældende medlemsstat **ikke har truffet de anbefalede korregerende foranstaltninger i opfølgning af en henstilling**.

1a. Der pålægges en årlig bod ved afgørelse truffet af Rådet efter henstilling fra Kommissionen, hvis

a) der vedtages to på hinanden følgende henstillinger fra Rådet i samme procedure vedrørende ubalancer i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) nr. [.../...], hvori Rådet vurderer, at den pågældende medlemsstat har forelagt en utilstrækkelig korregerende handlingsplan

b) der vedtages to på hinanden følgende afgørelser fra Rådet i samme procedure vedrørende ubalancer indeholdende en erklæring om manglende overholdelse i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i forordning (EU) nr. [.../...].

Boden pålægges ved at konvertere den rentebærende deponering til en årlig bod, jf. artikel 3, stk. 1.

1b. Afgørelserne i stk. 1 og 1a anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre det med kvalificeret flertal beslutter at forkaste henstillingen inden for en frist på ti dage, efter at Kommissionen har vedtaget den. Rådet kan ændre henstillingen med kvalificeret flertal.

1c. Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse udstedes inden tyve dage, efter at de i stk. 1 og 1a nævnte betingelser er opfyldt.

2. Den **rentebærende deponering eller den** årlige bod, som **anbefales** af Kommissionen, udgør 0,1 % af den pågældende medlemsstats BNP i det foregående år.

3. Uanset stk. 2 kan Kommissionen som følge af exceptionelle økonomiske omstændigheder eller efter en begrundet anmodning fra den pågældende medlemsstat, som er sendt til Kommissionen inden ti dage, efter **at de betingelser**, der henvises til i **stk. 1 og 1a, er opfyldt**, foreslå at nedsætte **den rentebærende deponerings eller** bodens størrelse eller at ophæve den.

4. Hvis en medlemsstat har **deponeret et rentebærende beløb eller har** betalt en årlig bod for et givet kalenderår, og Rådet derefter i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. [...] afgør, at medlemsstaten har truffet de anbefalede korregerende foranstaltninger i løbet af det pågældende år, tilbagebetales **det beløb, der er deponeret** for det pågældende år, til medlemsstaten *pro rata temporis* **med påløbne renter**.

Artikel 4

Tildeling af bodsbeløbene

Den bod, der er nævnt i artikel 3 i denne forordning, udgør andre indtægter som nævnt i artikel 311 i TEUF og afsættes til den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet. Så snart de medlemsstater, der har euroen som valuta, opretter en anden stabilitetsmekanisme med henblik på at yde finansiell bistand og sikre stabiliteten i hele euroområdet, afsættes boden til sidstnævnte mekanisme.

Torsdag den 23. juni 2011

Artikel 5

Afstemning i Rådet

Hvad angår de foranstaltninger, der henvises til i artikel 3, stemmer kun medlemmer af Rådet, som repræsenterer medlemsstater, der har euroen som valuta, og Rådet handler uden at tage hensyn til stemmen fra det medlem af Rådet, som repræsenterer den pågældende medlemsstat.

Det i **første** stykke nævnte kvalificerede flertal af Rådets medlemmer defineres i overensstemmelse med artikel 238, stk. 3, litra a), i TEUF.

Artikel 5a

Økonomisk dialog

For at fremme dialogen mellem EU-institutionerne, især Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og med henblik på at sikre større gennemsigtighed og ansvarlighed, kan det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet indbyde formanden for Rådet, Kommissionen og, hvis det er relevant, formanden for Eurogruppen til at give møde for udvalget med henblik på at drøfte afgørelser, der træffes i henhold til artikel 3 i denne forordning.

Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan give mulighed for, at den berørte medlemsstat deltager i en udveksling af synspunkter.

Artikel 5b

Gennemgang

1. *Inden tre år efter denne forordnings ikrafttræden og derefter hvert femte år offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning. I rapporten foretages der bl.a. en evaluering af:*

a) hvor effektiv forordningen er

b) fremskridtene med at sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater i overensstemmelse med traktaten.

2. *Hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages rapporten af forslag til ændringer af denne forordning.*

3. *Rapporten og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.*

Artikel 6

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Torsdag den 23. juni 2011

Forbrugerrettigheder *I**

P7_TA(2011)0293

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerrettigheder (KOM(2008)0614 – C6-0349/2008 – 2008/0196(COD))

(2012/C 390 E/23)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0614),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0349/2008),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 16. juli 2009 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse af 22. april 2009 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 15. juni 2011 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Retsudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0038/2011),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽³⁾;
 2. godkender den erklæring, der er vedføjet denne beslutning;
 3. tager den fælles erklæring, som er fremsat af det ungarske formandskab for Rådet og dets kommende polske, danske og cypriotiske formandskaber, vedlagt som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 23.12.2009, s. 54.

⁽²⁾ EUT C 200 af 25.8.2009, s. 76.

⁽³⁾ Denne holdning erstatter ændringsforslagene vedtaget den 24. marts 2011 (Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0116).

Torsdag den 23. juni 2011

P7_TC1-COD(2008)0196

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. juni 2011 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2011/83/EU).

BILAG

Europa-Parlamentets erklæring om sammenligningstabeller

Europa-Parlamentet finder det beklageligt, at Rådet ikke har set sig i stand til at acceptere en obligatorisk offentliggørelse af sammenligningstabeller i forbindelse med forslaget til direktiv om forbrugerrettigheder. Det erklæres herved, at den aftale, der blev indgået mellem Europa-Parlamentet og Rådet ved trepartsmødet den 6. juni 2011 vedrørende dette direktiv, ikke foregriber resultatet af de interinstitutionelle forhandlinger om sammenligningstabellerne.

Europa-Parlamentet opfordrer Kommissionen til at underrette det inden for 12 måneder efter vedtagelsen af denne aftale på plenarforsamlingen og til at udarbejde en rapport efter afslutning af forløbet til gennemførelse i national ret om medlemsstaternes praksis angående deres egne tabeller, hvoraf sammenhængen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne så vidt muligt skal fremgå, samt til at offentliggøre disse.

Europa-Parlamentet glæder sig over den indgæede aftale om, at der i direktivet om forbrugerrettigheder indføres obligatoriske meddelelseskrav vedrørende de bestemmelser i dette direktiv, Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 1999/44/EF, som giver medlemsstater et reguleringsmæssigt valg (artikel 29, 32 og 33).

Erklæring fra det ungarske formandskab for Rådet og dets kommende polske, danske og cypriotiske formandskaber om sammenligningstabeller

Det erklæres herved, at den aftale, der blev indgået mellem Rådet og Europa-Parlamentet ved trepartsmødet den 6. juni 2011 vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerrettigheder, der ændrer Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF og ophæver Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, ikke foregriber resultatet af de interinstitutionelle forhandlinger om sammenligningstabellerne.

Traktorer, der markedsføres under fleksibilitetsordningen *I**

P7_TA(2011)0294

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2000/25/EF for så vidt angår bestemmelserne for traktorer, der markedsføres under fleksibilitetsordningen (KOM(2010)0607 - C7-0342/2010 - 2010/0301(COD))

(2012/C 390 E/24)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0607),

Torsdag den 23. juni 2011

- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0342/2010),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 16. februar 2011 ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed og udtalelse fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0091/2011),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 6.4.2011, s. 26.

P7_TC1-COD(2010)0301

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. juni 2011 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/.../EU om ændring af direktiv 2000/25/EF for så vidt angår bestemmelserne for traktorer, der markedsføres under fleksibilitetsordningen

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2011/72/EU).

Håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald *

P7_TA(2011)0295

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2011 om forslag til Rådets direktiv om håndtering af nukleart brugt brændsel og radioaktivt affald (KOM(2010)0618 – C7-0387/2010 – 2010/0306(NLE))

(2012/C 390 E/25)

(Høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2010)0618),
- der henviser til Euratomtraktatens artikel 31 og 32, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0387/2010),
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,

Torsdag den 23. juni 2011

- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0214/2011),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmådes artikel 293, stk. 2, og Euratomtraktatens artikel 106a;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1
Forslag til direktiv
Betragtning 1

(1) I henhold til artikel 2, litra b), i **traktaten** skal der indføres ensartede sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed.

(1) I henhold til artikel 2, litra b), i **Euratomtraktaten** skal der indføres ensartede sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed.

Ændring 2
Forslag til direktiv
Betragtning 2

(2) **Traktatens** artikel 30 fastsætter, at der skal indføres grundlæggende normer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.

(2) **Euratomtraktatens** artikel 30 fastsætter, at der skal indføres grundlæggende normer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.

Ændring 3
Forslag til direktiv
Betragtning 3

(3) Ifølge **traktatens** artikel 37 skal medlemsstaterne forsyne Kommissionen med alle almindelige oplysninger vedrørende planer om deponering af radioaktivt spild.

(3) Ifølge **Euratomtraktatens** artikel 37 skal medlemsstaterne forsyne Kommissionen med alle almindelige oplysninger vedrørende planer om deponering af radioaktivt spild.

Ændring 4
Forslag til direktiv
Betragtning 3 a (ny)

(3a) **Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 ⁽¹⁾ fastsætter iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet.**

⁽¹⁾ EUT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 5

Forslag til direktiv
Betragtning 4

(4) Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 **om grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling** ⁽¹⁾, gælder alle praksisser, som indebærer risiko for ioniserende stråling, der kommer enten fra en kunstig strålekilde eller fra en naturlig strålekilde i de tilfælde, hvor naturligt forekommende radionukleider bearbejdes eller er blevet bearbejdet under hensyn til deres radioaktive, fissile eller fertile egenskaber. Det omfatter også tilladte frigivelser af materialer fra sådanne praksis. Det pågældende direktivs bestemmelser er blevet suppleret med mere specifik lovgivning.

⁽¹⁾ EFT L 159, 29.6.1996, s. 1.

(4) Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 ⁽¹⁾ **fastlægger de grundlæggende sikkerhedsnormer. Direktivet** gælder alle praksisser, som indebærer risiko for ioniserende stråling, der kommer enten fra en kunstig strålekilde eller fra en naturlig strålekilde i de tilfælde, hvor naturligt forekommende radionukleider bearbejdes eller er blevet bearbejdet under hensyn til deres radioaktive, fissile eller fertile egenskaber. Det omfatter også tilladte frigivelser af materialer fra sådanne praksis. Det pågældende direktivs bestemmelser er blevet suppleret med mere specifik lovgivning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1).

Ændring 131

Forslag til direktiv
Betragtning 4 a (ny)

(4a) Eftersom hverken Euratomtraktaten eller TEUF giver Parlamentet beføjelser som medlovgiver på det nukleare område, er det afgørende, at der findes et nyt retsgrundlag for ethvert fremtidigt lovgivningstiltag på dette område.

Ændring 6

Forslag til direktiv
Betragtning 15 a (ny)

(15a) De tre tidligere EU-kandidatlande Litauen, Slovakiet og Bulgarien drev gamle atomkraftværker af sovjetisk konstruktion, som ikke ud fra et økonomisk synspunkt kunne opgraderes, således at de kunne opfylde EU's sikkerhedsstandarder; disse værker blev derfor lukket og senere nedlagt.

Ændring 7

Forslag til direktiv
Betragtning 15 b (ny)

(15b) Nedlukningen af atomkraftværker i de tre medlemsstater medførte en betydelig finansiel og økonomisk byrde, som de ikke kunne bære i fuld udstrækning, og Unionen ydede derfor finansielle ressourcer til disse medlemsstater, som skulle dække en del af de omkostninger, der var forbundet med nedlukningen og bortskaffelsesprojekterne og kompensere for de økonomiske konsekvenser.

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 8
Forslag til direktiv
Betragtning 18

(18) I 2006 opdaterede IAEA hele sit korpus af standarder og offentliggjorde de grundlæggende sikkerhedsprincipper, som Euratom, OECD/NEA og andre internationale organisationer **sponsorerede** i fællesskab. Som de fælles sponsorerende organisationer har fastslået, vil anvendelse af de grundlæggende sikkerhedsprincipper fremme anvendelsen af internationale sikkerhedsstandarder og sikre større overensstemmelse mellem de forskellige landes ordninger. Det er derfor ønskeligt, at alle landene tilslutter sig og slår til lyd for disse principper. Principperne vil være bindende for IAEA i forbindelse med dens arbejde og for landene i forbindelse med arbejde, som IAEA bistår med. Lande eller sponsorerende organisationer kan vedtage principper efter eget skøn for anvendelse på deres egne aktiviteter.

(18) I 2006 opdaterede IAEA hele sit korpus af standarder og offentliggjorde de grundlæggende sikkerhedsprincipper, som Euratom, OECD/NEA og andre internationale organisationer **udviklede** i fællesskab. Som de fælles sponsorerende organisationer har fastslået, vil anvendelse af de grundlæggende sikkerhedsprincipper fremme anvendelsen af internationale sikkerhedsstandarder og sikre større overensstemmelse mellem de forskellige landes ordninger. Det er derfor ønskeligt, at alle landene tilslutter sig og slår til lyd for disse principper. Principperne vil være bindende for IAEA i forbindelse med dens arbejde og for landene i forbindelse med arbejde, som IAEA bistår med. Lande eller sponsorerende organisationer kan vedtage principper efter eget skøn for anvendelse på deres egne aktiviteter.

Ændring 9
Forslag til direktiv
Betragtning 19 a (ny)

(19a) Århuskonventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet giver offentligheden rettigheder og pålægger parterne og de offentlige myndigheder forpligtelser med hensyn til adgang til oplysninger og offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, som omfatter håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.

Ændring 10
Forslag til direktiv
Betragtning 19 b (ny)

(19b) Den Internationale Arbejdsorganisation har vedtaget en konvention ⁽¹⁾ og en henstilling ⁽²⁾ om strålebeskyttelse, der gælder for alle aktiviteter, hvor arbejdstagere udsættes for ioniserende stråling under arbejdet, og kræver egnede foranstaltninger til at sikre effektiv beskyttelse af arbejdstagerne i henhold til den aktuelle viden.

⁽¹⁾ Konvention C115 om beskyttelse af arbejdstagere mod ioniserende stråling, vedtaget den 22. juni 1960.

⁽²⁾ Henstilling R114 om beskyttelse af arbejdstagere mod ioniserende stråling, vedtaget den 22. juni 1960.

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 11

Forslag til direktiv
Betragtning 22 a (ny)

(22a) Europa-Parlamentet har også tilkendegivet, at alle nukleare foretagender i alle medlemsstater skal have tilstrækkelige finansielle ressourcer til rådighed til at dække alle omkostninger til nedlukning, herunder affaldshåndtering, for at kunne hævde forureneren betaler-princippet og undgå enhver form for statsstøtte, og har opfordret Kommissionen til at udarbejde præcise definitioner vedrørende brugen af finansielle ressourcer, der er øremærket til nedlukning i de enkelte medlemsstater, under hensyntagen til nedlukning samt håndtering, behandling og endelig deponering af det radioaktive affald, der opstår ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 16. november 2005 om anvendelsen af de finansielle ressourcer beregnet til nedlukning af kernekraftværker (EUT C 280 E af 18.11.2006, s. 117).

Ændring 12

Forslag til direktiv
Betragtning 23

(23) Der er voksende anerkendelse i Unionen og på verdensplan af behovet for **en ansvarlig udnyttelse af atomenergi, omfattende navnlig** nuklear sikkerhed. I denne forbindelse skal **spørgsmålet** om håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald tages op for at garantere en sikker, optimal og bæredygtig **anvendelse af atomenergi**.

(23) Der er voksende anerkendelse i Unionen og på verdensplan, **navnlig efter den alvorlige nukleare ulykke i Japan**, af behovet for **at styrke bestemmelserne om** nuklear sikkerhed. I denne forbindelse skal **det alvorlige spørgsmål** om håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald tages op for at garantere en sikker, optimal og bæredygtig **deponering og/eller lagring**.

Ændring 13

Forslag til direktiv
Betragtning 23 a (ny)

(23a) Det er i denne forbindelse vigtigt at understrege, at **en meget stor procentdel af materialerne af brugt nukleart brændsel kan genanvendes. Genbrug af nukleart brændsel er dermed et aspekt, der skal tages højde for i forbindelse med deponering af slutfald**.

Ændring 15

Forslag til direktiv
Betragtning 25

(25) Driften af atomreaktorer frembringer også brugt nukleart brændsel. Den enkelte medlemsstat kan fastlægge sin brændselskredsløbspolitik og betragte brugt nukleart brændsel som en værdifuld ressource, der kan oparbejdes, eller beslutte at deponere det som affald. Uanset hvilken løsning der vælges, bør deponering af højradoaktivt affald, adskilt ved oparbejdning, eller brugt nukleart brændsel, der betragtes som affald, tages under overvejelse.

(25) Driften af atomreaktorer frembringer også brugt nukleart brændsel. Den enkelte medlemsstat kan fastlægge sin brændselskredsløbspolitik og betragte brugt nukleart brændsel som en værdifuld ressource, der kan oparbejdes **og genbruges**, eller beslutte at deponere det som affald. Uanset hvilken løsning der vælges, bør deponering af højradoaktivt affald, adskilt ved oparbejdning, eller brugt nukleart brændsel, der betragtes som affald, tages under overvejelse.

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 115

Forslag til direktiv
Betragtning 25 a (ny)

(25a) Brugt nukleart brændsel, der opbevares i bassiner, udgør en yderligere potentiel kilde til radioaktivitet i miljøet, navnlig hvis kølebassinerne ikke længere er tildækket.

Ændring 132

Forslag til direktiv
Betragtning 27

(27) Radioaktivt affald, herunder brugt nukleart brændsel, der betragtes som affald, kræver langvarig indeslutning og isolering fra mennesker og deres miljø. Dets særlige karakteristika (dvs. indholdet af radionukleider) kræver særlige foranstaltninger for at beskytte menneskers sundhed og miljøet mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling, herunder deponering i passende anlæg som slutpunktet for håndteringen heraf. Oplagring af radioaktivt affald, herunder langtidsopbevaring, er en foreløbig løsning, men ikke et alternativ til deponering.

(27) Radioaktivt affald, herunder brugt nukleart brændsel, der betragtes som affald, kræver passende konditionering, langvarig indeslutning og isolering fra mennesker og deres miljø. Dets særlige karakteristika (dvs. indholdet af radionukleider) kræver særlige foranstaltninger for at beskytte menneskers sundhed og miljøet mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling, herunder deponering i passende anlæg som slutpunktet for håndteringen heraf **med mulighed for efterfølgende udtagning baseret på princippet om reversibilitet..** Oplagring af radioaktivt affald, herunder langtidsopbevaring, er en foreløbig løsning.

Ændring 133

Forslag til direktiv
Betragtning 27 a (ny)

(27a) Farerne ved deponering af radioaktivt affald er blevet mere indlysende efter Fukushimaulykken, og lignende ulykker vil kunne ske i eksisterende eller fremtidige nukleare anlæg beliggende i områder i EU og dets nabolande, hvor der er en høj risiko for jordskælv eller tsunamier, som f.eks. i Akkuyu i Tyrkiet. EU bør træffe enhver passende foranstaltning til at forhindre deponering af radioaktivt affald i sådanne områder.

Ændring 17

Forslag til direktiv
Betragtning 28

(28) En national klassificeringsordning for radioaktivt affald bør støtte disse særlige foranstaltninger under fuld hensyntagen til de forskellige typer af og karakteristika ved radioaktivt affald. De nøjagtige kriterier, hvorefter affald henføres til en bestemt affaldsklasse, vil afhænge af den konkrete situation i landet i relation til affaldets art og de deponeringsmuligheder, der er til disposition eller under overvejelse.

(28) En national klassificeringsordning for radioaktivt affald bør støtte disse særlige foranstaltninger under fuld hensyntagen til de forskellige typer af og karakteristika ved radioaktivt affald. De nøjagtige kriterier, hvorefter affald henføres til en bestemt affaldsklasse, vil afhænge af den konkrete situation i landet i relation til affaldets art og de deponeringsmuligheder, der er til disposition eller under overvejelse. **For at lette kommunikationen og udvekslingen af information mellem medlemsstaterne og skabe gennemsigtighed bør det nationale program indeholde en detaljeret beskrivelse af klassificeringsordningen.**

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 18
Forslag til direktiv
Betragtning 29

(29) *Den typiske deponeringsmetode til kortlivet lav- og mellemradioaktivt affald er deponering nær overfladen. Efter 30 års forskning er det **bredt anerkendt på teknisk plan, at dyb geologisk deponering er den mest sikre og mest velegnede** løsning som slutpunktet for håndtering af højradioaktivt affald og brugt nukleart brændsel, der betragtes som affald. **Udviklingen i retning af gennemførelse af deponering** bør derfor videreføres.*

(29) *Deponeringsmetoderne for kortlivet lav- og mellemradioaktivt affald **rækker fra** deponering nær overfladen (i bygninger tæt ved eller nogle dusin meter under overfladen) til topmoderne deponeringskoncepter i geologiske formationer i 70-100 m dybde. Næsten alt lav- og mellemaktivt radioaktivt affald med lang levetid oplagres. Efter 30 års forskning er det **videnskabeligt dokumenteret, at det er muligt at bruge** dyb geologisk deponering, og at dette kunne være en sikker og økonomisk løsning som slutpunktet for håndtering af højradioaktivt affald. Aktiviteterne under "Implementing Geological Disposal of Radioactive Waste Technology Platform" (IGD-TP) kunne lette adgangen til ekspertise og teknologi på disse områder. Forskellige andre muligheder undersøges også, f.eks. kunstige oplagringsfaciliteter på eller tæt ved overfladen, deponering i tørre klippehuler eller deponering i dybe borehuller (3 000-5 000 meter under jorden), inklusive muligheden for reversibilitet og for at hente det brugte brændsel og radioaktive affald frem igen. Den videre forskning i disse muligheder bør derfor fortsættes.*

Ændring 19
Forslag til direktiv
Betragtning 29 a (ny)

(29a) *I lyset af forskningen i bortskaffelse af radioaktivt affald via omdannelse eller andre former for reduktion af strålingsintensiteten og halveringstiden bør mere langsigtet deponering af radioaktivt affald i dybe geologiske formationer også overvejes med henblik på senere udtagning.*

Ændring 20
Forslag til direktiv
Betragtning 30

(30) Selv om hver enkelt medlemsstat har ansvaret for sin egen politik vedrørende håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, bør denne politik respektere de relevante grundlæggende sikkerhedsprincipper fastsat af IAEA. De enkelte medlemsstater har en etisk forpligtelse til at undgå enhver urimelig byrde på fremtidige generationer med hensyn til eksisterende brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald samt det affald, der forventes fra nedlæggelse af eksisterende nukleare anlæg.

(30) Selv om hver enkelt medlemsstat har ansvaret for sin egen politik vedrørende håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, bør denne politik **ikke blot** respektere de relevante grundlæggende sikkerhedsprincipper fastsat af IAEA, **men også indføre de højeste sikkerhedsstandarder, som er på linje med de bedste praksisser på det lovgivningsmæssige og operationelle plan samt den bedste tilgængelige teknologi (BAT).** De enkelte medlemsstater har en etisk forpligtelse til at undgå enhver urimelig byrde på fremtidige generationer med hensyn til **gammelt og** eksisterende brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald samt det affald, der forventes fra nedlæggelse af eksisterende nukleare anlæg. **Medlemsstaterne bør derfor fastlægge en nedlæggelsespolitik, der sikrer, at anlæggene demonteres på den sikreste måde så tidligt som muligt efter lukningen.**

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 21

Forslag til direktiv
Betragtning 31

(31) Med henblik på en ansvarlig håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald skal hver enkelt medlemsstat fastlægge en national ramme, som **sikrer** politiske forpligtelser og en trinvis beslutningstagning via passende lovgivning, regulering og organisering med en klar fordeling af ansvaret.

(31) Med henblik på en ansvarlig håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald skal hver enkelt medlemsstat fastlægge en national ramme, som **garanterer** politiske forpligtelser og en trinvis beslutningstagning **i overensstemmelse med Århuskonventionen** via passende lovgivning, regulering og organisering med en klar fordeling af ansvaret.

Ændring 22

Forslag til direktiv
Betragtning 32 a (ny)

(32a) Medlemsstaterne sikrer, at der er tilstrækkelige midler til rådighed til håndtering og oplagring af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.

Ændring 23

Forslag til direktiv
Betragtning 32 b (ny)

(32b) Der er behov for yderligere midler til energiprojekter, herunder til muligheden for fremtidige nedlukningsprojekter og som en konsekvens heraf affaldshåndteringsprojekter.

Ændring 24

Forslag til direktiv
Betragtning 33

(33) Der bør udarbejdes et nationalt program for at sikre gennemførelse i national ret af politiske beslutninger via klare bestemmelser for en rettidig gennemførelse af alle trin i håndteringen af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald fra frembringelse til deponering. Dette bør omfatte alle aktiviteter i tilknytning til manipulation, forbehandling, behandling, emballering, oplagring eller deponering af radioaktivt affald. Det nationale program kan bestå af et referencedokument eller en række dokumenter.

(33) Der bør udarbejdes et nationalt program for at sikre gennemførelse i national ret af politiske beslutninger via klare bestemmelser for en rettidig gennemførelse af alle trin i håndteringen af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald fra frembringelse til deponering. Dette bør omfatte alle aktiviteter i tilknytning til manipulation, forbehandling, behandling, emballering, oplagring eller deponering af radioaktivt affald **og brugt nukleart brændsel og bør overholde principperne i Århuskonventionen**. Det nationale program kan bestå af et referencedokument eller en række dokumenter.

Ændring 25

Forslag til direktiv
Betragtning 34 a (ny)

(34a) Arbejdstagerne på alle trin af håndteringen af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald skal beskyttes i henhold til lovgivningen om sundhed og sikkerhed, uanset deres funktion og status, og der skal i forbindelse med ethvert instrument til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald tages hensyn til de langsigtede virkninger for arbejdstagernes sundhed og sikkerhed. EU-lovgivning og medlemsstaternes lovgivning om sundhed og

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

sikkerhed på arbejdspladsen omfatter også arbejdstagere, der håndterer brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, og manglende overholdelse af sådan lovgivning skal udløse omgående og alvorlige sanktioner.

Ændring 26

Forslag til direktiv
Betragtning 35

(35) Gennemsigtighed er vigtig i forbindelse med håndteringen af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald. Der bør skabes gennemsigtighed ved at **kræve** en effektiv oplysning af offentligheden og mulighed for alle de berørte aktører for at deltage i beslutningsprocesserne.

(35) Gennemsigtighed er vigtig i forbindelse med håndteringen af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, **og det er afgørende, at befolkningen har tillid til de principper, som ligger til grund for sikker oplagring og for affaldsforvaltningsprogrammer.** Der bør skabes gennemsigtighed ved at **sikre** en effektiv oplysning af offentligheden og mulighed for alle de berørte aktører, **lokale og regionale myndigheder og** offentligheden for at deltage i beslutningsprocesserne.

Ændring 27

Forslag til direktiv
Betragtning 36

(36) Samarbejde mellem medlemsstaterne og på internationalt plan kan lette og fremskynde beslutningstagningen via adgang til ekspertise og teknologi.

(36) Samarbejde mellem medlemsstaterne og på internationalt plan kan lette og fremskynde beslutningstagningen via adgang til ekspertise og teknologi **af høj kvalitet samt til bedste praksis.**

Ændring 28

Forslag til direktiv
Betragtning 37

(37) Nogle medlemsstater mener, at deling af anlæg til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, herunder deponeringsanlæg, er en potentielt gavnlig løsning, når den er baseret på en aftale mellem de berørte **medlemsstater.**

(37) Nogle medlemsstater mener, at deling af anlæg til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, herunder deponeringsanlæg, er en potentielt gavnlig, **sikker og omkostningseffektiv** løsning, når den er baseret på en aftale mellem de berørte **lande. Det er i den forbindelse vigtigt ikke at hindre særlige arrangementer, navnlig allerede eksisterende aftaler om brugt nukleart brændsel fra forskningsreaktorer. Dette direktiv bør indeholde en korrekt definition af de betingelser, der skal være opfyldt, inden sådanne fælles projekter iværksættes.**

Ændring 29

Forslag til direktiv
Betragtning 39

(39) Den sikkerhedsmæssige risikoanalyse og den graduerede strategi bør danne grundlaget for beslutninger i tilknytning til udvikling, drift og lukning af et deponeringsanlæg og bør muliggøre identifikation af usikkerhedsområder, der bør være genstand for særlig opmærksomhed, for yderligere at forbedre forståelsen af de aspekter, der påvirker deponeringssystemets sikkerhed, herunder naturlige (geologiske) og kunstige beskyttelsesbarrierer og deres udvikling over tid. Den sikkerhedsmæssige risikoanalyse bør omfatte resultaterne af sikkerhedsvurderingen og oplysninger om robustheden og pålideligheden af sikkerhedsvurderingen og antagelserne heri. **Den** bør derfor **indeholde** en række argumenter og beviser til støtte for sikkerheden i forbindelse med et anlæg eller en aktivitet til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.

(39) Den sikkerhedsmæssige risikoanalyse og den graduerede strategi bør danne grundlaget for beslutninger i tilknytning til udvikling, drift og lukning af et deponeringsanlæg og bør muliggøre identifikation af usikkerhedsområder, der bør være genstand for særlig opmærksomhed, for yderligere at forbedre forståelsen af de aspekter, der påvirker deponeringssystemets sikkerhed, herunder naturlige (geologiske) og kunstige beskyttelsesbarrierer og deres udvikling over tid. Den sikkerhedsmæssige risikoanalyse bør omfatte resultaterne af sikkerhedsvurderingen og oplysninger om robustheden og pålideligheden af sikkerhedsvurderingen og antagelserne heri. **Dokumentationen for sikkerhed** bør derfor **være baseret på** en række argumenter og beviser til støtte for sikkerheden i forbindelse med et anlæg eller en aktivitet til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 30

Forslag til direktiv
Betragtning 40

(40) Det fastslås, at der bør tages hensyn til alle farerne i tilknytning til brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald i den nationale ramme, men dette direktiv omfatter ikke ikke-radiologiske farer, som henhører under traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

(40) Det fastslås, at der bør tages hensyn til alle farerne i tilknytning til brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald i den nationale ramme, men dette direktiv omfatter ikke ikke-radiologiske farer **med ikke-radiologiske konsekvenser**, som henhører under traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Ændring 31

Forslag til direktiv
Betragtning 41

(41) Opretholdelse og yderligere udvikling af kompetencer og færdigheder inden for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald som et vigtigt element i sikring af et højt sikkerhedsniveau bør baseres på en kombination af læring via driftserfaring, videnskabelig forskning og teknologisk udvikling og teknisk samarbejde mellem alle aktører.

(41) Opretholdelse og yderligere udvikling af kompetencer og færdigheder inden for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald som et vigtigt element i sikring af et højt **niveau for beskyttelse af sundheden og miljøet, sikkerheden og gennemsigtigheden** bør baseres på en kombination af læring via driftserfaring, videnskabelig forskning og teknologisk udvikling og teknisk samarbejde mellem alle aktører.

Ændring 32

Forslag til direktiv
Betragtning 42 a (ny)

(42a) *I den henseende kunne European Nuclear Safety Regulators Group (ENSREG) yde et værdifuldt bidrag til en ensartet gennemførelse af dette direktiv og derved lette høringer, udvekslingen af god praksis og samarbejdet mellem de nationale tilsynsmyndigheder.*

Ændring 33

Forslag til direktiv
Betragtning 42 b (ny)

(42b) *Dette direktiv kunne blive et nyttigt instrument, der kan anvendes ved kontrol af, at projekter, der modtager EU-finansiering i form af finansiel eller teknisk Euratom-støtte til anlæg eller aktiviteter til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, omfatter de forholdsregler, der er nødvendige til at sikre, at brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald håndteres korrekt.*

Ændring 34

Forslag til direktiv
Artikel 1 – stk. 2

2) Det sikrer, at medlemsstaterne indfører passende nationale ordninger for **et højt** sikkerhedsniveau i forbindelse med håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald for at beskytte arbejdstagerne og befolkningen mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.

2) Det sikrer, at medlemsstaterne indfører passende nationale ordninger for **det højest mulige** sikkerhedsniveau i forbindelse med håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald for at beskytte arbejdstagerne, befolkningen og **det naturlige miljø** mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 35

Forslag til direktiv
Artikel 1 – stk. 3

3) Det **opretholder og fremmer** oplysning af offentligheden og dens deltagelse **vedrørende** håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.

3) Det **sikrer, at der gives den nødvendige** oplysning af offentligheden og deltagelse **i forbindelse med** håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.

Ændring 36

Forslag til direktiv
Artikel 1 – stk. 4 a (nyt)

4a) Dette direktiv fastsætter mindstestandarder for medlemsstaterne, selvom medlemsstaterne frit kan indføre højere standarder for forvaltningen af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.

Ændring 37

Forslag til direktiv
Artikel 2 – stk. 1 – indledning

1) Dette direktiv finder anvendelse på:

1) **Med forbehold af direktiv 2009/71/Euratom** finder dette direktiv anvendelse på:

Ændring 38

Forslag til direktiv
Artikel 2 – stk. 1 – litra a

a) alle faser af håndteringen af brugt nukleart brændsel, når det brugte brændsel stammer fra driften af civile atomreaktorer eller håndteres i civile aktiviteter

a) alle faser af håndteringen af brugt nukleart brændsel, når det brugte brændsel stammer fra driften af civile atomreaktorer eller håndteres i civile aktiviteter **på Unionens område, herunder brugt brændsel fra militære forsvarsprogrammer, hvis og når dette permanent overføres til og håndteres inden for rent civile aktiviteter**

Ændring 39

Forslag til direktiv
Artikel 2 – stk. 1 – litra b

b) alle faser af håndteringen af radioaktivt affald fra frembringelse til deponering, når det radioaktive affald stammer fra civile aktiviteter eller håndteres i civile aktiviteter.

b) alle faser af håndteringen af radioaktivt affald fra frembringelse til **og inklusive** deponering, når det radioaktive affald stammer fra civile aktiviteter eller håndteres i civile aktiviteter **på Unionens område.**

Ændring 40

Forslag til direktiv
Artikel 3 – nr. -1 (nyt)

-1) "godkendte frigivelser": **planlagte og kontrollerede frigivelser af gasformigt eller flydende radioaktivt materiale til miljøet fra regulerede nukleare anlæg eller aktiviteter ved normal drift inden for de grænseværdier, der er godkendt af den kompetente tilsynsmyndighed og i overensstemmelse med principperne og grænseværdierne i direktiv 96/29/Euratom**

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 41

Forslag til direktiv
Artikel 3 – nr. 3

- 3) "deponering": anbringelse af brugt nukleart brændsel eller radioaktivt affald på et dertil godkendt anlæg **uden tanke på senere udtagning**
- 3) "deponering": **potentielt endelig** anbringelse af brugt nukleart brændsel eller radioaktivt affald på et dertil godkendt anlæg **under skyldig hensyntagen til reversibilitetsprincippet**

Ændring 42 + 134

Forslag til direktiv
Artikel 3 – nr. 6

- 6) "radioaktivt affald": luftformigt, flydende eller fast radioaktivt materiale, som medlemsstaten eller en fysisk eller juridisk person, hvis afgørelse accepteres af medlemsstaten, ikke **finder** yderligere anvendelse for, og som i sin egenskab af radioaktivt affald kontrolleres af en kompetent tilsynsmyndighed efter medlemsstatens love og bestemmelser;
- 6) "radioaktivt affald": luftformigt, flydende eller fast radioaktivt materiale **og herunder brugt nukleart brændsel og radioaktivt materiale fra oparbejdningen, der er reduceret til så lille et volumen, som det er teknologisk muligt at frembringe**, som medlemsstaten eller en fysisk eller juridisk person, hvis afgørelse accepteres af medlemsstaten, ikke **påtænker eller har planer om** yderligere anvendelse for, **under hensyntagen til fremtidige udviklinger og teknologiske fremskridt**, og som i sin egenskab af radioaktivt affald kontrolleres af en kompetent tilsynsmyndighed efter medlemsstatens love og bestemmelser

Ændring 43

Forslag til direktiv
Artikel 3 – nr. 9 a (nyt)

- 9a) "placering": et geografisk område, der indeholder et godkendt anlæg, herunder en deponeringsfacilitet eller en godkendt aktivitet for brugt brændsel eller radioaktivt affald

Ændring 44

Forslag til direktiv
Artikel 3 – nr. 9 b (nyt)

- 9b) "sikkerhedsvurdering": den systematiske proces, der gennemføres i forbindelse med udformningen for at sikre, at den foreslåede udformning opfylder alle relevante sikkerhedskrav, og omfatter, men er ikke begrænset til, den formelle sikkerhedsanalyse

Ændring 45

Forslag til direktiv
Artikel 3 – nr. 9 c (nyt)

- 9c) "sikkerhedsmæssig risikoanalyse": en række argumenter og beviser til støtte for sikkerheden i forbindelse med et anlæg eller en aktivitet, der omfatter resultaterne af en sikkerhedsvurdering og en erklæring, hvori man udtrykker tillid til disse resultater. For et deponeringsanlæg kan den sikkerhedsmæssige risikoanalyse vedrøre

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

en bestemt fase i anlæggelsen. I sådanne tilfælde bør man i den sikkerhedsmæssige risikoanalyse erkende, at der findes områder med usikkerhed eller uløste spørgsmål, og den bør indeholde en vejledning til brug for arbejdet med at løse disse spørgsmål i efterfølgende udviklingsstadier

Ændring 46

Forslag til direktiv
Artikel 3 – nr. 13

13) "oplagring": opbevaring af brugt nukleart brændsel eller radioaktivt affald på et dertil godkendt anlæg med henblik på senere udtagning.

13) "oplagring": **midlertidig** opbevaring af brugt nukleart brændsel eller radioaktivt affald på et dertil godkendt anlæg **frem til** senere udtagning

Ændring 48

Forslag til direktiv
Artikel 4 – stk. 1

1) Medlemsstaterne udformer og opretholder nationale politikker vedrørende håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald. De har i sidste ende ansvaret for håndteringen af **deres** brugte brændsel og radioaktive affald.

1) Medlemsstaterne udformer og opretholder nationale politikker vedrørende håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald. **De enkelte medlemsstater** har i sidste ende ansvaret for håndteringen af **det** brugte brændsel og radioaktive affald, **der genereres i landet**.

Ændring 49

Forslag til direktiv
Artikel 4 – stk. 1 a (nyt)

1a) Medlemsstaterne sikrer, at de nationale politikker vedrørende håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald gennemføres via en velbegrundet og dokumenteret trinvis beslutningsproces, der tager hensyn til sikkerheden på lang sigt.

Ændring 50

Forslag til direktiv
Artikel 4 – stk. 2 – indledning

2) Medlemsstaterne sørger for,

2) Medlemsstaterne sørger for, **at de nationale politikker er baseret på følgende principper:**

Ændring 51

Forslag til direktiv
Artikel 4 – stk. 2 – litra a

a) at frembringelsen af radioaktivt affald holdes på det praktisk gennemførlige minimum med hensyn til både aktivitet og volumen ved hjælp af passende udformningsforanstaltninger og af drifts- og afviklingspraksis, herunder **genvinding** og genbrug af **traditionelle** materialer

a) at frembringelsen af radioaktivt affald holdes på det praktisk gennemførlige minimum **under overholdelse af ALARA-princippet "så lavt som det med rimelighed kan lade sig gøre"** med hensyn til både aktivitet og volumen ved hjælp af passende udformningsforanstaltninger og af drifts- og afviklingspraksis, herunder **oparbejdning** og genbrug af **konventionelle** materialer

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 121

Forslag til direktiv

Artikel 4 – stk. 2 – litra d

d) at brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald håndteres sikkert, *herunder på lang sigt*.

d) at brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald håndteres sikkert, *så længe det er farligt for mennesker og miljøet*.

Ændring 122

Forslag til direktiv

Artikel 4 – stk. 2 – litra d a (nyt)

da) at det undgås, at arbejdstagere, befolkning og miljø udsættes for stråling fra brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.

Ændring 54

Forslag til direktiv

Artikel 4 – stk. 2 – litra d b (nyt)

db) at der træffes foranstaltninger til at dække fremtidige sundheds- og miljørisici for udsatte arbejdstagere og befolkningen

Ændring 55

Forslag til direktiv

Artikel 4 – stk. 2 – litra d c (nyt)

dc) at udgifterne til håndtering af radioaktivt affald, herunder brugt nukleart brændsel, afholdes af dem, som har genereret affaldet

Ændring 56

Forslag til direktiv

Artikel 4 – stk. 2 – litra d d (nyt)

dd) at de finansielle reserver til bortskaffelse, som producenterne af affaldet skal stille til rådighed med henblik på at dække udgifterne til håndtering af brugt nukleart brændstof og radioaktivt affald, forvaltes af en statsstyret fond for at sikre, at de er til rådighed i forbindelse med en permanent sikker bortskaffelse

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 57

Forslag til direktiv

Artikel 4 – stk. 2 – litra d e (nyt)

- de) at de kompetente nationale organer inddrages i tilsynet med, at der er tilstrækkelige økonomiske ressourcer*

Ændring 58

Forslag til direktiv

Artikel 4 – stk. 2 – litra d f (nyt)

- df) at de nationale parlamenter inddrages i tilsynet med, at der er tilstrækkelige økonomiske ressourcer.*

Ændring 135

Forslag til direktiv

Artikel 4 – stk. 2 a (nyt)

- 2a) Eftersom bassiner til brugt brændsel indebærer store risici, især når de ikke er overdækkede, skal alt brugt brændsel så hurtigt som muligt flyttes fra bassiner til tøroplagringsanlæg. Som led i denne proces skal de ældste bassiner med brugt brændsel prioriteres højest.*

Ændring 61

Forslag til direktiv

Artikel 4 – stk. 3 – afsnit 1 b (nyt)

- Alle sådanne aftaler skal meddeles Kommissionen.*

Ændring 62

Forslag til direktiv

Artikel 4 – stk. 3 a (nyt)

- 3a) Medlemsstaterne kan på frivillig basis træffe beslutning om i samarbejde med andre medlemsstater at oprette et fælles eller regionalt deponeringsanlæg med henblik på at udnytte en bestemt lokalitets gunstige geologiske eller tekniske fordele og at dele den finansielle byrde i forbindelse med det fælles projekt.*

Ændring 63

Forslag til direktiv

Artikel 4 – stk. 3 b (nyt)

- 3b) Forud for iværksættelsen af et sådant projekt gennem en mellemstatslig aftale skal de berørte medlemsstater sikre, at initiativet som minimum opfylder følgende nødvendige krav:*

- a) befolkningens accept og opbakning i alle de berørte medlemsstater skal løbende plejes i alle faser af projektets udvikling og oplagringsanlæggets levetid ved at sikre, at befolkningen har adgang til information og kan deltage i høringsprocessen*

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

- b) samarbejde mellem og tilsyn udført af de kompetente tilsynsmyndigheder og nationale sikkerhedsmyndigheder skal sikres, og den sikkerhedsmæssige risikoanalyse og de underbyggende sikkerhedsvurderinger skal udføres i alle de berørte medlemsstater i forberedelses-, udformnings- og gennemførelsesfaserne for anlægget
- c) der skal opnås enighed om ansvarsmæssige spørgsmål og en klar ansvarsfordeling med de enkelte medlemsstater, der har det endelige ansvar for deres eget radioaktive affald
- d) der skal indgås finansieringsaftaler, der garanterer, at de økonomiske midler til deponeringsanlægget er sikret gennem hele dets levetid og i perioden efter lukningen, og at der er tilstrækkelige menneskelige ressourcer til at sikre et tilstrækkeligt antal korrekt uddannede medarbejdere
- e) de berørte medlemsstaters nationale programmer skal indeholde en forudgående beskrivelse af den juridiske ramme, den organisatoriske struktur og de tekniske ordninger, som dokumenterer, at det planlagte deponeringsanlæg inden for en klart defineret tidsfrist er i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastlagt i dette direktiv.

Ændring 136

Forslag til direktiv

Artikel 4 – stk. 3 c (nyt)

- 3c) Radioaktivt affald må under ingen omstændigheder eksporteres til ikke-EU-lande. Forsendelse af brugt affald til lande uden for EU kan tillades på den betingelse, at det reimporteres til EU efter genvinding.

Ændring 124

Forslag til direktiv

Artikel 4 – stk. 3 d (nyt)

- 3d) Alle anlæg til nukleart affald i seismiske regioner eller kystområder, der er særligt sårbare over for stigende vandstand i havene eller over for tsunamier, forbydes.

Ændring 64

Forslag til direktiv

Artikel 5 – stk. 1 – litra a

- a) et nationalt program for gennemførelsen af politikken for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald

- a) et nationalt program, **der overholder nærhedsprincippet**, for gennemførelsen af politikken for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, **som sikrer, at alle producenter af radioaktivt affald, har adgang til sikker deponering af radioaktivt affald på samme vilkår**

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 65

Forslag til direktiv

Artikel 5 – stk. 1 – litra b a (nyt)

- ba) nationale krav til arbejdstagernes sundhed og sikkerhed samt uddannelse*

Ændring 66

Forslag til direktiv

Artikel 5 – stk. 1 – litra c

- c) en tilladelsesordning for aktiviteter og anlæg i tilknytning til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, herunder forbud mod at drive et anlæg til håndtering af brugt nukleart brændsel eller radioaktivt affald uden en tilladelse
- c) en tilladelsesordning for aktiviteter og anlæg i tilknytning til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, herunder forbud mod at drive et anlæg til håndtering af brugt nukleart brændsel eller radioaktivt affald uden en tilladelse, **og som sikrer, at alt radioaktivt affald, uanset hvem der har produceret det, bortskaffes på ikke-diskriminerende basis**

Ændring 67

Forslag til direktiv

Artikel 5 – stk. 1 – litra d

- d) en ordning for fyldestgørende institutionel kontrol, lovpligtig inspektion, dokumentation og rapportering
- d) en ordning for fyldestgørende institutionel kontrol, lovpligtig inspektion, dokumentation og rapportering, **samt den nødvendige uddannelse for de involverede arbejdstagere i hele processen med henblik på at sikre og opretholde deres sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen**

Ændring 68

Forslag til direktiv

Artikel 5 – stk. 1 – litra e a (nyt)

- ea) foranstaltninger, som sikrer tilstrækkelige finansielle ressourcer på lang sigt til aktiviteter og faciliteter i forbindelse med forvaltning af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald*

Ændring 69

Forslag til direktiv

Artikel 5 – stk. 1 – litra f a (nyt)

- fa) foranstaltninger, som sikrer, at den nødvendige finansiering til håndteringen af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald og til anbringelsesformål fastlægges af den kompetente tilsynsmyndighed på grundlag af en gennemsigtig proces, som regelmæssigt gennemgås, og hvor alle berørte aktører høres regelmæssigt*

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 70

Forslag til direktiv

Artikel 5 – stk. 1 – litra f b (nyt)

fb) en beregning af alle udgifterne til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald. De oplysninger, der gives i den forbindelse, skal blandt andet anføre de institutioner, der bærer disse udgifter.

Ændring 71

Forslag til direktiv

Artikel 5 – stk. 2

2) Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser opretholdes og forbedres efter behov under hensyn til driftserfaring, indvundne erfaringer fra sikkerhedsmæssige risikoanalyser som nævnt i **artikel 8, udviklingen** af teknologi og resultaterne af forskning.

2) Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser opretholdes og forbedres efter behov under hensyn til driftserfaring, indvundne erfaringer fra sikkerhedsmæssige risikoanalyser som nævnt i **artikel 3, nr. 9c, den bedste tilgængelige teknologi (BAT), sundheds- og sikkerhedsstandarder** og resultaterne af forskning.

Ændring 72

Forslag til direktiv

Artikel 6 – stk. 1 a (nyt)

1a) Medlemsstaterne sikrer, at deres tilsynsmyndigheder er underlagt demokratisk kontrol.

Ændring 73

Forslag til direktiv

Artikel 6 – stk. 3 a (nyt)

3a) Den kompetente tilsynsmyndighed skal have beføjelser og ressourcer til regelmæssigt at foretage vurderinger, undersøgelser, kontrol og om nødvendigt gennemføre håndhævelsesforanstaltninger i forbindelse med nuklear sikkerhed på anlægget, også i nedlukningsprocessen. Disse vurderinger skal omfatte arbejdstagernes, herunder eventuelle underleverandørers, sundhed og sikkerhed samt antallet af ansatte og uddannelse.

Ændring 137

Forslag til direktiv

Artikel 6 – stk. 3 b (nyt)

3b) Den kompetente tilsynsmyndighed har beføjelse til at beordre bestemte aktiviteter indstillet, hvis vurderingerne har vist, at de ikke er sikre. Såvel disse som alle andre vurderinger fra den kompetente tilsynsmyndigheds side skal offentliggøres.

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 74

Forslag til direktiv

Artikel 7 – stk. 1

1) Medlemsstaterne sikrer, at **tilladelsesindehaveren har** det primære ansvar for sikkerheden i tilknytning til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald. **Dette ansvar kan ikke overdrages.**

1) Medlemsstaterne sikrer, at det primære ansvar for sikkerheden i tilknytning til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald **påhviler tilladelsesindehaverne, som har fået overdraget det generelle ansvar for brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald af den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat.**

Ændring 130

Forslag til direktiv

Artikel 7 – stk. 1 a (nyt)

1a) Medlemsstaterne sikrer, at der udarbejdes en sikkerhedsmæssig risikoanalyse og en underliggende sikkerhedsvurdering som led i ansøgningen om tilladelse til at udføre aktiviteter vedrørende håndtering af radioaktivt affald eller at drive et deponeringsanlæg på EU's område, og at disse ajourføres efter behov i den periode, hvor aktiviteten eller faciliteten består. Den sikkerhedsmæssige risikoanalyse og den underbyggende sikkerhedsvurdering skal omfatte placering, design, opførelse, drift eller lukning af bassiner til brugt brændsel, oplagrings- og deponeringsanlæg og den langsigtede sikkerhed efter lukningen af anlægget, herunder hvorledes denne håndteres med passive midler, og skal beskrive alle aspekter af betydning for sikkerheden på stedet, anlæggets udformning, kølebassiner til midlertidig opbevaring, (inklusive en regelmæssig rapportering om den mængde af brugt nukleart brændsel, de indeholder), nedlæggelsen af anlægget eller dele heraf, og kontrolforanstaltningerne under driften og tilsynet. Den sikkerhedsmæssige analyse og den underbyggende sikkerhedsvurdering skal omfatte en vurdering af de sundheds- og sikkerhedsmæssige risici for arbejdstagere, herunder arbejdstagere ansat af underleverandører, samt en vurdering af de krav til medarbejdernes kvalifikationer og antal, som til enhver tid skal være opfyldt for at garantere en sikker drift af anlægget, så der kan gribes ind i tilfælde af en ulykke.

Den sikkerhedsmæssige risikoanalyse og den underbyggende sikkerhedsvurdering skal demonstrere det sikkerhedsniveau, som er etableret, og give de kompetente tilsynsmyndigheder og andre berørte parter forvisning om, at sikkerhedskravene vil blive opfyldt. Den sikkerhedsmæssige risikoanalyse og den underbyggende sikkerhedsvurdering sendes til godkendelse hos den kompetente tilsynsmyndighed.

Ændring 76

Forslag til direktiv

Artikel 7 – stk. 1 b (nyt)

1b) Medlemsstaterne sikrer, at tilladelsesindehaverne aflægger rapport til den ansvarlige tilsynsmyndighed og til andre relevante ansvarlige organisationer og at de giver befolkningen adgang til oplysninger om deres aktiviteter eller anlæg.

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 77

Forslag til direktiv

Artikel 7 – stk. 2

2) Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser kræver, at tilladelsesindehaverne under tilsyn fra den kompetente tilsynsmyndighed regelmæssigt vurderer, verificerer og løbende forbedrer deres aktiviteter og anlægs sikkerhed på en systematisk og kontrollerbar måde, så vidt det med rimelighed kan lade sig gøre.

2) Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser kræver, at tilladelsesindehaverne under tilsyn fra den kompetente tilsynsmyndighed regelmæssigt vurderer, verificerer og løbende forbedrer deres aktiviteter sikkerhed – **herunder arbejdstagernes og underentreprenørernes sundhed og sikkerhed og deres anlægs sikkerhed** – på en systematisk og kontrollerbar måde, **i overensstemmelse med den bedste tilgængelige teknologi (BAT)**. Tilladelsesindehaveren **aflægger rapport til den kompetente tilsynsmyndighed og andre relevante, kompetente organisationer, repræsentanter for disses arbejdstagere, underleverandører og befolkningen om resultaterne af sine vurderinger.**

Ændring 78

Forslag til direktiv

Artikel 7 – stk. 3

3) De i stk. 2 omhandlede **vurderinger** skal omfatte verifikation af, at der findes foranstaltninger til forebyggelse af ulykker og afbødning af følgerne af ulykker, herunder verifikation af de fysiske barrierer og tilladelsesindehaverens administrative beskyttelsesprocedurer, der skal slå fejl, før arbejdstagerne og befolkningen bliver signifikant berørt af ioniserende stråling.

3) De i stk. 2 omhandlede **aktioner** skal **som en del af anmodningen om tilladelse kræve formel forelæggelse for den kompetente tilsynsmyndighed, der indeholder den påkrævede bekræftelse af aktivitetens sikkerhed og skal** omfatte verifikation af, at der findes foranstaltninger til forebyggelse af ulykker **og fysiske angreb** og afbødning af følgerne af ulykker **og fysiske angreb**, herunder verifikation af de fysiske barrierer og tilladelsesindehaverens administrative beskyttelsesprocedurer, der skal slå fejl, før arbejdstagerne, befolkningen **og det naturlige miljø** bliver signifikant berørt af ioniserende stråling.

Ændring 79

Forslag til direktiv

Artikel 7 – stk. 4

4) Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser kræver, at tilladelsesindehavere opstiller og indfører håndteringssystemer, som **på passende måde** prioriterer sikkerhed og regelmæssigt verificeres af den kompetente tilsynsmyndighed.

4) Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser kræver, at tilladelsesindehavere opstiller og indfører håndteringssystemer, som **giver højeste prioritet til sikkerhed** og regelmæssigt verificeres af den kompetente tilsynsmyndighed **og repræsentanter for arbejdstagerne med særligt ansvar for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.**

Ændring 80

Forslag til direktiv

Artikel 7 – stk. 5

5) Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser kræver, at tilladelsesindehavere sørger for og opretholder passende økonomiske og menneskelige ressourcer til at opfylde deres forpligtelser med hensyn til sikkerhed i tilknytning til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, jf. stk. 1-4.

5) Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser kræver, at tilladelsesindehavere, **herunder på lang sigt** sørger for og opretholder passende økonomiske og menneskelige ressourcer til at opfylde deres forpligtelser med hensyn til sikkerhed i tilknytning til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, jf. stk. 1-4.

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 81

Forslag til direktiv

Artikel 7 – stk. 5 a (nyt)

5a) Medlemsstaterne sikrer, at tilladelsesindehaverne så hurtigt som muligt informerer de grænseoverskridende regionale og lokale myndigheder om deres planer om at etablere et affaldshåndteringsanlæg, hvis dette anlæg ligger inden for en sådan en afstand fra den nationale grænse, at byggeriet, driften, afviklingen af anlægget, ulykker eller andre begivenheder i tilknytning til anlægget kan forventes at have grænseoverskridende konsekvenser.

Ændring 146

Forslag til direktiv

Artikel 7 a (ny)

Artikel 7a

Mærkning og dokumentation

Medlemsstaterne sikrer, at tilladelsesindehavernes mærkning af containere og dokumentation for deponeringen af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald er vejrbestandig. Dokumentationen skal omfatte såvel den kemiske som den toksikologiske og strålingsmæssige sammensætning af indholdet samt angive, om det er fast, flydende eller luftformigt.

Ændring 82

Forslag til direktiv

Artikel 8

Artikel 8

Sikkerhedsmæssig risikoanalyse

1) En sikkerhedsmæssig risikoanalyse og en underbyggende sikkerhedsvurdering udarbejdes som en del af ansøgningen om tilladelse til et anlæg eller en aktivitet. De opdateres efter behov, efterhånden som anlægget eller aktiviteten udvikler sig. Den sikkerhedsmæssige risikoanalyse og sikkerhedsvurderingens omfang og detaljeringsgrad skal stå i forhold til operationernes kompleksitet og størrelsen af de farer, der er forbundet med anlægget eller aktiviteten.

2) Den sikkerhedsmæssige risikoanalyse og den underbyggende sikkerhedsvurdering skal omfatte placering, design, opførelse, ibrugtagning, drift eller afvikling af et anlæg; den sikkerhedsmæssige risikoanalyse skal angive, hvilke standarder der er anvendt ved denne vurdering. Den langsigtede sikkerhed efter lukning skal behandles, navnlig hvordan den i videst muligt omfang sikres med passive midler.

udgår

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

3) Den sikkerhedsmæssige risikoanalyse for et anlæg skal redegøre for alle de sikkerhedsrelevante aspekter af placeringen, design af anlægget, kontrolforanstaltningerne under driften og tilsynet. I den sikkerhedsmæssige risikoanalyse og den underbyggende sikkerhedsvurdering redegøres for sikkerhedsniveauet, ligesom de kompetente tilsynsmyndigheder og andre berørte parter forsikres om, at sikkerhedskravene vil blive opfyldt.

4) Den sikkerhedsmæssige risikoanalyse og den underbyggende sikkerhedsvurdering sendes til godkendelse hos den kompetente tilsynsmyndighed.

Ændring 83

Forslag til direktiv

Artikel 8 a (ny)

Artikel 8a

Registrering og sporing, navnlig i relation til arbejdstagernes sundhed og sikkerhed

1) Medlemsstaterne indfører et registrerings- og sporings-system inden for forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald.

2) Medlemsstaterne sikrer, at registrerings- og sporings-systemet kan bestemme det brugte nukleare brændsels og radioaktive affalds placering og tilstand under produktion, anvendelse, transport, opbevaring og deponering.

3) Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om arbejdstagere, som har været eksponeret for brugt nukleart brændsel eller radioaktivt affald under deres arbejde, bliver opbevaret enten af tilladelsesindehaveren eller af et statsligt organ for at sikre opfølgning på arbejdsrelaterede sygdomme på lang sigt.

Ændring 84

Forslag til direktiv

Artikel 8 b (ny)

Artikel 8b

Procedurer og sanktioner

Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med almindelige principper, at der i tilfælde af overtrædelse af pligterne i dette direktiv anvendes administrative eller retslige procedurer samt sanktioner, der er effektive, har afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsens alvor.

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 85
Forslag til direktiv

Artikel 9

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser omfatter uddannelsesordninger, der dækker de behov, som alle parter med ansvar for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald har for at opretholde og videreudvikle den nødvendige ekspertise og de nødvendige kvalifikationer.

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser omfatter uddannelsesordninger **og regelmæssig og forebyggende undervisning**, der dækker de behov, som alle parter med ansvar for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald har for at opretholde, videreudvikle **og formidle** den nødvendige **videnskabelige og teknologiske** ekspertise og de nødvendige kvalifikationer, **i overensstemmelse med de tekniske og videnskabelige fremskridt**. Medlemsstaterne er særligt opmærksomme på de personer, som indirekte er involveret på anlægget, og skal sikre, at de modtager tidssvarende, relevant uddannelse og undervisning, før de arbejder med radioaktivt affald og brugt nukleart brændsel. Medlemsstaterne sikrer, at tilladelsesindehaverne er i stand til at gennemføre og finansiere disse ordninger med henblik på at garantere sikkerhed og sundhed for alle parter, som er involveret i processen. Uddannelse og undervisning af arbejdstagere skal være i overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder for dermed at styrke det overordnede ansvar for sundhed og sikkerhed i atomindustrien. Medlemsstaterne sikrer ligeledes, at de nationale rammebestemmelser omfatter ordninger til at fremme yderligere videnskabelig forskning i eksisterende deponeringsprojekter.

Ændring 86
Forslag til direktiv

Artikel 9 – stk. 1 a (nyt)

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale rammebestemmelser omfatter programmer til støtte for forskning med henblik på reduktion af den producerede mængde radioaktivt affald og en sikker håndtering af det.

Ændring 87
Forslag til direktiv

Artikel 10 – stk. 1

Medlemsstaterne sikrer, **at** de nationale rammebestemmelser **garanterer**, at der er tilstrækkelige finansielle ressourcer til håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, når der er behov herfor i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler.

1. Medlemsstaterne sikrer **inden for** de nationale rammebestemmelser, at der er tilstrækkelige finansielle ressourcer til **at dække alle nødvendige udgifter i forbindelse med afvikling af og** håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, når der er behov herfor, **således at producenterne af det radioaktive affald bevarer det fulde ansvar** i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, **og enhver form for statsstøtte undgås**.

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 88

Forslag til direktiv

Artikel 10 – stk. 1 a (nyt)

1a) Medlemsstaterne skal sikre følgende i henhold til de procedurer, der fastlægges på nationalt plan:

- a) at der foretages en vurdering af omkostningerne ved affaldshåndteringsstrategier, navnlig en vurdering af omkostningerne ved gennemførelse af langsigtede håndteringsløsninger vedrørende lav-, mellem- og højaktivt radioaktivt affald med lang levetid afhængig af dets art. Disse omkostninger skal navnlig omfatte omkostningerne til nedlukning af nukleare anlæg og, for så vidt angår håndteringsanlæg til radioaktivt affald, omkostningerne til endelig lukning af disse samt vedligeholdelse og tilsyn
- b) at der oprettes reserver til dækning af de i punkt a) nævnte omkostninger, og at de nødvendige aktiver øremærkes til eksklusiv dækning af disse reserver
- c) at der foretages passende overvågning af at reserverne og forvaltningen af aktiverne er tilstrækkelig til at dække de i punkt a) nævnte omkostninger, således at der sikres en periodisk justering.

Ændring 89

Forslag til direktiv

Artikel 10 – stk. 1 b (nyt)

1b) Omkostningerne til bortskaffelse opgøres transparent og offentliggøres af medlemsstaterne og vurderes på årlig basis. De forpligtelser, der pålægges producenterne af radioaktivt affald tilpasses på tilsvarende vis.

Ændring 90

Forslag til direktiv

Artikel 10 – stk. 1 c (nyt)

1c) Medlemsstaterne opretter eller udpeger et nationalt organ, der kan levere ekspertvurderinger i spørgsmål vedrørende forvaltning af midler og omkostningerne ved nedlukning, jf. stk. 1a. Dette organ skal være uafhængigt af de bevilgende myndigheder.

Ændring 91

Forslag til direktiv

Artikel 10 – stk. 1 d (nyt)

1d) Medlemsstaterne aflægger regelmæssigt rapport til Kommissionen om konklusionerne vedrørende arbejdet i det relevante nationale organ på de i artikel 16 anførte betingelser.

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 92
Forslag til direktiv**Artikel 11**

Medlemsstaterne sikrer, at der etableres og gennemføres passende kvalitetssikringsprogrammer vedrørende **sikker** håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.

Medlemsstaterne sikrer, at der etableres og gennemføres passende kvalitetssikringsprogrammer vedrørende håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.

Ændring 127
Forslag til direktiv**Artikel 11 – stk. 1 a (nyt)**

Medlemsstaterne skal sikre, at tilladelsesindehaverne bærer det fulde erstatningsansvar over for tredjemand i forbindelse med skader som følge af ulykker og langtidsforvaltning af radioaktivt affald, herunder skader på jordbunden samt på vand- og havmiljø.

Ændring 93
Forslag til direktiv**Artikel 12 – stk. 1**

1) Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger vedrørende håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald stilles til rådighed **for arbejdstagerne og offentligheden**. Denne forpligtelse omfatter også, at den kompetente tilsynsmyndighed skal informere offentligheden på de områder, der ligger inden for dens kompetence. Oplysninger skal stilles til rådighed for offentligheden i overensstemmelse med national lovgivning og internationale forpligtelser, forudsat at dette ikke bringer andre interesser, der er anerkendt i national lovgivning, eller internationale forpligtelser i fare, herunder bl.a. sikkerhed.

1) Medlemsstaterne sikrer, at **alle** oplysninger vedrørende håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, **som er nødvendige for at bevare arbejdstagernes og befolkningens sundhed og sikkerhed, regelmæssigt** stilles til rådighed. Denne forpligtelse omfatter også, at den kompetente tilsynsmyndighed skal informere offentligheden på de områder, der ligger inden for dens kompetence. Oplysninger skal stilles til rådighed for offentligheden i overensstemmelse med national lovgivning og internationale forpligtelser, **navnlig Århuskonventionen. Oplysninger, som er af direkte betydning for arbejdstagernes og befolkningens sundhed og sikkerhed, navnlig oplysninger om radioaktive og toksiske emissioner og eksponering herfor, offentliggøres uanset omstændighederne.**

Ændring 94
Forslag til direktiv**Artikel 12 – stk. 1 a (nyt)**

1a) Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om økonomiske ressourcer, der er afsat til forvaltning af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald i henhold til artikel 10, er tilgængelige for offentligheden med oplysning om den andel af udgifterne, der skal afholdes af producenterne.

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 95

Forslag til direktiv

Artikel 12 – stk. 1 b (nyt)

1b) Medlemsstaterne sikrer, at alle beslutninger vedrørende anlæg til og forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald tæt på nabolande træffes med inddragelse af offentligheden og institutionerne i de berørte lande.

Ændring 96

Forslag til direktiv

Artikel 12 – stk. 2

2) Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden får mulighed for at deltage effektivt i beslutningsprocessen vedrørende håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald. udgår

Ændring 97

Forslag til direktiv

Artikel 12 a (ny)

Artikel 12a

Offentlig deltagelse

1) Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden tidligt og på effektiv vis får mulighed for at deltage i udarbejdelse, ændring eller ajourføring af nationale programmer for håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald, der skal udarbejdes i henhold til artikel 13, og at offentligheden får adgang til dem, når de er udarbejdet. De lægger programmerne på et offentlig tilgængeligt websted.

2) Medlemsstaterne sikrer med henblik herpå:

- a) at offentligheden ved offentlige opslag eller andre egnede midler såsom elektroniske medier, hvor det er muligt, informeres om forslag til sådanne programmer eller ændring eller ajourføring heraf, og at de relevante oplysninger vedrørende sådanne forslag stilles til rådighed for offentligheden, herunder bl.a. oplysninger om retten til at deltage i beslutningsprocesser og om den kompetente myndighed, som kommentarer og spørgsmål kan rettes til
- b) at offentligheden kan fremkomme med kommentarer og udtalelser, mens alle muligheder stadig står åbne, og inden der træffes afgørelser om programmerne

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

- c) *at der, når disse afgørelser træffes, tages behørigt hensyn til resultaterne af den offentlige deltagelse*
- d) *at den kompetente myndighed efter at have behandlet kommentarer og udtalelser fra offentligheden gør en rimelig indsats for at oplyse offentligheden om de afgørelser, der er truffet, og om de begrundelser og overvejelser, der ligger til grund for disse afgørelser, herunder information om proceduren for inddragelse af offentligheden.*
- 3) *Medlemsstaterne skal identificere den offentlighed, der har ret til at deltage, jf. stk. 2. Medlemsstaterne fastsætter nærmere bestemmelser om offentlighedens deltagelse i overensstemmelse med denne artikel med henblik på, at offentligheden kan forberede sig og deltage på en effektiv måde. Der fastsættes rimelige frister, så der på hvert trin er tilstrækkelig tid til inddragelse af offentligheden som fastsat i denne artikel.*

Ændring 98

Forslag til direktiv

Artikel 13 – stk. 2

2) De nationale programmer skal være i overensstemmelse med artikel **4-12**.

2) De nationale programmer skal være i overensstemmelse med artikel **4-12a**.

Ændring 99

Forslag til direktiv

Artikel 13 – stk. 3

3) Medlemsstaterne reviderer regelmæssigt deres nationale programmer under hensyntagen til tekniske og videnskabelige fremskridt, hvor det er relevant.

3) Medlemsstaterne reviderer regelmæssigt deres nationale programmer under hensyntagen til tekniske og videnskabelige fremskridt, hvor det er relevant, *og indarbejder tilbagemeldinger om andre medlemsstaters erfaringer med forvaltning af radioaktivt affald samt resultaterne af internationale peer reviews.*

Ændring 100

Forslag til direktiv

Artikel 13 – stk. 3 a (nyt)

3a) *Medlemsstaterne underretter så tidligt som muligt grænseoverskridende regionale og lokale myndigheder om deres nationale programmer, hvis gennemførelsen af disse forventes at få grænseoverskridende konsekvenser.*

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 101**Forslag til direktiv****Artikel 13 – stk. 3 b (nyt)**

3b) I de nationale programmer skal medlemsstaterne klart angive de disponible finansielle ressourcer til håndteringen af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.

Ændring 102**Forslag til direktiv****Artikel 14 – nr. -1 (nyt)**

-1) en integreret og detaljeret ordning til klassificering af radioaktivt affald, der omfatter alle trin i håndteringen af radioaktivt affald fra produktion til deponering

Ændring 103**Forslag til direktiv****Artikel 14 – nr. 1**

1) en opgørelse af alt brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald og forventninger til fremtidige mængder, herunder fra nedlæggelse. Det skal klart fremgå af opgørelsen, hvor materialet befinder sig, **og** hvor stor en mængde der er tale om, **og via passende klassificering skal** risikoniveauet **angives**

1) **på grundlag af et klassificeringssystem, jf. stk. -1**, en opgørelse af alt brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald og forventninger til fremtidige mængder, herunder fra nedlæggelse. Det skal klart fremgå af opgørelsen, hvor materialet befinder sig, hvor stor en mængde der er tale om, risikoniveauet **samt hvor affaldet kommer fra**

Ændring 128**Forslag til direktiv****Artikel 14 – nr. 2**

(2) strategier, planer og tekniske løsninger fra frembringelse til deponering

(2) strategier, planer og tekniske løsninger fra frembringelse til **oplagring eller** deponering; **Historisk radioaktivt affald og brugt nukleart brændsel i midlertidige oplagringsbassiner skal prioriteres højt.**

Ændring 104**Forslag til direktiv****Artikel 14 – nr. 3**

3) strategier og planer for perioden efter lukning af et deponeringsanlæg, herunder den tid, i hvilken der opretholdes institutionel kontrol og de metoder, der skal anvendes for at bevare viden om anlægget på lang sigt

3) strategier og planer for perioden efter lukning af et deponeringsanlæg, herunder den tid, i hvilken der opretholdes institutionel kontrol og de metoder, der skal anvendes for at **sikre tilsynet og vedligeholdelsen og** bevare viden om anlægget på lang sigt

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 105**Forslag til direktiv****Artikel 14 – nr. 7 a (nyt)**

- 7a) *en beskrivelse af omkostningsvurderingen, jf. artikel 10, stk. 1a), litra a), og af de metoder, der er anvendt til beregning af de tilhørende reserver*

Ændring 106**Forslag til direktiv****Artikel 14 – nr. 8**

- 8) en beskrivelse af gældende finansieringsordning(er) for at sikre, at alle programomkostninger kan dækkes i henhold til den fastsatte plan.

- 8) en beskrivelse af *de valgmuligheder, der er i forbindelse med sammensætningen og forvaltningen af de aktiver, der er afsat i henhold til artikel 10, stk. 1a, litra b og af gældende finansieringsordning(er) for at sikre, at alle programomkostninger kan dækkes i henhold til den fastsatte plan og under nøje overholdelse af princippet om, at forurenere betaler*

Ændring 107**Forslag til direktiv****Artikel 14 – nr. 8 a (nyt)**

- 8a) *en bindende og kontrollerbar tidsramme for gennemførelsen af nationale programmer samt overholdelse af kravene i nr. 1 til 8 ovenfor*

Ændring 108**Forslag til direktiv****Artikel 14 – nr. 8 b (nyt)**

- 8b) *planer for almen og faglig uddannelse med henblik på at opretholde og videreudvikle den nødvendige ekspertise og de nødvendige kvalifikationer vedrørende håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.*

Ændring 109**Forslag til direktiv****Artikel 15 – stk. 3 a (nyt)**

- 3a) *Kommissionen overvåger, jf. artikel 14, stk. 8a, overholdelsen af de indsendte tidsrammer for gennemførelse af medlemsstaternes nationale programmer.*

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 110

Forslag til direktiv

Artikel 15 – stk. 4

4) Kommissionen vil tage medlemsstaternes præciseringer og fremskridtet med de nationale affaldshåndteringsprogrammer i betragtning ved afgørelser om at yde finansiel eller teknisk Euratomstøtte til anlæg eller aktiviteter for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald eller ved formuleringen af sine synspunkter om investeringsprojekter i overensstemmelse med Euratomtraktatens artikel 43.

udgår

Ændring 111

Forslag til direktiv

Artikel 16 – stk. 3

3) Medlemsstaterne foranstalter regelmæssigt og mindst hvert tiende år selvevalueringer af deres nationale rammebestemmelser, den kompetente tilsynsmyndighed, det nationale program og gennemførelsen heraf og indbyder til en international peer review af deres nationale rammebestemmelser, myndighed og/eller program for at sikre høje standarder i håndteringen af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald. Resultaterne af enhver peer review skal rapporteres til Kommissionen **og medlemsstaterne.**

3) Medlemsstaterne foranstalter regelmæssigt og mindst hvert tiende år selvevalueringer af deres nationale rammebestemmelser, den kompetente tilsynsmyndighed, det nationale program og gennemførelsen heraf og indbyder til en international peer review af deres nationale rammebestemmelser, myndighed og/eller program for at sikre høje standarder i håndteringen af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald. Resultaterne af enhver peer review skal rapporteres til Kommissionen, **der regelmæssigt forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori den beskriver konklusionerne af disse peer reviews i samlet form.**

Ændring 138

Forslag til direktiv

Artikel 16 a (ny)

Artikel 16a

Revurdering

Kommissionen forelægger senest to år efter medlemsstaternes peer reviews, jf. artikel 116, stk. 3, en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, som fokuserer på en revurdering af konceptet for håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald samt eksportbestemmelserne i artikel 4, st. 3. Denne revurdering skal navnlig vedrøre spørgsmålet om reversibilitet og udtagning af affald, efter at det er anbragt i et deponeringssted, i lyset af den nyeste forskning og yderligere videnskabelig ekspertise på området. Denne rapport efterfølges, om nødvendigt, af en ændring af dette direktiv med sigte på at afspejle den seneste teknologiske forskning i håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald.

Torsdag den 23. juni 2011

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 113**Forslag til direktiv****Artikel 17 – stk. 1**

1) Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om de trufne foranstaltninger. Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

1) Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... (*) Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om de trufne foranstaltninger. Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

() 2 år efter dette direktivs ikrafttræden.*

2012/C 390 E/12	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: General Motors/Belgien Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/031 BE/General Motors Belgium, Belgien) (KOM(2011)0212 - C7-0096/2011 - 2011/2074(BUD))	71
	BILAG	72
2012/C 390 E/13	Fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Seychellerne *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Seychellerne (17238/2010 - C7-0031/2011 - 2010/0335(NLE))	73
2012/C 390 E/14	Fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og São Tomé og Príncipe *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Demokratiske Republik São Tomé og Príncipe (05371/2011 - C7-0119/2011 - 2010/0355(NLE))	74
2012/C 390 E/15	Protokol EU-Andorra om toldsikkerhedsforanstaltninger *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om udvidelse af aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra til at gælde for toldsikkerhedsforanstaltninger (17403/2010 - C7-0036/2011 - 2010/0308(NLE))	75
2012/C 390 E/16	Aftale EF-Canada om civil luftfartssikkerhed *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale om civil luftfartssikkerhed mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada (06645/1/2010 - C7-0100/2010 - 2009/0156(NLE))	75
2012/C 390 E/17	Forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer ***I Europa-Parlamentets ændringer af 23. juni 2011 til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (KOM(2010)0527 - C7-0301/2010 - 2010/0281(COD))	76
2012/C 390 E/18	Gennemførelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud * Europa-Parlamentets ændringer af 23. juni 2011 til forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (KOM(2010)0522 - C7-0396/2010 - 2010/0276(CNS))	88
2012/C 390 E/19	Krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer * Europa-Parlamentets ændringer af 23. juni 2011 til forslag til Rådets direktiv om krav til medlemsstaternes budgetrammer (KOM(2010)0523 - C7-0397/2010 - 2010/0277(NLE))	100

2012/C 390 E/20	Budgetovervågning i euroområdet ***I Europa-Parlamentets ændringer af 23. juni 2011 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om effektiv gennemførelse af budgetovervågningen i euroområdet (KOM(2010)0524 - C7-0298/2010 - 2010/0278(COD))	111
2012/C 390 E/21	Overvågning af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ***I Europa-Parlamentets ændringer af 23. juni 2011 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (KOM(2010)0526 - C7-0300/2010 - 2010/0280(COD))	121
2012/C 390 E/22	Gennemførelsesforanstaltninger for at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet ***I Europa-Parlamentets ændringer af 23. juni 2011 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet (KOM(2010)0525 - C7-0299/2010 - 2010/0279(COD))	139
2012/C 390 E/23	Forbrugerrettigheder ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerrettigheder (KOM(2008)0614 - C6-0349/2008 - 2008/0196(COD))	145
	P7_TC1-COD(2008)0196 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. juni 2011 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF	146
	BILAG	146
2012/C 390 E/24	Traktorer, der markedsføres under fleksibilitetsordningen ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2000/25/EF for så vidt angår bestemmelserne for traktorer, der markedsføres under fleksibilitetsordningen (KOM(2010)0607 - C7-0342/2010 - 2010/0301(COD))	146
	P7_TC1-COD(2010)0301 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. juni 2011 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/.../EU om ændring af direktiv 2000/25/EF for så vidt angår bestemmelserne for traktorer, der markedsføres under fleksibilitetsordningen	147
2012/C 390 E/25	Håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2011 om forslag til Rådets direktiv om håndtering af nukleart brugt brændsel og radioaktivt affald (KOM(2010)0618 - C7-0387/2010 - 2010/0306(NLE))	147

Tegnforklaring

*	høringsprocedure
**I	samarbejdsprocedure (førstebehandling)
**II	samarbejdsprocedure (andenbehandling)
***	samstemmende udtalelse
***I	fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
***II	fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
***III	fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrenene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ||.

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA